

Euroopan unionin virallinen lehti

C 56 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

56. vuosikerta

26. helmikuuta 2013

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2011–2012

Istunnot 27.–29. syyskuuta 2011

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 22 E, 27.1.2012.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 27. syyskuuta 2011

2013/C 56 E/01

EU:n tutkimus- ja innovointirahoitus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 vihreästä kirjasta "Haasteista mahdollisuuksiin: yhteinen strategiakehys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle" (2011/2107(INI)) 1

2013/C 56 E/02

Eurooppa-koulujärjestelmä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 Eurooppa-koulujärjestelmästä (2011/2036(INI)) 14

2013/C 56 E/03

EU:n tuleva koheesiopolitiikka

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 rakennerahastojen ja koheesiorahaston varojen hyödyntämisestä: mitä on opittu EU:n tulevaa koheesiopolitiikkaa silmällä pitäen? (2010/2305(INI)) 22

2013/C 56 E/04

Euroopan katastrofiapu: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 aiheesta "Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli" (2011/2023(INI)) 31

2013/C 56 E/05

Euroopan matkailupolitiikka

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 aiheesta Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet (2010/2206(INI)) 41

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

2013/C 56 E/06	Euroopan tieliikenneturvallisuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 Euroopan tieliikenneturvallisuudesta 2011–2020 (2010/2235(INI))	54
2013/C 56 E/07	Kehitysmaiden patoinfrastruktuurit Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 kehitysmaiden patoinfrastruktuurien vahvistamisen rahoittamisesta (2010/2270(INI))	67
2013/C 56 E/08	Kehitysmaiden auttaminen selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 EU:n poliittisesta toimintakehyksestä kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista (2010/2100(INI))	75
2013/C 56 E/09	Neuvoston istuntojen pöytäkirjoihin liitetyt yksipuoliset lausumat Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 neuvoston istuntojen pöytäkirjoihin liitetyistä yksipuolisista lausumista (2011/2090(INI))	86
2013/C 56 E/10	Eurooppa 2020 -strategian mukainen Euroopan uusi kauppapolitiikka Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 Eurooppa 2020 -strategian mukaisesta Euroopan uudesta kauppapolitiikasta (2010/2152(INI))	87
2013/C 56 E/11	Euroopan ja Välimeren maiden Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmien perustamiseen Euroopan parlamentin kannanotto 27. syyskuuta 2011 Euroopan ja Välimeren maiden Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmien perustamiseen	99
Keskiviikko 28. syyskuuta 2011		
2013/C 56 E/12	Seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin liittyvien asioiden käsittely YK:n ihmisoikeusneuvostossa Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä YK:ssa	100
Torstai 29. syyskuuta 2011		
2013/C 56 E/13	Palestiinan tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. syyskuuta 2011 Palestiinan tilanteesta	104
2013/C 56 E/14	Rio+20 Earth Summit -huippukokous Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. syyskuuta 2011 EU:n yhteisen kannan muodostamisesta ennen Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen konferenssia (Rio+20)	106
2013/C 56 E/15	Euroopan globalisaattorahaston tulevaisuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. syyskuuta 2011 Euroopan globalisaattorahaston tulevaisuudesta	119
2013/C 56 E/16	Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustaminen Euroopan parlamentin kannanotto 29. syyskuuta 2011 Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta	122

Tiistai 27. syyskuuta 2011

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

EU:n tutkimus- ja innovointirahoitus

P7_TA(2011)0401

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 vihreästä kirjasta "Haasteista mahdollisuuksiin: yhteinen strategiakehys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle" (2011/2107(INI))

(2013/C 56 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti niiden tutkimukseen liittyvät artikkelit,
- ottaa huomioon komission vihreän kirjan "Haasteista mahdollisuuksiin: yhteinen strategiakehys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle" (KOM(2011)0048),
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman väliarviosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman "Innovaatiounioni: Euroopan muokauttaminen kriisin jälkeiseen maailmaan" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaamisesta kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon asiantuntijakomitean 23. heinäkuuta päivätyn 2009 raportin "Towards a world class Frontier Research Organisation - Review of the European Research Council's Structures and Mechanisms",
- ottaa huomioon riippumattomien asiantuntijoiden ryhmän 31. heinäkuuta 2010 päivätyn raportin "Mid-Term Evaluation of the Risk-Sharing Financial Facility (RSFF),

⁽¹⁾ Hyväksytty teksti, P7_TA(2011)0256.

⁽²⁾ Hyväksytty teksti, P7_TA(2011)0236.

⁽³⁾ Hyväksytty teksti, P7_TA(2010)0401.

⁽⁴⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon asiantuntijaryhmän 12. marraskuuta 2010 päivätyn raportin "Interim Evaluation of the 7th Framework Programme",
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 9. helmikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Vastaus asiantuntijaryhmän tekemään seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman väliarviointiin sekä asiantuntijaryhmän tekemään riskinjakorahoitusvälineen väliarviointiin" (KOM(2011)0052),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 kokoontuneen 3047. kilpailukykyneuvoston (sisämarkkinat, teollisuus, tutkimus ja avaruus) päätelmät seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman väliarvioinnista, myös riskinjakorahoitusvälineestä,
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Viestintäteknologian kehityksen kärkeä: tulevan ja nousevan teknologian tutkimusstrategia Euroopalle" (KOM(2009)0184),
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselmaesityksen Marie Skłodowska-Curielle myönnetyn Nobelin palkinnon satavuotisjuhlan viettämisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeen "Resurssitehokas Eurooppa" (KOM(2011)0021),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kalatalousvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0302/2011),
- A. ottaa huomioon, että komissio päätti talousarvion kokonaistarkastelun perusteella käynnistää keskustelun tutkimus- ja innovointirahoituksen tehokkuuden parantamisesta alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla ja käsitellä varojen jakamista EU:n tutkimus- ja innovointiohjelmille EU:lle ensisijaisen tärkeänä asiana;
- B. ottaa huomioon, että EU on vahvistanut tavoitteen kasvattaa tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) menoja kolmeen prosenttiin bruttokansantuotteesta vuoteen 2020 mennessä ja että koska monet maat ovat vielä kaukana tämän tavoitteen saavuttamisesta, on erityisen tärkeää lisätä julkisia ja yksityisiä investointeja T&K:hon;
- C. toteaa, että nykyinen kehitys osoittaa, että on olemassa voimakkaita paineita Euroopan unionin talousarvion jäädyttämiseksi ja jopa pienentämiseksi viimeaikaisiin kansallisiin talousarvioihin kohdistuneiden ankarien kurinalaisuusvaimusten johdosta; toteaa, että toisin kuin tiettyjen muiden budjettikohtien alalla tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin (T&K&I) alalla EU:n yhteistyö on parhaiten näyttänyt tuottavan lisäarvoa, minkä vuoksi on tarpeen jakaa uudelleen käytettävissä olevat unionin varat;
- D. ottaa huomioon, että unioni on parhaillaan taloudellisessa, sosiaalisessa ja ympäristöön liittyvässä kriisissä (joka koettelee EU:n jäsenvaltioita hyvin eri tavoilla) ja että tutkimus (perustutkimus ja soveltava tutkimus), koulutus ja innovointi ovat EU 2020 -strategian lippulaivahankkeiden saavuttamisen kautta ratkaisevan tärkeitä välineitä sekä talouden elpymisen ja työpaikkojen luomisen että kestävä ja osallistavan kasvumallin määrittämisen kannalta;

⁽¹⁾ B7-0343/2011.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- E. katsoo, että EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on oltava keinot, joilla vastataan yhteisesti EU:n kansalaisten kohtaamiin yhteiskuntaa, taloutta, ympäristöä, väestöä ja etiikkaa koskeviin suuriin haasteisiin, kuten muun muassa väestön ikääntyminen, terveys, elintarvikevarmuus, kestävä kehitys ja suuret ekologiset haasteet; katsoo, että näiden kysymysten ratkaisujen pitäisi innostaa ihmisiä ottamaan enemmän vastuuta teoistaan;
- F. ottaa huomioon, että muut alueet ja maat maailmassa investoivat yhä enemmän T&K&I:hin, ja katsoo, että EU:n tämän alan investointien olisi siksi suuntauduttava tieteellisten valmiuksien vahvistamiseen, teollisuuden investointien edistämiseen ja EU:n yleisen kilpailukyvyn parantamiseen; katsoo, että innovointiketjun eri osia varten on kehitettävä johdonmukainen apuvälinejoukko, joka turvaa sopivan tasapainon teoreettisen tutkimuksen, soveltavan tieteellisen tutkimuksen ja innovoinnin välillä;
- G. toteaa, että vaikka EU:n T&K&I-rahoitus on lisääntynyt, tieteellisesti ja teknisesti edistyneemmät EU:n jäsenvaltiot onnistuvat edelleen saamaan suurimman osan käytettävissä olevista varoista eri rahoitusjärjestelmien ja ohjelmien kautta (laajat hankkeet mukaan luettuina), ja tietyt jäsenvaltiot ja niiden alueet ovat pysyvästi aliedustettuina, kun on kyse rahoituksen saannista ja hankkeisiin osallistumisesta; katsoo, että eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamiseksi on pyrittävä huippuosaamisen kehittämiseen kaikissa unionin osissa ja että rakenne- ja koheesiorahastot ovat tärkein väline sen saavuttamisessa;
- H. toteaa, että EU:n sisällä on edelleen merkittäviä ja yhä kasvavia eroja, jotka koskevat T&K:n rahoittamisvalmiuksia, teollisuuden rakenteita ja korkea-asteen koulutusjärjestelmiä ja että nämä erot näkyvät osittain kokonaisosallistumisessa seitsemänten puiteohjelmaan; katsoo, että käyttöön pitäisi ottaa tasapainottavia mekanismeja kaikkien jäsenvaltioiden ja Euroopan alueiden tutkimus- ja innovointivalmiuksien edistämiseksi;
- I. katsoo, että yhteinen strategiakehys pitäisi laatia samojen yleisperiaatteiden pohjalta kuin eurooppalainen tutkimusalue siten, että hyödynnetään valtavaa käyttämätöntä potentiaalia 27 erilaisen kansallisen tutkimusstrategian ja -ohjelman koordinoimiseksi ja vähennetään tarpeetonta pirstaloitumista;
- J. katsoo, että pk-yritysten suuri merkitys EU:n taloudelle ja työllisyydelle ei näy niiden osuudessa T&K&I:hin osoitetusta EU-rahoituksesta; katsoo, että pk-yritysten osallistumisen T&K&I-yhteistyöhankkeisiin pitäisi olla 15 prosenttia, ja toteaa, että menettelyjen yksinkertaistaminen ja byrokratian vähentäminen ovat ehdottomia edellytyksiä tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja koko teollisuuden osallistumisen lisäämiseksi myöntäen samalla, että yhteistyö teollisuuden kanssa on lisännyt merkittävästi teollisuuden T&K&I-investointeja;
- K. ottaa huomioon, että köyhyyteen liittyvät ja väheksytyt sairaudet haittaavat talouden kehitystä erityisesti kehitysmaissa; ottaa huomioon, että yli miljardi ihmistä kärsii näistä sairauksista ja että sairaudet aiheuttavat joka vuosi miljoonia kuolemia;
- L. toteaa, että yli 60 prosenttia korkeakoulututkinnon suorittaneista on naisia, mutta suurin osa korkeakoulujen ylemmistä viroista (esimerkiksi tohtorintutkintoa edellyttävät virat ja professorit) on edelleen miesten hallussa;
- M. ottaa huomioon, että Euroopan tutkimusneuvosto on perustamisestaan eli vuodesta 2007 lähtien myöntänyt rahoitusta 1 700 hankkeelle noin 2,5 miljardin euron arvosta ja että lähes 90 prosenttia näistä avustuksista myönnettiin miespuolisille hakijoille;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

N. ottaa huomioon, että erittäin ongelmallinen "lasikatto" näyttää sulkevan naistutkijoita hankkeiden ulkopuolelle, mikä merkitsee sitä, että naisten osuus korkeammassa asemassa olevista tutkijoista pienenee;

O. huomauttaa, että monien jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmissä sukupuolistereotyyppit elävät edelleen tietyillä tutkimusaloilla, kuten luonnontieteissä⁽¹⁾;

1. panee tyytyväisenä merkille komission vihreän kirjan, jossa määritellään yhteinen strategiakehys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle, ja katsoo, että uudessa yhteisessä strategiakehyksessä olisi keskityttävä sovittamaan yhteen EU:n tutkimusohjelmat ja rahoitusjärjestelmät unionin tutkimus- ja innovointipolitiikkojen ja jäsenvaltioiden tutkimusohjelmien pohjalta; uskoo, että yhteisen strategiakehyksen lähestymistavan olisi oltava integroitu niin, että pyritään lisäämään sen houkuttelevuutta ja käytettävyyttä kaikkien osallistujien kannalta;

2. katsoo, että EU:n tutkimusvaroilla ja -ohjelmilla sekä rakenne- ja koheesiorahastoilla on erilaisia tavoitteita ja että siksi ne on pidettävä erillään;

3. myöntää, että tiettyjen jäsenvaltioiden osallistuminen seitsemänteen puiteohjelmaan on suhteellisen vähäistä ja että Euroopan alueiden tutkimus- ja innovointisaavutusten välillä on edelleen kuilu huolimatta toimista, joita on toteutettu rakennerahastojen avulla tutkimus- ja kehitysvalmiuksien tehostamiseksi; on vakuuttunut, että kaikkien alueiden huippuosaamispotentiaalia on hyödynnettävä; katsoo siksi, että alisuorittavien alueiden ja jäsenvaltioiden tukemiseksi tarvitaan uusia lähestymistapoja huippuosaamisen ja alueiden älykkään erikoistumisen saavuttamiseksi;

4. kehottaa komissiota maksimoimaan kaiken olennaisen synergian yhteisen strategiakehyksen, rakennerahastojen, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan kalatalousrahaston välillä sekä kehittämään eri rahastoihin perustuvaa lähestymistapaa samalla kun kunnioitetaan niiden eri tavoitteita; on vakuuttunut siitä, että koheesiovälineet voisivat tehostaa huippuosaamisen kehittämistä ja valmiuksien kehittämistä parantamalla alueellisen tutkimuksen ja innovointipolitiikkojen yhteensopivuutta; katsoo, että tämä mahdollistaa huippuosaamisen portaikon kehittämisen, minkä seurauksena nämä alueet osallistuvat täysipainoisesti tutkimuksen ja innovoinnin yhteiseen strategiakehykseen laadun ja huippuosaamisen pohjalta;

5. ehdottaa, että tähän uuteen lähestymistapaan voisi sisältyä toimia, joilla pyritään yliopistojen nykyaikaistamiseen, tieteellisten laitteiden hankintaan, paikalliseen teknologiasiirtoon, uusyritysten ja oheisyrittysten tukemiseen, T&K&I-tulosten levittämiseen, parantamaan ohjelmien valmiuksia järjestää kansainvälistä tutkijakoulutusta, huippututkimuskeskusten perustamiseen, huippuosaamisverkostojen ja -klustereiden rakentamiseen tai alueiden välisten yhteisten vertaisarvioitujen T&K&I-toimien toteuttamiseen; uskoo, että tietyt seitsemännen puiteohjelman tukitoimet ovat osoittautuneet menestyksekkäiksi toimien yhdistämisessä ja että ne olisi säilytettävä yhteisessä strategiakehyksessä;

6. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan rahoitusta Euroopan tutkimusneuvoston, Marie Curie -ohjelman tai yhteistyöhankkeiden ehdotuksille, jotka täyttävät huippuosaamiskriteetit mutta joita ei voida rahoittaa EU-varojen puutteen vuoksi;

7. pitää tärkeänä säilyttää sopivat välineet, joilla tuetaan alueiden institutionaalisten valmiuksien kehittämistä tutkimus- ja innovointipolitiikan alalla, sillä aluetaso on strateginen yhteen kokoava tekijä, joka yhdistää puiteohjelmasta tulevan ja rakennerahastoista tulevan rahoituksen, koska sillä on myös vahvat kytkökset paikallisiin yrityksiin, palveluihin sekä tutkimus- ja koulutuskeskuksiin;

8. vaatii, että koska koheesiopolitiikka suuntautuu tulevaisuudessa Eurooppa 2020 -strategiaan, innovointia koskevasta painopistealueesta on tehtävä tavoitealueita 1 ja 2 velvoittava ja että tämä painopiste on otettava huomioon myös varojen osoittamisessa kaikilla tasoilla;

⁽¹⁾ Ks. Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2008 naisten osallistumisesta tieteelliseen tutkimukseen, 2 kohta (EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 40).

Tiistai 27. syyskuuta 2011

9. katsoo, että paikallis- ja alueviranomaisia täytyisi rohkaista innovoinnin suuntaan etenkin jatkamalla ja vahvistamalla tutkimuksen ja kehityksen alueellista ulottuvuutta tukevia hankkeita, kuten "Regions of Knowledge", "Living Labs" ja "Smart Cities";

10. pitää lähentymistoimien jatkamista tärkeänä ja pyytää komissiota luomaan taloudellisesti ja sosiaalisesti heikommille ja puiteohjelmassa aliedustetuille jäsenvaltioille ja alueille huippuosaamisen portaikon niiden vahvuuksien perusteella ja tehokkaiden ja selkeiden kriteerien mukaisesti niin, että pyritään lisäämään huomattavasti niiden inhimillistä pääomaa ja tutkimusvalmiuksia;

11. katsoo, että eurooppalaista tutkimusalueutta voitaisiin kehittää julistamalla kilpailu huippututkimuskeskusten perustamiseksi heikommassa asemassa oleville alueille; katsoo, että tukivarojen myöntäminen kilpailun muodossa luo lisää dynamiikkaa ja luovuutta, joka myös rakenteellisesti heikoilla alueilla voi johtaa tutkimus- ja teknologia-alan uusien toimipaikkojen onnistuneeseen perustamiseen ja synnyttää tulevaisuuteen suuntautuneita työpaikkoja; katsoo, että kilpailuun osallistujien olisi oltava ryhmiä, joissa kussakin on mukana yksi kansainvälisesti tunnustettu tutkimuslaitos ja yksi heikommassa asemassa oleva alue; katsoo, että perustamishdotusten tieteelliset suunnitelmat olisi arvioitava huippuosaamisperiaatteen mukaan; katsoo, että samanaikaisesti alueelta olisi vaadittava tulevaisuuden kannalta elinkelpoista kokonaiskonseptia, jossa esimerkiksi rakennerrahastosta myönnettävien tukien avulla ja soveltuvien reunaehtojen myötä rakennetaan tutkimus- ja innovaatiomyönteinen infrastruktuuri ja ympäristö;

12. kehottaa komissiota tarkastelemaan eurooppalaisen tutkimusyhteistyön edistämiseksi mahdollisuutta perustaa yhteinen yleiseurooppalainen rahasto, jonka varat ovat peräisin rakennerrahastoista;

13. on vakuuttunut, että puiteohjelman uskottavuus perustuu tieteelliseen laatuun, ja pitää siksi huippuosaamista tutkimusrahoituksen pääkriteerinä; muistuttaa, että huippuosaamisen luonne vaihtelee osallistujatyypistä ja itse tutkimus- ja innovointihankkeen luonteesta riippuen (tutkimuslaitokseen sovellettava huippuosaamista koskeva kriteeri ei ole sama kuin yksittäiseen tutkijaan tai pk-yritykseen sovellettava kriteeri ja perustutkimukseen ja soveltavaan tutkimukseen sovellettavat kriteerit eroavat toisistaan); korostaa, että teknistä kehitystä, innovointia, pilottihankkeita ja markkinoiden luomista olisi pidettävä tarvittaessa tärkeänä kriteerinä teolliselle ja soveltavalle tutkimukselle;

14. kehottaa koordinoimaan paremmin paikallisen, alueellisen, kansallisen ja unionin tason rajat ylittävät tutkimus- ja innovointistrategiat ja etsimään enemmän synergiaa niiden välillä siten, että kunnioitetaan erisältöjen ominaispiirteitä ja vahvistetaan samalla täydentävyyden ja yhteistyön mahdollisuuksia niiden välillä; uskoo, että tiedon ja parhaiden käytäntöjen saatavuus ja jakaminen, tehostetut yhteiset ohjelmasuunnittelutoimet, yksinkertaiset, joustavat säännöt ja välineet sekä tarvittaessa välineiden lähentyminen ovat ratkaisevan tärkeitä rahoituksen ja mahdollisesti yhteisrahoituksen tehokkuuden lisäämiselle;

15. on vakuuttunut siitä, että EU:lla on velvollisuus hyödyntää suurta tutkimus-, teknologia- ja innovointipotentiaaliaan ja auttaa löytämään ratkaisuja suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin, joita ovat

- väestörakenteen muuttuminen EU:n väestön ikääntyessä, mukaan luettuina ikään liittyvät sairaudet ja perhepolitiikat, maailman väestömäärän kasvu, väheksytyt sairaudet, ravitsemus/elintarviketurva, kaupungistuminen, liikkuvuus, sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja muuttoliike
- siirtyminen niukkojen resurssien kestävään hoitoon, mukaan luettuina vesitalous, maankäyttö ja maanhoido, ilmastomuutoksen hillitseminen, biologisen monimuotoisuuden, meren ekosysteemien ja metsien säilyttäminen, uusiutuvat energiamuodot, energiatehokkuus ja -varmuus, kriittiset raaka-aineet ja muut biologiset ja fyysiset luonnonvarat

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- vahvan, vakaan ja oikeudenmukaisen pohjan luominen taloudelle, mukaan luettuina talouden elpyminen, perustutkimukseen ja soveltavaan tutkimukseen perustuvan tiedon lisääminen kaikilla tieteenaloilla EU:n talouden ja työllisyyden edistämiseksi lähtien yhteiskuntatieteistä ja humanistisista tieteistä muiden alojen, kuten biologian ja lääketieteen sekä kansalaisten ja infrastruktuurien siviiliturvallisuutta koskevan tutkimuksen, kautta keskeisiin teknologia-aloihin;

uskoo, että yhteisessä strategiakehyksessä olisi keskityttävä yhteiskunnallisten haasteiden kattavaan ratkaisuun sellaisilla tasapainotetuilla välineillä, jotka kattavat opetus-, ammattikoulutus-, tutkimus- ja innovointitoimintojen koko kentän;

16. muistuttaa, että on tärkeää varmistaa puiteohjelman ja yhteisen strategiakehyksen välisten menestyksikkäiden välineiden jatkuvuus etenkin yhteistyöohjelmissa; kehottaa komissiota arvioimaan ajoissa nykyisten välineiden tehokkuutta pyrittäessä erityisten politiikan tavoitteiden saavuttamiseen ja mukauttamaan niitä, joiden tehokkuutta tai selviä tuloksia ei ole selvästi osoitettu;

17. pyytää tekemään esimerkiksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ja kansallisten tilintarkastustuomioistuinten yhteistyönä riippumattoman tarkastuksen jäsenvaltioiden, Euroopan unionin ja paikallishallintojen tekemään tutkimukseen liittyvien julkisten menojen tehokkuudesta;

18. kehottaa komissiota parantamaan EU:n lisäarvon näkyvyyttä tutkimuksessa ja innovoinnissa;

19. kehottaa toteuttamaan EU:ssa ja jäsenvaltioissa yhteisiä julkisen ja yksityisen sektorin toimia, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoite, jonka mukaan bruttokansantuotteesta käytetään kolme prosenttia T&K:hon; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita sopimaan viipymättä erityisestä etenemissuunnitelmasta tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

20. korostaa, että olisi toteutettava toimia yhteisen strategiakehyksen menojen mukauttamiseksi mahdollisimman hyvin Eurooppa 2020 -strategian politiikan yleisiin tavoitteisiin; vaatii selvää koordinoitua uusien aloitteiden kanssa, kuten innovaatiounioni ja muut olennaiset lippulaivahankkeet;

21. muistuttaa, että tutkimuksen ja innovoinnin tulevalle rahoittamisella tulisi pyrkiä rakentamaan eurooppalaista tutkimusalueita luomalla enemmän synergiaa ja parempaa yhteistyötä eri T&K&I-politiikkojen ja -rahoitusohjelmien välillä EU:n, jäsenvaltioiden ja paikallisviranomaisten kesken;

Yhteinen strategiakehyks EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle

22. painottaa, että yhteisen strategiakehyksen lähtökohtana olisi oltava se, että luonteeltaan ja kooltaan erilaiset T&K&I-hankkeet sekä eri rahoitusjärjestelmät organisoidaan tavalla, jolla niiden johdonmukaisuus, laaja edustavuus, yhteensovittaminen, yksinkertaistaminen ja täydentävyys varmistetaan ja luodaan huippuosaamisen portaikko;

23. huomauttaa, että jotta tutkijat voivat osallistua yhteisen strategiakehyksen hankkeisiin, sopimusmenettelyjen hallinnollisissa säännöissä olisi otettava huomioon yliopistoja ja tutkimuskeskuksia koskevat erilaiset kansalliset säännöt; painottaa erityisesti, että yhteisrahoitusmekanismien ei pitäisi haitata yliopistoja ja tutkimuskeskuksia ja että yliopistoja ei pitäisi missään tilanteessa asettaa muita toimijoita heikompaan asemaan;

24. kehottaa komissiota perustamaan yksinkertaisen ja helppokäyttöisen järjestelmän innovoinnin nopeuttamiseksi, investoimaan T&K&I-hankkeisiin, joilla torjutaan suuria yhteiskunnallisia muutoksia, ja sovelta-
maan todella kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa huomio kiinnitetään innovoinnin ja arvoketjun tärkeisiin eri vaiheisiin (materiaalin toimittajasta loppukäyttäjän tuotteeseen);

Tiistai 27. syyskuuta 2011

25. on vakuuttunut siitä, että yhteiseen strategiakehykseen kuuluvat tehtävät olisi toteutettava erikseen mutta tiiviissä keskinäisessä suhteessa siten, että Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti (EIT) toimii pääasiassa osaamis- ja innovaatioyhteisön verkostona, kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman innovointiin liittyvät osat panostavat innovatiivisten pk-yritysten tukemiseen, tuleva puiteohjelma kattaa kaiken tutkimuksen ja rakenne- ja koheesiorahastoja käytetään tiiviimmissä yhteistyössä ja kohdennetummin mutta silti erillään; katsoo, että yhteistyöhankkeiden pitäisi pysyä yhteisen strategiakehyksen selkärankana;

26. korostaa tarvetta tehostaa yhteisen strategiakehyksen joustavuutta siten, että on mahdollista siirtää varoja luokasta toiseen ja myös tarjouspyyntöjen välillä, mutta myös siten, että yhteinen strategiakehyks on riittävän joustava, jotta varoja voidaan kohdentaa suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin, joita ilmaantuu budjettikauden aikana;

27. kehottaa määrittelemään selkeästi koko rahoitusjärjestelmän ja pyytää yhdistämään tiiviimmin tutkimuksen, koulutuksen ja innovoinnin; kehottaa – eurooppalaisen T&K&I-politiikan luoman eurooppalaisen lisäarvon vuoksi ja Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamiseksi – kaksinkertaistamaan vuodesta 2014 alkaen seuraavaa varainhoitovuotta koskevan EU:n tutkimus- ja innovointiohjelmien talousarvion (lukuun ottamatta rakennerahastoihin sisältyvää T&K&I:tä ja EIP:tä koskevaa budjettia), jotta voidaan vastata asianmukaisesti nykyiseen talouskriisiin ja suuriin yhteisiin haasteisiin; uskoo, että julkisten tutkimusmäärärahojen korottamisella olisi pyrittävä tuottamaan laajempia yhteiskunnallisia hyötyjä ja parempaa kilpailukykyä; muistuttaa, että EU:n kaikkien välineiden T&K&I-myönteistä roolia on tehostettava vahvistettava ja kehitettävä myös tiiviimmässä yhteistyössä EIP:n kanssa ja yksinkertaistamalla rahoituksen saantiin liittyviä menettelyjä; kehottaa siksi ottamaan käyttöön vakauteen ja lähentymiseen pyrkivän uuden organisatorisen mallin, joka perustuu seuraavaan kolmeen eri rahoitustasoon:

Ensimmäinen taso: valmiuksien kehittäminen ja infrastruktuurit

28. toteaa, että ensimmäiseen tasoon pitäisi kuulua infrastruktuureihin liittyvät EU-rahastot (laajemmassa merkityksessä myös institutionaaliset infrastruktuurit) ja valmiuksien kehittäminen;

29. toteaa, että tämän tason rahoitusjärjestelmään kuuluvat puiteohjelman "Valmiudet"-ohjelma ja Marie Curie -hankkeet, unionin osuus tutkimusinfrastruktuurien ja -hankkeiden rahoittamisessa, mahdollisuus saada lainaa EIP:sta (yli 50 miljoonan euron hankkeet ja riskinjakorahoitusväline), edellä mainittuihin puiteohjelman osiin liittyvät tuet sekä yhteistyö infrastruktuureihin liittyvien rakennerahastojen kanssa;

30. pyytää vahvistamaan yhteisen tutkimuskeskuksen asemaa unionin omana laitoksena, joka laatii tie-teollisia ja taloudellisia analyyskejä kehityspolitiikan tarpeisiin Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti;

31. painottaa, että tulevat laajat EU:n investointihankkeet, kuten Iter, Galileo ja ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seurantajärjestelmä (GMES), olisi rahoitettava puiteohjelman ulkopuolella perustamalla niitä varten omat budjettikohdat, jotta varmistetaan avoimen ja luotettavan rahoitusjärjestelmän luominen ja rajoitetaan samalla niiden mahdollisia kustannusylityksiä; ehdottaa, että nämä ohjelmat rahoitetaan osittain EIP:n liikkeelle laskemilla joukkovelkakirjalainoilla;

32. korostaa, että laajamittaisilla tutkimusinfrastruktuureilla on ratkaisevan tärkeä rooli eurooppalaisen tutkimusalueen kehittymiselle, ja kehottaa lisäämään tutkimusinfrastruktuureille saatavilla olevaa EU:n kokonaisrahoitusta erityisesti silloin, kun tarjolla on eniten eurooppalaista lisäarvoa, ja jatkamaan rahoitusta valmisteluvaiheen jälkeen sekä takaamaan rahoituksen avoimen saatavuuden infrastruktuureille huippuosaimisen pohjalta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Toinen taso: tutkimus, potentiaali, yhteistyö ja yhteensovittaminen

33. toteaa, että toiseen tasoon pitäisi kuulua koko tutkimus, eli perustutkimus ja soveltava tutkimus sekä yhteiskuntatieteellinen ja humanistinen tutkimus; katsoo, että koordinoitiosallistujat ovat pääasiassa yliopistoja ja tutkimuskeskuksia tai -laitoksia; katsoo, että teollisuutta, erityisesti pk-yrityksiä, ja innovoivia voittoja tavoittelemattomia järjestöjä olisi kannustettava osallistumaan ja tekemään yhteistyötä yliopistojen ja julkisten tutkimuskeskusten kanssa ja toimimaan tarvittaessa koordinoijina; katsoo, että tämä taso on puiteohjelman suurin osa ja että sen olisi tähdättävä vahvan tieteellisen pohjan kehittämiseen sekä perustutkimuksen että soveltavan tutkimuksen alalla, mitä innovoinnin jouduttaminen edellyttää;

34. toteaa, että tässä yhteydessä avainsanoja ovat idean omaleimaisuus ja relevanssi, tieteellisen huippuosaamisen laatu ja potentiaali sekä hankkeiden lisäarvo, mukaan luettuina runsaasti riskejä sisältävä tutkimus ja hankkeet, jotka koskevat muuta kuin teknologista innovointia ja yhteiskunnallista innovointia; katsoo, että liiketoimintasuunnitelma ja markkinapotentiaali ovat myönteisiä huomioon otettavia tekijöitä, mutta eivät tarpeellisia edellytyksiä hyväksynnälle;

35. toteaa, että tätä tasoa koskevaan rahoitusjärjestelmään kuuluu EU:n puiteohjelman tukijärjestelmä ja yhteistyö T&K&I:hin liittyvien rakennerahastojen kanssa; katsoo, että näiden kahden rahoituslähteen synergiasta ja EU:n ja ulkoisten rahoituslaitosten rahoittamien hankkeiden välisen vuorovaikutuksen yksinkertaistamisesta olisi etua; katsoo, että apurahoja olisi myönnettävä ensisijaisesti julkisille ja yksityisille tutkimuslaitoksille sekä innovoiville pk-yrityksille;

36. vaatii joustavampaa rahoitusjärjestelmää, jotta yhteistyöteemasta voidaan tehdä pk-yrityksille houkuttelevampi, jolloin pk-yritykset voisivat osallistua mahdollisuuksien mukaan yhteistyöhankkeisiin hankkeiden täytäntöönpanon aikana, ja hankkeelle pitäisi olla tätä varten avoin budjettikohta; katsoo, että tällä tavoin pk-yritykset näkisivät mahdollisuudet selvemmin, sillä hankkeeseen mukaan lähtemisen ja markkinatulosten välinen aika lyhenisi;

37. huomauttaa, että Euroopan tutkimusneuvosto on osoittanut onnistuneensa tieteellisen huippuosaamisen edistämisessä ja eurooppalaisen tutkimusalueen vahvistamisessa; kehottaa parantamaan edelleen eurooppalaisen tutkimusalueen rakenteita ja mekanismeja ja vahvistamaan sen välineitä; pitää välttämättömänä lisätä nuorille, naispuolisille ja innovoivista pk-yrityksistä peräisin oleville tutkijoille (sekä tutkijaryhmille että yksittäisille tutkijoille) osoitettujen tukien osuutta merkittävästi talousarviossa sekä vahvistaa Marie Curie-toimia ja -aloitteita ja siten liikkuvuutta (ottamalla käyttöön viides vapaa liikkuvuus, tietämyksen vapaa liikkuvuus), urakehitystä ja yhteistyötä yliopistojen, julkisten tutkimuslaitosten ja teollisuuden välillä sekä suurten tutkimusinfrastruktuurien käyttömahdollisuutta; kehottaa teollisuutta osallistumaan enemmän tohtorin tutkintoon sisältyviin ja tutkimuksen jälkeisiin tutkimusohjelmiin; kehottaa toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet, joilla taataan EU:ssa tiedealalla työskenteleville kunnon työolot, millä Euroopasta tehdään kansainvälisesti houkuttelevampi tutkijoille, hillitään asiantuntijoiden maastamuuttoa ja saavutetaan huippuosaaminen Euroopassa;

38. painottaa, että tutkijoiden liikkuvuus Euroopassa olisi asetettava etusijalle, ja kehottaa vahvistamaan toimenpiteitä (esimerkiksi eläkkeiden siirrettävyyttä, ammattitutkintojen vastavuoroista tunnistamista, perhe- ja työelämän yhteensovittamistoimia ja toiseen jäsenvaltion muuttavan tutkijan mukana kulkevaa tutkimusseteliä), joilla tuetaan eurooppalaisten tutkijoiden liikkuvuutta, estetään aivovienti ja tehdään tutkijoiden uranäkymistä EU:ssa houkuttelevampia; kehottaa ottamaan käyttöön tarvittaessa Euroopan tutkimusneuvoston apurahoissa liikkuvuustuen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään toimia akateemisten tutkintojen vastavuoroisen nopean tunnustamisen helpottamiseksi;

39. usko, että Euroopan tutkimusneuvoston mallin soveltamisalaa voidaan edelleen laajentaa yhteistyössä tehtäviin ja monitieteellisiin tutkimushankkeisiin, jos niissä ylläpidetään alhaalta ylöspäin suuntautuvaa luonnetta ja jos tieteellistä huippuosaamista pidetään pääasiallisena valintaperusteena;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

40. pitää tervetulleena jatkuvaa edistystä kohti miesten ja naisten tasapainoista osallistumista puiteohjelmaan; on yhtä mieltä siitä, että toimia naisten osallistumisen lisäämiseksi olisi tehostettava hankkeiden koko keston ajan ja että komission olisi ryhdyttävä uudelleen edistämään naispuolisten tieteenharjoittajien tukemista ja pyrittävä aktivoimaan jäsenvaltioita, jotta ne puuttuisivat sukupuolten välisiin eroihin ja kiinnittäisivät erityishuomiota sukupuolisidonnaisten esteiden poistamiseen; korostaa, että tavoite, jonka mukaan naisten osuuden ohjelmakomiteoissa ja neuvoa-antavissa komiteoissa olisi oltava 40 prosenttia, on saatutettava; kehottaa komissiota laatimaan yhdessä Euroopan tasa-arvoinstituutin kanssa sukupuoli-indikaattorit ja tavoitteet sisältävän sukupuolten tasa-arvon edistämisen toimintaohjelman ja valvomaan sen täytäntöönpanoa;

41. korostaa tasa-arvonäkökohtien huomioon ottamista ja sitä, että tutkijoille on siksi kaikilla tasoilla annettava mahdollisuus lykätä apurahan alkamista tai keskeyttää siihen liittyvä työ äitiys-, isyys- tai vanhempainloman takia hankkeissa, joissa tämä on mahdollista, ja kehottaa myös tarjoamaan heille mahdollisuuden jatkaa apurahasopimuksen kestoja samoista syistä hankkeissa, joissa aikataulu ei ole etusijalla; kehottaa jäsenvaltioita takaamaan tutkijoille nämä mahdollisuudet;

42. korostaa, että eurooppalaisen tutkimusalueen täysipainoinen toteuttaminen edellyttää lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joiden avulla varmistetaan kaikkien EU:n toimijoiden osallistuminen kansallisiin ohjelmiin sekä avataan yksittäisten jäsenvaltioiden julkaisemat kilpailut kaikille yhdenmukaistamalla säännöt, menettelyt, sopimukset ja arviointikriteerit;

Kolmas taso: markkinoiden ja innovoinnin yhteiset tavoitteet

43. toteaa, että tämän tason olisi katettava innovatiivisten tuotteiden ja palveluiden markkinoilletulon kehittäminen ja edistäminen sekä yleisen edun tuottaminen; katsoo, että teollisuudella ja erityisesti innovoivilla pk-yrityksillä on keskeinen asema uusien tuotteiden, palvelujen ja menetelmien kehittämisessä;

44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan nuorten yrittäjien Erasmus-ohjelmaa myös tulevan monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa ja lisäämään tälle ohjelmalle varattua rahoitusta, kun otetaan huomioon tarve kannustaa nuoria osallistumaan tutkimus- ja innovointitoimintaan ja tukea nuoria yrittäjiä, jotka osallistuvat T&K&I-toimintaan ja käyttävät T&K&I-tuloksia paikallisten tai alueellisten yhteisöjen taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämiseen;

45. katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota pk-yritysten osallistamiseen, jotta voitaisiin tarttua joustavasti ja tehokkaasti uusiin ideoihin ja mahdollisuuksiin niiden noustessa esiin, mikä avaisi uusia väyliä innovoinnille; painottaa, että pk-yritysten alakohtainen määritelmä on ennakoedellytys niiden onnistuneelle osallistumiselle yhteisön tukikehykseen; toteaa, että innovointitoimien menestys riippuu myös johtohenkilöstön taidoista ja kokemuksesta;

46. korostaa, että pk-yritysten mahdollisuutta käyttää tutkimus- ja innovointipalveluja on parannettava paikallisella ja Euroopan tasolla; katsoo, että onnistuneista ohjelmista, kuten Eurostars, on saatua tärkeää kokemusta vastaukseksi innovatiivisten yritysten tarpeisiin, ja siksi tätä olisi vahvistettava; kehottaa kaikilla tasoilla toimiin, joilla pyritään tarjoamaan innovatiivisia ratkaisuja tiettyihin julkisen sektorin tarpeisiin houkuttelemalla pieniä yrityksiä osallistumaan kilpailuihin ideoista, jotka johtavat lyhytkestoisiin kehittämissopimuksiin;

47. toteaa, että tätä tasoa koskevaan rahoitusjärjestelmään kuuluvat EIT:n tarjoama, osaamis- ja innovaatioyhteisöön liittyvä EU:n rahoitus, Euroopan investointirahaston (EIR) erilliset takaukset ja EIP:n erityislainat (pääasiassa alle 50 miljoonan euron hankkeet) sekä yhteistyö yrittäjyyteen liittyvien rakennerahastojen kanssa; katsoo, että EU:n innovointipolitiikalta puuttuvat kuitenkin pk-yritysten erityisominaisuuksia vastaavat asianmukaiset rahoitusvälineet; uskoo, että eurooppalainen tutkimusalue hyötyisi suuresti asianmukaisen vaikutusarvioinnin jälkeen tehdystä EU:n pk-yrityksiä koskevasta ohjelmasta, joka voitaisiin perustaa EIP:n erikoistuneeksi osastoksi, joka omistautuisi täysin pk-yritysten innovaatiohankkeisiin;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

48. huomauttaa, että Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti on toiminut menestyksekkäästi ja myötävaikuttanut eurooppalaisen tutkimusalueen vahvistumiseen; korostaa, että tarvitaan kapea-alaisempia osaamis- ja innovaatioyhteisöjä, joilla on siten tiiviimpi verkosto ja pienempi budjetti, mikä parantaa myös pk-yritysten osallistumismahdollisuuksia vuosimaksujen kustannusten pienenemisen myötä; katsoo, että nämä pienemmät osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat luoda EU:hun yhden yhteysyksikön eri puolilta EU:ta tulevien tutkijoiden kohtaamispaikaksi ja parantaa näin mahdollisuuksia kilpailla maailmanmarkkinoilla;

49. katsoo, että pk-yritysten ohjelmiin osallistumisen lisäämiseksi edelleen on tarkasteltava tiettyjä rahoitusvälineitä ja toimia, joita ovat

- niin kutsutut pehmeät lainat, jotka maksetaan hallinnollisia kustannuksia lukuun ottamatta takaisin, kun hanke on menestynyt
- toimet, joilla pk-yrityksille tarjotaan (erityisesti siemen- ja käynnistysvaiheessa) kattavaa rahoitusta, joka kattaa koko innovointisyklin ja myös T&K-palveluiden ja -neuvonnan saatavuuden
- riskinjakorahoitusvälineen soveltaminen niin, että pienempien määrärahojen myöntäminen on mahdollista kansallisten välittäjien kautta
- riskipääoman helpompi saatavuus
- pk-yritysten suurempi osallistuminen tutkimuslinjausten laatimiseen;

50. pyytää kokeilemaan uusia rahoitusmenetelmiä, kuten hankkeiden rahoittamiseen käytettäviä unionin joukkovelkakirjoja ja EU:n "innovointiseteliä", joka antaisi yrityksille mahdollisuuden käyttää kyseiset varat suoraan akkreditoiduissa tutkimuskeskuksissa; katsoo, että näitä seteleitä ei olisi laskettava raportoitaviin kuluihin, koska tutkimuskeskukset todistaisivat, että setelit on käytetty siellä; toteaa, että keskukset voitaisiin perustaa kansallisesti tai alueellisesti ja akkreditoinnin vahvistaisi eurooppalainen elin, kuten YTK; katsoo, että puiteohjelman yhteydessä yhteisen tutkimuskeskuksen innovointipankokseen pitäisi kuulua entistä tiiviimpi yhteistyö teollisuuden kanssa;

51. pitää myönteisenä EU:n pienyritysten tutkimustoimintaa tukevaa aloitetta (SBIR), jolla tunnistetaan teknologiasuuntautuneen julkisen sektorin kohtaamat haasteet ja rahoitetaan T&K-hankkeita, joilla kehitetään uusia ratkaisuja sekä vanhoihin että kehityksessä oleviin ongelmiin.

*

* *

52. katsoo, ettei kaikki innovointi perustu tutkimukseen eikä kaiken tutkimuksen päämäärä ole innovointi; katsoo näin ollen, että ehdotetun uudelleenorganisoinnin olisi katettava kaikki innovointiin liittyvät vaiheet ideasta markkinoille saakka, mukaan luettuina muut kuin tekniset, ekologiset ja yhteiskunnalliset innovaatiot; uskoo, että tähän olisi sisällyttävä innovatiivisten käytäntöjen (kuten innovatiiviset ja esikaupalliset julkiset hankinnat, kannustinpolitiikat, teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvät käytännöt ja edelläkävijä-markkina-aloitteet) edistäminen ja niiden laajan levittämisen helpottaminen; muistuttaa, että standardointi pitäisi ottaa huomioon puututtaessa suuriin haasteisiin ja muotoiltaessa yhteisen strategiakehyksen painopistealueita, mutta sen ei pitäisi olla uusi erillinen väline tai toimenpide;

53. viittaa kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP) tähänastiseen menestykseen ja vaatii ohjelman ehdotonta jatkuvuutta ja kehittämistä edelleen, jotta vahvistettaisiin erityisesti innovatiivisia pk-yrityksiä Euroopan talouden moottoreina;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

54. korostaa kuitenkin, että joistakin kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman välineistä voisi tulla tulevan puiteohjelman luonteva jatke, jolloin ne toisivat jatkuvuutta EU:n tutkimus- ja innovointihankkeille; katsoo, että puiteohjelman hankkeissa kehitettyä teknologiaa voitaisiin laajentaa innovointihankkeisiin, joissa

— levitettäisiin niiden käyttöä eri teollisuudenaloilla ja palvelualoilla,

— kehitettäisiin lisää lähialojen tai täydentävien alojen lisäsovelluksia;

55. muistuttaa, että tutkimuksen sekä tieteellisen, teknologisen ja innovointitoiminnan erittäin kilpailullinen luonne ja paikallinen tieteellinen ja innovatiivinen valmiuksien kehittäminen edellyttävät jossain määrin päällekkäisyyttä ja pirstoutumista, joita ilman tutkimusyhteistyö heikentyisi;

56. korostaa, että puiteohjelmassa olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, joilla luodaan vahvat ja toimivat sääntelypuitteet immateriaalioikeuksien suojaamista varten tutkimusprosessin varhaisessa vaiheessa, jotta nykyistä tehokkaammin houkutettaisiin yksityisiä investointeja ja varmistettaisiin, että tutkimus ja kehitys myötävaikuttaisivat tehokkaasti Euroopan unionin kilpailukyvyyn kohentumiseen;

57. kehottaa painokkaasti toteuttamaan kaikille potentiaalisille osallistujille tarkoitettuja koulutusohjelmia erityisesti hallinnollisten sääntöjen soveltamisesta ja kehottaa komissiota kehittämään koulutushankkeiden valintaa ja arviointia koskevia kriteereitä ottaen huomioon muun muassa huippuosaamisen portaikon; vaatii komissiota auttamaan aktiivisesti julkisia elimiä ja etenkin aliedustettujen jäsenvaltioiden julkisia elimiä parantamaan hallintojärjestelmäänsä toteuttamalla arviointoja ja antamalla suosituksia näille elimille niiden rahoituskäytäntöjen ja hankehallinnon parantamiseksi;

58. toistaa, että EU:n tutkimusrahoituksen hallinnoinnin yksinkertaistaminen edellyttää suurta askelta; uskoo, että yksinkertaistamisen tärkein tekijä on siirtyminen nykyisestä valvontaperusteisesta lähestymistavasta luottamus pohjaisempaan ja riskisietoisempaan lähestymistapaan, mikä hyödyttää etenkin pk-yrityksiä; vaatii kaikkien määritettyjen yksinkertaistamistoimenpiteiden täytäntöönpanoa uudessa yhteisessä strategia-kehelyssä, mukaan luettuina hyväksyttävän virheriskin suurempi marginaali, tavanomaisten kirjanpitoikäytäntöjen laajempi hyväksyminen, kertakorvausten ja kiinteämääraisten korvausten käyttö (vapaaehtois pohjalta), soveltamisen ja sopimusmenettelyjen sekä ennakkomaksuja ja kustannusten tukikelpoisuutta koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen, rahoitukseen ja tieteellisiin seikkoihin liittyvän raportoinnin huomattava vähentäminen, sopimuksen tekoon kuluvan ajan lyhentäminen korkeintaan kuuteen kuukauteen, apurahojen saamiseen ja maksamiseen kuluvan ajan huomattava lyhentäminen sekä suuremman joustavuuden tarjoaminen osallistujille siinä, miten ne järjestävät ja hallinnoivat hankkeitaan ja valitsevat kumppaninsa;

59. on vakuuttunut, että yksinkertaistamisen olisi johdettava rahoitusosuuksien ja epäsuorien kustannusten laskentamenetelmien yhdistelmän vähenemiseen eri rahoitusjärjestelmissä siten, että ei kuitenkaan poisteta yliopistoihin, tutkimusjärjestöihin ja teollisuuteen sovellettavaa erilaista järjestelmää;

60. suosittaa määrittämään rajoitetut yhteiset (hallinnolliset, taloudelliset ja organisatoriset) säännöt ja periaatteet, joita on helppo tulkita ja joita sovelletaan kaikkiin EU:n T&K&I-ohjelmiin ja -välineisiin;

61. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan eurooppalaisten tutkimusohjelmien saatavuutta esimerkiksi siten, että perustetaan yksi yhteyspiste, vahvistetaan "yksi asiakirja yhtä hanketta kohti" -periaate ja luodaan foorumi parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi; toistaa tässä yhteydessä, että tarvitaan helppokäyttöinen, keskitetty asiointipiste, josta kaikki mahdolliset osallistujat voivat saada neuvoja ja hakea taloudellista tukea; kritisoi tämänhetkistä tutkimushanke-ehdotuspyyntöjä koskevaa avoimuuden ja tietojen puutetta, jonka seurauksena tutkijat ja laitokset eivät pysty valmistautumaan riittävästi, mikä estää niiden osallistumisen;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

62. huomauttaa, että eurooppalaisen osaamisyhteiskunnan luomiseen johtava johdonmukainen politiikka edellyttää koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin välisten kytkösten vahvistamista; tähdentää, että yhteisen strategiakehyksen olisi huomioitava ja otettava mukaan koko osaamisketju esimerkiksi infrastruktuurikehityksen, standardoinnin, koulutusohjelmien ja avainteknologioita tukevien toimien kautta; kannustaa kaikkien yhteistyöhön yliopistojen, yritysten ja tutkimuslaitosten välillä ja uskoo, että taidot ja teknologian siirto ovat olennaisen tärkeitä osatekijöitä; pyytää tarjoamaan välineitä vauhdittamaan teknologian siirtämistä tutkimuksesta teolliseen soveltamiseen sekä palvelu- että tuotantoalalla;

63. vaatii nykyistä vahvempaa hallitustenvälistä osallistumista yhteisen ohjelasuunnittelun toimenpiteisiin, jotka vahvistaisivat T&K&I-yhteistyötä eri puolilla Eurooppaa;

64. korostaa yhteisten teknologia-aloitteiden ja eurooppalaisten teknologiayhteisöjen tärkeyttä ja kehottaa luomaan kaikille julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille yhteisen erityiskehyksen, joka sisältää yhteiset, selvät ja yksinkertaistetut ehdot ja jossa tehdään selvä ero yksityisen sektorin ja julkisen sektorin roolien välille; korostaa tarvetta ryhtyä tehokkaisiin toimenpiteisiin, jotta parannettaisiin avoimuutta ja mahdollistettaisiin pk-yrityksille ja julkiselle tutkimussektorille tällaisten välineiden vapaa saatavuus; kehottaa komissiota tarkastelemaan perinpohjaisesti käynnissä olevien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien huipputasoa, vaikutusta ja merkitystä ennen kuin vahvistetaan tai tuetaan uusia kumppanuuksia, jotta parannetaan niiden hallinnointia laajemman toimijapohjan osallistumisen varmistamiseksi sekä tutkimuslinjausten laadinnassa että uusien tulokkaiden pääsyn varmistamisessa; on myös vakuuttunut, että välineissä olisi otettava huomioon selvästi julkisten painopisteiden tavoitteet (yhteiskunnallisia ja kestäviä ratkaisuja arvostaen) ja että niiden pitäisi houkutella todellisia yksityisiä investointeja;

65. korostaa, että yhteisen strategiakehyksen olisi oltava houkutteleva rahoitusmekanismi sekä yksityisen että julkisen sektorin toimijoille (myös kansalaisjärjestöille ja kansalaisyhteiskunnan järjestöille); uskoo, että kaikilla suurimerkityksiin T&K&I-hankkeisiin ja eurooppalaisiin teknologiayhteisöihin osallistuvilla olisi oltava asema painopisteiden asettamisesta käytävässä keskustelussa ja mahdollisuus käyttää tutkimusinfrastruktuureja;

Suuntaviivoja seuraavaa puiteohjelmaa varten

66. kannattaa siirtymistä tiedeperusteiseen lähestymistapaan ja kehottaa omaksumaan luottamukseen perustuvan suhtautumistavan tutkijoihin sekä parempaan riskinsietoon perustuvan asenteen osallistujiin kaikissa rahoitusjärjestelmän vaiheissa, mukaan luettuina tieteen hyödyntäminen ja innovointi; vaatii akateemiselle tutkimukselle asianmukaista rahoitusmallia seuraavassa puiteohjelmassa;

67. katsoo, että yhteisen strategiakehyksen ei pitäisi rajoittua pelkästään tutkimusjohtoihin tai teknologia-pohjaiseen innovointiin, vaan siitä olisi tuettava innovoinnin eri lähteitä; huomauttaa, että monet yritykset – erityisesti pk-yritykset – käyttävät muita innovointilähteitä, kuten asiakkaita, markkinoita, käyttäjiä ja – ei vähäisimpänä – työntekijöitä, ja tällaiset innovaatiot ovat usein muita käytännöllisempiä ja keskittyvät tiettyjen prosesseihin, palveluihin tai tuotteisiin liittyvien ongelmien ratkaisemiseen, koska ehdotettujen ratkaisujen löytäjiä ovat usein työntekijät, jotka ovat lähimpänä tuotantoprosesseja, markkinoita ja asiakkaita; uskoo siksi, että EU:n olisi vahvistettava käytännönlähteistä ja työntekijälähtöistä innovointia;

68. vaatii komissiota varmistamaan, että Horizon 2020 -ohjelman yleiskustannukset tarkistetaan; pyytää siksi komissiota tutkimaan, miten suuren prosentuaalisen osan yleiskustannukset muodostavat seitsemännessä puiteohjelmassa, ja esittämään ehdotuksia osuuden pitämiseksi mahdollisimman alhaisena;

69. kehottaa pitämään yhteistyötutkimuksen (nykyinen Yhteistyö-ohjelma) keskeisenä seitsemännessä puiteohjelmassa siten, että vahvistetaan synergioita, joilla lisätään ja vahvistetaan sellaisten tutkimushankkeiden vaikutusta ja levittämistä, joita tehdään yhteistyössä maailman huippua edustavien EU:n sisäisten ja ulkopuolisten kumppanien kanssa; uskoo, että yhteistyötutkimuksen rahoituksen olisi oltava temaattisesti joustavampaa (laaja-alaisemmat pyynnöt) ja rahoitusjärjestelyjen käyttäjystävällisiä, jotta mukaan saadaan

Tiistai 27. syyskuuta 2011

huipputason tutkijoita ja vastataan sekä suurten yhteenliittymien että pienempien ryhmien tarpeisiin; katsoo, että olisi katettava koko innovaatioketju tutkimustyöstä laaja-alaisiin pilottihankkeisiin ja esittelyihin ja että olisi omistettava rajattu budjetti aloille, jotka ovat kehittäneet strategisen näkemyksen puuttuakseen tarvittaessa yhteiskunnallisiin haasteisiin pitkän aikavälin investointisykleillä;

70. suhtautuu epäillen siihen, kuinka tehokasta on käyttää varoja huippuosaamisen tutkimusverkostojen luomiseen sekä konferenssien ja tapahtumien järjestämiseen, ja kehottaa tehostamaan sähköiseen verkostoitumiseen liittyviä toimenpiteitä tutkimuksen ja innovoinnin alalla ja levittämään tutkimustuloksia internetin välityksellä;

71. suhtautuu epäillen siihen, onko useinkaan mahdollista myöntää rahoitusta vain yhdelle ehdotukselle ehdotuspyyntöä kohden, sillä tämä johtaa ehdotusten valmisteluun ja arviointiin käytettyjen resurssien tuhlaamiseen sekä siihen, että erinomaiset ideat jäävät vaille rahoitusta; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta rahoittaa erinomaisia, valitsematta jääneitä ehdotuksia ylimääraisillä tutkimusmäärärahoilla (jotka vastaavat tutkimusrahastoja), joihin liittyy myös jäsenvaltioiden sekä alue- ja rakennerahastojen rahoitusta;

72. kehottaa vahvistamaan poikkitieteellistä ja monitieteellistä tutkimusta ja tunnustamaan tutkimuksen yhteiskunnallisen ulottuvuuden; muistuttaa tässä yhteydessä, että suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin olisi vastattava – teknologian keinoja lukuun ottamatta – yhteiskuntatieteellisellä ja humanistisella tutkimuksella ja sosiaalisella innovoinnilla, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä näihin haasteisiin vastaamisen onnistumisessa; uskoo siksi, että yhteisessä strategiakehyksessä olisi varmistettava itsenäinen aihealue "yhteiskunta- ja taloustieteet ja humanistiset tieteet" ja sen sisällyttäminen lisätekijänä kaikkiin ohjelmavetoisiin toimiin;

73. kehottaa jatkamaan tieteen ja yhteiskunnan välistä vuorovaikutusta koskevaa teemaa itsenäisenä ja laajentamaan sitä horisontaalisesti kattamaan suuret yhteiskunnalliset haasteet, jotta herätettäisiin kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan mielenkiintoa ja houkuttettaisiin osallistumaan tutkimukseen; katsoo lisäksi, että komission olisi tuettava etiikkaa koskevien ohjeiden edelleenkehittämistä ja laajempaa levittämistä sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöille suunniteltujen välineiden kehittämistä edelleen;

74. vaatii asettamaan tutkimuksen painopisteet ja tavoitteet avoimemmalla ja osallistamiseen perustuvalla tavalla siten, että toimintaan osallistuvat tasapainoisesti muun muassa tiedeyhteisö, tutkijat (myös pienemmistä tutkimusjärjestöistä), julkinen sektori, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja pk-yritykset; kehottaa luomaan erityisfoorumin kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja tutkijoiden välistä vuoropuhelua varten, jotta nämä voisivat keskustella eri alojen tutkimuksen painopistealoista; uskoo, että olisi edistettävä myös pk-yritysten ja tutkijoiden vuorovaikutuksen lähentämiseen tarkoitettuja erityisfoorumeja;

75. katsoo, että erityistutkimusohjelmien taloudellinen mutta myös yhteiskunnallinen, eettinen ja kestävä arviointi on tärkeä prosessi, jota on parannettava ja edistettävä laajemmin niin Euroopan unionin kuin jäsenvaltioidenkin tasolla; tukee komission aloitteita tällä alalla, esimerkiksi vastuullisten tutkimus- ja innovointiperiaatteiden kehittämistä, ja rohkaisee niiden edistämistä ja käyttöä edelleen;

76. kehottaa säilyttämään tasapainon alhaalta ylöspäin etenevien hankkeiden, kuten nykyinen tulevan ja nousevan teknologian (FET) avoin järjestelmä, ja ylhäältä alaspäin etenevien hankkeiden ("suuret yhteiskunnalliset haasteet") sekä helpottamaan pieniä alhaalta ylöspäin eteneviä hankkeita ja alhaalta ylöspäin etenevää yhteistyötutkimusta; katsoo, että yhteistyöhankkeiden nykyistä matalampi osallistumiskynnys johtaisi tieteellisten valmiuksien vahvistumiseen; uskoo, että strategiset painopisteet on yhdistettävä kehittymässä oleviin ongelmiin; pyytää komissiota tutkimaan alhaalta ylöspäin etenevien hankkeiden ja ylhäältä alaspäin etenevien hankkeiden tasapainoa ja tarkastelemaan sitä sosiaalisesta ja taloudellisesta näkökulmasta; painottaa, että tutkimusohjelmaa laadittaessa on tehtävä yhteistyötä tutkijoiden, teollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden kanssa ja neuvoteltava heidän kanssaan;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

77. puoltaa sitä, että tutkimusrahoituksessa keskitytään pieniin ja keskiuuriin hankkeisiin; katsoo, että korkeakoulut ja pk-yritykset hallinnoivat pieniä ja keskiuuria hankkeita helpommin ja vähäisellä hallinnolla; katsoo, että ne myös mahdollistavat hakemusten tähän mennessä epätydyttävän onnistumisosuuden nostamisen;

78. katsoo, että kun nykyiset innovointimallit eivät täytä tiettyjä yhteiskunnallisia tarpeita, uusia julkisia lisensointijärjestelmiä ja innovointia koskevia kannustinpalkintoja voidaan käyttää keskittämään tutkimusta näille aloille ja varmistamaan julkisten menojen tehokas käyttö; kehottaa komissiota käynnistämään mahdollisimman nopeasti pilottialoitteen lääketieteen kannustinpalkintoja varten;

79. vaatii koko T&K&I-ketjun johdonmukaista kattamista avoimuussääntöjen täytäntöönpanon avulla ja selkeää koordinoitua tutkimuksen ja innovoinnin rahoituksesta vastaavien komission eri pääosastojen välille;

80. kehottaa tiivistämään tarvittaessa kansainvälistä yhteistyötä Euroopan unionin strategisten kumppanien, myös BRIC-maiden kaltaisten nopeasti kasvavien maiden, kanssa vastavuoroiselta pohjalta, jotta voidaan vastata paremmin globaaleihin haasteisiin; muistuttaa, että kolmansien maiden tutkijoiden osallistumista kannustettaisiin yksikertaisemmilla menettelyillä ja hakemusten huomattavasti lyhyemmillä käsittelyajoilla; korostaa, että naapurimaissa tarvitaan vahvempaa tieteellisten valmiuksien kehittämistä, joka perustuu yhteisen strategiakehyksen parempaan yhteensovittamiseen EU:n naapuruuspolitiikan välineiden kanssa; uskoo, että valmiuksien kehittämisen tehokas vahvistaminen sekä oikeudenmukaisten ja kattavien kumppanuuksien perustaminen kehitysmaiden kanssa on olennaisen tärkeää niiden kestävä kehityksen vahvistamiselle;

81. katsoo, että kolmansien maiden kanssa tehtävää tutkimusalan yhteistyötä, johon mahdollisesti liittyy kaksikäyttöä, olisi vältettävä kaikkien sellaisten maiden kanssa, jotka eivät kunnioita ihmisoikeuksia, YK:n päätöslauselmia eivätkä kansainvälistä oikeutta;

*

* *

82. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Eurooppa-koulujärjestelmä

P7_TA(2011)0402

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 Eurooppa-koulujärjestelmästä (2011/2036(INI))

(2013/C 56 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan,
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille "Eurooppa-koulujärjestelmä vuonna 2009" (KOM(2010)0595),
- ottaa huomioon Eurooppa-koulujen perussääntöä koskevan yleissopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman Eurooppa-koulujärjestelmän kehittämis-mahdollisuuksista ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 212, 17.8.1994, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 333.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon neuvoston 22. maaliskuuta 2004 antaman asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 3. toukokuuta 2008 voimaanastuneen ja Euroopan unionin 23. joulukuuta 2010 ratifioiman Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista ja erityisesti sen 24 artiklan ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Brysselissä 12.–14. huhtikuuta 2011 pidetylle Eurooppa-koulujen johtokunnan kokoukselle esitetyn pääsihteerin vuosikertomuksen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0293/2011),
- A. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 165 artiklassa korostetaan, että unioni myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemalla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimintaa pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä sekä niiden sivistyksellistä ja kielellistä monimuotoisuutta;
- B. ottaa huomioon, että Eurooppa-koulujen perussäännön määrittelevän yleissopimuksen (1994) johdannossa todetaan, että Eurooppa-koulujärjestelmä on oma järjestelmänsä ja että se on jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä Euroopan yhteisöjen ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja että samalla hyväksytään täysin jäsenvaltioiden vastuu niiden omien koulujärjestelmien opetuksen sisällöstä ja organisaatiosta sekä niiden kulttuurillisista ja kielellisistä eroista;
- C. ottaa huomioon, että yleissopimuksen 1 artiklan mukaan muut lapset voivat käydä näitä kouluja johtokunnan asettamin rajoituksin ja että johtokunta voi johtokunnan päätösten yhteenvedon XII luvun II kohdan 7 alakohdan mukaan myöntää I luokan aseman yhteisön toimielinten säädöksellä perustetun yhteisön organisaation henkilöstölle sekä muiden johtokunnan tunnustamien organisaatioiden palveluksessa olevalle henkilöstölle;
- D. ottaa huomioon, että Eurooppa-koulut auttavat oppilaitaan vahvistamaan kulttuuri-identiteettiään ja saavuttamaan hyvän kielitaidon vähintään kahdessa kielessä, mukaan lukien äidinkieli, jonka oppimista edistetään aivan pienestä pitäen, painottaen monikulttuurisuuden sekä keskinäisen ymmärtämyksen ja kunnioituksen edistämisen tärkeyttä;
- E. ottaa huomioon, että Eurooppa-kouluja ei voi rinnastaa kansainvälisiin kouluihin siinä mielessä, että niiden lähtökohtana ei ole vanhempien tekemä kouluvalinta vaan ne vastaavat tarpeeseen tarjota lapsille opetusta heidän omalla äidinkielellään ja kehittävät opetuksen eurooppalaista ulottuvuutta;
- F. ottaa huomioon, että Eurooppa-koulujen toimintatapaa, joka perustuu alun perin hallitustenväliseen sopimukseen, olisi parannettava, ja että on vahvistettava oikeusperusta, jonka avulla järjestelmää voidaan yksinkertaistaa ja lisätä sen avoimuutta ja tehokkuutta;
- G. ottaa huomioon, että johtokunta hyväksyi Eurooppa-koulujärjestelmän uudistuksen huhtikuussa 2009;

⁽¹⁾ EUVL L 124, 27.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convoptprot-e.pdf>.

⁽³⁾ Viite: 2011-02-D-39-fr-1.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- H. ottaa huomioon, että yli 50 vuoden kokemus Eurooppa-koulujen toiminnasta on osoittanut järjestelmän ja sen koulutusmallin ainutlaatuisiksi ja kiinnostavaksi; ottaa huomioon, että yksi uudistuksen tavoitteista on avata järjestelmä ja eurooppalainen ylioppilastutkinto unionin muille oppilaille; ottaa huomioon, ettei uudistuksen tavoitteita voida saavuttaa onnistuneesti ilman, että muutetaan perustavanlaatuisesti oikeudellista muotoa, jolle koko järjestelmä perustuu;
- I. ottaa huomioon, että Eurooppa-koulujärjestelmää vuonna 2009 koskevassa komission kertomuksessa ⁽¹⁾ viitattiin jatkuviin ja paheneviin järjestelmään liittyviin ongelmiin, kuten pula lähetetyistä opettajista tai viiveet riittävän infrastruktuurin järjestämisessä kouluille tai asian kokonaan hoitamatta jättäminen, millä on suora vaikutus opetuksen laatuun, sisäänottokäytäntöihin, oppilaiden, vanhempien ja opettajien elämänlaatuun sekä koulujen toimintaa koskeviin rahoitusnäkökohtiin;
- J. ottaa huomioon, että Brysselin ja Luxemburgin kouluissa pula koulurakennuksista ja infrastruktuurista heikentää opetuksen laatua ja estää muiden kuin unionin toimielinten henkilöstön lasten ottamisen kouluihin; katsoo, että on taattava, että kaikki oppilaat saavat samanlaatuista opetusta riippumatta heidän äidinkielestään, koulun sijainnista tai koulun tyypistä;
- K. ottaa huomioon, että vuonna 2009 toteutetun Eurooppa-koulujen uudistuksen tärkeimpänä tavoitteena oli avata Eurooppa-koulut laajemmalle ja monipuolisemmalle yleisölle ja samalla taata järjestelmän elinkelpoisuus pitkällä aikavälillä;
- L. ottaa huomioon, että jäsenvaltioissa olisi edistettävä Eurooppa-koulujen taustalla olevaa opetusmallia sen tuoman lisäarvon vuoksi ja että sen pitäisi olla olennainen osa niiden opetusjärjestelmiä;
- M. ottaa huomioon, että yksinomaan eurooppalaisen ylioppilastutkinnon suorittamiseen tähtäävään opetusjärjestelmään on vaikeaa sisällyttää eri kulttuuri- ja kielitaustoista tulevia oppilaita, joiden taidot ja kyvyt voivat olla erittäin vaihtelevia, ja katsoo siksi, että on tarjottava riittävästi tukea erityisoppilaille (SEN);
- N. katsoo siksi, että olisi harkittava toisen päästötodistuksen kehittämistä eurooppalaisen ylioppilastodistuksen rinnalle niille oppilaille, jotka suuntaavat ammatilliseen koulutukseen;
- O. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti pyysi 8. syyskuuta 2005 antamassaan päätöslauselmassa muun muassa käynnistämään pilottihankkeen erityisopetuksen resurssikeskuksesta, että sitä varten osoitettiin 200 000 euroa EU:n vuoden 2008 talousarviosta ja että tämä määrä käytettiin lopulta rahoittamaan tutkimusta erityisopetusta koskevasta politiikasta ja käytännöstä Eurooppa-kouluissa;
- P. ottaa huomioon, että Eurooppa-koulujen perussäännön määrittelevän yleissopimuksen 4 artiklassa määrätään, että oppilaiden lähentymisen ja yhteisymmärryksen edistämiseksi ja kielitaidon parantamiseksi joitakin tunteja voidaan pitää eri kieliosastojen samantasoisille luokille millä tahansa yhteisön kielellä, kun olosuhteet sen sallivat;
- Q. ottaa huomioon, että Eurooppa-koulujen perussäännön määrittelevän yleissopimuksen 25 artiklan mukaisesti Eurooppa-koulut saavat rahoituksensa pääasiassa jäsenvaltioiden rahoitusosuudesta, joka koskee lähetettyjä opettajia ja jonka osuus Eurooppa-koulujen talousarviossa vuonna 2010 oli 21 prosenttia, ja Euroopan unionin tasapainottavasta rahoitusosuudesta, jolla pyritään kattamaan koulujen kokonaismenojen ja muiden tulojen kokonaismäärän erotus ja joka oli noin 58 prosenttia Eurooppa-koulujen talousarviosta vuonna 2010, ja ottaa myös huomioon, että Eurooppa-koulut ovat johtokunnan kautta riippuvaisia hallitustenvälisestä toimeenpanoelimestä;

⁽¹⁾ KOM(2010)0595.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- R. ottaa huomioon myös, että 25 artiklassa säädetään, että Eurooppa-koulujen talousarviota voidaan täydentää jäsenvaltioiden maksuilla, joista johtokunta päättää yksimielisesti;
- S. ottaa huomioon, että talouskriisi on vaikuttanut Eurooppa-koulujen rahoitukseen ja että komissio on siksi kehottanut tekemään uudistuksia koulujen kustannusten järjeistämiseksi, mutta tämä ei saa vaikuttaa sellaisten heikoimmassa asemassa olevien lasten opetukseen, joilla on oppimisvaikeuksia tai erikoistarpeita, eikä se ei saa vaikuttaa äidinkielellä annettavaan opetukseen tai johtaa muiden kielten kuin ranskan, saksan tai englannin opetuksen vähenemiseen;
- T. ottaa huomioon, että kahden viimeisen laajentumisen jälkeen vailla omaa kieliosastoa olevien oppilaiden (Students Without a Language Section, SWALS) määrä nousee edelleen, mutta katsoo, että he eivät saa joutua kärsimään millään tavalla siitä, ettei heillä ole omaa kieliosastoa;
- U. ottaa huomioon, että Eurooppa-koulujen oppilasmäärän kasvu on suoraa seurausta vuoden 2004 jälkeisestä EU:n toimielinten rekrytointipolitiikasta, jonka seurauksena on rekrytoitu alle 30-vuotiaita työntekijöitä; ottaa huomioon, että tällä välin nämä nuoret virkamiehet ovat perustaneet perheen ja ilmoittaneet lapsensa Eurooppa-koulujen oppilaiksi;
- V. ottaa huomioon, että SWALS-oppilaat saavat tukiopetusta kielessä, jonka kieliosastoon heidät on sijoitettu, jotta he voivat seurata opetusta, sekä äidinkielen opetusta, jonka osalta muutama tunti viikossa on ehdoton vähimmäismäärä siteiden säilyttämiseksi äidinkieleen ja omaan kulttuuriin;
- W. muistuttaa, että vuonna 2004 otettiin käyttöön virkamiesten palkoista pidätettävä erityismaksu, joka kohdennetaan muun muassa Eurooppa-kouluihin, ja että sen tarkoitus oli osaltaan kattaa sosiaalipolitiikan, työolojen parantamisen ja Eurooppa-koulujen kustannuksia;

Yleisiä huomioita

1. pitää valittavana, että Eurooppa-kouluja pidetään usein väärin eliittikouluina ja pikemminkin ylellisyytenä kuin tarpeellisina, vaikka niiden tarkoituksena on tarjota oppilaan äidinkielellä annettavaa opetusta oppilaille, joiden vanhemmat saattavat joutua vaihtamaan asemapaikkaansa tai palaamaan takaisin lähtömaahansa, sekä kehittää opetuksen eurooppalaista ulottuvuutta;
2. palauttaa mieliin, että tämä erityinen opetusjärjestelmä tarjoaa oppilaille mahdollisuuden opiskella kaikkia aineita (erityisesti luonnontieteitä) omalla äidinkielellään pätevien opettajien kanssa tai SWALS-oppilaina, jotka saavat tarvitsemaansa tukiopetusta ja opetusta äidinkieltänsä säilyttämiseksi;

Eurooppalaisen ylioppilastutkintojärjestelmän organisointi ja edistäminen

3. katsoo, että tämän erityisen opetusjärjestelmän avulla oppilaat voivat opiskella kaikkia aineita monikulttuurisessa ja monikielisessä ympäristössä pätevien opettajien johdolla ja samalla ylläpitää äidinkieltään;
4. arvioi, että Eurooppa-kouluista, jotka ovat hyväksi osoittautuneeseen pedagogiaan perustuva erinomainen opetusmuoto, olisi tultava esimerkki yhdestä parhaasta Euroopassa annettavasta opetuksesta, joka perustuu eurooppalaisen kulttuurin, arvojen ja kielten levittämiseen, ja että tämän mallin tiettyjen osien, kuten vieraiden kielten taidon painotuksen, siirtäminen kansallisiin ja alueellisiin opetusjärjestelmiin edesauttaisi ammatillista liikkuvuutta ja auttaisi edistämään monikielisyden ja Euroopan yhdentymisen edistämistä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

5. katsoo, että Eurooppa-kouluilla on yhteisöissään tärkeä tehtävä;
6. katsoo, että Eurooppa-koulujen pitäisi myös edistää monikulttuurisuutta ja monikielisyyttä ja näyttää esimerkkiä kansainvälisesti vähemmän käytettyjen kielten suojelun ja edistämisen alalla; katsoo, että se, että vain pieni määrä oppilaita tarvitsee tietyn kielen opetusta, ei saisi johtaa kyseisen kielen opetuksen lopettamiseen, sillä äidinkielle tapahtuva opetus on Eurooppa-koulujen peruseriaate;
7. kiinnittää huomion tarpeeseen lisätä Eurooppa-koulujen opetusohjelman yhdenmukaisuutta kansallisten opetusjärjestelmien kanssa, jotta alkuperämaahansa palaavat oppilaat voisivat sopeutua nopeasti uudelleen;
8. katsoo, että kun kouluille asetetaan talousarviorajoituksia, niiden hallinnollista itsemääräämisoikeutta on vahvistettava – esimerkiksi sallimalla koulujen etsiä muuta rahoitusta – ja niille on annettava resurssit toteuttaa itsemääräämisoikeus vuoden 2009 uudistuksessa määritettyjen tavoitteiden mukaisesti; katsoo, että toteutettava organisaatiouudistukseen ei saa vaikuttaa kielteisesti Eurooppa-koulujen peruseriaatteisiin;
9. katsoo, että kunkin Eurooppa-koulun taloudellisen itsemääräämisoikeuden lisääminen voi olla tehokas keino parantaa Eurooppa-kouluille myönnettävien määrärahojen hallinnointia; korostaa, että edellä mainittu on pantava täytäntöön vasta sen jälkeen, kun komissio on tullut siihen johtopäätökseen, että itsemääräämisoikeuden lisäämisestä koituisi hyötyä kouluille;
10. painottaa, että Eurooppa-koulut ovat tällä hetkellä oikeudellisessa epävarmuuden tilassa, joka ilmenee siten, että koulun elinten hyväksymien päätösten laillinen ja oikeudenkäytöllinen asema on epäselvä, kyseisiin päätöksiin ei ole helppoa hakea muutosta kansallisissa tuomioistuimissa eikä Euroopan oikeusasiamiehen voi vedota;
11. katsoo, että Eurooppa-koulujen tämänhetkinen hallitustenvälinen oikeudellinen asema on saavuttanut rajansa ja edellyttää syvälekäyvää muutosta; katsoo, että tämän muutoksen olisi oltava luonteeltaan sellainen, että se mahdollistaisi unionin toiminnan jäsenvaltioiden toimien tukemiseksi, koordinoimiseksi tai täydentämiseksi ilman, että se syrjäyttää niiden toimivallan, sekä sen, että unioni voisi tätä tarkoitusta varten hyväksyä oikeudellisesti sitovia säännöksiä SEUT-sopimuksen 2 ja 6 artiklan mukaisesti;
12. pitää välttämättömänä, että Eurooppa-kouluille osoitetaan asianmukainen oikeusperusta, joka on osa Euroopan unionin toimivaltaa, ja toivoo, että komission koulutuksen ja kulttuurin pääosasto yhdessä parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan kanssa, joka on Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteen V nojalla toimivaltainen Eurooppa-koulujärjestelmän edistämisen alalla, voi osallistua tästä sekä kaikkiin näiden koulujen tulevaisuudesta käytyihin keskusteluihin;
13. katsoo, että Eurooppa-koulut olisi saatettava unionin siipien suojaan; katsoo, että asianmukainen oikeusperusta tässä yhteydessä voisi olla SEUT:in 165 artikla, joka kuuluu seuraavasti: "unioni myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemalla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimintaa pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä sekä niiden sivistyksellistä ja kielellistä monimuotoisuutta" ja jossa edelleen eritellään unionin toiminnan tavoitteita, jotka vastaavat Eurooppa-koulujen tavoitteita;
14. kehottaa johtokuntaa ennakoidaan paremmin infrastruktuuria koskevat tarpeet ja ryhtymään toimenpiteisiin, joiden avulla voidaan vastata Eurooppa-koulujen tarjoaman opetuksen todelliseen kysyntään; pyytää jäsenvaltioita ja komissiota kannustamaan II- ja III-tyyppien koulujen kehittämistä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

15. kannustaa jäsenvaltioita ja aluehallintoja, joilla on lainsäädäntövaltuuksia opetuksen alalla, edistämään Eurooppa-koulujen mallia alueellaan järjestämällä eurooppalaista koulutusta koskevia valistuskampanjoita, edistämällä eurooppalaista ylioppilastutkintoa ja käynnistämällä pilottikouluhankkeita, kuten vuoden 2009 uudistuksessa sovittiin, jotta järjestelmä olisi avoin ja jotta eurooppalaisten opintojen ja eurooppalaisen ylioppilastutkinnon suorittamismahdollisuutta voidaan edistää eri jäsenvaltioissa;

16. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kehittäessään kansallisia opetusohjelmiaan ja hyödyntämään Eurooppa-koulujen kokemusta opetuslalla, jotta kansallisia järjestelmiä ja Eurooppa-koulujärjestelmää voidaan tuoda lähemmäksi toisiaan; korostaa kielten, historian ja maantieteen opetusohjelmilla olevan erityinen tehtävä yhteisen eurooppalaisen identiteetin vaalimisessa; toistaa pyyntönsä jäsenvaltioille, että ne edistäisivät Euroopan unionin ja sen toimielinten historialliseen taustaan, tarkoitukseen ja toimintaan keskittyvän erityisen oppiaineen sisällyttämistä lukio-opetukseen tai vastaavan tasoisen opetuksen, mikä auttaisi lähentämään nuoria Euroopan yhdyntymiseen;

17. kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan yhteisesti parasta tapaa toteuttaa suunniteltu järjestelmän avaaminen käytännössä;

18. suosittelee, että jäsenvaltiot edistävät opetusjärjestelmissään tiettyjä Eurooppa-koulujärjestelmässä käytettäviä konsepteja, jotta Euroopan kansalaisuutta voidaan edistää jo hyvin nuorella iällä;

19. kehottaa oppilasvalintalautakuntaa perustamaan vaihtojärjestelmän kaikille vanhemmille, jotka eivät saaneet lapsilleen paikkaa valitsemassaan koulussa, jotta oppilaat voisivat siirtyä haluamaansa kouluun vaihtamalla paikkaa toisen oppilaan kanssa;

20. muistuttaa, että Eurooppa-koulujen perussäännön määrittelevän yleissopimuksen 5 artiklan mukaisesti eurooppalaisen ylioppilastodistuksen haltijat voivat pyrkiä kaikkiin yliopistoihin Euroopan unionissa samoin oikeuksin ja samoin eduin kuin kyseisen maan ylioppilastodistuksen haltijat, ja kehottaa jäsenvaltioita valvomaan siihen liittyvien säännösten noudattamista, jotta eurooppalainen ylioppilastutkinto tunnustetaan kaikissa jäsenvaltioissa automaattisesti, jotta voidaan estää näiden oppilaiden ja kansallisen ylioppilastodistusten haltijoiden välinen kaikenlainen syrjintä;

21. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikissa niiden yliopistoissa ja korkeakouluissa sovelletaan Eurooppa-koulujen oppilaiden opintojen tunnustamiseen samoja vaatimuksia kuin kansallistenkin koulujen oppilaiden opintojen tunnustamiseen ja että nämä oppilaat saavat samat ansiot opinnoistaan saadakseen yhdenvertaiset mahdollisuudet hakiessaan korkeakoulutukseen;

22. kehottaa jäsenvaltioita ja aluehallintoja, joilla on lainsäädäntövaltuuksia opetuksen alalla, saattamaan aiheellisen osan julkisesta koulujärjestelmästä Eurooppa-koulujärjestelmää vastaavaksi, jotta ne voivat antaa toisen asteen koulutuksen päättävälle oppilaille eurooppalaisen ylioppilastutkintotodistuksen;

23. kehottaa johtokuntaa kehittämään Eurooppa-kouluja aktiivisemmin seuraamalla PISA-tutkimusten mukaan maailman parhaiden koulujärjestelmien esimerkkejä ja kannustaa kehittämään ystävyystoimintaa Eurooppa-koulujen ja kansallisten koulujen välillä, sillä sen avulla voidaan edistää sekä oppilaiden että opettajien vaihtoa ja tehdä Eurooppa-koulujärjestelmää tunnetuksi jäsenvaltioissa Comenius-ohjelman mallin mukaisesti;

Talousarvionäkökohdat

24. toteaa, että koulujen tulot pysyvät ennallaan tai vähenevät, erityisesti koska paikkojen puuttumisen vuoksi ilmoittautumisia ei oteta elimistä, joiden kanssa on solmittu sopimus, tai toimielinten ulkopuolisista perheistä, ja vaatii uusia ratkaisuja, jotta otettaisiin huomioon yksityisen sektorin ja muiden kansainvälisten instituutioiden liikkuvilta työntekijöiltä saatavat uudet varat;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

25. panee merkille, että koulujen hallintokustannuksia on järkeistettävä, mutta korostaa, että säästöpyrkimykset eivät saa vaarantaa peruseriaatteita, joihin Eurooppa-koulut perustuvat, kuten oppilaan ja opettajan äidinkielellä annettavaa opetusta, eivätkä ne saa vaikuttaa keskeisten aineiden, kuten luonnontieteiden tai matematiikan, opetusohjelmiin, eikä niitä saa toteuttaa opetuksen laadun kustannuksella; korostaa, että Eurooppa-koulujen kaikkien kieliyhteisöjen lapsille on taattava tasa-arvoiset ja yhdenvertaiset opetusolosuhteet;

26. pyytää Euroopan unionia määrittelemään rahoitusosuutensa tavalla, joka noudattaa näitä periaatteita ja joka mahdollistaa asianmukaisen tuen erityisoppilaille sekä niille, joilla on muita oppimisvaikeuksia ja jotka tarvitsevat erityistukea, sekä esittämään yksityiskohtaisen erittelyn erityisoppilaille osoitetuista varoista, jotta voidaan varmistaa näiden varojen optimaalinen käyttö; pyytää, että ennen kuin komissio päättää määrärahojen muutoksista, se tekee yhteistyössä koulujen sekä vanhempien ja opettajien yhdistysten kanssa järjestelmän tehostamisvaihtoehtojen vaikutustenarvioinnin, jossa tarkastellaan myös opetukseen liittyviä näkökohtia;

27. katsoo, että Euroopan unionin on lyhyellä aikavälillä noudatettava sitoumuksiaan, vaikka se samalla ottaa huomioon sekä unionia että jäsenvaltioita koskevat talousarviorajoitukset; toteaa, että vuoden 2012 talousarvioesityksessä esitetään 1,7 prosentin korotusta Eurooppa-koulujen määrärahoihin, kun taas komissio on vaikean taloustilanteen vuoksi ehdottanut omien hallintomenojensa jäädyttämistä ja kaikkiaan 1,3 prosentin korotusta toimielinten hallintomenoihin; sitoutuu tarkastelemaan huolellisesti asianomaisiin budjettikohtiin otettuja määrärahoja kaikkien rahoitustarpeiden täyttämiseksi;

28. tähdentää, että unionin osallistuminen Eurooppa-koulujen toimintaan on suhteettoman vähäistä verrattuna unionin talousarviosta maksettavaan rahoitusosuuteen;

29. huomauttaa, että ehdotetut Eurooppa-koulujen määrärahojen leikkaukset ovat vakava uhka opetuksen laadulle ja Eurooppa-koulujen asianmukaiselle toiminnalle, ja vastustaa siksi määrärahojen leikkaamista;

30. katsoo, että monet järjestelmään liittyvät ongelmat johtuvat siitä, etteivät jäsenvaltiot täytä velvollisuuksiaan; toteaa, ettei yleissopimuksen mukaisten jäsenvaltiolle kuuluvien velvollisuuksien täyttämisestä ole olemassa oikeudellisia takeita;

31. toteaa, että tietyt jäsenvaltiot laiminlyövät yhä enemmän velvoitteitaan lähettää opettajia ja viittaavat erityisesti siihen, että kyseisten jäsenvaltioiden kansalaisia olevien oppilaiden osuus on ristiriidassa jäsenvaltioilta koulujen talousarvioon pyydetyn rahoitusosuuden kanssa;

32. toteaa, että kustannusten jakoperustetta on myös käytettävä edistämään aiempaa oikeudenmukaisempaa järjestelmää suhteessa koulumaksuihin, joita peritään vanhemmilta, jotka eivät työskentele EU:n toimielimissä tai Eurooppa-koulun kanssa sopimuksen allekirjoittaneessa yrityksessä;

33. pyytää komissiota suunnittelemaan varallaololuettelojärjestelmän luomista niiden opettajantoimien täyttämiseksi, joita lähetetyt opettajat eivät voi täyttää ja jotka tuntiopettajien on täytettävä, jotta voidaan täyttää opettajatarpeet ja taata opetuksen laatu ja jatkuvuus;

34. kannustaa perustamaan uusia kieliosastoja heti kun tarvittava oppilaskiintiö on saavutettu, jotta SWALS-oppilaat voivat seurata opetusta omalla äidinkielellään ja jotta vältetään kaikenlainen syrjintä verrattuna muiden kieliosastojen oppilaisiin ja vähennetään samalla SWALS-oppilaiden erityisasemaan liittyviä kuluja;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

35. panee huolestuneena merkille, että lähetetyn henkilökunnan vajausta joudutaan korvaamaan palkkaamalla paikallisesti tuntiopettajia, joiden palkan koulut maksavat; pyytää johtokuntaa varmistamaan, että jäsenvaltiot, jotka eivät suorita osuuttaan rahoituksesta lähettämällä opettajia, maksavat vastaavan rahallisen korvauksen koulujen talousarvioon;

36. katsoo, että nykyinen rahoitusjärjestelmä asettaa tietyille jäsenvaltioille kohtuuttoman taakan lähetettävän henkilökunnan ja infrastruktuurin tarjoamisen osalta, ja pyytää johtokuntaa tarkistamaan koulujen rahoitusta ja opettajien palvelukseenottoa koskevaa mallia;

37. vahvistaa, että Eurooppa-kouluja on rahoitettava kestävällä ja luotettavalla tavalla, jotta voidaan täyttää yleissopimuksen sekä virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen yhteydessä tehdyt sitoumukset ja varmistaa opetuksen laatu sekä Eurooppa-koulujen kaikkien kieliyhteisöjen lasten yhtäläiset ja tasapuoliset opetusolosuhteet; panee tässä yhteydessä merkille Brysselin Eurooppa-koulun vanhempain- ja opettajainyhdistysten äskettäisen vetoomuksen, jossa korostetaan, että ehdotetut leikkaukset uhkaavat vakavalla tavalla Eurooppa-koulujen opetuksen laatua ja asianmukaista toimintaa, minkä vuoksi vetoomuksessa vastustetaan mahdollisia määrärahalleikkauksia;

38. pyytää komissiota ryhtymään toimenpiteisiin, jotta voidaan määritellä erityismaksun Eurooppa-kouluja koskeva osuus;

39. korostaa, että on varmistettava Euroopan unionin rahoitusosuutta koskeva suurempi avoimuus pitkällä aikavälillä ja taattava paremmin myös näiden koulujen avoimuus ja monimuotoisuus ja että samalla on otettava käyttöön kestävä rahoitusjärjestelmä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tarkentamaan, mihin tarkoituksiin erityismaksua on käytetty; pyytää komissiota esittämään tilannekatsauksen vuoden 2009 uudistuksen täytäntöönpanosta ja tulevien vuosien rahoitustarpeesta erityisesti kiinteistöpolitiikan osalta;

Pedagogiset näkökohdat

40. toivoo, että ns. välinekielten opetuskäyttöä laajennetaan kaikkiin paitsi keskeisimpiin aineisiin ilman, että tämä vaikuttaa haitallisesti niihin, joiden äidinkieli ei ole yksi välinekielistä, siten että noudatetaan Eurooppa-koulujen perussäännön määrittelevän yleissopimuksen 4 artiklaa, jolla halutaan edistää eri kieliosastojen oppilaiden yhteensaattamista ja keskinäistä ymmärtämystä antamalla samantasoisille luokille yhteistä opetusta tietyissä oppiaineissa;

41. vahvistaa, että on luontaisesti arvokasta opettaa tiettyjä aineita suppeiden kielialueiden kansallisilla kielillä, joita puhuu vain pieni määrä EU-kansalaisia;

42. korostaa, että Eurooppa-koulujen opetusohjelmista on tehtävä ulkopuolinen arviointi, joka ei aiheuta kouluille lisäkuluja, sekä painottaa, että meneillään olevat ylioppilastutkintouudistukset on toteutettava;

43. edellyttää, että tuntiopettajien palvelukseenotossa noudatetaan kelpoisuusvaatimuksia, joilla varmistetaan opetuksen, koulutuksen ja poissaoloja korvaavien sijaisten laatu, ja että johtokunta takaa, että tarkastajat arvioivat tällaisen henkilöstön pätevyyden;

44. katsoo, että eri kansallisista järjestelmistä tuleville opettajille olisi järjestettävä erityiskoulutusohjelmia ja ammatillisia työpajoja, joilla heitä valmistellaan – yhteisten normien ja kriteerien mukaisesti – työskentelemään Eurooppa-koulujärjestelmässä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

45. toistaa kantansa, että erityisoppilaiden tukeminen on edelleen painopistealue ja että Eurooppa-koulujen on tehtävä kaikkensa lisätäkseen valmiuksiaan vammaisten lasten opettamisessa; pyytää, että johtokunta valvoo tältä osin, että tähän oppilasryhmään sovelletaan luokkakokoja laskettaessa kertoimia, ja huolehtii tällaisten oppilaiden täysimääräisestä integroitumisesta;

46. pyytää Eurooppa-koulujen johtokuntaa panemaan täytäntöön ruotsalaisen asiantuntijaryhmän vuonna 2009 erityisopetuksesta tekemän tutkimuksen suositukset ja laatimaan tästä aiheesta toimintasuunnitelman;

47. korostaa, että on laadittava asianmukaisesti toimiva järjestelmä, joka auttaa vammaisia oppilaita integroitumaan Eurooppa-kouluihin (esimerkkinä erityisopettajien antama apu) heidän vanhempiansa liikkuvuuden turvaamiseksi;

48. toteaa, että johtokunnan ilmoittamassa koulun virallisessa 2,7 prosentin keskeyttämisasteessa ei oteta huomioon suuria eroja Eurooppa-koulujen opetustuloksissa, kun erityisesti ranskankielisessä osastossa on monien vuosien ajan havaittu epänormaalin korkea koulun keskeyttämisaste, ja pyytää johtokuntaa selvittämään tämän Eurooppa-koulujärjestelmän epäkohdan, yleisesti ottaen keskeyttämisasteen sekä luokan kertaavien lasten suurena pysyvän määrän opetuksellisia ja taloudellisia syitä ja seurauksia;

49. pyytää jälleen johtokuntaa sitoutumaan etsimään vaihtoehtoja oppilaille, jotka eivät pysty jäämään järjestelmään, joka tähtää eurooppalaisen ylioppilastutkintoon, ja suunnittelemaan, että opintojen loppuun kehitetään ylioppilastodistuksen lisäksi todistus oppilaille, jotka suuntaavat ammatilliseen koulutukseen; katsoo, että uuden todistuksen vaikutukset on arvioitava ja on varmistettava, että se tuo lisäarvoa nykyisiin tutkintoviitekehyksiin;

50. toistaa kantansa, että erityisoppilaiden tukemisen on oltava edelleen painopistealue erityisesti siksi, että tällä hetkellä Eurooppa-koulut tarjoavat vain yhdenlaisen tutkinnon, ja siksi on taattava mahdollisimman suuri tuki, jotta huonoa koulumenestystä voidaan ehkäistä mahdollisimman paljon, erityisesti siksi, että se saattaa johtaa umpikujaan, jos oppilas kielellisistä tai muista syistä ei pääse muihin kouluttautumisvaihtoehtoihin isäntämaan kansallisessa opetuksessa;

*

* *

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioille ja Eurooppa-koulujen johtokunnalle.

EU:n tuleva koheesiopolitiikka

P7_TA(2011)0403

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 rakennerahastojen ja koheesiorahaston varojen hyödyntämisestä: mitä on opittu EU:n tulevaa koheesiopolitiikkaa silmällä pitäen? (2010/2305(INI))

(2013/C 56 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 174-178 artiklan,
- ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa" (KOM(2011)0017),
- ottaa huomioon komission työasiakirjan aluepolitiikan panoksesta Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa (SEC(2011)0092),

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2010 esitetyn komission koheesiopolitiikkaa koskevan työasiakirjan, jossa käsitellään Euroopan taloudellisen elvytyssuunnitelman tueksi toteutettujen koheesiopoliittisten toimenpiteiden täytäntöönpanon arviointia (SEC(2010)1291),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Koheesiopolitiikkaan liittyvä strategiaraportti 2010 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta" (KOM(2010)0110),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 esitetyn komission työasiakirjan, joka muodosti liitteen 31. maaliskuuta 2010 annettuun komission tiedonantoon "Koheesiopolitiikkaan liittyvä strategiaraportti 2010 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta" (SEC(2010)0360),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 539/2010 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen vaatimusten yksinkertaistamisesta ja tietyistä varainhoitoa koskevista säännöksistä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 437/2010 Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamisesta syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuuden osalta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 397/2009 Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamisesta energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa tehtävien investointien tukikelpoisuuden osalta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 284/2009 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen varainhoitoa koskevien säännösten osalta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 85/2009 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen varainhoitoa koskevien säännösten osalta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1784/1999 kumoamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 158, 24.6.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 132, 29.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 126, 21.5.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 94, 8.4.2009, s. 10.

⁽⁵⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽⁷⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 12.

⁽⁸⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1828/2006 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ja Euroopan aluekehitysrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 täytäntöönpanoa koskevista säännöistä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista (2006/702/EY) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2010 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät komission strategiaraportista 2010 koheesiopolitiikan ohjelmien toteuttamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. heinäkuuta 2010 antaman lausunnon ohjelmakauden 2007–2013 hyviin käytäntöihin perustuvan tehokkaan hallinnointikumppanuuden edistämisestä koheesiopolitiikan ohjelmissa (ECO/258),
- ottaa huomioon alueiden komitean 1. ja 2. joulukuuta 2010 antaman lausunnon koheesiopolitiikkaan liittyvästä strategiaraportista 2010 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta (CdR 159/2010),
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikkaan liittyvästä strategiaraportista 2010 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Todellisen alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden saavuttaminen EU:ssa - maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn ehdoton edellytys?" ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman "Rakennerahastoasetuksen täytäntöönpano vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostrategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset" ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0287/2011),
- A. ottaa huomioon, että hyödyntämiskyky tarkoittaa sitä, kuinka paljon rakennerahastoista ja koheesiorahastosta myönnettyjä rahoitusvaroja jäsenvaltio ja sen alueet kykenevät käyttämään tehokkaasti ja vaikuttavasti, ja katsoo, että tätä kykyä tarvitaan, jotta EU:n rahastoista myönnettävillä varoilla voidaan edistää mahdollisimman paljon taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;
- B. pitää koheesiopolitiikkaa unionin tasapainoisen kehityksen edistämisen kannalta ratkaisevan tärkeänä ja katsoo, että vaikka alueiden kehityserojen kaventamisessa on edistytty, niiden taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen kehityksen tasossa on yhä suuria eroja;
- C. ottaa huomioon, että kaikkein epäsuotuisimmilta alueilta ja mikroalueilta puuttuu taloudellisia ja inhimillisiä resursseja sekä hallinnollista tukea, jotta saatavilla olevia EU:n varoja voitaisiin käyttää hyvin;

⁽¹⁾ EUVL L 371, 27.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0283.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0473.

⁽⁵⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 79.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että EU:n aluepolitiikka on elintärkeä väline taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi ja että se tarjoaa EU:lle mahdollisuuden ryhtyä toimenpiteisiin alueellisten erojen vähentämiseksi, todellisen lähentymisen edistämiseksi sekä kehityksen, laadukkaiden työpaikkojen ja sosiaalisen edistyksen lisäämiseksi ja hyödyttää myös vähemmän kehittyneitä seutuja;
- E. katsoo, että hyödyntämiskyky ei ole kiinteä vaan muuttuva suure, ja ottaa huomioon, että se vaihtelee huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen ja kunkin jäsenvaltion ja alueen sisällä, jolloin tämän kyvyn parantaminen edellyttää yksilöllisiä ratkaisuja;
- F. katsoo, että pyrkimys rahoitustuen mahdollisimman täysimääräiseen hyödyntämiseen edellyttää tässä yhteydessä jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten jatkuvia ponnisteluja, paikallis- ja aluetason hallinnon osallistumista prosessin kaikkiin vaiheisiin, institutionaalisten rakenteiden riittävää suorituskykyä ja tehokkaita hallinto- ja valvontajärjestelmiä;
- G. katsoo, että kyky huolehtia hallinnosta ja eritoten hankesuunnittelusta ja -toteutuksesta on varojen hyödyntämiskyvyn kannalta erityisen tärkeää ja sitä on pyrittävä lisäämään ja että erityistä huomiota on kiinnitettävä muista jäljessä oleviin jäsenvaltioihin, joissa hyödyntämisaste on alhainen;
- H. katsoo, että rakennerahastoja ja koheesiorahastoa koskevat säännöt ovat luonnostaan monimutkaisia ja siksi vaikeita saattaa moitteettomasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja noudattaa, mikä saattaa aiheuttaa virheitä siten, että jäsenvaltiot ja alueet käyttävät suhteettoman paljon aikaa näiden virheiden hallintaan ja valvontaan, ja että siksi nämä säännöt on vakiinnutettava omavastuun lisäämiseksi; katsoo, että rahoitusvälineiden käyttöä on sitä vastoin pyrittävä kaikin tavoin yksinkertaistamaan;
- I. katsoo, että vaikka virheiden määrä ja rakennerahoituksen väärinkäyttö on vähentynyt, on syytä lujittaa jäsenvaltioiden toimia varojen väärinkäytön estämiseksi ja perusteetta maksettujen määrien takaisin perimiseksi;
- J. ottaa huomioon, että meneillään olevalla ohjelmakaudella EU:hun liittyneillä jäsenvaltioilla on ollut huomattavia hyödyntämisvaikeuksia, jotka aiheutuvat saatavilla olevien varojen merkittävästä kasvusta liittymistä edeltäviin varoihin verrattuna ja hallintorakenteiden vaikeuksista panna alulle, tukea ja arvioida hankkeita;
- K. uskoo hyödyntämiskykyä jarruttavan sen, ettei varojen käyttöastetta lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ole mahdollista seurata, ja pitää tarpeellisenä lisätä avoimuutta kaikilla hallintotasolla;
- L. korostaa, että Euroopan sosiaalirahasto (ESR) tarjoaa ratkaisevaa tukea työmarkkinapolitiikalle ja on tärkeässä asemassa sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi ja että sen rahoitusta on tämän vuoksi huomattavasti lisättävä;
1. painottaa edellä mainituista vaikeuksista huolimatta ponnisteluja hyödyntämiskyvyn ja koheesiopolitiikan määrärahojen täytäntöönpanon kehittämiseksi vuonna 2010, ja tunnustaa, että Euroopan talouden elvytysuunnitelman koheesiopolitiikkaan liittyvillä interventioilla on ollut myönteisiä vaikutuksia, kun niillä on tehostettu ohjelmien täytäntöönpanoa ja nopeutettu rahoituksen päättämistä edunsaajille; pyytää komissiota jatkamaan interventiotomia vuosina 2014–2020;
2. toteaa, että hyödyntämisongelmia ovat aiheuttaneet pääasiassa seuraavat tekijät:
- vaikeudet saattaa loppuun uutta hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, jotka sijoittuvat yleensä ohjelmakauden alkuun

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- maailmanlaajuinen talouden taantuma, joka näkyy suoraan julkisten talousarvioiden leikkauksina ja vaikeuksina löytää sisäistä rahoitusta
 - riittämättömät yhteirahoitusresurssit
 - EU:n ja kansallisten sääntöjen tai niihin liittyvien ohjeiden laatimisen ja käyttöönoton viivästyksset sekä puutteelliset ja epäselvät säännöt
 - viivytykset ohjeiden kääntämisessä ja komissiolta pyydettyjen täsmennysten saamisessa sekä komission ohjeiden epä johdonmukaisuus
 - liian monimutkaiset ja tiukat kansalliset menettelyt ja niiden toistuvat muutokset
 - tarve perustaa uusia elimiä ohjelmien toteuttamista varten, mikä viivästyttää toteutuksen aloittamista ja loppuun saattamista
 - jäsenvaltioiden viranomaisten riittämätön eriyttäminen, instituutioiden väliset hierarkiaongelmat sekä tehtävien ja vastuiden jakamisessa ilmenneet sisäiset vaikeudet
 - alue- ja paikallistason riittämätön osallistuminen operatiivisten ohjelmien laatimiseen
 - henkilöstön niukkuus, kansallisen ja alueellisen tason henkilöstön koulutuksen puutteet sekä henkilökunnan vaihtuvuuteen liittyvät ongelmat
 - tietotekniikkajärjestelmien perustamisongelmat
 - valvonnan asteen ja hankkeen laajuuden epäsuhta
 - hankkeiden täytäntöönpanon puutteelliset alkuvalmistelut ja hankesuunnitelman puute
 - investointien painopisteiden poliittisesti perustellut muutokset;
3. katsoo, että monet havaituista ongelmista voitaisiin ratkaista ottamalla kaikki asiaankuuluvat kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason kumppanit heti suunnitteluvaiheen alusta lähtien mukaan niin, että tulevien puiteasiakirjojen ja toimenpideohjelmien ehdotukset vastaisivat niiden tarpeita ja mahdollistaisivat merkittävemmän ja selkeämmän panoksen Euroopan tason tavoitteiden toteuttamiseen;
4. painottaa, että sääntöjä ja menettelyjä olisi yksinkertaistettava ja joustavoitettava sekä EU:n että kansallisella tasolla, jotta hankkeiden kehittäjiä olisi helpompi saada unionin rahoitusta ja jotta hallintoelimet voisivat hallinnoida varoja moitteettomasti luomatta suuria vaikeuksia edunsaajille; uskoo, että yksinkertaistaminen tukee osaltaan varojen nopeaa kohdentamista, hyödyntämisasteen, tehokkuuden ja avoimuuden lisäämistä, toteutusvirheiden vähentämistä ja maksuaikojen lyhenemistä; katsoo, että yksinkertaistaminen sekä sääntöjen, menettelyjen ja valvonnan vakaus on saatettava tasapainoon; panee merkille, että joka tapauksessa riittävän tiedon tarjoaminen mahdollisille hakijoille ja edunsaajille on välttämätön edellytys onnistuneelle toteuttamiselle;
5. painottaa, että hyödyntämisasteen nostaminen voi tuottaa todellisia tuloksia vain, jos unionin sääntöjä noudatetaan;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

6. katsoo, että unohtamatta tukiosuuksien tarkastamisen suurta merkitystä olisi erityisesti korostettava tulosten ja tavoitteiden saavuttamiseen liittyviä näkökohtia; uskoo, että täytäntöönpano-, valvonta- ja maksujärjestelmien voimassa olevien sääntöjen mukaisesti olisi saatettava paremmin tasapainoon yhtäältä EU:n menojen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden varmistamiseksi tarvittavat säännöt ja menettelyt ja toisaalta koheesiopolitiikan muuttaminen tulossuuntautuneemmaksi ja kustannustehokkaammaksi;
7. kehottaa keventämään koheesiopolitiikan ohjelmointia, seurantaa ja arviointia, jotta voidaan tehostaa komission neuvoa-antavaa roolia ja vähentää valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä hallinnollisia rasitteita;
8. katsoo, että olisi keskityttävä enemmän seuraamusten langettamiseen petoksista kuin muodollisiin sääntöjenvastaisuuksiin; kannattaa joustavampaa toimintamallia, joka olisi eriytetty havaitun sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan;
9. painottaa, että olisi tehostettava oikeasuhteisuuden periaatteen soveltamista valvontamenetelmiin hankkeen laajuuden mukaan ja yksinkertaistettava vaatimuksia, jotka liittyvät toimitettaviin tietoihin ja valvontaan pienimuotoisten hankkeiden täytäntöönpanossa; huomauttaa kuitenkin, että yksinkertaistettujen sääntöjen ei pidä millään tavoin vähentää avoimuutta ja vastuullisuutta; kehottaa tehostamaan ja parantamaan tarkastustoiminnan koordinoitua, poistamaan liiallisen valvonnan niissä jäsenvaltioissa, joiden varainhoitojärjestelmä on asianmukainen, ja ottamaan seuraavalla ohjelmakaudella käyttöön yhden tarkastuksen periaatteen, jota olisi niin kutsutun luottamussopimuksen periaatteen tavoin sovellettava mahdollisimman usein;
10. pitää erityisen tärkeänä, että hyväksytään ajoissa monivuotinen rahoituskehys sekä selkeät ja lopulliset säännöt ja ohjeet jäsenvaltioita varten, jotta seuraavan ohjelmakauden alussa vältetään käynnistysvaikeudet ja viivästykset, jotka johtuvat kansallisten sääntöjen laatimisesta ja ennakkoehtojen soveltamisesta jäsenvaltioissa; vahvistaa, että komission on tarjottava teknistä tukea sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot ymmärtävät mainitut säännöt ja ohjeet; korostaa, että monivuotisen rahoituskehysten kesto on avainkysymys koheesiopolitiikan ja hyödyntämiskyvyn kannalta, koska liian lyhyt monivuotinen rahoituskehys merkitsee esteitä kestoltaan pidemmille ja kehityksen kannalta tärkeimmille hankkeille;
11. vaatii jäsenvaltioita saattamaan unionin lainsäädännön nopeammin osaksi kansallista lainsäädäntöä; korostaa, että on tärkeää, että käytettävissä on riittävästi koulutettua henkilökuntaa, jotta saadaan parempi käsitys haasteista kentällä;
12. korostaa yhteisesti hallinnoitavien varojen (EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston, maaseuturahaston ja kalatalousrahaston) ja EKR:n välisen synergian ja täydentävyyden etuja ja tarvetta parantaa tätä synergiaa ja täydentävyyttä, koska tietyt unionin alueet ovat AKT-maiden naapurialueita; katsoo, että EAKR- ja ESR-varojen välistä joustavuutta olisi edistettävä niin, että voidaan rahoittaa yhdenmukaisia hankkeita vaikuttamatta kunkin rahaston erityisluonteeseen ja tavoitteisiin; korostaa, että sääntöjen ja menettelyjen yhdenmukaistaminen johtaisi yksinkertaistettuihin toteuttamisjärjestelmiin ja kannustaisi mahdollisten edunsaajien osallistumista EU:n osarahoitamiin ohjelmiin; muistuttaa tässä yhteydessä ristiinrahoituksen mahdollisuudesta, jota ei vielä täysimääräisesti hyödynnetä;
13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että ESR:a hyödynnetään tehokkaammin, jotta vastataan talouslaman aiheuttamiin nykyisiin sosiaalis-taloudellisiin haasteisiin kaikilla tasoilla ja kaikissa jäsenvaltioissa, ja varmistamaan, että tulevaisuuden ESR edesauttaa konkreettisesti ja kohdennetusti Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden aloilla näkyvänä, avoimena, tehokkaana, joustavana, yksinkertaisena ja käyttäjäystävällisenä välineenä, jonka avulla kehitetään inhimillistä pääomaa ja jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden ja alueiden erityispiirteet ja tarpeet;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

14. korostaa, että ponnistelut on tarpeen keskittää rajoitettuun painopisteiden joukkoon – joista kiireisimpiä on ennätystyöttömyyden vähentäminen sisämarkkinoilla kiinnittäen erityisesti huomiota nuorten ja naisten työpaikkoihin – sen varmistamiseksi, että koko EU:n laajuiset hankkeet pannaan täytäntöön tehokkaammin ja ESR:n tarjoamat mahdollisuudet hyödynnetään mahdollisimman hyvin, mikä tukee Eurooppa 2020 -strategiaa; korostaa, että eri jäsenvaltioiden vaihtelevat tilanteet on otettava huomioon ja että ESR:n taloudellista autonomiaa on vahvistettava ja sen joustavuutta lisättävä, jotta voidaan vastata nykyisiin työllisyyttä koskeviin haasteisiin;

15. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan ja ylläpitämään työmarkkinaosapuolten kanssa jatkuvaa ja kattavaa vuoropuhelua kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, jotta voidaan paremmin tunnistaa työmarkkinoiden tarpeet, parantaa sosiaalisesti heikommassa asemassa olevien ryhmien työllistymistä ja samalla ottaa koheesiopolitiikan poliittisten tavoitteiden määrittämisessä riittävästi huomioon alueelliset ja paikalliset tarpeet ja varmistaa, että ne heijastuvat ESR:n tavoitteissa; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota vähän ammattitaitoa vaativissa työtehtävissä toimivien ihmisten koulutukseen, jotta parannetaan tämän ryhmän työllistettävyyttä;

16. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan ESR:n varoista tiedottamista ja niiden saatavuutta ja päivittämään hankkeiden perustamisvalmiuksia uusien kunnollisten työpaikkojen luomisen edistämiseksi ja sosiaalisen osallisuuden parantamiseksi;

17. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suosimaan yhdenmukaista lähestymistapaa alueellisiin ja paikallisiin kehityshankkeisiin nähden, mikä kannustaa kehittämään ESR:ssa paikallisia aloitteita, jotka etenevät alhaalta ylöspäin, ja antaa mahdollisuuden yhdistää useita eri rahoituslähteitä: toimenpideohjelmia, kansallisia ohjelmia ja yksityisiä lähteitä yksittäisten hankkeiden yhteydessä;

18. pahoittelee sitä, että pitkäkestoisten hallinnollisten menettelyjen ja monimutkaisten sääntöjen vuoksi etenkin tietyissä jäsenvaltioissa ESR:n täytäntöönpano on odotettua hitaampaa ja että monet potentiaaliset edunsaajat tämän vuoksi lannistuvat ja jättävät hakematta rahoitusta; kannustaa lähentämään ESR:n tavoitteita työmarkkinoiden todellisiin vaatimuksiin, sillä ne tarvitsevat investointeja ammattikoulutuksen uudistamiseen ja käsitöläisyyden suojeluun;

19. kehottaa komissiota tarkistamaan yhteisrahoituksen tasoa siten, että se heijastaisi paremmin kehityksen tasoa, EU:n tuomaa lisäarvoa, toimintatyyppäjä, edunsaajia sekä edunsaajien kykyä hyödyntää varoja ja kehitysmahdollisuuksia; pyytää tähän liittyen, että koheesiopolitiikalle myönnetään riittävästi unionin varoja, sillä tällä hetkellä jäsenvaltioiden tiukka budjettipolitiikka jarruttaa kansallisia ja paikallisia osuuksia; pitää valitettavana, että osa saatavilla olevista ESR-varoista jää käyttämättä, mutta panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa on havaittavissa huomattavaa edistymistä; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita perustamaan mekanismeja, joiden avulla autetaan pieniä edunsaajia (jotka ovat tyypillisesti ruohonjuuritason kansalaisjärjestöjä ja pk-yrityksiä) valmistelemaan hakemuksia, jotka hyväksytään, sekä opastamaan niitä täytäntöönpanovaiheessa ja siten varmistamaan tehokkaamman kehityksen;

20. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään kattavasti ja selkeitä sääntöjä noudattaen sitä mahdollisuutta, että ESR:n edunsaajat voivat saada ennakkomaksuja;

21. korostaa, että ESR:sta rahoitettujen kehityshankkeiden todellisiin tuloksiin ja vaikuttavuuteen on tarpeen keskittyä jatkuvasti, voimakkaasti ja perusteellisesti ja että unionin, kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason arviointi-, valvonta- ja indikaattorijärjestelmiä on tarpeen parantaa, sillä järjestelmien olisi menotason lisäksi katettava myös toteutettujen toimien laatu; kehottaa komissiota ottamaan huomioon epävarmuustekijät, jotka rasittavat pitkäkestoisia uudelleentyöllistymistä tukevia hankkeita;

22. korostaa, että tietyillä uudistuksilla voi joissain jäsenvaltioissa olla suurta merkitystä hyödyntämiskyvyn kannalta, minkä vuoksi niistä on neuvoteltava komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden kesken kehitys- ja investointikumppanuutta koskevaa sopimusta määritettäessä, jotta niistä tulisi jäsenvaltioita sitova ehto; painottaa erityisesti hallinnon hajauttamisen ja alue- ja paikallisviranomaisten toimivallan lujittamisen tärkeyttä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

23. kannattaa näkemystä, jonka mukaan koheesiopolitiikan sääntelyrakenteessa olisi voitava tarjota enemmän joustoa toimenpideohjelmien organisointiin, jotta ne heijastavat paremmin kehitysprosessien luonnetta ja sijoittumista; esittää, että jäsenvaltioille ja alueille annetaan riittävästi joustoa eräiden painopisteidensä valinnassa ja eri politiikkojen asianmukaisten yhdistelmien laatimisessa;

24. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota hankkeiden valmisteluun ja laatimaan hankesuunnitelman, jotta kustannusten ylittymisen riski voidaan minimoida ja jotta voidaan saavuttaa korkea hyödyntämisaste;

25. toteaa, että kansallisen, alueellisen ja paikallistason julkisen sektorin institutionaaliset valmiudet sekä asianomaisten viranomaisten ja edunsaajien tekniset ja hallinnolliset valmiudet ovat avainasemassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisen edellyttämien toimintalinjojen menestyksessä kehittämisessä, täytäntöönpanossa ja seurannassa;

26. kehottaa jäsenvaltioita komission tuella ja yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa kiinnittämään huomiota henkilöstöhallinnon parantamiseen ja lisäämään ponnistelua, jotta EU:n varojen hallinnointiin saadaan pätevää henkilöstöä, jonka vaihtuvuus ei ole suuri, edistämään tämän henkilöstön laadukasta koulutusta ja välttämään henkilöstön vaihtamista ellei se ole aivan välttämätöntä ja ellei sillä pyritä yksinomaan parantamaan heidän tehokkuuttaan ja siten hyödyntämiskykyä; muistuttaa tässä yhteydessä mahdollisuudesta käyttää ESR:n resursseja ja teknistä tukea ohjelmien toteutus- ja seurantavalmiuksien lujittamiseksi; painottaa hajasijoitettujen "yhden luukun" asiointipisteiden merkitystä ohjelmakumppanien avustamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan "eurooppalaisia palvelupisteitä" niin lähellä kansalaisia kuin mahdollista, jotta sekä yhteisöjä että unionin kansalaisia voidaan auttaa koheesiorahaston varojen myöntämistä koskevien hakemusten laatimisessa;

27. toteaa, että hallinta- ja valvontajärjestelmät ja -valmiudet edellyttävät jatkuvuutta, jotta voidaan käyttää pohjana hankittua hallintakokemusta ja tietoa, ja kehottaa täten jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin sen välttämiseksi, että varojen hallinnoinnista vastaava hallintohenkilöstö vaihtuu;

28. kehottaa komissiota lisäämään tukea jäsenvaltioille, joissa hyödyntämisaste jää alle unionin keskiarvon ja on osoitus hyödyntämiskyvyn puutteesta; katsoo, että tehostettua tukea ja tiivistä yhteistyötä olisi jatkettava vähintään, kunnes asianomaisten maiden asiantuntemus on kehittynyt tasolle, jolla on mahdollista päästä tuloksiin ilman ulkopuolista apua;

29. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan täytäntöönpanorakenteidensa välille foorumeita tai verkostoja, jotta voidaan keskustella kokemuksista ja vaikeuksista sekä vaihtaa parhaita käytäntöjä; kehottaa jäsenvaltioita auttamaan edunsaajia selviämään tiukemmista valvontavaatimuksista tarjoamalla niille tukea ja käyttämällä erityisesti teknisen tuen määrärahoja talous- ja sosiaalialan mahdollisten edunsaajien kouluttamiseen; ehdottaa, että osa operatiivisille teknisen tuen ohjelmille osoitetuista varoista käytetään tämänkaltaisiin hankkeisiin; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan ja järjestämään koulutusta mahdollisille edunsaajille;

30. muistuttaa alueiden välisten yhteistyöohjelmien ja INTERACTin ja URBACTin kaltaisten ohjelmien suuresta merkityksestä, kun pyritään määrittämään ja levittämään hyviä käytäntöjä ja kouluttamaan politiikan ja hallinnon toimijoita varojen optimaaliseen käyttöön; pyytää, että alueellisen yhteistyön tavoitteen ohjelmalohkon "alueiden välinen yhteistyö" määrärahoja voitaisiin myöntää toimille, joilla pyritään edistämään aluesuunnittelua ja varojen tehokasta käyttöä;

31. kehottaa komissiota kehittämään EU:n laajuisen yhteistyöohjelman, joka perustuu ystävyyskaupunki-toiminnasta saatuihin kokemuksiin, jotta voidaan parantaa yhteistyötä korkean hyödyntämisasteen alueiden ja matalan hyödyntämisasteen alueiden välillä sekä helpottaa parhaiden käytäntöjen leviämistä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

32. esittää, että perustetaan internetfoorumi, jonka kautta edunsaajat, paikalliset ja alueelliset sidosryhmät ja valtionhallinnon elimet voivat vaihtaa parhaita käytäntöjä ja tietoja ja keskustella esteistä ja ongelmista ja niiden mahdollisista ratkaisuista;

33. kehottaa komissiota tutkimaan yhdenmukaistettujen tieto- ja viestintäjärjestelmien käyttöönottoa ottaen huomioon jäsenvaltioiden hallinta- ja valvontajärjestelmien erot ja pyytää, että otetaan käyttöön yhtenäinen ohjelmisto, jonka avulla voidaan seurata varojen käyttöastetta alueellisen yhteistyön ohjelmissa;

34. pyytää komissiota kehittämään tieto- ja viestintäjärjestelmiin perustuvan varhaisvaroitusjärjestelmän varojen hyödyntämisen seurantaan varten ja antamaan vähintään vuosittain kertomuksen, jossa on aluekohtaisia tietoja alue- ja rakennerahastojen varojen hyödyntämisestä ja jonka avulla Euroopan parlamentti voi valvoa koheesiopolitiikan täytäntöönpanoa;

35. kehottaa komissiota tekemään aktiivista yhteistyötä Euroopan investointipankin kanssa erityisesti perustettaessa yhteisiä aloitteita koheesiopolitiikan tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi ja rakennerahastojen vaikutuksen tehostamiseksi turvaamalla pk-yritysten rahoitustuki;

36. uskoo, että riittävän ajoissa valmistellut, Eurooppa 2020 -strategian mukaiset julkisen ja yksityisen sektorin alue- ja paikallistason kumppanuudet suuremman joustavuutensa ansiosta osaltaan lisäävät hyödyntämiskykyä ja ratkaisevat yhteisrahoitukseen liittyviä ongelmia; suosittaa, että jäsenvaltiot selkiyttävät ja yksinkertaistavat kansallista lainsäädäntöään tällaisten kumppanuuksien luomisen helpottamiseksi; korostaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien demokraattinen valvonta on ehdottomasti varmistettava;

37. kehottaa komissiota varmistamaan, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin liittyvien hankkeiden toteuttamiselle on tarvittavat oikeusperustat, tutkimaan niiden tehokkuutta ja suositamaan tarvittaessa jäsenvaltioille, jotka eivät vielä ole antaneet asianmukaista lainsäädäntöä, että ne laativat ja hyväksyisivät mahdollisimman pian menettelyjä, joiden ansiosta nämä hankkeet voidaan toteuttaa tehokkaasti alue- ja paikallistasolla, jotta rakenne- ja koheesiorahastojen määrärahoja voidaan osoittaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeille seuraavalla ohjelmakaudella;

38. painottaa, että pääosa pk-yrityksistä ja etenkin pien- ja mikroyritykset eivät nykyisten hallinto- ja rahoitusvaatimusten vuoksi voi yksin hyödyntää rakennerahoitusta ja että ne tarvitsevat apua ja neuvoja niitä alueellisella ja kansallisella tasolla edustavilta järjestöiltä; pitää sääntöjen ja menettelyjen yksinkertaistamista ehdottomana edellytyksenä sille, että ne voivat saada rahoitusta rakennerahastoista; pyytää soveltamaan eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaa Small Business Act -aloitetta ja sen pienet ensin -, kerran vain - ja oikeasuhtaisuusperiaatteita kullakin päätöksentekotasolla määriteltäessä investointiprioriteetteja ja suunniteltaessa hallinto-, tarkastus- ja valvontamenettelyjä varojen tehokkaamman hyödyntämisen varmistamiseksi;

39. korostaa kumppaneiden, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 11 artiklassa, suurta merkitystä rahoituksen hyödyntämiskyvylle; kehottaa jäsenvaltioita täysimääräisesti tiedottamaan ja antamaan tukea kansalaisille, yhdistyksille, kansalaisjärjestöille sekä alueellisille ja paikallisille viranomaisille rahoitusmahdollisuuksista, rakenne- ja koheesiorahastoista haettavan yhteisrahoituksen kelpoisuusehdoista, korvaussäännöistä sekä siitä, mistä ehdotuspyynnöt löytää, sekä kannustamaan niitä hyödyntämään rahoitusmahdollisuuksia;

40. painottaa Euroopan investointipankin tarjoamien rahoitusvälineiden käytön myönteisiä vaikutuksia ja mainitsee erityisesti Jessican, jotta voidaan lisätä kokonaisrahoitusvaroja lisäämättä suoraa julkista rahoitusta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

41. toistaa, että monitasohallinnon mekanismit ja kumppanuuden periaate ovat avainelementtejä operatiivisten ohjelmien tehokkuuden ja korkean hyödyntämiskyvyn kannalta; kehottaa jäsenvaltioita toissijaisuusperiaatetta ja jäsenvaltioiden institutionaalista itsemääräämisoikeutta kunnioittaen johdonmukaisesti vahvistamaan kumppanuus- ja avoimuusperiaatetta, kun ne laativat ja panevat operatiivisia ohjelmia täytäntöön, ja ottamaan alue- ja paikallistason sekä kansalaisyhteiskunnan alusta lähtien tiiviisti, täysin ja pysyvästi mukaan investointipainopisteiden määrittelyyn ja suunnitteluun operatiivisten ohjelmien laatimisen kaikissa vaiheissa, sekä niiden täytäntöönpanossa ja arvioinnissa;
42. pyytää komissiota käymään avoimempaa keskustelua suunnitelluista toimenpiteistä rakenne- ja koheesiorahastojen varojen hyödyntämisen nopeuttamiseksi; ehdottaa tässä yhteydessä, että alueiden komiteaa voitaisiin pyytää antamaan vuosittain lausunto hyödyntämiskyvystä kaikissa jäsenvaltioissa;
43. kehottaa komissiota varmistamaan, että Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa tuettaessa koheesiopolitiikalla vähennetään alueiden ja mikroalueiden välisiä eroja, siinä otetaan huomioon syrjäisimpien seutujen erityistarpeet ja sillä edistetään EU:n harmonista kehitystä, ja tätä varten myös hyväksymään lisää välineitä ja aloitteita niillä aloilla, joilla ollaan vielä kaukana unionin vaatimuksista;
44. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Euroopan katastrofiapu: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli

P7_TA(2011)0404

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 aiheesta "Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli" (2011/2023(INI))

(2013/C 56 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 196 artiklan, jonka mukaan "unioni kannustaa jäsenvaltioita keskinäiseen yhteistyöhön niiden järjestelmien tehostamiseksi, joilla on tarkoitus ehkäistä ennalta luonnon tai ihmisen aiheuttamia suuronnettomuuksia ja suojautua niiltä",
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 122 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 222 artiklan (yhteisvastuulauseke), jonka mukaan unioni ja sen jäsenvaltiot toimivat yhdessä yhteisvastuun hengessä, jos jäsenvaltio joutuu terrori-iskun taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden kohteeksi,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 23 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1994 esitetyt ja vuonna 2001 tarkistetut Oslon suuntaviivat, jotka koskevat ulkomaisten sotilaallisten voimavarojen ja ulkomaisen pelastuspalvelun käyttöä katastrofitoimien yhteydessä,
- ottaa huomioon yhteisön humanitaarista apua koskevan konsensuksen, jonka Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, Euroopan parlamentin puhemies ja Euroopan komission puheenjohtaja allekirjoittivat 18. joulukuuta 2007,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 26. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli" (KOM(2010)0600),

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 5. maaliskuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittaminen" (KOM(2008)0130),
- ottaa huomioon toukokuussa 2006 annetun Michel Barnier'n EU:n pelastuspalvelujoukkoja käsittelevän kertomuksen "For a European civil protection force: Europe aid",
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät, joissa suhtaudutaan myönteisesti 26. lokakuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa esitettyihin tavoitteisiin, joiden avulla pyritään paremmin ennakoitavaan, tehokkaampaan, johdonmukaisempaan ja näkyvämpään Euroopan katastrofiapuun,
- ottaa huomioon neuvoston joulukuussa 2007 esittämät päätelmät, joissa kehoitetaan komissiota käyttämään mahdollisimman tehokkaasti yhteisön pelastuspalvelumekanismeja ja vahvistamaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä,
- ottaa huomioon pelastuspalvelun rahoitusvälineen perustamisesta 5. maaliskuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/162/EY, Euratom ⁽¹⁾ sekä yhteisön pelastuspalvelumekanismin perustamisesta 8. marraskuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/779/EY, Euratom ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta 14. joulukuuta 2010 ⁽³⁾, Haitin äskettäisestä maanjäristyksestä 10. helmikuuta 2010 ⁽⁴⁾, metsäpaloista kesällä 2009 16. syyskuuta 2009 ⁽⁵⁾, Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta 19. kesäkuuta 2008 ⁽⁶⁾ ja tämän kesän luonnonkatastrofeista 4. syyskuuta 2007 ⁽⁷⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0283/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita uhkaavat monet riskit, kuten esimerkiksi maanjäristykset ja tsunamit, tulipalot ja metsäpalot, tulvat ja maanvyöryt, teollisuus- ja ydinonnettomuudet, terrori-iskut, luonnonkatastrofit ja suuret pandemiat; ottaa huomioon, että tällaisten unioniin, sen kansalaisiin ja muihin maihin ja alueisiin ympäri maailmaa vaikuttavien luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien määrä on kasvanut huomattavasti ja ne ovat olleet entistä vakavampia, mistä on osoituksena äskettäin Japanissa sattunut maanjäristyksen, tsunamin ja ydintuhon yhdistelmäkatastrofi, ja että ihmishenkien menetysten sekä taloudellisten, sosiaalisten, ympäristöön liittyvien ja kulttuuriperintöä koskevien vahinkojen määrä on noussut vastaavasti; katsoo, että emme voi sulkea pois mahdollisuutta, että tällaisia ennakoimattomia ja kooltaan ennustamattomia tapahtumia voi esiintyä milloin tahansa, jolloin Euroopan katastrofiapu olisi erittäin käytännöllinen vaihtoehto kansallisen kapasiteetin kuormituksen ollessa mahdollisesti ylärajoillaan;
- B. katsoo, että äärimmäinen kuivuus ja metsäpalot ovat yleistyneet ja pahentuneet Euroopassa, minkä vuoksi asiaa koskevaa tieteellistä tutkimusta on kehitettävä edelleen, jotta voidaan parantaa riskien arviointimekanismeja, ennaltaehkäisyyn liittyviä järjestelmiä sekä näiden ilmiöiden torjumista;
- C. katsoo, että ilmastonmuutoksen kiihtyminen ja luontopääoman väheneminen lisäävät aiempaa useammin esiintyvien ja voimakkaampien luonnonkatastrofien todennäköisyyttä entisestään;

⁽¹⁾ EUVL L 71, 10.3.2007, s. 9.

⁽²⁾ EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 15.

⁽⁷⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 55.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- D. panee merkille, että ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolet tunnustivat vuonna 2008 katastrofien aiheuttamien riskien vähentämisen ja ilmastonmuutoksen välisen yhteyden Balin toimintasuunnitelmassa;
- E. toteaa, että vuonna 2010 ilmastonmuutosta koskevaan YK:n puitesopimukseen liittyvässä, Cancúnissa sovitussa ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevassa toimintakehyksessä tunnustettiin virallisesti, että katastrofiriskien vähentäminen on keskeinen tekijä ilmastonmuutokseen sopeutumisessa, ja siinä kannustettiin hallituksia harkitsemaan sopeutumistoimien yhdistämistä Hyogon toimintakehykseen;
- F. katsoo, että viimeaikaiset tragediat, kuten Haitin maanjäristys ja Pakistanin tulvat, ovat osoittaneet, että tärkeimmät EU:n käytettävissä olevat katastrofitilanteisiin vastaamiseen tarkoitetut välineet (humanitaarinen apu ja EU:n pelastuspalvelumekanismi) ovat olleet hyvin toimivia siinä tarkoituksessa, johon ne on suunniteltu, ja olosuhteet huomioon ottaen, mutta että EU:n tuen kokonaisuuden kannalta on välttämätöntä edelleen vahvistaa Euroopan unionin katastrofitoimien koordinoitua sekä unionissa että sen ulkopuolella, ja parantamisen varaa on edelleen tehokkuudessa, johdonmukaisuudessa ja näkyvyydessä;
- G. toteaa myös, että useiden kriisien ja erityisesti 26. joulukuuta 2004 iskeneen tsunamin yhteydessä on tullut esiin monia ongelmia siltä osin, että unionin tasolla puuttuu järjestelmällisiä malleja ja menettelytapoja riskeihin vastaamiseksi; toteaa lisäksi, että unionin toimilla ei ole riittävää näkyvyyttä niiden koko laajuuteen nähden;
- H. ottaa huomioon, että erilaisia järjestelyjä, joissa edellytettiin jäsenvaltioiden ennalta määrittämiä sekä EU:n rahoittamia voimavaroja, on testattu menestyksekkäästi Euroopan parlamentin käynnistämässä pilottiohjelmissa ⁽¹⁾;
- I. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on johdonmukaisesti kehottanut komissiota esittämään sääädöshdotuksia EU:n pelastuspalvelujoukkojen luomisesta siten, että kunnioitetaan kaikilta osin toissijaisuusperiaatetta ja täydennetään näin ollen jäsenvaltioiden toimia SEUT:n 196 artiklan mukaisesti;
- J. toteaa, että SEUT-sopimuksen 222 artiklan yhteisvastuulauseke velvoittaa jäsenvaltiot auttamaan toisiaan luonnonkatastrofin tai ihmisen aiheuttaman katastrofin sattuessa EU:n alueella;
- K. katsoo, että välitön koordinointi, johdonmukaisuus ja viestintä EU:n sisällä ja kansainvälisten toimijoiden kanssa on ratkaisevan tärkeää; katsoo, että paikalla tapahtuva unionin tämänhetkinen koordinointi, johon liittyy useita ryhmiä ja erilaisia komentoketjuja, aiheuttaa väistämättä toimien päällekkäisyyttä ja käy kalliiksi, mitä tulee henkilöresursseihin, koordinointiin ja tehokkuuteen; katsoo, että talous- ja rahoituskriisin yhteydessä Euroopan unionin on kehitettävä suojelujärjestelmä, joka perustuu olemassa olevien voimavarojen vastavuoroiseen käyttöön ja rationalisointiin ilman, että kokonaiskustannukset kasvavat;
- L. panee merkille, että Japanin äskettäisen katastrofin johdosta Japanin hallitus on pyytänyt Euroopan unionia muodostamaan yhden supistetun pelastuspalveluryhmän antamaan apua sen sijaan, että lähetettäisiin useita eri jäsenvaltioiden pelastuspalveluryhmiä eri aikaan; toteaa, että toiminnan koordinoimisen vahvistaminen tämän katastrofin yhteydessä on antanut mahdollisuuden parantaa EU:n tukea kokonaisuudessaan sen kustannustehokkuuden, johdonmukaisuuden ja näkyvyyden kannalta;

⁽¹⁾ Mainittakoon erityisesti pilottihanke jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostamiseksi metsäpalojen torjunnassa (2008) sekä EU:n nopeita avustustehtäviä koskeva valmistelutoimi (2008–2010).

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- M. ottaa huomioon, että EU:n tason poliittinen johdonmukaisuus eri toimielinten tehtävien tapauksessa on varmistettava estämättä tai hidastamatta katastrofiapuoperaatioita ja että koordinointi olisi rakennettava käytössä olevien järjestelmien varaan ilman, että luodaan uusia rakenteita;
- N. katsoo, että katastrofien estäminen ja niihin valmistautuminen pitäisi valtavirtaistaa kehitysyhteistyöhön liittyvässä politiikassa ja siihen liittyvissä suunnitelmissa ja ohjelmissa, jotta voidaan käsitellä joitakin katastrofien syitä;
- O. katsoo, että on kehitettävä tosiaikaista ennaltaehkäisyä kaikissa vaiheissa, kuten valvonnassa ja myös satelliittivalvonnassa, varhaisvaroitusten antamisessa, hälytyksissä ja tämän jälkeisessä toiminnassa sekä mahdollisesti vaarassa olevan väestön auttamisessa;
- P. panee merkille, että EU tukee YK:n ja erityisesti YK:n humanitaarisen avun koordinaatioyksikön keskeistä roolia kolmansissa maissa annettavan kansainvälisen avun koordinoinnissa;
- Q. katsoo, että kaikki vaaratekijät huomioon ottava integroitu eurooppalainen linjaus, jolla pyritään reagoimaan kriiseihin kaikissa niiden vaiheissa, on tehokkain strategia katastrofien torjumiseen; katsoo, että tähän menettelyyn on yhdistettävä suuronnettomuuksien ennaltaehkäisy (vaikutusten lieventäminen ja riskien vähentäminen mukaan lukien), hätätilanteisiin varautuminen, niihin reagointi ja niistä toipuminen kestävä kehityksen laajassa kehityksessä; pitää hyvin tärkeänä, että toteutetaan toiminnalliset välineet, kuten toimintasuunnitelma ja riskien ehkäisy (mikä käsittää viitemenettelyt ja suunnittelutyökalut); pitää myös tärkeänä, että Euroopan unionissa aloitetaan todelliset investoinnit riskien estämiseen ja ennakointiin, ja katsoo, että EU:n pitäisi noudattaa yhtä kunnianhimoista menettelyä katastrofien estämisessä ja niihin valmistautumisessa kuin niihin vastaamisessakin;
- R. toteaa, että solidaarisuusrahaston perustamisesta annettu asetus sisältää ennakkoehtoja, jotka haittaavat ja viivästyttävät rahaston käyttöä tietyissä katastrofitilanteissa ja jotka liittyvät erityisesti hyväksyttävien menojen suuruuteen ja tyypeihin samoin kuin määräaikojen ja menettelyjen joustamattomuuteen;
- S. toteaa, että kriisin aikana on välttämätöntä, että avustusryhmät saavat tarkkoja tietoja mahdollisimman nopeasti, jotta voitaisiin jakaa kaikkein välttämättömiä tarvikkeita, varusteita ja voimavaroja; katsoo, että televiestintä on sen vuoksi kriisinhallintaketjun tärkein lenkki;
- T. toteaa, että kriisitilanteissa perinteisten viestintäyhteyksien ja -välineiden kapasiteetti voi olla riittämätön tai ne voivat tuhoutua;
- U. ottaa huomioon, että komissio ja jäsenvaltiot ovat jo tunnustaneet unionin avaruuspolitiikan hyödyllisyyden ja myönteiset vaikutukset, joita komission käynnistämä, satelliittitietojen käyttöön perustuva ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen GMES-seurantaohjelma sekä ohjelman käytännön soveltaminen pelastuspalvelussa ja myös hätäapukeskuksessa ovat tuoneet;
1. suhtautuu myönteisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettuun komission tiedonantoon "Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli" ja siihen sisältyviin tavoitteisiin; korostaa, että tiedonannossa esitettyjä ehdotuksia olisi tarkasteltava lähemmin, jotta voidaan täyttää odotukset parannetusta, koordinoidusta, johdonmukaisesta, tehokkaasta, kustannustehokkaasta ja näkyvästä, yhtenäisestä ja kattavasta eurooppalaisesta katastrofiavusta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

2. korostaa tarvetta rationalisoida ja yksinkertaistaa Euroopan nykyisen katastrofiavun toimintaa ja optimoida käytössä olevat yhteisen edun mukaiset resurssit ja kannustaa samalla kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan Euroopan katastrofiapuun ja siten turvaamaan eurooppalaisen solidaarisuuden; katsoo, että sen vuoksi unionin toimintakapasiteetti on yhdistettävä kaikki vaaratekijät käsittävään yhtenäiseen menettelyyn; katsoo, että sen olisi lisäksi toteutettava alhaalta ylös delegoitua resurssien ja tiedon hallinnointia, mikä tarkoittaisi sitä, että jäsenvaltiot voisivat tehdä aloitteen ja tarjota vapaaehtoisesti käyttöön varoja sekä asiantuntemusta;
3. pyytää komissiota Euroopan katastrofiapuvalmiuksien käyttöönoton yhteydessä ottamaan huomioon yhteisvastuulausekkeen ja sen täytäntöönpanoa koskevat järjestelyt, jotka on hyväksyttävä kiireellisesti ja joiden avulla EU:ssa ja sen ulkopuolella sattuviin katastrofeihin voidaan reagoida entistä tehokkaammin ja johdonmukaisemmin;
4. toistaa, että solidaarisuusrahastosta annettua asetusta on tarkistettava, jotta kelpoisuusvaatimuksia voidaan mukauttaa kunkin alueen ja katastrofin ominaispiirteisiin ottaen huomioon myös hitaasti kehittyvät katastrofit, joihin kuuluu esimerkiksi kuivuus, ja jotta toimet voidaan aloittaa entistä joustavammin ja nopeammin;
5. toteaa jälleen, että katastrofeihin valmistautumista, niiden estämistä ja niihin vastaamista ei voi erottaa toisistaan, minkä vuoksi olisi syytä vakiinnuttaa yhdenmukainen katastrofitilanteissa sovellettava menettely;
6. tunnustaa, että on tarpeen toteuttaa EU:n pelastuspalvelumekanismin puitteissa laadullinen siirtymä nykyisestä tapauskohtaisesta koordinoinnista ennakoitavaan ja ennalta suunniteltuun järjestelmään, joka perustuu ennalta määriteltyihin voimavaroihin, jotka on mahdollista ottaa välittömästi käyttöön EU:n katastrofiapuoperaatioissa, ja muihin keinoihin ja voimavaroihin, joiden käyttöä jäsenvaltiot voivat pitää tarpeellisenä; korostaa tarvetta ottaa käyttöön mekanismi, jolla on mahdollista seurata, valvoa ja kehittää EU:n toimia katastrofioperaatioissa;
7. kehottaa jälleen komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksia sellaisten EU:n pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta toissijaisuusperiaatetta noudattaen EU:n pelastuspalvelumekanismin pohjalta, joiden avulla unioni pystyy kokoamaan tarvittavat resurssit välittömän pelastus- ja hätäavun toimittamiseksi uhreille; katsoo, että EU:n toimien pitäisi perustua Euroopan pelastuspalvelun tämänhetkisiin tehtäviin ja valmiuksiin, ja tällöin pitäisi käsitellä tämänhetkisiä puutteita ja esteitä;
8. on yhtä mieltä siitä, että Euroopan katastrofiavun olisi perustuttava eurooppalaisiin hätäapuvalmiuksiin siten, että lujitetaan EU:n pelastuspalvelumekanismissa, joka perustuu ennalta määriteltyihin ja niin ollen ennakoitaviin jäsenvaltioiden hätäresursseihin ja niiden kapasiteettiin ja käytettävyyteen sekä Euroopan hätäapukeskukseen, sillä nämä kaksi ovat 26. lokakuuta 2010 annetussa tiedonannossa esitetyn strategian kulmakiviä; korostaa, että tässä kehityksessä olisi noudatettava kaikki vaaratekijät kattavaa linjausta, jonka avulla kootaan yhteen kaikki asiaan liittyvät toimijat ja erityisesti kansalaisyhteiskunta, kansalaisjärjestöt ja vapaaehtoistyötä tekevät järjestöt ja hyödynnetään käytössä olevien eri välineiden keskinäisiä synergioita;
9. katsoo, että kaikki vaaratekijät kattavaan linjaukseen on yhdistettävä entistä joustavampi suhtautuminen erilaisiin riskiluokkiin, joita on käsiteltävä tapauskohtaisesti; katsoo, että sen vuoksi on kehitettävä toimien hajautettu arviointi ja suunnittelu riskien luonteen, todennäköisyyden ja vakavuuden mukaan;
10. kehottaa lisäksi käyttämään katastrofeja koskevan EU:n toimintavalmiuden tukena kaikkein syrjäisimpiä alueita ja eurooppalaisia merentakaisia maita ja alueita, jotka voivat toimia logistiikkaoperaatioita helpottavina tukikohtina, ja sijoittamaan EU:n voimavaroja ennakoivasti kaikilla valtamerillä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

11. pyytää komissiota laatimaan ja välittämään Euroopan parlamentille luettelon yhteisön välineistä, joilla rahoitetaan katastrofien ehkäisyä, jotta voidaan arvioida mahdollisuutta ottaa entistä paremmin huomioon katastrofien ehkäisy EU:n nykyisissä rahoitusohjelmissa, kuten neuvosto on pyytänyt (asiakirja N:o 15394/09, 12.11.2009, ehdotus neuvoston päätelmiksi katastrofien ehkäisyä EU:ssa koskevista yhteisön puitteista);

12. korostaa, että katastrofeihin reagoimiseen liittyvässä unionin järjestelmässä olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta, jonka mukaan toissijaisuus koskee jäsenvaltioita (joiden pitää voida käyttää omia voimavarojaan varsinkin silloin, jos kansalliset tarpeet ovat keskenään ristiriidassa) ja Yhdistyneitä kansakuntia, eli toisin sanoen sen olisi toisaalta kunnioitettava kunkin jäsenvaltion kansallista, alueellista ja paikallista toimivaltaa – ottaen huomioon näiden viranomaisten ratkaisevan tärkeän roolin katastrofihallinnassa, varsinkin kun monissa jäsenvaltioissa lainsäädäntövaltaa käytetään alue- tai paikallistasolla – ja toisaalta Yhdistyneiden kansakuntien koordinoivaa roolia katastrofien yhteydessä toteutavissa pelastustoimissa; muistuttaa, että tämän strategian on täydennettävä YK:n strategiaa, sillä YK katsoo toimintavalmiuksin varustetun unionin roolin tuovan selvää lisäarvoa;

13. huomauttaa, että EU:n olisi koordinoitava voimavarojaan ja tehtävä yhteistyötä EU:n ulkopuolisten valtioiden ja erityisesti Välimeren unionin naapurivaltioiden kanssa, sillä katastrofit eivät pysähdy rajoille;

14. tukee komission ehdotusta, että luodaan eurooppalaiset hätäapuvalmiudet sekä järjestelyjä jäsenvaltioiden tärkeimpien resurssien ennakoivan saatavuuden parantamiseksi muun muassa perustamalla ennalta määritettyjen resurssien reservi, joka on käytettävissä ennalta sovitussa ajassa ja jonka käyttö perustuu jäsenvaltioiden vapaaehtoiseen sitoumukseen asettaa kyseiset resurssit saataville vapaaehtoisesti Euroopan katastrofiapuoperaatioihin unionin sisä- ja ulkopuolella kansallisella sekä alue- ja paikallistasolla; katsoo, että tällä tavoin ja auttamalla luonnonkatastrofien, kuten suurten maastopalojen, tulvien, maanjäristysten, tulivuorenpurkausten, hurrikaanien ja hyökyaaltojen, sekä merellä sattuvien onnettomuuksien, öljyvuotojen tai ydinonnettomuuksien uhreja voidaan tuntuvasti parantaa EU:n toimien eurooppalaista lisäarvoa;

15. huomauttaa, että tietyt alueet, kuten rannikkoalueet, saaret ja vuoristoalueet, ovat maantieteellisten olosuhteidensa takia erittäin haavoittuvia, ja pyytää kiinnittämään näihin alueisiin erityistä huomiota;

16. panee merkille, että unionin rajoilla sijaitsevat EU:n alueet saattavat joutua kärsimään kolmansiin maihin kuuluvilla alueilla sattuvista katastrofeista, mikä vaikeuttaa entisestään avun antamista; ehdottaa, että näiden alueiden tukemiseksi kehitettäisiin erityistoimia ja että erityistä huomiota kiinnitettäisiin ihmisten tai työtapaturmien aiheuttamiin katastrofeihin, jotka edellyttävät erilaisia strategioita;

17. katsoo, että erityistä huomiota pitäisi kiinnittää tulipaloihin, jotka edellyttävät kohdennettuja strategioita ja toimia;

18. vahvistaa, että saatuttaja maksaa -periaatetta olisi sovellettava ympäristövahinkoja koskevaan korvausvastuuseen sekä katastrofien hoidosta aiheutuvien kulujen perimiseen vahingoista vastuussa olevilta yksityisiltä tahoilta;

Eurooppalaiset hätäapuvalmiudet

19. katsoo, että yhteen kootut ja ennalta määritetyt kapasiteetti, resurssit ja voimavarat, jotka annetaan vapaaehtoisesti EU:n katastrofiavun käyttöön sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella, muodostavat EU:n hätäapuvalmiuksien ytimen, jota voidaan täydentää jäsenvaltioiden tapauskohtaisilla lisäavustustarjouksilla; suosittelee sellaisen selkeän ja yksityiskohtaisen kannustinjärjestelmän suunnittelemista, jonka avulla jäsenvaltioille voitaisiin antaa mahdollisuus varata riittävästi valmiuksia vapaaehtoiseen reserviin jäsenvaltioiden kokonaisuutena kasvattamatta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

20. kehottaa luomaan tulevien EU:n pelastuspalvelujoukkojen yhteyteen erityiset mekanismit, joiden avulla EU voi hallita tilanteita, joissa avomerellä sijaitsevat öljyn- ja kaasunporauslautat aiheuttavat laajamittaista saastumista;
21. muistuttaa YK:n keskeisestä asemasta kansainvälisen yhteisön katastrofiaputoimien koordinoimisessa;
22. korostaa, että EU:n entistä paremmat valmiudet reagoida katastrofeihin takaavat EU:n johdonmukaisen panoksen kaikissa YK:n johtamissa avustusoperaatioissa ja sen koordinoivan roolin;
23. korostaa, että jäsenvaltioiden hallinnoimilla, EU:n rahoittamilla resursseilla olisi täydennettävä avustusoperaatioihin käytettävissä olevia jäsenvaltioiden resursseja; huomauttaa, että näiden olisi perustuttava valmistelevien toimien avulla kehitettyihin malleihin, joita on menestyksekkäästi testattu viimeaikaisissa hätätilanteissa sekä Euroopan sisä- että ulkopuolella; mainitsee esimerkkeinä niistä Baltian maiden välisen monikansallisen ryhmän, jota käytetään tulvien yhteydessä, ja toisiaan täydentävät taktiset voimavarat metsäpalojen torjumiseen ilmasta;
24. kehottaa komissiota yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tunnistamaan puutteet valmiuksissa; katsoo, että EU:n tason voimavarojen luomista olisi harkittava ja vältettävä kaikkea mahdollista kilpailua ja/tai päällekkäisyyksiä kansallisten voimavarojen kanssa nykyisiä valmiuksia koskevien aukkojen paikkaamiseksi silloin, kun niillä voitaisiin saada aikaan huomattavia säästöjä koko EU:lle tai mahdollistaa se, että yksin toimivilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus hyödyntää resursseja, jotka eivät ole muutoin niiden saatavilla, mikä näin ollen tarjoaisi käyttökelpoisen mallin vastuun jakamiseen;
25. katsoo, että on tärkeää määrittää myös resurssien puutteet ja täsmentää, miten EU voisi edistää jäsenvaltioiden pyrkimyksiä parantaa katastrofivalmiuttaan; katsoo, että nykyisten resurssien käyttöä tehostamalla voidaan välttää lisäämistä rahoitukseen ja hallintoon liittyvää byrokratiaa etenkin alue- ja paikallis-hallinnossa;
26. kehottaa komissiota pyrkimään siihen, että EU tarjoaisi resurssejaan ja valmiuksiaan sekä koordinoivia katastrofeissa, jotka sattuvat unionissa ja vaikuttavat suoraan sen kansalaisiin;
27. katsoo, että painopisteeksi olisi otettava käytettävissä olevien määrärahojen täysimääräinen ja oikea-aikainen käyttö sekä kaikkien kyseisten resurssien käyttöönottoon liittyvien hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen; katsoo, että on ryhdyttävä toimiin myös sen varmistamiseksi, että humanitaarinen katastrofiapu tavoittaa katastrofien uhrin viipymättä;
28. katsoo, että ennakosuunnittelu ja operaatioiden valmistelu viiteskenaarioita kehittämällä ja kartoittamalla jäsenvaltioiden resurssit, jotka voisivat olla käytettävissä EU:n katastrofiapuoperaatioissa, sekä valmiussuunnittelu ovat EU:n tehostetun katastrofiavun tärkeimpiä elementtejä ja siltäkin kannalta ratkaisevan tärkeitä, että niiden avulla mahdollistetaan nopea käyttöönotto ja reagoiminen kuhunkin hätätilanteeseen välittömästi ja asianmukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön nämä toimenpiteet välittömästi ja muita toimia rajoittamatta; kehottaa lopuksi komissiota käynnistämään tutkimuksen siitä, olisiko mahdollista luoda, rahoittaa unionin tutkimusbudjetista ja nimetä tutkimusta harjoittavia unionin viitelaboratorioita bioterrorismin vastustamiseksi ja uhrien tunnistamiseksi;
29. kehottaa erityisesti ottamaan suunnittelussa riittävästi huomioon ennakoimattomat tapahtumat, joissa joudutaan vastaamaan ihmisen aiheuttamiin katastrofeihin, jotka liittyvät öljyvuotoihin, ydinlaitoksiin tai vaarallisiin aineisiin sekä maalla että merellä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Euroopan hätäapukeskus

30. pitää myönteisenä askeleena oikeaan suuntaan komission päätöstä yhdistää seuranta- ja tiedotuskeskus sekä humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasoiden pääosaston ECHOn humanitaarisen avun kriisikeskus sellaisen ympärivuorokautisesti toimivan todellisen hätäapukeskuksen luomiseksi, joka toimii suunnittelun ja toiminnan koordinaatiofoorumina; kehottaa toteuttamaan tämän toissijaisuusperiaatetta noudattaen myös jäsenvaltioiden tosiaikaisen yhteistyön avulla valvonnan, varhaisvaroitusten ja hälytysten alalla; kehottaa komissiota vahvistamaan keskusta, jotta se voi toimia luontoissuorituksina annettavan EU:n avun sekä humanitaarisen rahoitustuen nopean ja tehokkaan koordinaation solmukohtana; edellyttää, että sen on toimittava ainoana vastaanottopisteenä kaikentyyppisiä luonnonkatastrofeja ja ihmisen aiheuttamia katastrofeja koskeville pyynnöille siten, että EU:n on mahdollista vastata niihin johdonmukaisesti;

31. kehottaa toteuttamaan ECHOn kriisikeskuksen sekä seuranta- ja tiedotuskeskuksen yhdistämisen tehokkaasti ja takaamaan sille riittävän rahoituksen;

32. vaatii komissiota ottamaan hätätilanteisiin aktiivisesti mukaan uuden Euroopan hätäapukeskuksen, jolla on kaksi yhteisön välinettä metsien suojelemiseksi metsäpaloilta, EFFIS ja EFFICS;

33. kehottaa komissiota koordinoimaan toimia hätätilanteen varalta yksinkertaistamalla ja optimoimalla käytössä olevaa yleispalvelua ja 112-hätänumeron käyttöä;

34. vaatii, että hätäapukeskuksen on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehtävä pikaisesti päätöksiä, jotka koskevat resurssireservin voimavarojen käyttöönottoa ennustettavan, välittömän ja tehokkaan avun varmistamiseksi uhreille sekä viivästysten ja päällekkäisyyksien välttämiseksi;

35. katsoo, että olisi laadittava luettelo keskeisistä voimavaroista, joita jäsenvaltiot voisivat antaa EU:n kriisinhallintajoukoille näissä tapauksissa;

36. kehottaa selventämään ja yhdenmukaistamaan EU:n toimia komission, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon institutionaalisten tehtävien yhteydessä, sillä niiden on otettava huomioon kunkin toimijan toimivalta ja noudatettava kunkin toimijan tehtävän rajoja; kehottaa sen vuoksi komissiota ja EUH:ta kehittämään asianmukaisia toimintajärjestelmiä ja läpinäkyviä sääntöjä tiiviin yhteistyön takaamiseksi mahdollisuuksien mukaan ja EU:n katastrofiapua koskevien kysymysten koordinoimiseksi käyttäen niiden pohjana jo olemassa olevia mekanismeja hidastamatta kuitenkaan avustusoperaatioita; korostaa, että tarvitaan sujuvaa, yksinkertaista ja nopeaa yksiköiden välistä koordinointia, joka koskee vain asiasta vastaavia yksiköitä, joiden on reagoitava erittäin nopeasti ja välttämällä raskaita hallinnollisia menettelyjä; muistuttaa, että EU:n humanitaarista apua on annettava täysin poliittisista näkökohdista riippumatta noudattaen samalla kansainvälisesti sovittuja humanitaarisia periaatteita;

37. korostaa metsäpaloista aiheutuvien katastrofien riskiä, koska erityisesti ilmastonmuutos lisää suurpalojen vaaraa; pyytää komissiota perustamaan uuden Euroopan hätäapukeskuksen yhteyteen erityisen näitä riskejä käsittelevän yksikön;

38. korostaa, että sotilaallisten voimavarojen käyttö siviilipelastuspalvelun valvonnassa viimeisenä keinona ja Oslon suuntaviivoja noudattaen on usein tärkeä osa katastrofiapua, erityisesti silloin, kun tarvitaan erikoisresursseja, strategista kuljetuskykyä tai raskasta kalustoa; korostaa, että kaikkien valmiuksien – niin siviili kuin sotilaallistenkin – ja jäsenvaltioiden kriisinhallintaresurssien käytön koordinointia olisi tehostettava kalliiksi tulevien päällekkäisyyksien välttämiseksi;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Logistiikka, liikenne ja televiestintä

39. myöntää, että sotilaallisten resurssien (kuljetukset, logistiikka, turvallisuus) käyttö humanitaaristen operaatioiden tukena voi olla tärkeää etenkin laajojen luonnonkatastrofien yhteydessä; muistuttaa, että sotilaallisia resursseja on käytettävä vain hyvin rajallisissa tapauksissa ja viimeisenä keinona Yhdistyneiden kansakuntien suositusten mukaisesti;

40. kehottaa ottamaan käyttöön jaetut ja tehokkaat logistiikkajärjestelyt etenkin myös EU:n rahoittamien yleisluontoisten teknisen avun tukiryhmien osalta, joiden avulla voitaisiin tukea kaikkia kentällä toimivia EU:n virkamiehiä tai kansallisia virkamiehiä sekä ryhmiä varsinkin, jos paikallinen infrastruktuuri on romahhtanut;

41. kehottaa antamaan katastrofitapauksissa teknistä apua ja käyttämään tukiryhmiä sekä antamaan suosituksia siitä, miten tällaiset ryhmät voivat antaa entistä tehokkaampaa tukea katastrofeista kärsiville;

42. ehdottaa tehokkuuden maksimoimiseksi ja olemassa olevan kapasiteetin asianmukaisen käytön varmistamiseksi, että harkitaan jäsenvaltioiden konsulipalveluiden vastavuoroista käyttöä, jotta voidaan parantaa unionin toimien nopeutta ja laatua koko maailmassa nykyisiä resursseja optimaalisesti käyttäen; suosittelee tähän liittyen, että otetaan käyttöön eri jäsenvaltioiden konsulipalveluiden arviointi, jotta voidaan selvittää, millaisia resursseja Euroopan unionilla on koko maailmassa;

43. vaatii ottamaan huomioon olemassa olevat Yhdistyneiden kansakuntien koordinoimat avustujajärjestelmät ja edellyttää parempia, vahvistettuja, kustannustehokkaampia ja hyvin koordinoituja kuljetuksia luontoissuorituksina annettavan avun toimittamiseen erityisesti virtaviivaistettujen yksinkertaistettujen menettelyjen avulla, ja kehottaa lisäämään yhteisrahoitusosuuden määrää ja ottamaan käyttöön uusia tapoja, joiden avulla annetaan mahdollisuus saada käyttöön lisää kuljetusresursseja, mahdollisesti puitesopimusten kautta;

44. muistuttaa jo olemassa olevista seurannan ja ennaltaehkäisyn välineistä (etenkin paikalla tapahtuvaan havainnointiin liittyen), joita tarjoavat esimerkiksi Euroopan unionin ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen GMES-seurantaohjelma sekä Inspire- ja Galileo-ohjelmat ja joilla voitaisiin seurata potentiaalisia riskialueita ja siten valmistautua paremmin katastrofiavun toimittamiseen uhreille; pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta antaa EU:lle erityinen ja suojattu televiestintämahdollisuus ja kriisinhallintaan liittyviä integroituja ratkaisuja, jotka ulottuvat ennaltaehkäisemisestä aina korjaaviin toimiin saakka; kehottaa komissiota käyttämään entistä paremmin jo olemassa olevia ratkaisuja ja kapasiteettia ja tulevaisuudessa televiestintäsatelliitteja, jotta voidaan edistää kansalaisten saamien palveluiden kehitystä yleistä turvallisuutta ja hätätilanteita koskevista asioista; kehottaa toteuttamaan tämän yhteistyössä Euroopan avaruusviraston, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien (yksityiset operaattorit ja teollisuus) kanssa;

45. kehottaa komissiota kehittämään viestintä- ja tiedotusverkon hyödyntämällä erityisesti televiestintäkapasiteettia ja satelliitteja, jotta pelastusryhmät saisivat nopeita ja tarkkoja tietoja, jotka mahdollistavat tärkeimpien tarvikkeiden ja sellaisten välttämättömien välineiden nopean jakamisen, joita katastrofien jälkeinen sosiaalinen uudelleenorganisointi edellyttää;

Viestintä, näkyvyys, koulutus ja tutkimus

46. kehottaa laatimaan kattavan tiedotusstrategian, johon kaikki EU:n toimielimet, jäsenvaltiot, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunta osallistuvat ja jolla parannetaan Euroopan unionin avunsaajamaissa sekä unionin kansalaisten parissa toteuttamien toimien yleistä näkyvyyttä ja läpinäkyvyyttä samalla, kun taataan, että katastrofiapu ei jää koskaan toissijaiseksi kauppaan, politiikkaan tai strategiaan kysymyksiin nähden; katsoo, että tällaisen strategian avulla on pyrittävä yksinkertaistamaan ja yhdenmukaistamaan viestintämenetelmiä ja -tapoja; ehdottaa tähän liittyen esimerkiksi unionin koko henkilöstölle yhteisten asujen ja yhteisen merkin luomista kansallisten merkkien rinnalle sekä hätätilanteisiin liittyvästä tiedottamisesta vastaavan yhteisen tiedottajan nimeämisestä; kehottaa erottamaan tiedotusstrategioissa toisistaan selvästi humanitaarisen avun ja sotilaalliset toimet;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

47. korostaa, että myös tieto on yksi tehokkaan, katastrofien torjumiseen ja niihin vastaamiseen liittyvän politiikan keskeisistä tekijöistä kaikilla tasoilla ja että riskinäköymien muuttuminen edellyttää asiantuntemuksen sekä katastrofien yleisyyttä, riskejä ja seurauksia koskevan pätevän ja vertailukelpoisen tiedon ja niihin liittyvien analyysivälineiden jatkuvaa päivittämistä; kehottaa näin ollen toteuttamaan koordinoituja toimia sekä parantamaan teknisen ja tieteellisen tiedon ja asiantuntemuksen saatavuutta, ja kehottaa levittämään niitä järjestelmällisesti sekä jakamaan parhaita käytäntöjä tutkimustulokset mukaan lukien ja hyödyntämään saatuja kokemuksia käytännössä, ottaen huomioon esimerkiksi yhteisön INTERREG-aloitteen puitteissa aikaisemmin toteutetuista hankkeista saadut kokemukset;

48. korostaa, että on tarpeen parantaa tietoisuutta katastrofitilanteissa sovellettavista menettelyistä ja että tällöin on otettava huomioon erityisesti nuorten kouluttaminen kouluiästä alkaen; kehottaa komissiota tukemaan koulujen ja erityisten vapaaehtoisjärjestöjen osallistumisen avulla toimia, joilla voidaan edistää suunnittelun, ennaltaehkäisyn ja peräänantamattomuuden kulttuuria, joka on edellytys pelastuspalveluun liittyvän työn optimoimiselle;

49. toteaa, että alue- ja paikallisviranomaisten rooli on keskeinen, sillä ne ovat etulinjassa katastrofien ja etenkin rajatylittävien katastrofien sattuessa ja niiden panos voi parantaa EU:n näkyvyyttä sen kansalaisten keskuudessa; kehottaa sen vuoksi komissiota varmistamaan, että jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaiset osallistuvat katastrofiapuun alkuvaiheista lähtien, soveltamalla koheesiopolitiikassa käytettyä monitasohallintomallia kaikkia valmiusmekanismien osapuolia hyödyttävän viestintästrategian avulla;

50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan selkeän tiedotus- ja ennaltaehkäisyjärjestelmän, jota kaikki unionin kansalaiset voivat käyttää matkustaessaan sekä EU:ssa että jäsenvaltioiden ulkopuolella; ehdottaa tähän liittyen, että Euroopan unionin passeissa esitettäisiin 112-hätänumero muistuttaen näkyvästi, että se on käytössä EU:n laajuisesti, jotta matkailijat osaisivat käyttää sitä EU:n alueella, sekä viitattaisiin SEUT-sopimuksen 23 artiklaan, jonka mukaan "jokainen unionin kansalainen saa kolmannen maan alueella, jossa jäsenvaltiolla, jonka kansalainen hän on, ei ole edustusta, suojelua minkä tahansa jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliviranomaisilta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset", mitä mahdollisuutta matkailijat voivat käyttää EU:n jäsenvaltioiden ulkopuolella;

51. vaatii tiedottamaan unionin kansalaisille ja EU:ssa oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille entistä paremmin yleiseurooppalaisesta 112-hätänumerosta etenkin kirjoitetun ja audiovisuaalisen median sekä julkisten ilmoitusten avulla, jotta kaikki pystyisivät käyttämään sitä automaattisesti ilmoittaakseen kaikista yhteisön alueella tapahtuvista katastrofeista;

52. katsoo, että unionin henkilöstön ja asiantuntijoiden yhdenmukainen katastrofeihin reagointia koskeva koulutus auttaisi yhteisen koulutuksen yhteisen rungon ja erikoistumisosien avulla lisäämään tietoisuutta unionin yhteisistä työmenetelmistä ja toimintamalleista; suosittelee tässä yhteydessä yhteisiä katastrofiharjoituksia siviili- ja sotilaspuolen logististen yksiköiden välillä;

Katastrofiapu, valmistautuminen ja ennaltaehkäisy

53. toteaa, että katastrofien estäminen on usein kustannustehokkaampaa kuin niihin vastaaminen; pitää näin ollen tärkeänä sellaisten toimien toteuttamista, joilla parannetaan Euroopan unionin toimintakykyä kiireellisissä tilanteissa niin, että vahvistetaan sekä riskien ennakointiin että niiden estämiseen liittyviä EU:n ja jäsenvaltioiden toimia, ja kehottaa komissiota laatimaan kattavan ja innovatiivisen EU:n strategian katastrofiriskien vähentämiseksi; kehottaa varaamaan riittävästi resursseja mahdollisten katastrofien varhaiseen havaitsemiseen, ja kehottaa komissiota takaamaan, että rakennerahastojen ja solidaarisuusrahaston tarkistuksen yhteydessä kannustetaan näitä aloja koskevien toimien ja investointien kehittämiseen; kehottaa lisäksi parantamaan katastrofien ehkäisyä koskevaa koulutusta, investoimaan katastrofien ja ilmastomuutoksen

Tiistai 27. syyskuuta 2011

ehkäisyyn, laatimaan vesihuoltoa ja tehokasta riskinhallintaa koskevan asianmukaisen lainsäädännön sekä valvomaan tiiviisti tulvadirektiivin täytäntöönpanoa alue- ja paikallistasolla; huomauttaa tässä yhteydessä, että alue- ja paikallisviranomaiset ovat avainasemassa katastrofien ehkäisyssä, sillä ne panevat riskien ehkäisystrategiat täytäntöön aluetasolla myös yhteisissä toiminnaissa, joihin kuuluu ryhmiä eri maista;

54. toistaa, että kun otetaan huomioon kuivuuden, metsäpalojen ja aavikoitumisen väliset yhteydet, komission pitäisi tehdä tulvadirektiiviä vastaava ehdotus, jolla edistetään vesipulaa, kuivuutta ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan EU:n politiikan hyväksymistä; pitää tässä yhteydessä tärkeänä myös, että perustettaisiin kuivuuden eurooppalainen seurantakeskus, joka vastaisi kuivuuden vaikutusten tutkimuksesta, lieventämisestä ja seuraamisesta;

55. toistaa myös komissiolle esittämänsä pyynnön metsäpalojen estämistä ja hallintaa koskevasta direktiivistä, johon sisältyisi tietojen säännöllinen kerääminen, karttojen laatiminen ja riskialueiden tunnistaminen, metsäpalojen hallintasuunnitelmien laatiminen, jäsenvaltioiden suorittama osoitettujen resurssien ja käytettävissä olevien valmiuksien yksilöiminen, eri hallintojen välinen koordinointi, ryhmien koulutusta koskevat vähimmäisvaatimukset ja ympäristöön liittyvän vastuun ja vastaavien rangaistusten määrittäminen;

56. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää hyödyntää paremmin Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitteen tarjoamia mahdollisuuksia; katsoo tässä yhteydessä, että eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymä (EA-YY) voi toimia merkittävänä välineenä, joka vahvistaa entisestään ylikansallista, rajatylittävää ja alueiden välistä yhteistyötä myös muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kanssa; pitää kansalliset rajat ylittävän alueiden välisen yhteistyön kehittämistä osoituksena siitä, että alueilla on annettavanaan erityisen merkittävä panos pelastuspalveluun sisältyvän pikaisen avun kannalta; ottaa huomioon, että tämä hedelmällinen yhteistyö ulottuu muun muassa yhteiseen tavoitteeseen, joka koskee riskien kartoittamista ja mahdollisten uhkien arviointia, ja katsoo, että tässä yhteydessä EU voi antaa arvokkaan ja näkyvän panoksen yhteistyön vaikutavuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi ennen kaikkea koordinointia parantamalla;

57. huomauttaa, että vapaaehtoistoiminnan Euroopan teemavuoden aikana olisi symbolisesti tärkeää ja hyödyllistä tukea maita, jotka pyrkivät edistämään siihen liittyviä toimia ja järjestöjä;

58. kehottaa komissiota esittämään kyseiseen päämäärään tähtääviä kattavia lainsäädäntöehdotuksia mahdollisimman nopeasti ja viimeistään vuoden 2011 loppuun mennessä;

*

* *

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Euroopan matkailupolitiikka

P7_TA(2011)0407

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 aiheesta Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet (2010/2206(INI))

(2013/C 56 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Euroopan matkailun kestävyiden suuntaviivat" (KOM(2003)0716),

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Uudistettu EU:n matkailupolitiikka: Kohti vahvempaa kumpu-panuutta Euroopan matkailualan hyväksi" (KOM(2006)0134),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kestävää ja kilpailukykyistä eurooppalaista matkailua koskeva toimintaohjelma" (KOM(2007)0621) ("Agenda 21"),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet" (KOM(2010)0352),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan matkailutilas-toista (KOM(2010)0117),
- ottaa huomioon Madridin julistuksen "kohti sosiaalisesti vastuullista matkailumallia", joka hyväksyttiin 15. huhtikuuta 2010 pidetyssä epävirallisessa ministerikokouksessa,
- ottaa huomioon neuvoston 12. lokakuuta 2010 antamat päätelmät aiheesta "Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet" (14944/10),
- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon tekstin "Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet" (CoR 342/2010),
- ottaa huomioon hotellien paloturvallisuudesta 22. joulukuuta 1986 annetun neuvoston suosituksen 86/666/ETY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13. kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta alennettujen arvonlisäverokantojen osalta 5. tou-ko-kuuta 2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/47/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi majoituspal-veluille 9. heinäkuuta 2009 tehdyn komission päätöksen ⁽⁵⁾ (2009/578/EY),
- ottaa huomioon EU-ympäristömerkistä 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neu-voston asetuksen (EY) N:o 66/2010 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan kestävän matkailun uusista näkymistä ja haasteista 8. syyskuuta 2005 anta-mansa päätöslauselman ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 384, 31.12.1986, s. 60.

⁽²⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽³⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUVL L 116, 9.5.2009, s. 18.

⁽⁵⁾ EUVL L 198, 30.7.2009, s. 57.

⁽⁶⁾ EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 325.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾ "Uudistettu EU:n matkailupoliitiikka: kohti vahvempaa kumppanuutta Euroopan matkailualan hyväksi",
 - ottaa huomioon matkailun rannikkoalueisiin kohdistuvan vaikutuksen aluekehityksellisistä näkökohdista 16. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen tukemiseen tarkoitettujen EU:n välineiden tarkistamista koskevista käytännön näkökohdista ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalio-
kunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalio-
kunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseu-
dun kehittämisen valiokunnan sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A7-0265/2011),
- A. ottaa huomioon, että matkailualan osuus on kymmenen prosenttia bruttokansantuotteesta ja 12 prosenttia kokonaistyövoimasta, joten se on kolmanneksi tärkein sosiaalis-taloudellisen toiminnan muoto EU:ssa; ottaa huomioon, että suurin osa alan toimijoista on mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä, että se on pääasiallinen tulonlähde joillakin EU:n alueilla, kuten saarilla, ja että sillä on olennaisen tärkeä rooli EU:n taloudellisessa kehityksessä ja taloudellisessa, sosiaalisessa ja alueellisessa koheesiossa sekä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa;
- B. katsoo, että matkailu edistää myös inhimillistä pääomaa, vaihtoa, elintasoja, hyvinvointia, kulttuuria ja sosiaalista koheesiota; katsoo näin ollen, että on tarpeen painottaa laadullista lähestymistapaa;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on maailman ykkösmatkailukohde ulkomailta saapuvien matkustajien määrässä mitattuna ja että tätä johtosamaa on tarpeen vahvistaa tarttumalla haasteisiin, jotka aiheutuvat ensinnäkin voimakkaammasta maailmanlaajuisesta kilpailusta ja jatkuvasti vaihtelevasta kysynnästä sekä toiseksi tarpeesta varmistaa parempi ja pidemmän ajanjakson kestävyys;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan matkailualalla on edessään monia haasteita, kuten maailmanlaajuinen talouskriisi, EU:n ulkopuolisten matkailukohteiden kilpailukyky, tarjolla olevien matkailunähtävyyksien monipuolisuus, ilmastonmuutoksen vaikutukset ja matkailutoiminnan kausivaihtelut, Euroopan väestönkehitys, tieto- ja viestintätekniikan kasvava vaikutus sekä matkailualaan toisinaan vaikuttavat monet ennalta arvaamattomat tapahtumat;
- E. ottaa huomioon, että matkailu edesauttaa Euroopan ja sen kulttuurisen sekä kielellisen perinnön esille tuomista – kunnioittaen samalla monimuotoisuutta – sekä yhteisten arvojen säilyttämistä ja eurooppalaisen identiteetin, Eurooppaan kuulumisen ja Euroopan kansalaisuuden vahvistamista; katsoo, että matkailun kehittämisellä on avainrooli EU:n alueellisen ulottuvuuden vahvistamisessa;
- F. katsoo, että Euroopan monimuotoisuus, monipuolisuus ja monikulttuurisuus tarjoavat maksimaalisen kasvun mahdollisuudet kaikille teemamatkailun muodoille ja että monipuolistuneen matkailun muotojen kehittäminen ja edistäminen saattavat olla ainoa tehokas tapa vastata niihin vääristymiin, ongelmiin sekä huonontumiseen, joihin sääntelemättömän ja eriytymättömän massaturismin malli johtaa;

⁽¹⁾ EUVL C 297 E, 20.11.2008, s. 184.

⁽²⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0057.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- G. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen (195 artikla) mukaan matkailu kuuluu EU:n toimivaltaan, minkä ansiosta EU voi tukea ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa matkailualalla edistämällä sellaisen ilmapiirin luomista, joka olisi suotuisa matkailualan yritysten perustamiselle ja jäsenvaltioiden yhteistyön edistämiseksi, mutta siinä ei määrätä jäsenvaltioiden lakien ja asetusten minkäänlaisesta yhdenmukaistamisesta;
- H. ottaa huomioon, että tämän uuden toimivallan nojalla on tarpeen laatia tavoitteiltaan selkeä ja kunnianhimoinen yhdenmukainen eurooppalainen strategia noudattaen kaikin puolin toissijaisuusperiaatetta;
- I. katsoo, että sen varmistamiseksi, että EU:n uusi toimivalta ja tuleva matkailupolitiikka ovat niin tehokkaita ja näkyviä kuin unionin kansalaiset toivovat ja vierailevat matkailijat edellyttävät niiden olevan, ne tarvitsevat strategian ja toimintasuunnitelman lisäksi myös riittävästi varoja kautta 2014–2020 koskevasta EU:n rahoitusohjelmasta;
- J. ottaa huomioon, että EU:n syrjäisimpien alueiden ja joidenkin saarialueiden talous on lähes kokonaan riippuvainen lentoliikenteestä niiden kovin syrjäisen sijainnin ja eristyneisyyden takia, mikä edellyttää niiden riippuvuuteen kyseisestä liikennemuodosta mukautettuja toimenpiteitä;
1. pitää myönteisenä komission esittelemää politiikkastrategiaa, jossa luetellaan 21 toimenpidettä piristysruiskeen antamiseksi kyseiselle alalle; katsoo, että kyseinen asiakirja ja sen täytäntöönpano luovat vakaan perustan kilpailukykyistä, nykyaikaista, laadukasta, kestäväää ja kaikkien ulottuvilla olevaa matkailua koskevan EU:n politiikan laatimiselle; kehottaa komissiota ottamaan täytäntöönpanosuunnitelman yhteydessä mahdollisimman pian käyttöön erityisiä aikatauluja kaikkien toimenpiteiden ja tavoitteiden toteuttamiseksi; pyytää jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä esittämällä kutakin toimenpidettä koskevia ohjelmia kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia kuullen; kehottaa komissiota keskittymään innovatiivisiin ja eurooppalaista lisäarvoa tuottaviin painopistealueisiin;
2. katsoo, että on tarpeen laatia sellainen EU:n matkailustrategia, joka perustuu yhtäältä yksinomaan matkailualaa koskevaan toimenpidekokonaisuuteen ja toisaalta, matkailun poikkileikkaavan luonteen huomioon ottaen, koordinoituihin muiden siihen liittyvien alojen kanssa, jotta voidaan saada aikaan aidosti matkailua edistävä järjestelmä; katsoo lisäksi, että tarvitaan tarkka arvio siitä, missä määrin muiden alojen toimenpiteet vaikuttavat matkailuun, ja kehottaa noudattamaan yhdenmukaisesti lähestymistapaa synergioiden aikaansaamiseksi sekä erilaisten alakohtaisten politiikkojen välillä että erilaisten rahoitusvälineiden välillä;
3. pahoittelee komission johdonmukaisuuden puutetta matkailupolitiikan alalla; pitää olennaisen tärkeänä sitä, että komissio huolehtii asianomaisten pääosastojen välisestä koordinoidusta ja yhdenmukaisesta lähestymistavasta;
4. korostaa, että yhtäältä EU:n, kansainvälisten, kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten ja toisaalta kaikkien alan elinten ja sidosryhmien on tehtävä tiivistä yhteistyötä vastatakseen matkailun monialaisiin haasteisiin noudattaen samalla toissijaisuusperiaatetta; muistuttaa, että monilla Euroopan alueilla ja kunnilla on matkailuasioissa suoraa toimivaltaa ja että niillä on näin ollen keskeinen rooli hankkeiden ja toimenpiteiden toteuttamisessa; toivoo myös Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti, että alueet ja kunnat tekisivät tiiviimpää yhteistyötä ja osallistuisivat suoraan, kestävästi ja tehokkaasti uuden matkailupolitiikan määrittelyyn; katsoo, että samaan aikaan erityisillä ohjelmointivälineillä, kuten makroaluestrategioilla, voitaisiin kehittää alueiden sisäistä ja niiden välistä matkailua ja parantaa EU:n alueiden ja kuntien näkyvyyttä ja kiinnostavuutta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

5. kehottaa komissiota harkitsemaan kahta uutta matkailun alalla käyttöön otettavaa periaatetta, jotka ovat "alueidenvälisyys" ja "täydentävyys" ja joiden avulla pyritäisiin edistämään matkailupalvelujen tarjoajien välistä yhteistä suunnittelua ja yhteistyötä jollakin tietyllä maantieteellisellä alueella, kuten esimerkiksi eri jäsenvaltioihin kuuluvien naapurialueiden välillä tai jonkin tietyn aihepiirin tasolla piirteiltään samanlaisten alueiden välillä;

Kilpailukykyinen, nykyaikainen ja laadukas matkailu

6. katsoo, että matkailua olisi pidettävä osana EU:n teollisuus- ja innovointipolitiikkaa, ja toteaa jälleen kerran, että piristysruiskeen antaminen matkailualalle on työllisyyden kannalta strateginen ja elintärkeä tavoite monissa jäsenvaltioissa; korostaa tässä yhteydessä mikroyritysten ja pk-yritysten merkitystä, sillä ne myötävaikuttavat ruohonjuuritason innovointiin sekä alan vakauteen ja varmistavat sijaintialueidensa laadun, monipuolisuuden ja autenttisuuden; kehottaa komissiota edistämään enemmän tätä lähestymistapaa Euroopan matkailupalveluissa;

7. kehottaa komissiota keräämään ja julkaisemaan vuosittain matkailua koskevia hyviä käytäntöjä;

8. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että yhteistyössä jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisten ja kansallisten matkailunedistämiskeskusten kanssa on kehitettävä Eurooppa-tuotemerkki, jotta voidaan edistää maailmanlaajuisesti Eurooppaa yhtenäisenä matkailukohteena; kehottaa tätä varten komissiota toteuttamaan tiedotuskampanjoita yhteistyössä jäsenvaltioiden ja matkailunedistämiskeskusten kanssa; korostaa, että matkailunedistämislaitteiden olisi otettava huomioon Euroopan alueelliset erot ja tuotava niitä esiin ja samalla olisi vältettävä suosimasta mitään eurooppalaista matkakohdetta toisten kustannuksella, ja katsoo, että eurooppalaisen tunnuksen ei pitäisi estää alueita, kaupunkia ja paikallisyhteisöjä edistämästä vapaasti omaa imagoaan;

9. pitää myönteisenä Euroopan kulttuuriperintötunnusta koskevaa aloitetta, jolla voidaan lisätä joidenkin Euroopan yhdentymisen historiaan liittyvien merkittävien paikkojen näkyvyyttä; korostaa, että tätä aloitetta ja Unescon maailmanperintökohteita ja muita historiallisia reittejä on tarpeen koordinoita; katsoo, että päällekkäisyyden välttämiseksi on huolehdittava koordinoinnista muiden vastaavien aloitteiden, kuten Europan Nostra -palkinnon, kanssa; kehottaa komissiota tähdentämään jäsenvaltioille, että Euroopan kulttuuriperintötunnuksen saavien kohteiden on oltava aina avoinna ja tutustuttavissa, ja edellyttämään vähimmäismiehityksen järjestämistä;

10. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioiden kansanperinteiden, kuten ruokaperinteiden, sisällyttämistä maailman kulttuuriperintöluetteloon, jotta ne voidaan säilyttää tuleville sukupolville, ja luomaan eurooppalaisen strategian kansanperinteiden edistämiseksi unionissa ja kansainvälisesti;

11. kehottaa komissiota arvioimaan, mitä vaikutuksia EU:n Euroopan kulttuuripääkaupunkiohjelmalla on matkailuun, ja raportoitamaan parlamentille siitä, olisiko hallintotapoja, rahoitusjärjestelyjä sekä kulttuurilaitosten ja -yhdistysten osallistumiseen liittyviä menettelyjä tarpeen tarkistaa pysyviin ja kestäviin hankkeisiin ja kumppanuuksiin investoimiseksi;

12. korostaa EU:n ulkopuolisten maiden kanssa ja erityisesti EU:n naapurimaiden ja BRIC-maiden kanssa tehtävän yhteistyön tärkeyttä esimerkiksi kumppanuuksien tai kansainvälisten lentoliikennesopimusten tekemisen alalla, sillä nämä maat muodostavat usean miljoonan potentiaalisen uuden matkailijan markkina-alueen; korostaa näin ollen, että on tärkeää jatkaa Euroopan matkailualan näkyvyyteen, laatuun, kilpailukykyyn ja monipuolistamiseen liittyviä ponnisteluja ja kannustaa kehittämään yhteisiä eurooppalaisia markkinointitoimia ja yhdistettyjä matkailutuotteita, jotta houkutellaan matkailijoita näiltä uusilta markkina-alueilta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

13. pitää toivottavana, että Euroopan unionin toimielimet ja jäsenvaltiot kehittävät – noudattaen kuitenkin samalla EU:n oikeuksia ja velvollisuutta valvoa sen rajojen ylittämistä – yhteisen viisumipolitiikan puitteissa pitkän aikavälin strategian viisumimenettelyjen koordinoimiseksi ja yksinkertaistamiseksi ja harakitsevat yhteisten EU:n tason konsulaattiyksiköiden perustamista, jotta viisumimenettelyt toimeenpannaan ajoissa ja hallintokuluja vähennetään; kehottaa tätä varten komissiota harkitsemaan Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen myötä mahdollisuutta käyttää maailmalla olevia EU:n lähetystöjä turistiviisumien myöntämiseen yhteistyössä jäsenvaltioiden suurlähetystöjen kanssa ja pohtimaan vaihtoehtoisia tapoja yksinkertaistaa turistiviisumien myöntämistä esimerkiksi ottamalla käyttöön ryhmämatkailuviisumit järjestetyille ryhmille ja helpottamalla liikematkailijoiden viisumien saantia;

14. ottaa huomioon monet hätätilanteet, joissa matkailijat joutuvat vaaraan ulkomailla, ja kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan tiiviissä yhteistyössä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa, olisiko tarpeen laatia yhdenmukainen menettely, jotta voidaan laatia matkustusvaroituksia, luoda yhtenäinen eurooppalainen vaaratilannekoodisto ja suoda pahimmissa tapauksissa toimijoille oikeus hakea yhteisön tukea käytettävissä olevien varojen asettamissa rajoissa;

15. kehottaa komissiota tekemään johtopäätöksiä viimeaikaisten hätätilanteiden, kuten tulivuorenpurkauksen, johdosta, ja laatimaan suunnitelmia EU:n kriisinhallinnan järjestämiseksi, jotta koordinointi ja yhdenmukainen toiminta toteutuisivat kaikissa jäsenvaltioissa, mitä tulee tiedottamiseen ja toteutettaviin toimenpiteisiin;

16. korostaa tarvetta edistää innovointia ja teknologista kehittämistä mikroyrityksissä ja pk-yrityksissä, jotta ne voivat tehokkaammin saattaa tuotteitaan markkinoille ja edistää matkakohteita; kehottaa komissiota perustamaan tieto- ja viestintäteknologiaa sekä matkailua käsittelevän foorumin ja käynnistämään siihen liittyvän pilottihankkeen vuoden 2011 loppuun mennessä mikroyritysten ja pk-yritysten digitaaliseen tarjontaketjuun osallistumisen lisäämiseksi ja noudattaen muilla aloilla – kuten esimerkiksi tekstiili-, kuljetus- sekä logistiikka-alalla ja autoteollisuudessa – saatujen kokemusten esimerkkiä; kehottaa laatimaan aloitteita, joilla edistetään sähköistä kaupankäyntiä kyseisellä alalla ja poistetaan jäljellä olevat esteet sisämarkkinoiden kehittämiseltä; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita kehittämään nopeita internetyhteyksiä koko alueellaan, jotta voidaan kehittää edistyskellisiä palveluja ja jotta toimijoista voi tulla keskenään yhteentoimivia;

17. kehottaa edistämään ja tukemaan kyseisellä alalla yrittäjähänkeä kiinnittäen erityistä huomiota naisiin ja nuoriin sekä helpottamaan pk-yritysten ja itsenäisten ammatinharjoittajien rahoituksen ja erityisesti mikroluottojen saantia;

18. kehottaa komissiota edistämään erityistä matkailualan yritysten innovaatiohautomoa;

19. katsoo, että matkailualan kestävyys hyötyy suuresti tutkimusta ja kehittämistä koskevasta koordinoitumasta lähestymistavasta sekä innovatiivisten tuotteiden ja palvelujen edistämisestä; korostaa, että matkailualan kehittäminen liittyy suoraan energiatahokkuuden ja uusiutuvan teknologian edistämiseen;

20. kehottaa komissiota perustamaan matkailun virtuaalisen seurantakeskuksen, joka olisi yhteydessä paitsi tutkimuslaitoksiin, myös yrityksiin ja julkisiin viranomaisiin, jotta voidaan toteuttaa markkinatutkimuksia eri lähteiden kautta, tarjota yrityksille ja julkishallinnoille ennusteita tarjonnan ja kysynnän kehityksestä ja edistää yritysten ja julkisen sektorin strategisen aseman parantamista;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

21. kehottaa komissiota arvioimaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alan kansallisten toimijoiden kanssa innovatiivisia tapoja edistää eurooppalaisia erikoispakettilomia, jotka ajoittuisivat eräiden jäsenvaltioiden tulevina vuosina isännöimien tärkeiden historiallisten, kulttuuri- ja urheilutapahtumien (esimerkiksi olympialaiset, maailmannäyttely jne.) kanssa samaan aikaan, jotta Eurooppaa voidaan edistää matkailukohteenä kaikessa monimuotoisuudessaan; katsoo, että erilaisia eurooppalaisia ja kansainvälisiä tapahtumia olisi markkinoitava yhdessä olemassa olevan paikallisen matkailutarjonnan kanssa;

22. katsoo, että Euroopan matkailukomission hoitaman internetportaalin www.visiteurope.com potentiaalia olisi kehitettävä sen käytettävyyden maksimoimiseksi (tietojen esittäminen kaikilla EU:n virallisilla kielillä sekä tärkeimmillä muilla kielillä, ottaen erityisesti huomioon BRIC-maat, näkövammaisten käytettävissä olevien formaattien käyttö ja tietojen ilmoittaminen viittomakielellä kuuroja varten ja kaikkien teknisten sovellusten käyttäminen), ja että siitä olisi tehtävä todellinen eurooppalainen matkailufoorumi, jolta pääsisi helposti siirtymään yksittäisten jäsenvaltioiden kansallisille, alueellisille ja paikallisille matkailuportaalille; katsoo, että portaalin olisi myös lisättävä eurooppalaisen laadukkaan matkailun tunnuksen, parhaiden käytäntöjen sekä Calypson, NECSTouRin ja EDENin kaltaisten aloitteiden näkyvyyttä ja sen pitäisi tiedottaa matkailijoille heidän oikeuksistaan eri tilanteissa;

23. kehottaa komissiota arvioimaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa mahdollisuutta ottaa käyttöön Euroopan matkailukortti, jonka avulla Euroopassa matkailevia, joko jäsenvaltioista tai EU:n ulkopuolisista maista tulevia matkailijoita voitaisiin kannustaa matkustamaan Euroopassa säännöllisesti tarjoamalla tietoa, mukaan luettuna luettelo heidän oikeuksistaan, sekä alennuksia ja palveluja;

24. katsoo, että Euroopan unioni perustuu kulttuurien ja kielten monimuotoisuudelle ja että näin ollen on tärkeää edistää matkailukohteiden saavutettavuutta tarjoamalla vierailijoille asianmukaisia välineitä, jotta voidaan helpottaa heidän vierailuaan ja auttaa heitä ymmärtämään kohdetta, kuten kuunteluoppaita tai esitteitä, joissa tarjotaan tietoja vähintään kahdella EU:n virallisella kielellä, erityisesti silloin, kun vierailukohteille myönnetään varoja rakennerahastoista;

25. kehottaa komissiota arvioimaan yhteistyössä matkailualan sidosryhmien kanssa eurooppalaisen laadukkaan matkailun tunnuksen toteutettavuutta ja määrittelemään sitä varten yhteiset laatuksiteerit; katsoo, että tämän olisi tapahduttava koordinoimalla eri jäsenvaltioissa jo saatuja ja matkailualan järjestöjen saamia parhaita kokemuksia, jotta voidaan luoda kansallisia tunnuksia täydentävä laajempi ja vapaavalintainen tunnus;

26. katsoo, että tunnusten määrää olisi rajoitettava, jotta voidaan välttää mahdollisten sekaannusten ilmeneminen kuluttajien keskuudessa sekä liiallisen taakan aiheutuminen yrityksille ja jotta niistä voidaan tehdä helpommin tunnistettavia; kehottaa komissiota arvioimaan nykyisten tunnusten luotettavuutta, avoimuutta ja tehokkuutta ja niiden noudattamisen valvontaa; kehottaa näin ollen komissiota, jäsenvaltioita ja sidosryhmiä edistämään olemassa olevia välineitä ja parhaita käytäntöjä ja arvioimaan pitkällä aikavälillä mahdollisuutta yhdistää vähitellen eurooppalainen laatu-tunnus ja majoituspalveluille myönnettävä yhteisön ympäristömerkki yhdeksi ainoaksi tunnukseksi, jolloin kestävyys olisi olennainen laatuksiteeri;

27. kehottaa komissiota edistämään konkreettista aloitetta majoitusluokitusjärjestelmän (hotellit, majatalot, vuokrattavat huoneet jne.) yhdenmukaistamiseksi vähitellen määrittelemällä yhteiset vähimmäiskriteerit alkaen matkailualan järjestöjen (esimerkiksi Hotelstars Union) ja alan edustajien aiemmista kokeiluista saamista myönteisistä tuloksista; katsoo, että tällainen asteittainen yhdenmukaistaminen voisi parantaa sekä Euroopan näkyvyyttä matkailukohteenä että matkailijoille annettavaa tietoa; kehottaa Euroopan matkailualaa

— jatkamaan ponnistelujaan hotellien luokituksen yhdenmukaistamiseksi vähitellen, ottaen huomioon esteettömyyskriteerit;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- tekemään yhteistyötä EU:n toimielinten kanssa ja tiedottamaan niille säännöllisesti saavutetusta edistyksestä;

28. korostaa, että on tärkeää kiinnittää asianmukaista huomiota erityyppisen majoituksen turvallisuuteen ja erityisesti paloturvallisuusmääräyksiin sekä häkään liittyviin turvatoimenpiteisiin; katsoo näin ollen, että liittymistä MBS-menetelmään (Management, Building and System) olisi kannustettava vaikuttamatta kuitenkaan voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseen neuvoston vuonna 1986 antamien suositusten mukaisesti, tai jos itsesääntely epäonnistuu, olisi toteutettava vaihtoehtoisia sääntelytoimia; korostaa niin ikään hotellihenkilökunnan koulutuksen merkitystä pelastussuunnitelmissa ja paloturvallisuudessa ja korostaa tarvetta kerätä systemaattisesti majoituksen turvallisuutta koskevia tietoja; korostaa, että vammaisten ja liikuntaesteisten ihmisten tarpeet on pidettävä jatkuvasti mielessä, myös annettaessa koulutusta siitä, miten vammaiset otetaan huomioon paloturvallisuuden alalla ja miten majoituksen turvallisuutta voidaan parantaa;

29. katsoo, että komission olisi kartoitettava yhteistyössä matkailualan ja työmarkkinajärjestöjen kanssa olemassa olevat ammatilliset taidot (Tourism Skill Competence Framework) ja otettava kyseinen kartoitus lähtökohdaksi käytännön toimille, joilla Euroopan matkailualan työmarkkinoiden tarjonta ja kysyntä saataisiin kohtaamaan toisensa;

30. kehottaa komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kannustamaan liikkuvuutta ja hyödyntämään ja edistämään elinikäistä oppimista, ammatillisten oppilaitosten ja yliopistojen matkailualan koulutusohjelmia ja harjoittelua, ylläpitämään tiivistä yhteistyötä tiede- ja liikemaiden kanssa ja korostamaan entistä enemmän matkailualan innovaatioita tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevassa kahdeksanssa puiteohjelmassa; katsoo, että sellaiset yhteisön ohjelmat kuin nuorten yrittäjien Erasmus-hanke ja Leonardo da Vinci tarjoavat ainutkertaisia mahdollisuuksia ammattitaidon ja koulutuksen hankkimiselle ja uramahdollisuuksien parantamiselle, ja että niitä olisi sen vuoksi edistettävä ja kehitettävä edelleen ottaen huomioon myös mahdollisuus tarkistaa niitä siten, että niissä opetettaisiin muun muassa asiakaspalveluun, esteettömyyteen ja kestävyyyteen liittyviä parhaita käytäntöjä;

31. kehottaa komissiota valvomaan tarkemmin palveludirektiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa matkailun osalta;

32. kehottaa parantamaan matkailualan ammattipätevyysien vastavuoroista tunnustamista jäsenvaltioissa, jotta sekä alalla jo työskentelevät että sille aikovat henkilöt löytäisivät parempia työmahdollisuuksia ja jotta voidaan edistää alan työntekijöiden liikkuvuutta; katsoo, että näin autettaisiin vastaamaan matkailualan työn kausiluonteisuuteen sekä toisaalta myös pimeään työhön liittyviin ongelmiin;

33. painottaa matkailun ja liikenteen välistä läheistä yhteyttä ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa kansallisten, alueellisten ja valtioiden rajat ylittävien liikenneinfrastruktuurien uuden aikaistamiseksi keskittyen erityisesti Euroopan laajuisten liikenneverkkohankkeiden edistämiseen ja nopeaan toteuttamiseen ja yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan loppuunsaattamiseen ilmaliikenteen hallinnon tehostamiseksi; katsoo, että on kannustettava useiden liikennemuotojen käyttöä ja ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin matkailuvirtojen hallitsemiseksi varsinkin huippusesonkien aikana ja erilaisissa hätätilanteissa;

34. kehottaa komissiota edistämään kestävämpien liikennevälineiden käyttöä, esimerkiksi julkisen liikenteen, raideliikenteen, pyöräilyn ja kävelyn yhdistämistä; kehottaa komissiota muiden toimien ohella helpottamaan ja tukemaan myös Euroopan laajuisen liikenneverkon puitteissa yhteyksien kehittämistä saarille, maaseutu- ja vuoristoalueille, syrjäisimmille alueille sekä yleensä vaikeapääsyisiin kohteisiin;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

35. korostaa tarvetta parantaa eri liikennevälineiden yhdenmukaistettuja sähköisiä lipunmyyntijärjestelmiä, joilla edistetään järjestelmän intermodaalisuutta, helpotetaan kansainvälistä matkailua jäsenvaltioiden välillä, taa-taan liikkumisen vapaus ja poistetaan sisämarkkinoiden toteuttamisen esteet; katsoo, että kehittämisprosessin aikana on keskityttävä vammaisten ihmisten esteettömyyttä koskeviin erityisvaatimuksiin;

36. pitää myönteisenä matkustajien oikeuksia koskevaa EU:n lainsäädäntöä varsinkin, mitä tulee liikun-tarajoitteisiin matkustajiin, ja pyytää komissiota esittämään lyhyellä aikavälillä kunnianhimoisen ja johdon-mukaisen oikeudellisen kehyksen, johon kuuluu sääntökokonaisuus, joka kattaa eri liikennemuodot ja jota täydentävät erityissäännöt, joissa otetaan huomioon kunkin liikennemuodon ominaispiirteet;

37. kehottaa komissiota arvioimaan, olisiko mahdollista ottaa käyttöön matkailijoiden oikeuksien ja velvollisuuksien peruskirja, joka pitäisi sisällään esteettömyyteen, tietojen antamiseen, hinnoittelun läpinä-kyvyyteen, korvausten maksamiseen ym. liittyvät periaatteet; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan riippumat-toman riitojenratkaisujärjestelmän, jonka avulla kuluttajat voisivat olla varmoja näiden oikeuksien toteutu-misesta;

Kestävä ja monipuolistunut matkailu

38. korostaa, että matkailupolitiikkaan on sisällyttävä johdonmukaisesti kestävä kehitys; katsoo, että nykyisten sukupolvien sosiaalisiin, taloudellisiin ja ympäristöön liittyviin tarpeisiin on vastattava pitäen samalla kuitenkin mielessä tulevien sukupolvien edut;

39. pitää myönteisenä komission halukkuutta monipuolistaa tarjolla olevia matkailun muotoja ja torjua siten kausiluonteisuuden vaikutuksia; pitää tärkeänä erityisesti Euroopan neuvoston kanssa jo meneillään olevaa yhteistyötä, joka koskee kulttuuriin, historiaan, uskontoon, ympäristöasioihin ja maisemiin liittyvän matkailun edistämistä maanosamme historiallisia ja kulttuurisia juuria hyödyntävien sekä kestävän ja kaik-kien ulottuvilla olevan vaihtoehtomatkailemisen myötävaikuttavien teemareittien avulla; katsoo, että kestävien liikennemuotojen – pyöräily ja purjehdus mukaan lukien – käyttöä on kannustettava useiden reittien yhteydessä;

40. katsoo, että eron luomiseksi Euroopan ja muiden maiden tai maanosien matkailutarjonnan välille on olennaisen tärkeää kytkeä perinteinen matkailuala siihen, mitä kukin alue voi tarjota, mitä tulee tuotteisiin ja palveluihin sekä aineellisiin ja aineettomiin hyödykkeisiin;

41. katsoo, että komission ja Euroopan neuvoston olisi edelleen tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alue- ja paikallisviranomaisten kanssa tuettava myös rahallisesti uusien eurooppalaisten reittien perustamista ja nykyisten ylläpitoa myös rannikkoalueilla, saarilla, syrjäisimmillä alueilla ja vuoristoalueilla; katsoo, että näiden reittien olisi tuotava esiin eurooppalaista identiteettiä mainostamalla ja kytkemällä yhteen symbolisia kohteita kuten katedraaleja, linnoja, yliopistoja, arkeologisia kohteita ja teollisuuskeskittymiä Euroopassa, sekä symbolisia eurooppalaisia tai Euroopan asiaa ajaneita henkilöitä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin eurooppalaisen kulttuuriperinnön ja tulevien sukupolvien omaisuuden suojelemiseksi;

42. kehottaa komissiota edistämään EU:n alueiden verkostoitumista ja yhteistyötä nykyisten alueellisten, eurooppalaisten ja kansallisten pyöräilyreittien yhdistämiseksi toisiinsa ja kestävän, energiatehokkaan ja ympäristöystävällisen pyöräilymatkailun edistämiseksi EU:ssa;

43. korostaa NECSTouRin ja EDENin kaltaisten verkostojen merkitystä Euroopan alueiden välisessä hy-vien käytäntöjen vaihdossa ja kestävien matkakohteiden edistämisessä; korostaa lisäksi tarvetta luoda tiiviissä yhteistyössä matkailun kestävä kehitys käsittelevän ryhmän (Tourism Sustainability Group) sekä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa yhteisten indikaattoreiden järjestelmä matkailukohteiden kestävä hallinnointia varten;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

44. katsoo, että komission olisi Euroopan mantereen historian valossa edistettävä ponnekkaammin Euroopan teollisuusperintöä, jonka potentiaalia ei ole vielä riittävästi tunnustettu; katsoo, että Euroopan teollisuusperinnön kehittäminen kulttuurisesti merkittävänä kohteena voisi hyödyttää myös toissijaisia matkailukohteita ja myötävaikuttaa kestävämmän, monipuolisemman ja tasaisemmin jakautuvan matkailualan aikaansaamiseen Euroopassa teollisuusalueiden säilyttämisen, muuntamisen ja kunnostamisen avulla;

45. katsoo, että maaseutu- ja maatilamatkailua olisi tuettava asianmukaisella tavalla, koska ne ovat aloja, jotka parantavat elämänlaatua, monipuolistavat maaseutualueiden taloutta ja tulonlähteitä, luovat työpaikkoja näillä alueilla, saavat ihmiset pysymään siellä ja estävät siten väestökadon ja luovat suoran yhteyden perinteisten, ekologisten ja luonnollisten elintarvikkeiden edistämiseen; toteaa tässä yhteydessä, että kyseisillä alueilla on tärkeää varmistaa täysimääräinen liikenneverkkojen käyttömahdollisuus sekä pääsy internetiin ja tietotekniseen infrastruktuuriin; katsoo, että tämä auttaa saavuttamaan tavoitteet, jotka koskevat uusien matkailun muotojen edistämistä, matkailukauden pidentämistä ja matkailualan toimintojen uudelleen jakamista runsaasti matkailijoita vastaanottavien kohteiden ja sellaisten alueiden, joilla on vahva mutta riittämättömästi hyödynnetty matkailupotentiaali, kesken;

46. katsoo, että on parannettava viljelijöiden mahdollisuuksia pitää tuotteitaan kaupan sekä heidän pääsyään paikallisille markkinoille, jotta ravitsemusalan toimijat voivat ostaa helpommin tarvitsemiaan paikallisesti tuotettuja tuotteita;

47. korostaa, että luontomatkailu myötävaikuttaa alan kestäväan kehitykseen; pitää tärkeänä, että luontokohteisiin ja suojelualueisiin keskitetään voimavaroja, jotta niistä voidaan tehdä matkailijoille helpommin saavutettavia esimerkiksi perustamalla ylikansallisia reittejä, jotka kunnioittavat luonnonperintöä ja kyseisen alueen biologista monimuotoisuutta;

48. korostaa, että uusien sisävesiväylien kehittäminen voi myötävaikuttaa kulttuuri-, luonto- ja virkistysmatkailun kestäväan kehitykseen;

49. muistuttaa, että kulttuuriin, opiskeluun, nuorisoon ja urheiluun liittyvästä matkailusta on tulossa yhä suositumpaa, ja kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioiden paikallis- ja alueviranomaisia tukemaan tällaisia matkailun muotoja olemalla joustavampia ja mukautumalla uudentyyppisiin kuluttajiin väestörakenteen muutoksen vuoksi, jotta voidaan ottaa huomioon uudet matkailun muodot, jotka vastaavat kuluttajien julki tuomia odotuksia; kehottaa kiinnittämään huomiota urheilun merkittävään rooliin matkailun edistämässä, sillä sekä katsojat että urheilijat matkustavat suorituspaikoille, ja kehottaa laatimaan erityisiä toimintalinjoja urheilumatkailun edistämiseksi ja tukemiseksi;

50. kehottaa komissiota edistämään horisontaalista yhteisön aloitetta, joka koskisi matkailun ympäristövaikutuksia, ottaen huomioon erityisesti Euroopan biologisen monimuotoisuuden, jätehuollon, energian- ja vedensäästön, terveellisen ruokavalion sekä maan ja luonnonvarojen käytön, jotta kyseisistä asioista voidaan jakaa tietoa ja hyödyllistä materiaalia sekä lisätä yleisön tietoisuutta niistä ja vähentää matkailusta ympäristölle aiheutuvia vaikutuksia;

51. pitää myönteisinä alan vapaaehtoisia ponnisteluja matkailusta ympäristölle ja matkakohteille aiheutuvien vaikutusten ymmärtämiseksi ja vähentämiseksi, mistä on kyse esimerkiksi EU:n osittain rahoittamassa innovatiivisessa Travelife Sustainability System -järjestelmässä, joka auttaa kuluttajia tekemään kestäviä valintoja ja alan toimijoita ymmärtämään matkailun vaikutuksia tuotantoketjuun ja hallitsemaan niitä;

52. kehottaa komissiota tukemaan matkailualan pk-yritysten innovatiivisia aloitteita ja säilyttämään biologisen monimuotoisuuden ja parantamaan sitä edistämällä ympäristömatkailua;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

53. kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön vastuullisen ja kestävän matkailun eurooppalainen teemapäivä järjestämällä kaikissa jäsenvaltioissa tiedotustilaisuuksia kestävien matkailun muotojen ja matkailijoiden vastuullisen käytöksen edistämiseksi;

54. korostaa ilmastonmuutoksen huomattavia vaikutuksia Euroopan matkailualueisiin ja erityisesti haa-voittuviin alueisiin kuten rannikkoalueisiin, saariin ja vuoristoalueisiin; katsoo, että on laadittava strategioita vaikutusten ennaltaehkäisemiseksi ja torjumiseksi muun muassa kannustamalla innovointia ja matkailupalvelujen monipuolistamista, tehostamalla luonnonriskien ennaltaehkäisyä ja hillitsemistä, mukauttamalla infrastruktuureja ja ennakoimalla vesipulan vaikutuksia sekä turvaamalla tällaisten alueiden ja niiden elämistön, kasviston ja maisemien kestävyys;

55. muistuttaa, että rannikkoalueet ovat Euroopan tärkeimmät matkailukohteet ja että näin ollen on tärkeää kiinnittää asianmukaista huomiota rannikkoalueilla käytettäviin aluesuunnittelumenetelmiin, laajamittaisen kaupungistumisen riskeihin, tarpeeseen säilyttää rannikkoalueiden laatu ja kestävyys, niiden kulttuuriperintöön ja matkailupalveluinfrastruktuuriin; korostaa, että rannikko-, saari- ja merimatkailua koskevaan strategiaan on investoitava riittävästi varoja Euroopan rannikoiden suojelemiseksi eroosiolta, niiden luonnon ja elämistön turvaamiseksi sekä veden laadun parantamiseksi, jotta voidaan kehittää kestävää ja korkealaatuista ranta- ja sukellusmatkailua; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission aloitetta strategian kehittämiseksi kestävää rannikko- ja merimatkailua varten, ja kehottaa laatimaan vastaavia erityisstrategioita saaria, vuoristoja ja muita herkkiä alueita varten;

56. korostaa rantamatkailun merkitystä joillekin Euroopan rannikkoalueille leimaa-antavana piirteenä; kehottaa komissiota tarkastelemaan, onko direktiivistä 2006/123/EY aiheutunut haitallisia vaikutuksia alan pk-yrityksille, ja tarvittaessa esittämään ehdotuksia tällaisten vaikutusten lievittämiseksi sekä varmistamaan, että alan erityispiirteet otetaan huomioon direktiiviä sovellettaessa; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita tarkastelemaan yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa korvaustoimien käyttöönottoa sellaisten tappioiden lievittämiseksi, joita matkanjärjestäjille aiheutuu uuden lainsäädännön käyttöönotosta, jonka johdosta saatutut oikeudet menetetään ja joka aiheuttaa rakennusten kunnostamiseksi tai sen varmistamiseksi, että ne ovat aikaisemmin voimassa olleen lainsäädännön mukaisia, tehtyihin kuolettamattomiin investointeihin liittyviä tappioita; katsoo, että tällaiset toimet ovat tarpeen, jotta voidaan turvata alan toimijoiden tekemät investoinnit asiakaspalvelun laadun parantamiseksi;

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan yhdenmukaisen meripolitiikan puitteissa satamainfrastruktuurien kehittämistä siten, että satamaterminaalit mukautetaan liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin, varmistetaan niiden yhteentoimivuus muiden liikennemuotojen kanssa ja kytketään ne yhteen sisämaan matkailupalvelujen kanssa, jotka kaikki ovat keskeisiä tekijöitä merten matkustajaliikenteessä, risteilymatkailussa sekä virkistysmatkailussa; kehottaa jäsenvaltioita poistamaan mahdollisesti vielä jäljellä olevat esteet;

58. panee merkille, että Euroopan väestönkehitys johtaa terveysturmatkailun ja varsinkin kylpylämatkailun jatkuvaan kasvuun; kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta esittää yksi ainoa kylpylämatkailua koskeva lainsäädäntöehdotus valvotun kehiksen luomiseksi kyseiselle alalle, millä parannettaisiin sen kilpailukykyä, koska kylpylämatkailuun liittyviä kysymyksiä säännellään yhteisössä monilla erilaisilla normeilla, ja täsmennettäisiin välittömästi, että jäsenvaltioissa toimivat kylpyläyhtiöt eivät terveysturmatkailun tarjoajina kuulu direktiivin 2006/123/EY soveltamisalaan; korostaa rajat ylittävää terveydenhuoltoa koskevien uusien sääntöjen tärkeyttä sekä sitä, että niitä on sovellettava noudattaen tarkasti uudessa lainsäädäntökehiksessä vahvistettuja kriteereitä ja ehtoja, jotta voidaan varmistaa kaikin puolin tyydyttävä täytöntönpano;

59. painottaa ostosmatkailun taloudellista merkitystä; korostaa, että monille matkailijoille tämä matkailun muoto on yksi tärkeimmistä syistä loman viettämiseksi EU:ssa, sillä tietyt maailmanlaajuisesti johtavat, ylellisiä merkkituotteita valmistavat yhtiöt toimivat EU:sta käsin; toteaa, että vaikka kyseinen ala kasvaa nopeasti, EU joutuu kohtaamaan voimakasta kilpailua muilta kansainvälisiltä matkakohteilta, jotka tarjoavat esimerkiksi verovapaita ostosjärjestelyjä tai arvonnäköveron palautuksia; suosittelee siksi, että ylellisyystuotteiden alan ja matkailualan ammattilaisten kanssa tehtäisiin yhteistyötä uusien toimenpiteiden ja palvelujen käyttöönottamiseksi, jotta EU voi säilyttää houkuttelevuutensa ja kilpailukykyä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

60. pitää tärkeänä eurooppalaisen liikematkailun edistämistä EU:ssa ja maailmassa, koska se on taloudellisesti tärkeää tietyille alueille Euroopassa, kun otetaan huomioon ne lukuisat palvelut, jotka liittyvät messujen, näyttelyiden, konferenssien ja niiden oheispalvelujen (muun muassa hotelli-, ravintola- kauppa-, kuljetus-, tiedotus- ja tapahtumapalvelut) järjestämiseen;

61. muistuttaa, että eettisesti vastuullinen matkailu on tavoite, jota ei voida jättää huomiotta; pitää myönteisenä Maailman matkailujärjestön laatimaa eettistä ohjesääntöä, ja toivoo, että komissio ja jäsenvaltiot ottavat sen pian käyttöön; on tässä yhteydessä ilahtunut komission ehdotuksesta ulottaa jäsenvaltioiden kansallinen lainsäädäntö kattamaan ulkomailla tapahtuva alaikäisten seksuaalinen hyväksikäyttö, minkä ansiosta seksiturismista voidaan rangaista;

Kaikkien ulottuvilla oleva matkailu

62. korostaa, että kausiluonteisuus, joka on matkailutoiminnan perusluonne, voi aiheuttaa työsuhteiden ja työehtojen epävarmuutta; kehottaa näin ollen laatimaan kausityöntekijöiden tilannetta koskevan erityisen politiikan, jolla pyrittäisiin esimerkiksi pidentämään matkailukautta matkailutoimintaa monipuolistamalla;

63. kehottaa komissiota laatimaan suunnitelman matkailutarjonnan kausiluonteen asteittaiseksi vähentämiseksi; kannustaa komissiota tässä yhteydessä hyödyntämään Calypso-valmistelutoimen tähän asti myönneisiä tuloksia ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan tätä toimintaa, jonka ansiosta eri henkilöryhmät kaikkein huono-osaisimmista, kuten ikääntyneistä, vammaisista ihmisistä, nuorista ja pienituloisista perheistä, lähtien voivat käydä matkoilla varsinkin matkailusesongin ulkopuolella ja myös matkustaa ulkomaille; kehottaa tässä yhteydessä laatimaan lisäsuunnitelmia esteettömyyden, asianmukaisten palveluiden ja luotettavan tiedon saamisen ja niiden matkailutuotteisiin sisällyttämisen puolesta; katsoo, että lukuisista nykyisistä hyvistä käytännöistä, joissa korostetaan helppoa saavutettavuutta ja voimaannuttamista, voidaan ottaa mallia;

64. korostaa, että EU:n uuden vammaisstrategian mukaisesti on tärkeää varmistaa vammaisten ihmisten esteetön pääsy liikenteen lisäksi myös majoituksessa, ruokailutarjonnassa, tietojen saatavuudessa ja yleisesti ottaen matkailupalveluissa; korostaa, että toteutetuista toiminnoista olisi tiedotettava selkeästi; kehottaa komissiota varmistamaan, että esteetön pääsy kaikille turvataan kaikissa matkailuun liittyvissä oheistuotteissa- ja palveluissa;

65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan sellaisten ohjelmien toteuttamista, joissa kulttuurisesti, historiallisesti tai ympäristönsuojelullisesti merkittäviä kohteita restauroidaan, säilytetään ja suojataan niiden saattamiseksi paremmin matkailijoiden ulottuville; kehottaa nuoria osallistumaan tällaisiin vapaaehtoistyöohjelmiin vuonna 2011, joka on Euroopan vapaaehtoistyön teemavuosi, ja sen jälkeenkin;

66. kehottaa komissiota edistämään myös niin kutsuttua VFR-matkailua (Visiting Friends and Relatives) tärkeänä keinona tehostaa eurooppalaisen kulttuurin yhdistymistä;

Matkailu ja resurssit

67. kehottaa komissiota koordinoimaan eri pääosastojen hallinnoimia, matkailualan kilpailukyvyyn parantamiseen tarkoitettuja rahoitusvälineitä – erityisesti EAKR, maaseuturahasto, ESR ja EKTR – ja lisäämään niiden näkyvyyttä ja laajentamaan niitä sekä varmistamaan, että niitä käytetään oikein; katsoo, että talousarvioon liittyvää kurinalaisuutta noudatettaessa on olennaisen tärkeää aikaansaada synergioita nykyisten rahoitusvälineiden välillä ja että ne on mukautettava matkailualan ja asiakaskunnan muutoksista aiheutuviin tarpeisiin, matkailutoiminnan monipuolistamiseen ja paikallisiin kehitystarpeisiin; pyytää lisäksi komissiota kehittämään selkeän opastusjärjestelmän matkailuun liittyviin hankkeisiin tarjolla olevaa rahoitusta varten ja perustamaan helppopääsyisen pääosastojen välisen tietokannan, jolla parannettaisiin tietoisuutta ja tiedottamista Euroopan unionin yhteisrahoittamista matkailuhankkeista;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

68. korostaa, että matkailun olisi oltava edelleenkin tärkeässä roolissa koheesiopolitiikassa vuosia 2014–2020 koskevassa rahoituskehityksessä; kehottaa sisällyttämään taantuvien matkailualueiden kunnostamisen seuraavan rahoituskehityksen ja uusien rakennerahastoasetusten painopisteisiin, jotta voidaan varmistaa kyseisten alueiden kilpailukyky ja kestävä kehitys;

69. kehottaa lisäksi jäsenvaltioita ja paikallisia ja alueellisia elimiä hyödyntämään täysimääräisesti ESR:n tarjoamia ammatillisen koulutuksen välineitä sekä muita unionin, jäsenvaltioiden, alueiden ja paikallisyhteisöjen tarjoamia välineitä; pitää olennaisen tärkeänä sitä, että jäsenvaltiot ja muut elimet tietävät, että niiden on otettava käyttöön erityisesti matkailualaa koskevia tarjouskilpailuja rakennerahastojen vahvistamisen prioriteettien mukaisesti;

70. kehottaa perustamaan kautta 2014–2020 koskevissa rahoitusnäkymissä erityisesti mikro- ja pk-yrityksiä silmällä pitäen matkailualaa koskevan erityisohjelman, jolla kannustettaisiin yritysten välisiä sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia yleiseurooppalaisissa matkailualan hankkeissa, ja kannustaa samalla pk-yrityksiä investoimaan kyseiseen alaan;

71. korostaa tarvetta taata matkailualan pilottihankkeiden tuen jatkuvuus vuoden 2011 jälkeen ja arvioida tarvittaessa uusia pilottihankkeita, jotka voisivat edistää uuden strategian toteuttamista;

Muut matkailualan kannalta tärkeät kysymykset

72. toteaa, että matkailualan yritykset tarvitsevat vertailtavissa olevaa, laadukasta tilastotietoa kysyntä- ja tarjontarakenteiden pitkäaikaisuunnittelua sekä matkailukohteiden kehittämistä varten; kehottaa siksi komissiota omien mahdollisuuksiensa rajoissa varmistamaan, että tällaiset tiedot ovat saatavilla koko Euroopassa; pahoittelee, että maaseutu- ja maatilamatkailusta ei pidetä virallisia tilastoja ja että ainoat saatavissa olevat tiedot perustuvat arvioihin; pitää tervetulleina suunnitteilla olevia toimenpiteitä, joilla on tarkoitus koota yhteen matkailualan sosiaalinen ja taloudellinen tietämys ottaen huomioon, että on syytä mahdollisuuksien mukaan välttää taloudellisten ja hallinnollisten lisärasitteiden asettamista;

73. pyytää komissiota esittämään syyskuuhun 2011 mennessä lainsäädäntöehdotuksen matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista annetun direktiivin 90/314/ETY tarkistamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajat ja alan yritykset saavat selkeän lainsäädäntökehityksen sekä tavanomaisiin tilanteisiin että esimerkiksi tiettyjen sää- ja luonnonilmiöiden tai poliittisten levottomuuksien aiheuttamiin poikkeusolosuhteisiin; korostaa, että koko pakettimatkojen käsite on jo aikoja sitten vanhentunut, ja kehottaa komissiota saattamaan direktiiviä tarkistettaessa saman lainsäädännön sovellettavaksi kaikkiin matkailupalveluja tarjoaviin osapuoliin; korostaa, että kuluttajalle tarjottavan palvelun laadun ja reilun kilpailun olisi oltava tässä asiassa keskeisimpiä näkökohtia;

74. korostaa, että tämä suo mahdollisuuden matkailuun sovellettavan alennetun arvonlisäverokannan asteittaiseen yhdenmukaistamiseen kaikissa jäsenvaltioissa, mikä on EU:n sekä sen ulkopuolisten maiden matkailualan yritysten keskeisen avoimen kilpailun välttämätön edellytys; pitää alv:n tulevaisuutta koskevan vihreän kirjan julkaisemisen myötä käynnistynyttä keskustelua tässä mielessä myönteisenä;

75. kehottaa jäsenvaltioita pitämään mielessä ne kielteiset vaikutukset, joita aiheuttaa kasvava taipumus periä kalliimpia maksuja EU:hun tai sen jäsenvaltioissa matkustavilta matkailijoilta esimerkiksi polttoaineveron, turvallisuusmaksujen, lentokenttämaksujen, sekä kaupunki- ja satamaverojen tapauksessa varsinkin matkailusesongin ulkopuolella; korostaa, että jos matkailuun kohdistettu lisävero otetaan käyttöön, se on julkistettava asianmukaisesti, jotta matkailijat ja alan toimijat saavat sen tietoonsa;

76. kehottaa Euroopan unionin neuvostoa jouduttamaan erityisen arvonlisäverojärjestelmän uudenaikaistamista koskevaa direktiiviehdotusta, jossa säädetään mahdollisuudesta hyväksyä valinnainen mekanismi, joka pystyy poistamaan alan eri toimijaryhmien välisen kilpailun vääristymät, koska kansallisten lakien eroavuuksilla on tällä hetkellä vakavia seurauksia;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

77. korostaa, että tarvitaan aktiivista kilpailupolitiikkaa, jolla seurataan alan keskittymistä ja hallitsevan aseman väärinkäyttöä;

78. kehottaa komissiota esittämään yhdenmisen matkailualan strategian vuoden 2012 loppuun mennessä nykyisen strategian ja sen täytäntöönpanosuunnitelman mukaisesti ja niiden lisäksi;

79. katsoo, että Euroopan parlamentissa on tarpeen perustaa matkailualaa käsittelevä tekninen työryhmä seuraamaan tarkasti komission ehdottamien toimenpiteiden ja Euroopan parlamentin ehdotusten täytäntöönpanoa;

*

* *

80. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Euroopan tieliikenneturvallisuus

P7_TA(2011)0408

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 Euroopan tieliikenneturvallisuudesta 2011–2020 (2010/2235(INI))

(2013/C 56 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kestävä tulevaisuus liikenteelle: kohti yhtenäistä, teknologia-vetoista ja käyttäjäystävällistä järjestelmää" (KOM(2009)0279),
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää" (KOM(2011)0144),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kohti eurooppalaista tieliikenneturvallisuusaluetta: tieliikenneturvallisuuden poliittiset suuntaviivat 2011–2020" (KOM(2010)0389),
- ottaa huomioon 2. ja 3. joulukuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät komission tiedonannosta "Kohti eurooppalaista tieliikenneturvallisuusaluetta: tieliikenneturvallisuuden poliittiset suuntaviivat 2011–2020" (16951/10),
- ottaa huomioon kolmatta tieliikenneturvallisuuden toimintaohjelmaa koskevan komission arviointitutkimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon "Tieliikenneturvallisuuden poliittiset suuntaviivat 2011–2020" (CdR 296/2010),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon "Kohti eurooppalaista tieliikenneturvallisuusaluetta" (CESE 539/2011),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 10. toukokuuta 2010 antaman päätöslauselman tieliikenneturvallisuuden parantamisesta (64/255),
- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman tieliikenneturvallisuuden eurooppalaisesta toimintaohjelmasta – Tieliikenteen kuolonuhrien määrän puolittaminen EU:ssa vuoteen 2010 mennessä: yhteinen vastuu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ "Euroopan tieliikenneturvallisuuden valmistelu, toimintaohjelma 2011–2020".

⁽²⁾ EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 609.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman tieliikenteen turvallisuudesta: eCall kansalaisten käyttöön ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2007 antamansa päätöslauselman kolmannesta tieliikenneturvallisuuden eurooppalaisesta toimintaohjelmasta – väliarviointi ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevista toimintasuunnitelmasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman kaupunkiliikennettä koskevasta toimintasuunnitelmasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyistä seuraamuksista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman kestävästä tulevaisuudesta liikenteelle ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0264/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tieliikenteessä kuoli vuonna 2009 yli 35 000 ihmistä ja yli 1 500 000 ihmistä loukkaantui;
- B. toteaa, että jokaista liikennekuolemaa kohti tapahtuu tilastollisesti vielä neljä pysyvään vammautumiseen johtavaa onnettomuutta, kymmenen vakavaa loukkaantumista ja 40 lievää loukkaantumista;
- C. ottaa huomioon, että tieliikenneonnettomuuksista yhteiskunnalle vuosittain aiheutuneiden kustannusten arvioidaan olevan 130 miljardia euroa;
- D. ottaa huomioon, että kolmannessa toimintaohjelmassa vahvistettua tavoitetta tieliikenteessä kuolleiden määrän puolittamisesta vuoden 2010 loppuun mennessä ei saavutettu, mutta että liikenteessä kuolleiden lukumäärä EU:ssa väheni kuitenkin merkittävästi;
- E. ottaa huomioon, että yhteiskunnan sietokyky EU:ssa on edelleen melko korkea, kun on kyse tieliikenneonnettomuuksista, ja että tieliikenne vaatii joka vuosi yhtä paljon uhreja kuin 250 keskikokoisen lentokoneen maahan syöksyminen vaatisi;
- F. muistuttaa, että tarvitaan yhä enemmän lisäponnisteluja liikenneuhrien määrän vähentämiseksi entisestään ja että toisaalta ei pidä vaipua välinpitämättömyyteen uhrien kokonaismäärän vähetessä;
- G. ottaa huomioon, että tieliikenneturvallisuuden parantaminen on koko yhteiskunnan tehtävä;
- H. ottaa huomioon, että vain 27,5 prosenttia kolmanteen toimintaohjelmaan sisältyvistä toimista toteutettiin kaikilta osin, ja pitää siksi tarpeellisena vahvistaa selvästi kunnianhimoisempia tavoitteita ja toimenpiteitä liikenneturvallisuuden parantamiseksi kuin mitä komissio on tähän mennessä kaavaillut;

⁽¹⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 268.

⁽²⁾ EUVL C 244 E, 18.10.2007, s. 220.

⁽³⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 50.

⁽⁴⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 43.

⁽⁵⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 58.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0260.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- I. katsoo, että tieteellisiin tietoihin perustuvien asetusten ja direktiivien muodostamaa oikeudellista kehystä ei ole vielä hyödynnetty täysipainoisesti ja että täytäntöön pannulla EU-lainsäädännöllä voidaan säästää ihmishenkiä;
- J. toteaa, että monet liikenneturvallisuutta parantavat lainsäädäntötoimenpiteet, kuten tieinfrastruktuurin turvallisuuden hallintaa koskeva direktiivi 2008/96/EY, on jo hyväksytty ja ne tulevat voimaan lähi-vuosina;
- K. ottaa huomioon, että komissio ei ole esittänyt ehdotusta uudeksi toimintasuunnitelmaksi ennen kolmannen tieliikenneturvallisuuden toimintaohjelman voimassaolon päättymistä;
- L. ottaa huomioon, että jalankulkijan todennäköisyys kuolla tieliikenteessä on yhdeksän kertaa, pyöräilijän seitsemän kertaa ja moottoripyöräilijän 18 kertaa niin suuri ajettuja/kuljettuja kilometrejä kohden kuin henkilöauton kuljettajan ja matkustajien;
- M. ottaa huomioon, että 55 prosenttia kuolemaan johtavista onnettomuuksista tapahtuu maanteillä, 36 prosenttia kaupungeissa ja kuusi prosenttia moottoriteillä;
- N. toteaa, että kun laskelmissa otetaan huomioon työmatkaliikenne, 60 prosenttia kuolemaan johtavista työonnettomuuksista on liikenneonnettomuuksia;
- O. toteaa, että liikenteen kuolonuhrien määrä laskee edelleen, mutta moottoripyöräilijöiden kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien määrä on pysynyt ennallaan tai jopa noussut monin paikoin;
- P. toteaa, että julkinen henkilöliikenne on moninkertaisesti turvallisempaa kuin yksityisellä moottoriajo-neuvolla ajo;
- Q. toteaa, että kuorma-autojen kuollut kulma merkitsee tappavaa vaaraa polkupyöräilijöille ja jalankulki-jöille;
- R. ottaa huomioon, että Euroopan unionin väestörakenne on muuttumassa ja että ikääntyvien ihmisten liikkumistarpeeseen on kiinnitettävä erityistä huomiota;
- S. ottaa huomioon, että uusi tekniikka, muun muassa hybridiajoneuvot ja sähkömoottorien käyttöönotto, asettavat uusia haasteita pelastushenkilöstölle;
- T. toteaa, että eurooppalaisia, valtioiden välisiä, alueellisia ja paikallisia toimia on koordinoitava tiiviisti;
- U. ottaa huomioon, että tieinfrastruktuurin turvallisuuden hallinnasta annetussa direktiivissä 2008/96/EY edellytetään tieturvallisuusauditointeja ja turvallisuustarkastuksia osana teiden säännöllistä kunnossapi-toa; ottaa huomioon, että tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan Euroopan laajuisten liikenneverkkojen tieinfrastruktuuriin, jolloin monet kansalliset ja paikalliset tiet jäävät sääntelyn ulkopuolelle;
- V. katsoo, että toimivaltaisten yksiköiden suorittamat kaikkia Euroopan maanteitä koskevat säännölliset tarkastukset ovat olennainen osa tieliikenteen käyttäjien mahdollisten vaaratilanteiden ehkäisemistä;
- W. toteaa, että onnettomuuksien ja loukkaantumisten syitä koskevat saatavilla olevat tiedot ovat ratkaisevia tieliikenneturvallisuuden parantamiseksi, kuten muun muassa Veronica-hankkeet ovat osoittaneet;

Perusta

1. pitää komission tiedonantoa myönteisenä, mutta kehottaa kuitenkin komissiota laatimaan esitettyjen ehdotusten pohjalta vuoden 2011 loppuun mennessä kattavan toimintaohjelman, joka sisältää yksityiskohtaisia toimia ja selkeät aikataulut sekä välineitä toimien menestyksekkään toteutuksen arvioimiseksi ja väliarvioinnin;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

2. yhtyy komission näkemykseen siitä, että liikenneturvallisuuden parantamiseen tarvitaan johdonmukaisempia, kokonaisvaltaisempia ja integroidumpia toimia, ja vaatii sisällyttämään liikenneturvallisuuteen liittyvät näkökohdat kaikkiin asianomaisiin politiikkoihin, kuten kasvatus-, terveys-, ympäristö- ja sosiaalipolitiikkaan sekä poliisiviranomaisten ja oikeuslaitoksen yhteistyöhön;
3. kehottaa komissiota parantamaan turvallisempien ja ympäristöystävällisempien liikennemuotojen, kuten kävelyn, pyöräilyn ja linja-auto- tai raideliikenteen, toimintaedellytyksiä niiden käytön edistämiseksi;
4. ehdottaa ensisijaisesti, että vuoteen 2014 mennessä nimitetään osaksi komissiota EU:n tieliikenneturvallisuuskoordinaattori, jonka olisi
 - edistettävä tieliikenneturvallisuuden alan tunnustettuna edustajana kokemuksellaan, asiantuntemuksellaan ja taidoillaan nykyisiä tieturvallisuushankkeita ja käynnistettävä innovatiivisia uusia hankkeita
 - koordinoitava tieturvallisuustoimenpiteitä komissiossa ja jäsenvaltioiden välillä
 - helpotettava korkealla poliittisella tasolla EU:n tavoitteiden mukaisten tehokkaiden ja yhdenmukaisten tieturvallisuuspolitiikkojen valmistelua, toteutusta ja täytäntöönpanoa
 - valvottava tiettyjä hankkeita, kuten indikaattorien, tietojen sekä mahdollisuuksien mukaan kansallisten tieturvallisuussuunnitelmien yhdenmukaistamista
 - edistettävä parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja tieturvallisuusmääräysten täytäntöönpanoa yhteistyössä kaikkien sidosryhmien, jäsenvaltioiden sekä niiden alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa
 - toimittava yhteistyössä asiaankuuluvien poliittisten ja akateemisten tahojen kanssa monialaisen lähestymistavan soveltamiseksi;
5. kehottaa komissiota perustamaan yhteistyöfoorumin, jossa syyttäjät, lainvalvonnasta vastaavat viranomaiset, uhrien yhdistykset ja tieliikenneturvallisuutta valvovat keskuksset voivat vaihtaa tietoja parhaista käytänteistä ja tehdä tiiviimmin yhteistyötä tieliikenneturvallisuutta koskevan lainsäädännön täytäntöönpanemisessa sekä kansallisella että ylikansallisella tasolla;
6. korostaa, että jo hyväksytyjen lakien ja toimenpiteiden asianmukaiseen täytäntöönpanoon ja tehokkaampaan voimaan saattamiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota; toteaa samalla, että lainsäädännöllisten toimenpiteiden mahdollisuuksia ei ole vielä hyödynnetty täysimääräisesti EU:n tasolla;
7. pitää valitettavana, että liikenneturvallisuustoimien EU-talousarviota on leikattu tuntuvasti viime vuosina, ja kehottaa komissiota torjumaan tätä suuntausta;
8. kannattaa painokkaasti tavoitetta tieliikenteessä kuolleiden kokonaismäärän puolittamisesta vuoteen 2020 mennessä vuoden 2010 määrästä ja vaatii lisäksi vahvistamaan täksi ajanjaksoksi muita selkeitä ja mitattavissa olevia tavoitteita, joita ovat erityisesti
 - tieliikenteessä kuolleiden alle 14-vuotiaiden lasten lukumäärän vähentäminen 60 prosentilla sekä
 - maanteillä tapahtuneissa törmäyksissä kuolleiden jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden lukumäärän vähentäminen 50 prosentilla
 - tieliikenteessä hengenvaarallisesti loukkaantuneiden henkilöiden lukumäärän vähentäminen 40 prosentilla pikaisesti laadittavan, yhtenäisen Euroopan laajuisen määritelmän pohjalta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Eettiset näkökohdat

9. painottaa, että jokaisella EU-kansalaisella on oikeus käyttää tieverkostoa ja oikeus turvalliseen tieliikenteeseen sekä lisäksi ennen kaikkea velvollisuus edistää tieliikenneturvallisuutta omalla käyttäytymisellään; katsoo, että julkisilla viranomaisilla ja EU:lla on moraalinen ja poliittinen velvollisuus hyväksyä toimenpiteitä tämän sosiaalisen ongelman ratkaisemiseksi;

10. toistaa näkemyksensä, että tarvitaan täydentävää pitkän aikavälin strategiaa, joka ulottuu komission tiedonantoa pitemmälle ja jonka tavoitteena on kuolonuhrien täydellinen estäminen tieliikenteessä ("Vision Zero"); ottaa huomioon, että tätä ei voida toteuttaa ilman teknologian laajaa käyttöä ajoneuvoissa ja asianmukaisten älykkäiden liikennejärjestelmien verkostojen kehittämistä, ja kehottaa komissiota kehittämään tämän strategian ydinkohdat ja esittämään ne kolmen seuraavan vuoden kuluessa;

11. edellyttää, että ihmishengen ja henkilöiden kunnioittamisen olisi ilmentävä yhteisessä kulttuurisessa ja eettisessä prosessissa, jossa maantiet tulkittaisiin tietoisesti osaksi ihmiskunnan toimintaa;

12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita julistamaan marraskuun kolmannen sunnuntain virallisesti liikenteen uhrien muistopäiväksi, niin kuin Yhdistyneet kansakunnat ja Maailman terveysjärjestö WHO ovat jo tehneet, jotta kansalaisia saataisiin valistettua tästä ongelmasta;

Hyvät käytännöt ja niiden sisällyttäminen kansallisiin suunnitelmiin

13. kehottaa komissiota tehostamaan tietämyksen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa, jotta ne voidaan ottaa suuremmassa määrin huomioon kansallisissa, alueellisissa ja paikallisissa tieliikenneturvallisuuksuunnitelmissa, jotta toiminnan metodologinen perusta olisi mahdollisimman vakaa, millä tuettaisiin eurooppalaisen tieliikenneturvallisuuksualueen perustamista;

14. kehottaa komissiota arvioimaan tieliikenneturvallisuuksuuden eurooppalaisen peruskirjan ja edistämään samanlaisen peruskirjan laatimista alueellisella ja paikallisella tasolla;

15. korostaa, että selkeät, mitattavissa olevat tavoitteet antavat sysäyksiä ja lisäpontta tieliikenneturvallisuuksuuden parantamiseen ja että ne ovat välttämättömiä jäsenvaltioiden saavutusten vertailemiseksi sekä toimien valvomiseksi ja arvioimiseksi; katsoo, että olisi pyrittävä selvittämään määrällisesti, miten yksittäiset jäsenvaltiot ovat edistäneet sitä, että tavoitteet saavutetaan vuonna 2020; katsoo, että kulloistakin osuutta on käytettävä ohjenuorana kansallisen liikenneturvallisuuksupolitiikan painopisteitä asetettaessa;

16. kannattaa komission pyrkimystä saada jäsenvaltiot laatimaan kansalliset suunnitelmat tieliikenneturvallisuuksuuden parantamiseksi; vaatii velvoittamaan laatimaan ja julkaisemaan nämä suunnitelmat yhdenmukaistettujen, yhteisten suuntaviivojen mukaisesti; korostaa kuitenkin, että jäsenvaltioille on jätettävä paljon liikkumavaraa, jotta ne voivat mukauttaa kyseiset toimet, ohjelmat ja tavoitteet erilaisiin kansallisiin olosuhteisiin;

17. kehottaa komissiota ilmoittamaan viipymättä painopistevuoden turvallista kaupallista tieliikennettä varten;

18. kehottaa komissiota laatimaan loukkaantuneille onnettomuustilanteissa annettavaa hoitoa koskevan parhaiden käytäntöjen oppaan, jotta loukkaantuneet saisivat hoitoa nopeammin ja tehokkaammin, mikä on ratkaisevaa vakavimmin loukkaantuneiden henkiinjäämisen kannalta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

19. kehottaa komissiota laatimaan yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa strategian, jolla vähennetään työmatkojen aikana tapahtuvia onnettomuuksia; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kannustamaan yrityksiä tieliikenneturvallisuutta koskevien suunnitelmien laatimiseen; kehottaa komissiota tekemään kaikkensa varmistaakseen, että tieliikenneturvallisuutta koskevan peruskirjan mukaisesti voidaan myöntää sertifiikaatteja yrityksille, jotka ovat ottaneet työntekijöitään varten käyttöön tieliikenneturvallisuutta koskevia suunnitelmia;

Indikaattorien ja tietojen parantaminen

20. katsoo, että laadukkaat ja vertailukelpoiset kaikkia tienkäyttäjiä, myös pyöräilijöitä ja jalankulkijoita, koskevat tiedot ovat menestyksekkään tieliikenneturvallisuuspolitiikan perusedellytys;

21. kehottaa komissiota teettämään selvityksen liikenteen kuolonuhrien ja loukkaantuneiden taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista yhteiskuntaan EU:n jäsenvaltioissa;

22. kehottaa komissiota soveltamaan vuoden 2013 loppuun asti SafetyNet -hankkeen pohjalta yhdenmukaistettuja lisäindikaattoreita, joiden avulla voidaan parantaa valvontaa ja tehostaa jäsenvaltioiden saatavien vertailua;

23. kehottaa komissiota laatimaan vuoteen 2012 mennessä ehdotuksen onnettomuuksien ja loukkaantumisten syitä koskevien tietojen keräämisen parantamiseksi ja esittämään tunnistetiedoista puhdistetut tiedot loukkaantumisten vakavuudesta ja loukkaantuneiden tilan kehittymisestä; kehottaa lisäksi Euroopan unionia tukemaan yksityiskohtaista ja monialaista onnettomuuksien tutkintaa kaikkien jäsenvaltioiden vastaavilla liikennealueilla;

24. kehottaa komissiota laatimaan kahden vuoden kuluessa yhdenmukaistetut määritelmät käsitteille "hengenvaarallinen", "vakavasti loukkaantunut" ja "lievästi loukkaantunut" mahdollistaakseen jäsenvaltioissa toteutettavien toimien ja niiden tulosten vertailtavuuden;

25. vaatii perustamaan todellisen eurooppalaisen tieliikenteenseurantakeskuksen, jonka tehtävänä olisi laatia tiivistelmä nykyisistä tiedonkeruualoiteista, antaa tiedonvaihdon parantamiseen pyrkivä ehdotus ja koota yhteen tietoja jo olemassa olevista tietopankeista ja SafetyNet, Veronica- tai DaCoTa -hankkeiden kaltaisista EU-hankkeista sekä asettaa tiedot kaikkien saataville ymmärrettävässä muodossa ja päivittää niitä vuosittain;

26. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään nykyiset tietojen välittämistä koskevat velvoitteet ja edistymään konkreettisesti rajojen yli tehtyjä liikenneerikkomuksia koskevien tietojen vaihtamisen suhteen; kehottaa jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan tiedonkeruujärjestelmät ja ottamaan vaiheittain käyttöön vuoden 2014 loppuun mennessä reaaliaikaisen siirtojärjestelmän arkaluonteisia tietoja varten;

Toiminta-alat

Tienkäyttäjien koulutuksen ja käyttäytymisen parantaminen

27. korostaa, että liikenneturvallisuus perustuu suurelta osin varovaisuuteen, toisten huomioon ottamiseen ja keskinäiseen kunnioitukseen sekä voimassa olevien liikennesääntöjen noudattamiseen, mikä kytkeytyy välittömästi siihen, että autokouluissa annettavan opetuksen ja ajokortin myöntämistä koskevan menettelyn laatua on parannettava;

28. katsoo, että elinikäistä oppimista olisi painotettava enemmän myös tieliikenteessä ja kannattaa siksi turvallisten ajokeskusten toimintaa, sillä niissä voidaan kouluttaa järjestelmällisesti sekä ammattikuljettajia että vapaa-ajan ajajia; katsoo, että perhepiirissä ja koulussa olisi aloitettava jo varhaisessa iässä liikennekasvatus ja tienkäyttäjiä koskevia koulutusohjelmia, joihin olisi sisällyttävä pyöräily, kävely ja julkisten liikennevälinen käyttö;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

29. edellyttää toimenpiteitä ajokortin juuri saaneiden nuorten koulutuksen parantamiseksi, kuten ohjattu ajaminen 17-vuotiaasta lähtien tai monivaiheisen autokoulun käyttöönotto, jossa ajoharjoittelua on myös ajokortin saamisen jälkeen; edellyttää lisäksi pakollista turvallisuuskoulutusta nuorille ja uusille tienkäyttäjille, jotta he saavat käytännön kokemusta vaaratilanteista;

30. kehottaa kiinnittämään ajokoulutuksessa aloittelevien ajajien opetuksen yhtenä pääkohtana kiireellisesti huomiota tärkeimpiin kuolonkolarien ja vakavien loukkaantumisten syihin, kuten ylinopeuteen, alkoholin ja huumeiden väärinkäyttöön, ajokykyyn vaikuttaviin tiettyihin lääkkeisiin, turvavyön tai muiden suojavausteiden, kuten kaksipyöräisten ajoneuvojen tapauksessa kypärien, käytön laiminlyömiseen, matkapuhelimen käyttöön ajon aikana ja väsymykseen, jotta tieliikenneturvallisuutta koskevat tavoitteet saavutettaisiin ja tieliikenneturvallisuutta parannettaisiin;

31. on vakuuttunut siitä, että aloitteleville autoilijoille on annettava parempaa opetusta renkaiden merkityksestä tieliikenneturvallisuudelle ja asianmukaista renkaiden kunnossapitoa ja käyttöä koskevista perussäännöistä; kehottaa siksi jäsenvaltioita panemaan täytäntöön asianmukaisesti ja ajoissa ajokorttidirektiivin ja siinä olevat säännökset renkaita koskevan tiedon ja yleensäkin auton perushuollon sisällyttämisestä pakollisena osana ajokokeisiin;

32. katsoo, että ajotunneilla olisi kiinnitettävä enemmän huomiota kaksipyöräisiin moottoriajoneuvoihin ja niiden näkyvyyteen;

33. edellyttää, että yksityisliikenteen lastin kiinnittämiseen kiinnitetään enemmän huomiota autokouluopetuksessa ja ajokokeessa;

34. edellyttää, että kaikkien ajokortin haltijoiden on käytävä kymmenen vuoden välein pakollisella ensiapukurssilla;

35. kannustaa jäsenvaltioita ottamaan vaarallisimpia rikoksia varten käyttöön erityisiä rangaistuspistejärjestelmiä, koska ne täydentävät tehokkaimmin sakkorangaistuksia;

36. suosittelee alkoholukkojen käyttöä rattijuopumuksesta useampaan otteeseen tuomittujen autoilijoiden autoissa heidän jälleenintegroimisekseen liikenteeseen;

37. edellyttää näkötestiä A- ja B-luokan ajokortin haltijoille kymmenen vuoden välein ja yli 65-vuotiaille autoilijoille viiden vuoden välein; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan pakollisen lääkärintarkastuksen tietyntyypisille autoilijoille, jotta voidaan selvittää, onko heillä enää vaadittavat fyysiset, henkiset ja psyykkiset valmiudet jatkaa ajamista ikäryhmiensä onnettomuustilastojen perusteella;

38. kehottaa komissiota laatimaan kolmen vuoden välein EU:n tieliikenneturvallisuuskampanjoita tietystä aiheesta ja käyttämään tällöin järjestelmällisesti kaikkia viestintäkanavia, jotka on kehitetty tieliikenneturvallisuutta koskevan eurooppalaisen peruskirjan täytäntöönpanon seurauksena tällaisia kampanjoita varten;

39. kehottaa komissiota käsittelemään osana tieliikenneturvallisuutta tasoristeyksissä sattuneita kuolemantapauksia, joissa onnettomuudet johtuvat usein tienkäyttäjien virheellisestä käyttäytymisestä ja myös liiallisesta riskinotosta, huomiokyvyn puutteesta ja kyvyttömyydestä ymmärtää liikennemerkkejä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Tieliikennemääräysten yhdenmukaistaminen ja soveltaminen

40. vaatii liikennemerkkien ja -sääntöjen johdonmukaista yhdenmukaistamista vuoteen 2013 mennessä; korostaa, että liikennemerkit olisi pidettävä kunnossa, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat näkyviä ja että ne vaihdetaan ajoissa, kun olosuhteet muuttuvat;

41. kehottaa komissiota hyväksymään mahdollisimman ripeästi älykkäiden liikennejärjestelmien määrittämiset, jotka koskevat tieliikenneturvallisuuden ensisijaisia toimia, sellaisina kuin ne ovat määritettyinä älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevan direktiivin 2010/40/EU 3 artiklan ainoan kohdan b–f alakohdassa;

42. katsoo, että voimassa olevien sääntöjen tehokas täytäntöönpano on yksi EU:n tieliikenneturvallisuuspolitiikan tärkeimmistä tukipilareista; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan liikennesääntöjensä rikkomista koskevien tietojen vaihtamista ja sen vuoksi syytteeseen asettamista kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita vahvistamaan vuosittaiset kansalliset tavoitteet ylinopeuden, alkoholin ja huumeiden väärinkäytön sekä turvavyön ja kypärän käytön valvomiseksi sekä toteuttamaan määrätietoisia toimia, jotta näiden tarkastusten totutus varmistetaan;

43. muistuttaa Euroopan liikennepoliisiverkoston (TISPOL) tärkeästä roolista tieliikennesääntöjen täytäntöönpanoa koskevien hyviksi havaittujen käytäntöjen vaihtamisessa;

44. muistuttaa painokkaasti, että tieliikenteen sosiaalilainsäädännön (asetus (EY) N:o 561/2006 ja asetus (ETY) N:o 3821/85) täytäntöönpano, joka on erittäin merkittävää tieliikenneturvallisuuden kannalta, edellyttää yhdenmukaistettua ja tehokasta lähestymistapaa valvontaan; kehottaa siksi uudelleen komissiota noudattamaan vaatimuksia, jotka esitettiin parlamentin 18. toukokuuta 2010 hyväksymässä päätöslauselmassa tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyistä seuraamuksista;

45. kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen ajo- ja lepoaikoja koskevaa lainsäädäntöä, jotta pitkiä matkoja tekevät kuorma-auton kuljettajat voivat viettää viikoittaisen lepoaikansa kotonaan edellyttäen, että tähän voidaan päästä vaarantamatta Euroopan unionin tieliikenneturvallisuutta koskevia tavoitteita; katsoo, että rahtiliikennettä koskevat rajoitukset on yhdenmukaistettava koko unionissa;

46. pitää myönteisenä, että direktiivi liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennetrikkeleitä koskevasta rajatylittävästä tietojenvaihdosta hyväksyttiin toisessa käsittelyssä; katsoo, että direktiivi on lisäaskel tieliikenneturvallisuuden parantamiseksi ja tuottaa selvästi EU:n lisäarvoa; odottaa komission kertomusta tämän direktiivin soveltamisesta ja uusia lainsäädäntöehdotuksia kaikki jäsenvaltiot käsittävän rajatylittävän valvonnan parantamisesta;

47. kehottaa komissiota tukemaan ensimmäisenä toimenpiteenä sellaisten keinojen kehittämistä, joiden avulla ajajat, jotka ovat heidän ajokuntoonsa vaikuttavien huumeiden ja lääkkeiden vaikutuksen alaisina, voidaan pidättää, ja antamaan toisena toimenpiteenä EU-lainsäädäntöehdotuksen, jolla kielletään ajaminen huumeiden tai edellä mainittujen lääkkeiden vaikutuksen alaisena, ja panemaan sen tehokkaasti täytäntöön;

48. edellyttää veren alkoholipitoisuutta koskevan enimmäisrajan yhdenmukaistamista EU:n tasolla; suosittelee, että promillerajan olisi oltava 0 promillea alhaisella ja tieteeseen perustuvalla mittaustoleranssilla ajokortin juuri saaneille kahden vuoden ajan ja ammattiautoilijoille aina;

49. vaatii ottamaan käyttöön valvontajärjestelmiä, joiden avulla myös moottoripyöräilijöiden syyllistymisen ylinopeuteen voidaan todeta ja heitä voidaan rangaista;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

50. edellyttää, että autonkuljettajia liikenteen valvonnasta varoittavien järjestelmien (esimerkiksi tutkanpaljastimet ja laserhäirintälaitteet tai liikenteen valvonnasta automaattisesti varoittavat navigointijärjestelmät) valmistaminen, maahantuonti ja jakelu kielletään koko Euroopassa;

51. edellyttää, että koko EU:ssa kielletään tekstiviestien ja sähköpostien lähettäminen tai verkkoselaus moottoriajoneuvoa ajettaessa, mitä jäsenvaltioiden olisi valvottava hyödyntäen parasta saatavilla olevaa teknologiaa;

52. kehottaa komissiota laatimaan kahden vuoden kuluessa lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee henkilö-, linja- ja kuorma-autojen talvirenkaisiin sovellettavaa yhdenmukaistettua lähestymistapaa EU:n alueella ja jossa otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion sääolosuhteet;

53. odottaa, että komissio tarkastaa vuoteen 2015 mennessä kolmannen ajokorttidirektiivin täytäntöönpanon ja mukauttaa sitä muuttuneisiin olosuhteisiin, ja kehottaa ottamaan huomioon muun muassa sen, että markkinoille saatettujen M1-luokan ajoneuvojen – erityisesti asuntoautojen – joiden paino on yli 3,5 tonnia, yksityiskäyttö ei ole tosiasiallisesti enää mahdollista nykyisin; edellyttää, että 3,5 tonnin rajan vain niukasti ylittäviä asuntoautoja koskevaa autokouluopetusta olisi voitava antaa sekä kaupallisiin tarkoituksiin painottuvaa C-ajokorttia että yksityiskäyttöön soveltuvaa B-ajokorttia varten;

54. suositaa vahvasti, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat käyttöön 30 kilometrin nopeusrajoituksen asuinalueilla ja kaikilla yksikaistaisilla teillä kaupunkialueilla, joilla ei ole erillistä pyöräkaistaa, onnettomuuskasille alttiiden tienkäyttäjien suojelemiseksi tehokkaammin;

Turvallisemman tieliikenneinfrastruktuurin luominen

55. kannattaa päättäväisesti komission ehdotusta EU-tuen myöntämisestä yleisesti sellaisiin infrastruktuureihin, jotka ovat tieliikenneturvallisuutta ja tunnelien turvallisuutta sekä luokituksestaan alempien teiden rakentamista koskevien EU-direktiivien mukaisia; edellyttää tässä yhteydessä, että raja-alueilla keskitytään erityisesti hyvin vaarallisten tieosuuksien, onnettomuusalttiiden kohtien ja tasoristeysten vähentämiseen;

56. toistaa, että hyvässä kunnossa pidetty tieinfrastruktuuri vähentää tienkäyttäjien kuolemantapauksia ja loukkaantumisia; kehottaa jäsenvaltioita hoitamaan tieinfrastruktuuriaan ja kehittämään sitä säännöllisen ylläpidon ja innovoivien menetelmien, kuten turvaetäisyyden ja ajosuunnan osoittavien älykkäiden tiemerkinointien sekä passiivisen turvallisuuden tieinfrastruktuurin, avulla; painottaa, että opasteisiin ja erityisesti tietyöopasteisiin liittyviä sääntöjä on noudatettava, koska ne ovat ratkaisevia tieturvallisuuden korkean tason kannalta;

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota teiden suunnitteluun, tukemaan jo käytettävissä olevien kustannustehokkaiden toimien täytäntöönpanoa sekä kannustamaan tutkimukseen, jonka avulla poliittiset päättäjät voivat hahmottaa paremmin, kuinka tieinfrastruktuuria olisi kehitettävä tieliikenneturvallisuuden parantamiseksi ja ikääntyvän väestön ja loukkaantumisille alttiiden tienkäyttäjien erityistarpeiden huomioon ottamiseksi;

58. pitää myönteisenä, että komissio keskittää huomionsa loukkaantumisille alttiimpiin tienkäyttäjärühmiin (kaksipyöräisten ajoneuvojen käyttäjät, jalankulkijat, jne.), koska niitä koskevat onnettomuusluvut ovat edelleen liian suuret; kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja toimialaa kiinnittämään tällaisiin käyttäjiin huomiota tieinfrastruktuurin ja -kaluston suunnittelussa siten, että rakennetut tiet ovat turvallisia kaikkien käyttäjien kannalta; edellyttää, että teiden suunnittelussa ja kunnossapidossa kiinnitetään tehostetusti huomiota polkupyöräilijöitä ja jalankulkijoita suojaaviin infrastruktuuriin koskeviin toimiin esimerkiksi erottamalla eri liikennemuodoille omat väylänsä, kehittämällä pyörätieverkostoa ja huolehtimalla siitä, että jalankulkijoilla ei ole esteitä ja että heitä varten on risteyskiä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

59. kehottaa komissiota varmistamaan, että tietyömaista tehdään turvallisempia antamalla niiden suunnittelua ja varustusta koskevat suuntaviivat ja standardoimalla tietyömaat mahdollisimman hyvin Euroopan tasolla, jotta autoilijat eivät joutuisi uusiin ja vieraisiin olosuhteisiin kussakin maassa; edellyttää suuntaviivoja, joihin olisi sisällytettävä asianmukainen opastus, alkuperäisten tiemerkintöjen poistaminen, suoja-aitojen ja ajoesteiden käyttö ja kaistaopastusten toteuttaminen varoitusvaloilla tai mutkan osoittavilla opasteilla ja merkinnöillä, jolloin on vältettävä erittäin jyrkkiä mutkia ja varmistettava turvallisuus öiseen aikaan;

60. korostaa, että tarvitaan asianmukaisia tiepinnoitteita, jotka tehostavat kitkaa, toimivat paremmin ilmasto- ja sääolosuhteista riippumatta ja tehostavat näkyvyyttä ja eivät edellytä yhtä taajaa kunnossapitoa kuin nykyiset pinnoitteet, millä parannetaan infrastruktuurin käyttäjien turvallisuutta;

61. edellyttää, että käytetään laajalti ilmoitustauluja, joista näkyy ajoneuvojen kulloinenkin nopeus ja että liikennemerkeistä pyritään tekemään näkyvämpiä ja ymmärrettävämpiä pyrkien välttämään sellaisten merkien yhdistelmiä, joita on hankala ymmärtää;

62. korostaa, että on varmistettava, että Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin kuulumatonta kansallista tieinfrastruktuuria parannetaan tieliikenneturvallisuuden kannalta suotuisammaksi etenkin niillä EU:n alueilla, joissa kyseinen infrastruktuuri on laadultaan heikko ja liikenteen turvallisuus on keho;

63. kehottaa komissiota määrittelemään ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön asianmukaisia toimia onnettomuuksien välttämiseksi maanteillä ja maaseudulla sekä vahinkojen vakavuuden lieventämiseksi;

64. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edellyttämään kansallisilta viranomaisilta ja alue- ja paikallisviranomaisilta, että ne suunnittelevat tiet siten, että niistä ei koidu mitään vaaraa kaksipyöräisille moottoriajoneuvoille; toteaa, että tienreunoilla yleisesti käytössä olevat turvakaiteet ovat hengenvaarallisia moottoripyöräilijöille, ja kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään pikaisesti täydentämään niitä kriittisillä tieosuuksilla ylä- ja alapalkilla (mukaan luettuna nykyisten turvakaiteiden korvaaminen) ja muilla vaihtoehtoisilla kaidejärjestelmillä EN 1317 -standardin mukaisesti, jotta onnettomuuksien jälkivaikutuksia voidaan vähentää kaikkien tienkäyttäjien kannalta; muistuttaa, että bitumipaikat vaarantavat moottoripyöräilijät, koska niiden pitokitka on selvästi pienempi kuin normaalin asfalttipinnoitteen;

65. kehottaa komissiota kannustamaan liikenteen rauhoittamista koskevia parhaita käytänteitä koskevien suuntaviivojen laatimiseen fyysisten ja optisten innovaatioiden perusteella, muun muassa toteuttamalla EU:n yhteisesti rahoittamia tutkimus- ja kehityshankkeita, jotka koskevat liikenteen rauhoittamista ja joilla pyritään vähentämään onnettomuuksia, melusaastetta ja ilman pilaantumista;

66. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan kartan, johon on merkitty mustalla kaikkein vaarallimmat tieosuudet, ja päivittämään sitä säännöllisesti ja saattamaan sen kansalaisten saataville ja huolehtimaan siitä, että kyseinen kartta on saatavilla autojen navigointijärjestelmissä;

67. katsoo, että "käyttäjää ohjaavan tien" ja "anteeksiantavan pientareen" käsitteet ovat tieliikenneturvallisuutta koskevan politiikan peruselementtejä, joita olisi vastaavasti tuettava unionin määrärahoilla ja vaihtamalla säännöllisesti tietoja hyviksi osoittautuneista käytännöistä;

68. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan tärinäraidoista tieinfrastruktuuria rakennettaessa ja kunnostettaessa;

69. muistuttaa, että tasoristeykset ovat erityisen vaarallisia, ja kehottaa jäsenvaltioita luomaan uudelleen- ja jälleenrakennustöiden yhteydessä eritasoristeyksiä tai asentamaan puomit vartioimattomiin tasoristeyksiin;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

70. korostaa tieinfrastruktuurin turvallisuuden hallinnasta annettua direktiiviä 2008/96/EY ja riittävän monien turvallisten pysäköintialueiden tarvetta moottoriteiden varsilla; korostaa ajo- ja lepoaikojen noudattamisen tärkeyttä ja yhdenmukaistetun seuraamusjärjestelmän käyttöön ottamisen tärkeyttä sekä kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan pitkän matkan rahtiliikenteen ammattikuljettajien käyttöön riittävän määrän (määräkkriteerit) turvallisia ja sosiaaliset vähimmäisvaatimukset täyttäviä parkkipaikkoja, joilla on tarjolla huolto- ja avustuspalveluja (laatu-kriteerit); edellyttää, että tällaisista parkkipaikoista on huolehdittava suunnittelu- tai päivitysvaiheessa ja että harkitaan yhteisrahoituksen myöntämistä rakennuskustannuksiin yhteisön ohjelmien mukaisesti (esimerkiksi yhteisön laajuisia liikenneverkkoja koskevien ohjelmien mukaisesti);

71. edellyttää, että onnettomuusalttiilla moottoriteosuuksilla on sovellettava kuorma-autoihin ohituskieltoa;

72. kehottaa jäsenvaltioita ja teiden ylläpitäjiä huolehtimaan asianmukaisesti suunnitelluista turvallisuutta lisäävistä välineistä siten, että liikennemerkkejä on riittävästi ja tiet ovat hyvin valaistuja, jotta niistä tulisi käyttäjäystävällisempiä erityisesti moottoripyöräilijöille ja pyöräilijöille;

Ajoneuvojen turvallisuuden takaaminen

73. suosittelee alkoluukkojen – joiden mittaustoleranssi on alhainen ja tieteeseen perustuva – pakollista käyttöä kaikissa ammattikäytössä olevissa henkilö- ja tavarakuljetusajoneuvoissa; kehottaa komissiota laatimaan vuoteen 2013 mennessä direktiiviehdotuksen alkoluukkojen asentamisesta, mukaan luettuna asiaan kuuluvat määrittelyt sen teknisestä toteutuksesta;

74. kehottaa komissiota keskittymään edelleen ajoneuvojen passiivisen turvallisuuden parantamiseen esimerkiksi kartoittamalla törmäystestijärjestelmien tilannetta erityisesti suurten ja pienten ajoneuvojen sekä raskaiden ja kevyiden hyötyajoneuvojen tilanteen tasapainottamiseksi; kehottaa keskittymään edelleen loukkaantumisille alttiiden tienkäyttäjien kanssa tapahtuneiden törmäysten vakavuuden vähentämiseen; kehottaa komissiota antamaan alleajosuojauksia koskevaa EU-lainsäädäntöä tarkistavan ehdotuksen, jossa määritellään niiden alleajosuojausvälineiden optimaalinen energianvaimennuskapasiteetti ja korkeus, joita tarvitaan tehokkaan suojan antamiseksi henkilöauton kuljettajille kolaritilanteissa;

75. kehottaa komissiota esittämään kahden vuoden kuluessa kertomuksen siitä, missä määrin ajoneuvojen A-, B- ja C-pylväiden vahvistaminen matkustajien turvallisuuden parantamiseksi haittaa kuljettajan näkemistä ja vähentääkö tämä heikommassa asemassa olevien tienkäyttäjien turvallisuutta;

76. kehottaa komissiota esittämään kahden vuoden kuluessa kertomuksen sähköisen liikkuvuuden turvallisuuskäsitteistä, mukaan luettuina sähköpyörät ja sähköavusteiset polkupyörät;

77. kehottaa komissiota antamaan vuoteen 2013 mennessä ehdotuksen, jolla varmistetaan, että jokaisessa uudessa autossa on vakiovarusteena parannettu järjestelmä, joka muistuttaa turvavyön kiinnittämisestä etu- ja takapenkillä sekä hälytyksäänellä että visuaalisesti;

78. kehottaa komissiota arvioimaan väsymysvaroittimien asentamisesta koituvia etuja ja velvoittamaan tarvittaessa niiden asentamiseen;

79. kehottaa ajoneuvojen valmistajia kiinnittämään sähköautojen ja muiden uusien käyttötekniikoiden kehittämisessä erityistä huomiota sekä matkustajien että auttajien ja pelastuspalvelujen tehokkaaseen suojelemiseen lisävaroilla;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

80. kehottaa jäsenvaltioita valvomaan ajoneuvojen ja kaksipyöräisten ajoneuvojen varusteiden, komponenttien ja varaosien tuonnissa paremmin sitä, että ne ovat sopivia ja korkeatasoisten eurooppalaisten kuluttajansuojavaatimusten mukaisia;

81. kehottaa komissiota tutkimaan yksityiskohtaisesti mahdollista yhteyttä ajoneuvojen parantuneen turvatekniikan ja kuljettajan heikentyneen riskien tiedostamisen välillä ja esittämään Euroopan parlamentille kahden vuoden kuluessa aihetta koskevan kertomuksen;

82. kehottaa komissiota luomaan yhtenäisen eurooppalaisen alueen, jossa tehdään säännöllisesti teknisiä tarkastuksia kaikille moottoriajoneuvoille ja niiden turvallisuuden kannalta olennaisille sähköisille järjestelmille; odottaa, että tarkastusten perustana käytetään mahdollisimman tiukkoja yhtenäistettyjä testausstandardeja; odottaa, että testaus ja testaussertifikaattien myöntäminen annetaan tehtäväksi riippumattomille testauslaitoksille, jotka on puolestaan itse sertifioitu yhdenmukaistetun standardin mukaisesti; odottaa, että nämä testaussertifikaatit tunnustetaan vastavuoroisesti;

83. kehottaa komissiota määrittelemään kahden vuoden kuluessa yhteiset normit vakavien onnettomuuksien jälkeen tehtäville teknisille tarkastuksille;

84. kehottaa komissiota edistämään ajoneuvojen korkeampia turvanormeja esimerkiksi ajoneuvoteknologiassa siten, että törmäykset voidaan ehkäistä; painottaa älyautojen ja älykkäiden teiden ekologia mahdollisuuksia sekä korostaa ajoneuvosta ajoneuvoon (V2V)- ja ajoneuvosta tienvarteen (V2R) -laitteita koskevien T&K-pilottihankkeiden merkitystä; kehottaa sekä komissiota ja jäsenvaltioita pidättymään siitä, että älykkäiden liikennejärjestelmien yhteydessä keskityttäisiin ainoastaan Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin;

85. kehottaa komissiota vahvistamaan yhteiset standardit ajoneuvojen renkaita ja erityisesti kulutus pintaa ja rengaspainetta varten ja käynnistämään vastaavat tarkastukset; kannattaa ajatusta renkaiden tarkastamisen sisällyttämisestä ajoneuvojen säännölliseen tekniseen valvontaan; kannattaa renkaita koskevien säännösten täytäntöönpanon parantamista tehostettujen tienvarsitarkastusten avulla; kehottaa komissiota laatimaan eritelvät rengaspaineen seurantajärjestelmiä varten, jotta voidaan taata renkaiden asianmukainen käyttö, josta koituu etuja sekä tieliikenneturvallisuudelle että ympäristölle;

Nykyaikaisen tekniikan käyttö ajoneuvoissa, infrastruktuurissa ja hätäpalveluissa

86. vaatii, että tienkäyttäjien käyttöön annetaan ennen matkaa ja sen aikana yksityiskohtaisia tietoja teiden senhetkisestä tilanteesta, tietoja vaarallisimmista tai epätavallisimmista tieosuuksista ja tietoja kussakin jäsenvaltiossa parhaillaan voimassa olevista liikennesäännöistä (esimerkiksi säännöistä, jotka koskevat nopeusrajoitusjärjestelmää ja suurinta sallittua veren alkoholipitoisuutta) esimerkiksi älykkäiden liikennejärjestelmien avulla; odottaa, että eurooppalaisen satelliittinavigointijärjestelmän Galileon mahdollisuuksia hyödynnetään täysipainoisesti tällä alalla;

87. kehottaa komissiota antamaan vuoden 2012 loppuun mennessä sellaisen lainsäädäntöehdotuksen, mukaan luettuina aikataulu ja yksityiskohtainen hyväksymismenettely, jossa edellytetään, että aluksi vuokrattuihin ajoneuvoihin ja myöhemmin ammattikäytössä oleviin ja yksityisiin ajoneuvoihin asennetaan onnettomuuksia koskevia tietoja ennen onnettomuutta, sen aikana ja sen jälkeen taltioiva standardoitu järjestelmä ("sähköisesti tapahtumatietoja rekisteröivät laitteet"); korostaa kuitenkin, että tällöin on huolehdittava yksittäisten henkilöiden tietosuojasta ja siitä, että tietoja käytetään pelkästään onnettomuustutkinnassa;

88. kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen ajoneuvojen varustamiseksi "älykkäällä nopeudenvalvontajärjestelmällä" ja pyytää sisällyttämään ehdotukseen aikataulun, lupamenettelyn sekä tarvittavan tieinfrastruktuurin;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

89. kehottaa komissiota tukemaan toimia, joilla ajoneuvoja ostavia asiakkaita kannustetaan hankkimaan ajoneuvon turvallisuutta lisääviä innovaatioita, joista monet eivät ole pakollisia mutta jotka todistetusti parantavat turvallisuutta; kehottaa vakuutusyhtiöitä myöntämään tuntuvampia etuja, kun ajoneuvoissa on turvajärjestelmiä, jotka todistetusti auttavat välttämään onnettomuuksia tai lievittämään niiden seurauksia;

90. kehottaa komissiota teettämään selvityksen uusista teknologioista, jotka parantavat tieliikenneturvallisuutta, kuten innovatiivisista ajovalojärjestelmistä (ennalta mukautuvat ajovalojärjestelmät);

91. vaatii komissiota vauhdittamaan direktiivin 2007/38/EY arviointia ja tarkistusta; kehottaa ottamaan huomioon teknologian edistymisen siten, että kaikkiin kuorma-autoihin asennetaan kuolleita kulmia poistavia erityisiä taustapeilejä, kamera- ja monitoriyhdistelmälaitteita tai muita teknisiä laitteita, joilla on tarkoitus estää etenkin onnettomuudet kuollessa kulmassa olevien pyöräilijöiden ja jalankulkijoiden kanssa;

92. pitää myönteisenä, että komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota moottoripyöräilijöiden turvallisuuden parantamiseen;

93. pitää vaiheittaista ja pakollista lukkiutumattoman jarrujärjestelmän asentamista kaikkiin uusiin moottoripyöriin tärkeänä toimenpiteenä, jolla voitaisiin vähentää ratkaisevasti vakavien moottoripyöraonnettomuuksien määrää;

94. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan siihen, että työmatkoilla siirrytään vähitellen käyttämään autoja, joissa on teknisiä valmiuksia, kuten väsymyksestä tai hajamielisyydestä varoittavat laitteet;

95. suosittaa ilmastointijärjestelmien asentamista kaikkiin uudempiin pitkän matkan kuorma-autoihin ja vanhempiin teknisen toteutettavuuden perusteella; katsoo, että näiden järjestelmien olisi toimittava myös silloin, kun moottori on lepotilassa, jotta kuljettajalle taataan asianmukainen lepo ajoneuvossa; kehottaa komissiota selvittämään asetuksen (EY) N:o 561/2006 8 artiklan 8 kohdan ilmausta "asianmukaiset nukkumismahdollisuudet";

96. pitää myönteisenä komission ilmoitusta "eCall"-järjestelmän käyttöönoton nopeuttamisesta ja kehottaa komissiota tutkimaan kahden vuoden kuluessa, olisiko mahdollista ulottaa se koskemaan moottoripyöriä, raskaita hyötyajoneuvoja ja linja-autoja ottaen erityisesti huomioon vammaisten henkilöiden erityistarpeet, ja tarvittaessa esittämään sitä koskevan ehdotuksen;

97. kehottaa komissiota suunnittelemaan toimia, joilla tuetaan ja suojellaan pelastuspalveluhenkilöitä onnettomuustilanteissa, kuten mahdollisuus yksilöidä tai hakea paikan päällä tietoja ajoneuvon moottorityypistä, turvatyynyjen kaltaisista passiivisista turvallisuusvarusteista tai erityismateriaalien käytöstä sekä kaikista muista asiaan liittyvistä teknisistä pelastustiedoista kunkin automallin osalta, jotta pelastusoperaatiota voidaan nopeuttaa;

Heikommassa asemassa olevien tienkäyttäjien suojelu

98. vaatii kiinnittämään muun muassa ajoneuvoja ja infrastruktuuria koskevien innovatiivisten teknologioiden avulla enemmän huomiota heikommassa asemassa oleviin tienkäyttäjiin, kuten moottoripyöräilijöihin, jalankulkijoihin, tientyöntekijöihin, pyöräilijöihin, lapsiin, iäkkäisiin ihmisiin ja vammaisiin, koska se on olennainen osa liikenneturvallisuutta; kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota iäkkäiden ihmisten ja liikuntarajoitteisten ihmisten tarpeisiin tieliikenteen käyttäjinä; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita kehittämään ohjelmia, joilla ehkäistään korkeaan ikään liittyviä onnettomuusriskejä ja helpotetaan iäkkäiden ihmisten aktiivista osallistumista tieliikenteeseen; suosittelee, että käytetään selvästi erottuvia teiden suoja-kaiteita ja että otetaan käyttöön erityiskaistoja heikommassa asemassa olevia tienkäyttäjiä varten;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

99. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia edistämään yhdessä turvallisia kouluun menoreittejä koskevia järjestelmiä lasten turvallisuuden parantamiseksi; huomauttaa, että nopeusrajoitusten käyttöönoton ja koululaisliikennettä valvovien poliisien palvelukseen ottamisen lisäksi on varmistettava myös koululinja-autoina käytettyjen autojen soveltuvuus ja ajajien ammattitaito;

100. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan pyöräilyä ja jalankulkua itsenäisinä liikennemuotoina ja kaikkien liikennejärjestelmien olennaisena osana;

101. kehottaa jäsenvaltiota

— velvoittamaan, että ajoneuvon kaikille matkustajille on mukana huomioliivit, ja

— kannustamaan pyöräilijöitä suojakypärien käyttöön ja huomioliivien tai vastaavan vaatetuksen käyttöön erityisesti yöllä taajamien ulkopuolella näkyvyytensä parantamiseksi;

102. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen, jossa vahvistetaan polkupyörien valmistajia varten vähimmäisvaatimukset polkupyörän valaisimille ja heijastaville pinnoille;

103. suosittelee, että alle kolmevuotiaita lapsia kuljetetaan ajoneuvoissa selkä ajosuuntaan sijoitetuissa turvaistuimissa;

*

* *

104. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Kehitysmaiden patoinfrastruktuurit

P7_TA(2011)0409

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 kehitysmaiden patoinfrastruktuurien vahvistamisen rahoittamisesta (2010/2270(INI))

(2013/C 56 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Maailmanpankin energiastrategiasta kehitysmaille ⁽¹⁾,

— ottaa huomioon raportin "World Development Report 2010: Development and Climate Change",

— ottaa huomioon vuonna 2011 julkaistun Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) ja Maailman ilmatieteellisen järjestön (WMO) raportin "Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone. Summary for Decision Makers",

— ottaa huomioon vuonna 2009 julkaistun kolmannen YK:n raportin maailman vesivarojen kehittämisestä (UN World Water Development Report),

— ottaa huomioon vuonna 2008 julkaistun Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) ja Maailman terveysjärjestön (WHO) raportin "The Energy Access Situation in Developing Countries",

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0067.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon vuonna 2007 julkaistun UNEPin pato- ja kehityshankkeen raportin "Dams and Development: Relevant practices for improved decision-making. A compendium of relevant practices for improved decision-making on dams and their alternatives",
 - ottaa huomioon 16. marraskuuta 2000 julkaistun Maailman patokomission loppuraportin "Dams and Development: a new framework for decision-making",
 - ottaa huomioon 8. marraskuuta 2010 julkaistun UNEPin raportin "High Mountain Glaciers and Climate Change",
 - ottaa huomioon vuonna 2008 julkaistun UNEPin raportin "Freshwater under threat. South Asia. Vulnerability Assessment of Freshwater Resources to Environmental Change",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0213/2011),
- A. toteaa, että nykyarvioiden mukaan maailmassa on yli 50 000 suurta patoa, 100 000 pienehköä patoa ja miljoona pientä patoa;
- B. ottaa huomioon, että kansainvälisten standardien mukaisesti yli 15 metriä korkeat padot määritellään suuriksi padoiksi ja alle 15 metriä korkeat padot yleensä pieniksi padoiksi;
- C. ottaa huomioon, että vuosina 1999–2001 Aasiassa rakennettiin noin 589 suurta patoa ja vuonna 2006 suunniteltiin 270:n 60 metrin tai sitä suuremman padon rakentamista tai ne olivat rakenteilla;
- D. toteaa, että lupa maailman kolmanneksi suurimman padon, Brazilian Belo Monte -padon, rakentamiseen myönnettiin vakavista ympäristöön liittyvistä huolenaiheista huolimatta, vaikka padon rakentamisen vuoksi veden alle jää 500 neliökilometriä maata, mikä aiheuttaa vakavaa vahinkoa Amazonaksen alueen korvaamattoman arvokkaalle ekosysteemille ja biologiselle monimuotoisuudelle ja minkä vuoksi 50 000 etupäässä alkuperäiskansoihin kuuluvaa henkilöä joutuu siirtymään kotiseudultaan;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan investointipankki on osallistunut useisiin laajoihin patohankkeisiin muun muassa Aasiassa (esimerkiksi Laosissa ja Pakistanissa);
- F. toteaa, että vesi on elintärkeä maataloudelle, että vain viittä prosenttia Afrikan viljelymaasta kastellaan, että alle kymmenen prosenttia potentiaalisesta vesivoimasta on hyödynnetty ja että ainoastaan 58 prosentilla Afrikan väestöstä on mahdollisuus saada turvallista juomavettä;
- G. katsoo, että Afrikan vesivarojen huono hoito on johtanut laajaan maaperän eroosioon, vedenkäsitteilykustannusten lisääntymiseen, nopeaan vesialtaiden liettymiseen, talouselämän taantumiseen ja vedenjakelun häiriöihin;
- H. toteaa, että suurten vesivoimalahankkeiden osuus on 25 prosenttia puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) mukaisesti ehdotetuista päästövähennyshyvytyksistä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- I. toteaa, että hajautetun vesi-infrastruktuurin kehittäminen on edellytys vedensaannin varmistamiselle Afrikassa ja vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamiselle; katsoo, että on parannettava veden varastointimenetelmiä, jotta voidaan varmistaa luotettava vedensaanti kuivuuskausien aikana ja säilyttää ylimääräinen vesi tulvakausiin; ottaa huomioon, että Afrikassa keskimääräinen veden varastointikapasiteetti asukasta kohden on noin 200 kuutiometriä vuodessa, mikä on paljon vähemmän kuin muiden maanosien kehitysmaiden varastointikapasiteetti;
- J. toteaa, että vuosina 2007–2008 tuki kaupan infrastruktuurille lisääntyi huomattavasti (75 prosenttia) ja että vaikka tämän alan maksusitoumukset ovat vaihdelleet voimakkaasti, vuoden 2008 lähes 5 miljardin euron kokonaismäärä on ennätysmäisen korkea;
- K. ottaa huomioon, että Maailmanpankki on suurin ulkopuolinen rahoittaja vesialalla 20 miljardin Yhdysvaltain dollarin sijoituksilla vesihankkeisiin, joita toteutetaan yli sadassa maassa;
- L. ottaa huomioon, että padoilla, jotka muuttavat perustavasti jokia ja luonnonvarojen käyttöä, on merkittävä vaikutus ihmisyyteisiin, jokien ja kosteikkojen ekosysteemeihin sekä luonnon monimuotoisuuteen;
- M. ottaa huomioon, että 16. marraskuuta 2000 julkaistussa Maailman patokomission raportissa todetaan, että kun suuret padot eivät onnistuneet tuottamaan niin paljon sähköä, eivätkä niin paljon vettä tai torjumaan niin hyvin tulvavahinkoja kuin odotettiin, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset ovat olleet valtavat ja ponnistelut näiden vaikutusten lievittämiseksi ovat enimmäkseen epäonnistuneet;
- N. ottaa huomioon, että padot aiheuttavat kasvihuonekaasupäästöjä, mukaan lukien metaanipäästöjä kasvillisuuden mädäntymisen seurauksena;
- O. toteaa, että YK:n arvion mukaan vuoteen 2050 mennessä 2 miljardia ihmistä elää vakavien tulvavahinkojen uhan alla;
- P. toteaa, että Maailman patokomission mukaan 40–80 miljoonaa ihmistä maailmassa on joutunut lähtemään pois kotiseudultaan patojen tieltä;
- Q. toteaa, että Maailman patokomission mukaan suurien patojen rakentaminen on useassa tapauksessa johtanut huomattavaan ja peruuttamattomaan lajien ja ekosysteemien häviämiseen ja että jokialueiden ekosysteemien ymmärtäminen, suojeleminen ja ennallistaminen on olennaisen tärkeää tasapainoisen inhimillisen kehityksen ja kaikkien lajien hyvinvoinnin edistämisen kannalta;
1. toteaa, että maailmanlaajuisesti sadan viime vuoden aikana tulvat ovat aiheuttaneet omaisuusvahinkoja ja ihmishenkien menetyksiä enemmän kuin mitkään muut luonnonkatastrofit, vaikka miljardeja dollareita on käytetty tulvien hallintaan;
 2. painottaa, että vesi on niukka luonnonvara, minkä vuoksi sen tasapuolista jakamista on pohdittava; korostaa siksi, että makeavesivarojen hallinnan uudelleenarviointi ilmastomuutoksen kannalta on epäilemättä maailman keskeisiä haasteita;
 3. huomauttaa, että asiakirjoihin perustuvan tiedon mukaan vakavien tulvien määrä on lisääntynyt 1900-luvun jälkipuoliskolla ja tulvat ovat merkittävä huolenaihe tulevina vuosikymmeninä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

4. toteaa, että vähiten kehittyneet maat ovat haavoittuvimpia tulvien vaikutuksille; tukee tulvien torjumista koskevia UNEPin suosituksia, joiden mukaan maankäytön hallinnan parantaminen olisi yhdistettävä sellaisten varastointimenetelmien parantamiseen, jotka perustuvat perinteiseen ja ajankohtaiseen tieteelliseen tietoon; kannattaa kriittisten ekosysteemien, kuten metsien ja kosteikkojen, ennallistamista, koska siten voidaan helpottaa vedensaintia ja metsät ja kosteikot voivat toimia puskureina äärimmäisiä sääilmiöitä, kuten tulvia, vastaan;

5. tähdentää, että maapallon lämpeneminen vaikuttaa sademääriin, jäätiköihin ja jäähän ja on siksi kasvava haaste elintarviketurvalle;

6. toteaa myös, että Himalajalla ja Andeilla tapahtuvan jäätiköiden sulamisen kiihtymisen vuoksi vuoris- toalueet ovat entistä alttiimpia tulville ja maanvyöryille; huomauttaa kuitenkin, että jäätiköiden sulaminen ei ole ainoa vesivirtaamiin vaikuttava tekijä Himalajalla vaan että myös monsuunisateiden ajankohdat ja voimakkuudet, muut sateet ja erityisesti maankäyttökäytännöt, kuten metsien hävittäminen, liiallinen laiduntaminen, erilaiset maatalous- ja asutusrakenteet, ovat ratkaisevia; painottaa erityisesti, että metsien häviämisen vuoksi vesi virtaa usein voimakkaammin ja nopeammin suuremmiksi kanaviksi, kun taas jäätikköjärvien äkillisistä purkautumisista aiheutuvat tulvat pahenevat usein kestävämmien maankäyttökäytäntöjen vuoksi;

7. pitää olennaisen tärkeänä ottaa käyttöön monihaaarainen tulvastrategia alueilla, joilla epävakaaat jäätikköjärvet ovat suuri tulvauhka, joka pahenee maapallon lämpenemisestä johtuvien sademäärien muutosten ja noen kertymisen myötä, minkä on todettu nopeuttavan jäätiköiden vetäytymistä; pitää näin ollen valittavana tulvien ehkäisyä koskevien toimien täydellistä puuttumista monissa vähiten kehittyneissä maissa mutta varoittaa luottamasta siihen, että suurten patojen avulla voitaisiin torjua etenkin ilmastomuutokseen liittyviä tulvavahinkoja, sillä rankkasateet lisäävät todennäköisesti äkkitulvien rajuutta ja esiintymistiheyttä, mikä herättää huolestuneisuutta patojen turvallisuudesta;

8. painottaa, että patojen rakentamista on arvioitava niiden jokivirtaamiin kohdistuvien vaikutusten sekä vesi- ja jokiluonnonvarojen hyödynnettävyyden kannalta ja siltä kannalta, joutuvatko ihmiset siirtymään pois juuriltaan, kärsivätkö paikallisten yhteisöjen kulttuuri ja tulolähteet tai heikentyvätkö ympäristöresurssit patojen rakentamisen vuoksi;

9. korostaa, että 16. marraskuuta 2000 julkaistun Maailman patokomission raportin "Dams and Development: A New Framework for Decision-Making" johtopäätöksessä todetaan, että suurten patohankkeiden kannattavuutta on vaikea arvioida, koska suurten patojen ympäristö- ja sosiaaliset kustannukset on otettu puutteellisesti huomioon taloudellisissa laskelmissa;

10. huomauttaa, että jäätiköiden vetäytyminen nopeuttaa jäätikköjärvien nopeaa laajenemista pisteeseen, jossa ne voivat purkautua äkillisesti ja aiheuttaa tulvia; on tyytyväinen siihen, että katastrofiriskin vähentämistä koskevan rahaston (GFDRR) Etelä-Aasian ohjelmassa on yhdessä suuronnettomuuksien vähentämiseen tähtäävän YK:n kansainvälisen strategian kanssa asetettu etusijalle jäätikkötulvia koskeva kysymys;

11. muistuttaa Perussa vuonna 1941 tapahtuneesta järkyttävästä onnettomuudesta, jossa Huarazin kaupunki tuhoutui jään patoaman järven äkillisen purkautumisen vuoksi ja 4 500 ihmistä kuoli;

12. muistuttaa, että tulvat vähiten kehittyneissä maissa uhkaavat paitsi ihmishenkiä myös kyseisten alueiden kehitystä; muistuttaa, että vuonna 1985 Khumbu Himalissa, Nepalissa, sijaitsevan jäätikköjärvien äkillinen purkautuminen tuhosi melkein valmiiksi rakennetun Namche Small Hydel -hankkeen;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

13. painottaa, että tutkimuskeskus ICIMOD (International Centre for Integrated Mountain Development) on kartoittanut yli 8 000 jäätikköjärveä yksistään Hindu Kushin ja Himalajan alueella ja että niistä 203 järven katsotaan olevan potentiaalisesti vaarallisia sijaintinsa ja luonnollisesti epästabiilien (moreeni)seinämiensä vuoksi;

14. tähdentää, että Etelä-Aasiassa arviolta 1,3 miljardia ihmistä on riippuvaisia kymmenestä pysyvästä jokialueesta, joiden vesi on peräisin sateista sekä Himalajalla sulavien lumen ja jäätiköiden virtaamista; kehottaa EU:ta asettamaan tämän alueen etusijalle veden yhä useammin aiheuttamiin tuhoihin liittyvien tulevien humanitaaristen katastrofien ehkäisemisessä;

15. tähdentää lisäksi, että vähiten kehittyneissä maissa jokien alajuoksulla sijaitsevien alueiden väestö saa elantonsa suistoalueiden luonnonvaroista ja että kyseiset alueet ovat maailman tuottoisimpia maanviljelys-alueita; muistuttaa, että niin Kiinan kuin Intian nopea talouskasvu perustuu osittain niiden johtavaan asemaan maailman riisin tuottajina ja että suurin osa niiden tuottamasta riisistä on peräisin Gangesin, Jangtsen ja Keltaisenjoen alueelta, joita kaikkia uhkaavat jäätikkötulvat;

16. panee merkille, että tarvitaan tasapainoisia investointeja kysynnän hallintaan liittyviin toimiin ja maankäytön hallintaan sekä veden talteenottoa ja varastointia koskevien menetelmien ja instituutioiden parantamiseen, jotta voidaan edistää veden kestävää ja tehokasta käyttöä, lieventää toistuvien tulvien ja kuivuuskausien vaikutuksia sekä varmistaa perustava vedensaanti pohjana Afrikan talouskasvulle; pyytää asettamaan etusijalle investoinnit, joissa keskitytään kasvuun, maaseudun köyhyyden vähentämiseen, ilmastomuutoksen sietämisen ja siihen sopeutumisen edistämiseen ja kansainvälisten jokialueiden yhteistyön edistämiseen;

17. panee merkille, että ei ole olemassa mitään tunnettua menetelmää luonnon jäätikköjärvien vahvistamiseksi mutta että UNEPin raportissa (2010) "High Mountains Glaciers and Climate Change" tuodaan esiin muita menetelmiä äkkitulvien lieventämiseksi, kuten imuputkien käyttö, avoimien kanavien ja tunnelien rakentaminen vedenpinnan tason madaltamiseksi jäätikköjärvisä sekä paikalliseen jokijärjestelmään virtaavan vesimäärän rajoittaminen vesialtaan käyttämisen avulla;

18. katsoo, että runsaasti tuottavia maatalousalueita on suojeltava tulvien seurauksilta, jotta nousevien talouksien kehitys ei käänny eikä elintarviketurvaa koskeva ongelma kärjisty; muistuttaa, että vaikka Himalajan jäätiköiden sulamisen vuoksi jokien virtaamien odotetaan lisääntyvän aluksi kahden–kolmen vuosikymmenen ajan, virtaamat kuitenkin vähenevät olennaisesti pitkällä aikavälillä; pitää siksi olennaisen tärkeänä kehittää strategioita, joiden avulla on mahdollista lieventää tulevia kuivuuskausia ja sopeutua niihin;

19. pitää välttämättömänä investointeja valmiuksien parantamiseen, koska moitteettoman vesitalouden instituutiot voivat varmistaa tehokkaaseen vesien hoitoon tehtyjen investointien kestävä tuoton ja parhaan mahdollisen veden jakelun ja käytön monilla talouden sektoreilla ja hallinnolliset ja poliittiset rajat ylittävällä tavalla;

20. tukee voimakkaasti Maailman patokomission suosituksia, joiden mukaan etusijalle olisi asetettava nykyisen infrastruktuurin mahdollisimman tehokas hyödyntäminen uusien hankkeiden toteuttamisen sijaan; katsoo, että olisi toteutettava nykyisten patojen säännöllisiä osallistavia tarkastuksia, jotta voidaan arvioida muun muassa patojen turvallisuuteen ja patojen mahdolliseen käytöstäpoistamiseen liittyviä seikkoja;

21. korostaa, että on mahdotonta ottaa käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmiä, seurata jäätikköjärvä ja tarjota vuoristoalueille ilmastomuutokseen sopeutumiseen ja sen hillitsemiseen tarvittavia käytännön toimia ilman yksityiskohtaista ja ajantasaista tietoa alueista, jotka ovat alttiita veteen liittyville riskeille; tukee paikallisten yliopistojen käynnistämää niin sanottua Himalayan University Consortium -aloitetta tehdä yhteistyötä tätä asiaa koskevan tieteellisten lisätutkimusten saralla;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

22. toteaa, että monet padot on suunniteltu jokivirtaamia koskevan historiallisen tiedon pohjalta olettaen, että virtaamat pysyvät entisensäkaltaisina; huomauttaa, että ilmastonmuutos on aiheuttanut valtavaa epävarmuutta patohankkeita koskevien parametrien suhteen (koska ilmastonmuutoksessa kyse ei ole vain keskiarvoista vaan myös ääri-ilmiöistä); painottaa myös, että ilmastonmuutos todennäköisesti pahentaa entisestään rehevöitymiseen liittyviä ongelmia ja että patojen taka-alueiden rehevöitymisen vuoksi myös alajuoksulla olevat alueet menettävät ravinteita, jotka ovat välttämättömiä maaperän hedelmällisyydelle;

23. painottaa, että tulvien seuraukset uhkaavat yhä useammin tärkeitä infrastruktuureja, jotka ovat avainasemassa, jotta kestävä kehitys ja elintarveturvan parantamista koskevat EU:n poliittiset tavoitteet voidaan saavuttaa vuosituhattavoitteiden mukaisesti, ja että näitä infrastruktuureja on suojeltava; suosittaa, että rahoituslaitosten (kahdenväliset avustusjärjestöt, monenkeskiset kehityspankit, vientiluottolaitokset, Euroopan investointipankki) olisi varmistettava, että kaikki patovaihtoehdot, joiden rahoitus on hyväksytty, valitaan kastelua, veden varastointia ja vesivoimaa koskevien vaihtoehtojen arvioimista koskevan, sovitun menettelyn perusteella ja Maailman patokomission ohjeiden mukaisesti; painottaa lisäksi, että vesivoimalat ovat myös erityisen riskialttiita äkkitulville ja lumivyöryille;

24. toteaa, että pienet vedenvarastointilaitokset voivat helpottaa ilmastonmuutoksen sietämistä tarjoamalla vedensantia ja kuivuuden lieventämistä koskevia kustannustehokkaita ratkaisuja ja parantaa elintarviketurvaa lisäämällä maatalouden tuottavuutta; huomauttaa, että pienimuotoista varastointia koskevat vaihtoehdot ovat virtaamien ulkopuolisia varastoja, pieniä monikäyttövarastoja ja pohjavesivarastoja;

25. korostaa, että on vähän näyttöä siitä, että suuret padot olisivat ainoa, paras tai paras mahdollinen ratkaisu sähköongelmaan, sillä niiden avulla ei välttämättä paranneta yhteiskunnan köyhän ja haavoittuvan väestöosan energiansaantia;

26. muistuttaa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevien velvoitteiden noudattamisesta; painottaa myös, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota patojen vaikutuksiin jokien alajuoksulla elävään väestöön, jonka elämää patojen rakentaminen voi muuttaa perusteellisesti esimerkiksi niin, että elintarviketurva menetetään;

27. rohkaisee rahoituslaitoksia ja EU:ta rahoittamaan sellaista maankäytön ja vesitalouteen liittyvää veden varastointimenetelmien parantamista koskevaa valmiuksien luomista ja koulutusta, joka perustuu tieteelliseen ja tekniseen tietämykseen sekä esimerkiksi perinteisiä kastelujärjestelmiä koskevan perimätiedon elvyttämiseen UNEPin raportissa "High Mountain Glaciers and Climate Change" hahmotellun lähestymistavan mukaisesti; katsoo, että kaikella EU:sta saatavalla rahoituksella olisi edistettävä kestävä kehitys ja elintarviketurvaa koskevan EU:n politiikan tavoitteita vuosituhannen kehitystavoitteiden mukaisesti;

28. painottaa, että patojen rakentaminen ja niiden vahvistaminen vähiten kehittyneissä maissa ei riitä haavoittuvien alueiden suojelemiseksi, ja kehottaa toteuttamaan yhteisiä toimia ongelman ytimen löytämiseksi eikä pelkästään oireiden hoitamiseksi, jotta voidaan estää EU:n veronmaksajien rahojen tuhlaaminen;

29. kehottaa EU:ta tulvien esiintymistiheyden ja rajuuden lisääntymisen syiden selvittämiseksi sitoutumaan tiukemmin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen, jotta se voi saavuttaa tavoitteensa rajoittamalla maapallon keskilämpötilan nousu korkeintaan kahteen celsiusasteeseen yli esiteollisen tason;

30. kehottaa EU:ta panemaan kattavasti täytäntöön ja edistämään päästövähennystoimia, etenkin sellaisia nokipäästöjen vähentämistoimia kuin metaanin talteenotto hiilen, öljyn ja kaasun tuotannossa ja siirrossa, metaanin talteenotto jätehuollossa sekä vähän ympäristöä kuormittavien liesien käyttö ruoanlaitossa, joilla edistetään ilmastonmuutoksen torjuntaa ja hidastetaan jäätiköiden vetäytymistä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

31. on edelleen vakuuttunut siitä, että pienet vesivoimalapadot ovat suuria vesivoimalapatoja kestävämpiä ja taloudellisesti kannattavampia; painottaa erityisesti, että paikallisista uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöön perustuvat hajautetut pienet energiahuoltojärjestelmät (pienimuotoiset vesivoima- sekä kotikäytössä olevat aurinkosähkö-, tuulienergia- ja biomassajärjestelmät) soveltuvat paremmin keskitetyistä energiahuoltoverkostoista kaukana sijaitseville maaseutualueille;

32. korostaa, että noki on edelleen hiilidioksidiin verrattava jäätiköiden vetäytymisen syy; muistuttaa erityisesti, että noki ja otsoni alailmakehässä ovat haitallisia ilmansaasteita, jotka vahingoittavat terveyttä ja vähentävät elinajanodotetta sekä kiihdyttävät lumen ja jään sulamista koko maailmassa, myös arktisilla alueilla, Himalajalla ja muilla jään ja lumen peittämällä alueilla; painottaa, että otsoni on myös pahin satoja vähentävä ilmansaaste, joka heikentää näin myös elintarviketurvaa; panee merkille, että metaani on tärkeä otsonia muodostava yhdiste ja että metaanipäästöjen vähentämisellä vähennetään myös otsonin muodostumista;

33. kehottaa välittömiin toimiin noki- ja metaanipäästöjen vähentämiseksi ensisijaisesti saastuttavien päästöjen vähentämiseen tähtäävän teknologian tutkimuksen ja investointien edistämisen avulla, jotta jäätiköiden ja lumen sulaminen voidaan pysäyttää nopeasti; suosittaa, että koska noki- ja metaanihiukkaset eivät pysy kauan ilmakehässä, erilaisten nopeiden toimien yhdistelmällä vähennettäisiin jyrkästi ja nopeasti jäätikkötulvien uhkaa;

34. kehottaa EU:ta edistämään sellaisen nykyisen tekniikan käyttöä, jonka avulla vähennetään jyrkästi nokipäästöjä; painottaa, että on tuettava ja rohkaistava sellaisten säännösten antamista ja noudattamista, joilla kielletään metsien kaskeaminen, toteutetaan tiukkoja ja säännöllisiä ajoneuvojen päästötötestejä, rajoitetaan biomassan polttamista ja seurataan voimaloiden vuotuisia päästöjä; kehottaa EU:ta edistämään UNEPin raportissa "Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone" esitettyjä 16 eri toimenpidettä noki- ja metaanipäästöjen vähentämiseksi, jotta voidaan parantaa ilman laatua ja saavuttaa ilmastohyötyjä koskevat lähiajan tavoitteet EU:n ja kehitysmaiden vuoropuhelun mukaisesti ja pyrkiä laajentamaan nykyisiä alueellisia ilman pilaamisen ehkäisemistä koskevia sopimuksia valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen (CLRTAP) puitteissa tehtävän työn pohjalta;

35. kehottaa EU:ta edistämään (mahdollisesti YK:n alaisen) tulvia, maanvyörymiä ja tsunameita koskevan varhaisvaroitusjärjestelmän perustamista ja varmistamaan, että asiaa koskeva tieto saavuttaa kaukaiset alueet ja haavoittuvimmat väestöryhmät kehitysmaissa;

36. panee merkille käynnissä olevat neuvottelut nokipäästöjen sisällyttämisestä valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen (CLRTAP) Göteborgin pöytäkirjan tarkistamiseen esimerkkinä ja pitää tärkeänä vastata UNEPin raporttiin "Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone" laatimalla maailmanlaajuinen toimintasuunnitelma ilmaston lämpenemistä lyhytaikaisesti edistävien hiukkasten päästöjen vähentämiseksi;

37. kehottaa EU:ta edistämään maiden välistä vuoropuhelua ottaen huomioon jäätikkötulvien rajat ylittävän luonteen, jotta voidaan laatia luonnonkatastrofeja koskevia strategioita ja edistää asianmukaisia investointeja Hindu Kushin ja Himalajan alueen maiden suojelemiseksi tulvilta; kehottaa tunnustamaan sen tosiseikan, että tämä ongelma ei ole yhden maan ratkaistavissa vaan siihen tarvitaan useita maita; kehottaa siksi käyttämään monenkeskistä lähestymistapaa ongelman ratkaisemisessa;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

38. suositaa, että YK:n alaisuuteen perustetaan välittömästi sellainen rajat ylittävä elin, jonka nimenomaisena tehtävänä on saatavissa olevan tiedon jakaminen, rajat ylittävien veteen liittyvien riskien aiheuttamien ongelmien ratkaiseminen ja niiden syiden löytäminen sekä asianmukaisten sopeuttamistoimien ja riskien vähentämistä koskevien toimien ehdottaminen; painottaa, että ilman tällaisen välittäjäelimen ohjausta tulvien ehkäisyä ja hillitsemistä koskevat tärkeät neuvottelut saattavat muodostua ylityspääsemättömän vaikeaksi tehtäväksi kahden vastakkaista näkemystä edustavan maan välillä; korostaa, että jäätikköalueita, joilta tulvat ovat usein lähtöisin, pidetään strategisesti tärkeinä alueina, jotka muodostavat kansakuntien välisiä rajoja, ja että tästä syystä asianomaiset osapuolet saattavat olla vastahakoisia elintärkeän tiedon jakamiseen;

39. huomauttaa, että patorakennushankkeet vaikuttavat kansainväliseen turvallisuuteen; painottaa, että vaikutukset voivat olla kielteisiä rajat ylittävien kiistojen, yhteiskunnallisten levottomuuksien ja ympäristöhaittojen syntymisen vuoksi; muistuttaa kuitenkin, että energian ja veden toimittamista koskevilla kysymyksillä voi olla myönteisiä vaikutuksia, koska niiden ratkaisemiseksi on vahvistettava myös naapurivaltioiden tai -alueiden välistä vuoropuhelua;

40. korostaa, että kaikki patohankkeet olisi arvioitava seuraavien viiden kriteerin pohjalta: tasapuolisuus, tehokkuus, osallistuminen päätöksentekoon, kestävyys ja vastuullisuus; kehottaa laajemmin, että patojen rakentamista koskevassa päätöksenteossa otetaan täysin huomioon ihmisoikeuksien käsite; muistuttaa erityisesti, että jos hankkeet vaikuttavat alkuperäis- ja heimokansojen elämään, päätöksenteon on pohjauduttava niiden vapaaehtoiseen, ennalta annettuun ja tiedoksi annettuun suostumukseen; kehottaa sellaisten perusteellisten vaikutustenarviointien tekemiseen, joissa arvioidaan toteutettavien patohankkeiden ympäristö- ja sosiaaliset kustannukset täysimääräisesti ja avoimesti sekä siten, että yleisö osallistuu siihen, ennen kunkin patohankkeen hyväksymistä;

41. on huolestunut siitä, että Maailmanpankki on käyttänyt yli sata miljardia dollaria patojen rakentamiseen, pääasiassa laajoihin, ventiin suunnattuihin vesivoimalahankkeisiin, mikä on johtanut 40–80 miljoonan ihmisen siirtymiseen kotiseudultaan, tulonmenetyksiin, ekosysteemien vahingoittumiseen sekä kehitysmaiden valtaaviin velkataakoihin;

42. korostaa, että patojen rakentamisen vuoksi kotiseudultaan siirtymään joutuneille ihmisille olisi taloudellisen korvauksen lisäksi varmistettava, että he kykenevät saamaan riittävän toimeentulon pitkällä aikavälillä;

43. kehottaa kaikkien käytettävissä olevien tulvien vaikutusten lieventämistä koskevien vaihtoehtojen kattavaan, avoimeen ja osallistavaan arviointiin, jotta tulvien seurauksia voidaan lievittää ja vastata vesi- ja energiatarpeisiin siten, että etusijalle asetetaan ekosysteemiperusteiset ratkaisut ja nykyisten järjestelmien tehostaminen ja kestäväyttäminen;

44. kehottaa EU:ta noudattamaan niin sanottua "soft path" -hallintomallia tulvien ehkäisemiseksi; myöntää, että tulvaolosuhteet eivät ole staattisia ja siksi tarvitaan joustavaa lähestymistapaa; kehottaa parantamaan tulvien ennustamista ja tulvia kestäväää rakentamista sekä kehittämään tulva-alueiden veden varastointia ja veden johtamista koskevia järjestelmiä;

45. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Kehitysmaiden auttaminen selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista

P7_TA(2011)0410

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 EU:n poliittisesta toimintakehyksestä kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista (2010/2100(INI))

(2013/C 56 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon velvoitteet, jotka sisältyvät YK:n taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen, jonka sopimuspuolia kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat, ja etenkin sen 11 artiklaan oikeudesta ravintoon,
- ottaa huomioon vuonna 1996 järjestetyn maailman elintarvikehuippukokouksen (Rooman julistuksen) tavoitteen puolittaa nälästä kärsivien ihmisten määrä vuoteen 2015 mennessä,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhanen vaihteen huippukokouksessa syyskuussa 2000 hyväksytyt vuosituhanen kehitystavoitteet ja erityisesti ensimmäisen vuosituhattavoitteen, joka on äärimmäisen köyhyden ja nälän kitkeminen,
- ottaa huomioon Genevessä 22. toukokuuta 2008 pidetyn YK:n ihmisoikeusneuvoston erityisistunnon, jossa käsiteltiin muun muassa elintarvikkeiden hintojen voimakkaasta noususta johtuvan maailman elintarvikekriisin pahenemisen kielteistä vaikutusta ravinnon saantia koskevaan oikeuteen,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteisen julkilausuman "Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus",
- ottaa huomioon Lontoossa 13. huhtikuuta 1999 allekirjoitetun elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen, jonka tavoitteina on edistää maailman elintarviketurvaa ja parantaa kansainvälisen yhteisön kykyä vastata elintarvikkeita koskeviin hätätilanteisiin ja muihin elintarvikkeita koskeviin kehitysmaiden tarpeisiin,
- ottaa huomioon vuonna 2009 järjestetyn elintarviketurvaa koskevan maailman huippukokouksen julistuksen ja FAO:n valmisteleman vapaaehtoisesti noudatettavan ohjeiston, joka koskee maanomistuksen ja muiden luonnonvarojen vastuullista hallintoa (Voluntary Guidelines on Responsible Governance of Tenure of Land and other Natural Resources),
- ottaa huomioon FAO:n vapaaehtoisesti noudatettavan ohjeiston, joka koskee riittävän ravinnon saantia koskevan oikeuden asteittaisen toteuttamisen tukemista kansallisen elintarviketurvan yhteydessä (Voluntary Guidelines to support the progressive realization of the right to adequate food in the context of national food security),
- ottaa huomioon elintarvikkeiden hintojen vaihtelusta G20-kokoukselle laaditun virastojen välisen raportin "Price Volatility in Food and Agricultural Markets: Policy Responses", joka luovutettiin G20-ryhmän puheenjohtajavaltiolle Ranskalle 2. kesäkuuta 2011,
- ottaa huomioon EU:n maapoliittiset suuntaviivat (EU Land Policy Guidelines) marraskuulta 2004,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2011 ilmestyneen OECD:n ja FAO:n yhteisen julkaisun maatalouden näkymistä vuosina 2011–2020,
- ottaa huomioon maataloudesta ja elintarviketurvasta vuonna 2003 allekirjoitetun Maputon julistuksen, jossa Afrikan maiden hallitukset sitoutuivat osoittamaan vähintään kymmenen prosenttia vuotuisesta kansallisesta talousarviostaan maatalouteen,

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon Maailmanpankin raportin kehityksestä maailmassa vuonna 2008 "Agriculture for Development",
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020",
- ottaa huomioon FAO:n uusimman joka toinen vuosi elintarvikkeista julkaistavan Food Outlook -katsauksen (kesäkuu 2011),
- ottaa huomioon kansainvälisen maataloustutkimusfoorumin IAASTD:n 15. huhtikuuta 2008 julkaiseman raportin,
- ottaa huomioon maailmanlaajuisesta elintarviketurvasta L'Aquilassa 10. heinäkuuta 2009 annetun yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon YK:n perusturva-aloitteen (UN Social Protection Floor Initiative),
- ottaa huomioon YK:n merioikeusyleissopimuksen vuodelta 1982,
- ottaa huomioon vastuullista kalastusta koskevat FAO:n käytännesäännöt vuodelta 1995,
- ottaa huomioon FAO:n vuosittaisen katsauksen maailman kalastuksen ja vesiviljelyn tilasta vuonna 2010,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1337/2008 ⁽¹⁾ rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa,
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 hyväksytyn komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "EU:n poliittinen toimintakehys kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista" (KOM(2010)0127) ja 10. toukokuuta 2010 hyväksytyt neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 hyväksytyn komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Humanitaarinen elintarvikeapu" (KOM(2010)0126) ja 10. toukokuuta 2010 hyväksytyt neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2007 rehujen ja elintarvikkeiden hintojen noususta ⁽²⁾, 22. toukokuuta 2008 elintarvikkeiden hintojen noususta Euroopan unionissa ja kehitysmaissa ⁽³⁾ sekä 17. helmikuuta 2011 elintarvikkeiden hinnannoususta antamansa päätöslauselmat ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Afrikan maatalouden edistämisestä – Ehdotus maatalouden kehittämistä ja elintarviketurvasta Afrikassa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman FAO:n huippukokouksesta ja elintarviketurvasta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman "EU:n johdonmukainen kehitysyhteistyöpolitiikka ja julkista kehitysapua täydentävä kehitysapu (ns. ODA+)" ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Kinshasassa 4. joulukuuta 2010 hyväksytyn AKT:n ja EU:n yhteisen edustajakokouksen päätöslauselman elintarviketurvasta ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 62.

⁽²⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 621.

⁽³⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 71.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0071.

⁽⁵⁾ EUVL C 297 E, 20.11.2008, s. 201.

⁽⁶⁾ EUVL C 46 E, 24.2.2010, s. 10.

⁽⁷⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 69.

⁽⁸⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 47.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, AKT-EU/100.879/10/lopullinen.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon oikeutta ravintoon käsittelevän YK:n erityisraportin 29. tammikuuta 2011 julkaisemat kahdeksan suositusta G20-ryhmälle,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvostolle 8. maaliskuuta 2011 esitetyn YK:n erityisraportin "Agroecology and the Right to Food" -raportin oikeudesta ravinnon saantiin,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A7-0284/2011),
- A. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan nälästä kärsivien ihmisten määrä oli 925 miljoonaa vuonna 2010; ottaa huomioon, että maailmanlaajuisesti alipainoa esiintyy 26 prosentilla alle 5-vuotiaista lapsista ja yli kolmasosa alle 5-vuotiaiden kuolemista johtuu aliravitsemuksesta; ottaa huomioon, että vain puolet kaikista kehitysmaista (62 maata 118:sta) etenee vuosittain asetettujen saavuttamisessa; ottaa huomioon, että maailmanlaajuisen talouden taantuma ja elintarvikkeiden ja polttoaineiden nousevat hinnat ovat pahentaneet elintarviketilannetta monissa kehitysmaissa ja erityisesti vähiten kehittyneissä maissa ja jarruttaneet siten osittain köyhyyden vähentämisessä viime vuosikymmenen aikana saavutettua edistystä;
- B. ottaa huomioon, että nälkä ja aliravitsemus ovat ihmiskunnan suurimpia kuolinsyitä ja suurimpia uhkia rauhalle ja turvallisuudelle maailmassa;
- C. ottaa huomioon, että FAO:n tammikuussa 2011 julkaiseman uusimman elintarvikkeiden hintaindeksin mukaan elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet kuukausi kuukaudelta elokuusta 2010 lähtien ja saavuttaneet korkeamman tason kuin vuoden 2008 elintarvikkeiden hintahuipun aikana; ottaa huomioon, että perustuotteiden hintojen epävakaus vaikuttaa suuresti alhaisen tulotason maihin ja kehitysmaiden köyhimpiin, haavoittuvaisimpiin ja syrjäytyneimpiin väestöosiin;
- D. ottaa huomioon, että maataloustuotteiden maailmanlaajuisen kysynnän odotetaan nousevan 70 prosentilla vuoteen 2050 mennessä ja että tuotanto on toteutettava vähemmän vettä ja torjunta-aineita, vähemmän maata ja kestäviä agroekologisia tuotantomenetelmiä käyttäen, samaan aikaan kun maailman väestömäärän odotetaan saavuttavan tuolloin yhdeksän miljardia; ottaa huomioon, että puutteellista elintarviketurvaa pahentavat perustuotteilla käytävä keinottelu, maaperän huonontuminen, vedenpuute, ilmastonmuutos, globaalit maahankinnat, maanomistuksen epävarmuus etenkin köyhimpien ja haavoittuvimpien väestöosien kohdalla, globaalit siemenmonopolit, maatalousperäisiä polttoaineita koskeva kysyntä ja energiaan liittyvät politiikat;
- E. ottaa huomioon, että 85 prosenttia maailman arvioidusta kalakannasta on joko täysin hyödynnettyä, ylikalastettua tai uhanalaista ja että FAO:n vuoden 2010 maailman kalastuksen ja vesiviljelyn tilaa koskevan katsauksen mukaan riippuvuus kalasta eläinvalkuaisen lähteenä elintarvikkeiden saannissa matalan tulotason maissa on vähintään 20 prosenttia;
- F. ottaa huomioon, että maatalous tarjoaa kehitysmaissa työtä ja toimeentuloa yli 70 prosentille työvoimasta, josta pääosa on naisia; toteaa Maailmanpankin arvioivan, että maatalouden alalla tapahtuva kasvu on kaksi kertaa tehokkaampi köyhyyden vähentäjä kuin muiden alojen kasvu, mutta panee myös merkille maaseudun muihin kuin maatalousaloihin investoimisen merkityksen kasvun ja työpaikkojen luomisessa;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- G. katsoo todisteiden osoittavan pienviljelyn ja keskisuuren viljelyn potentiaalin elintarvikkeiden kokonaistuotannon lisäämisessä; ottaa huomioon, että kehitysmaiden keskittyminen pelkästään vientituotantoon voisi vaikuttaa kielteisesti erityisesti pienviljelijöinä toimiviin naisiin;
- H. katsoo, että yksityisomaisuuden suoja ja oikeusvaltion periaate ovat perusedellytyksiä maatalouden yksityisten sijoitusten lisäämiseksi;
- I. katsoo, että parempiin siemeniin, lannoitteisiin ja kastelujärjestelmiin tarkoitettujen lainojen tai mikroluottojen saatavuuden puutteen takia kehitysmaiden pienviljelijöillä on vakavia esteitä maataloustuotannon lisäämisessä; katsoo, että valtiolla on ratkaiseva asema kestävässä kehityksessä ja tuotanto- ja jalostusvalmiuksien kehittämisessä;
- J. ottaa huomioon, että maataloudelle kansainvälisesti osoitetun virallisen kehitysavun osuus on laskenut dramaattisesti viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana;
- K. ottaa huomioon, että EU reagoi nopeasti vuoden 2008 elintarvikekriisiin perustamalla elintarvikehoitusvälineen; ottaa huomioon, että näiden toimenpiteiden vaikutusta nälän ja puutteellisen elintarviketurvan rakenteellisiin syihin sekä pieniin ja keskisuuriin perheviljelmiin, erityisesti naisten hoitamiin, on ollut vaikea mitata, ja katsoo, että tämän elintarvikehoitusvälineen laajentamisen edelleen tai lisärahoituksen osoittamisen sille ei pitäisi olla automaattista, vaan siitä pitäisi päättää varojen jakamisen tehokkuutta elintarviketurvan parantamisessa kaikissa edunsaajamaissa koskevien riippumattomien vaikutustenarviointien perusteella;
- L. katsoo, että aliravitsemuksen seuraukset, kuten sikiöaikaiset kasvuhäiriöt tai hidastunut kasvu kahden ensimmäisen elinvuoden aikana johtavat peruuttamattomiin vaurioihin, muun muassa lyhyempään pituuteen aikuisena, vähempään koulunkäyntiin, pienempiin tuloihin aikuisena ja jälkeläisten alempaan syntymäpainoon, ja että ne on edelleen katsottava valtavaksi ongelmaksi monien etelän maiden kestäväälle kehitykselle;
- M. ottaa huomioon, että elintarviketurvaan on vuodesta 2008 alkaen kiinnitetty enemmän poliittista painoarvoa, mikä on johtanut hankkeiden moninkertaistumiseen kansainvälisellä tasolla, mikä edellyttää kattavaa maailmanlaajuista strategiaa;

Elintarvike- ja ravitsemusturvaa koskeva EU:n toimintakehys: ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa kestävään maatalouteen

1. painottaa, että nälästä kärsivien ihmisten määrää ei voida hyväksyä, ja pahoittelee, että kansainvälisillä toimilla ei ole tähän mennessä saavutettu ensimmäistä vuosituhattavoitetta; kehottaa toteuttamaan kiireellisiä toimia kansainvälisesti sitovien velvoitteiden täyttämiseksi ja tekemään riittävän ja ravitsevan ravinnon saantia koskevasta oikeudesta todellisuutta;
2. painottaa, että poliittinen vakaus on edellytys elintarviketurvan parantamiselle, ja kehottaa siksi kaikkia osapuolia osoittamaan poliittista tahtoa, jota tarvitaan tämän vakauden varmistamiseksi;
3. pitää myönteisenä komission ehdotusta EU:n poliittiseksi toimintakehykseksi kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista; katsoo kuitenkin, että maailmanlaajuinen elintarvikekriisi on ennennäkemättömän suuri ja kasvava humanitäärinen ongelma ja merkittävä uhka rauhalle ja turvallisuudelle maailmassa, ja katsoo, että vaikka komissiolle on annettava tunnustusta siitä, että se haluaa etsiä ratkaisuja, joilla autetaan miljardia äärimmäisessä köyhyydessä elävää ihmistä, Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on kiireellisesti tehtävä uusia investointeja maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen ennen kaikkea uuden YMP-lainsäädännön vuoksi ja otettava käyttöön erityismekanismeja tarpeeksi suurten maailmanlaajuisten peruselintarvikevarastojen luomiseksi sekä poistettava omat kaupan esteet ja kevennettävä vaikeimmassa tilanteessa olevien maiden velkataakkaa; katsoo, että komission olisi otettava kehitysavun laskelmissaan paremmin huomioon tiettyjen maiden elintarviketurvakysymykset;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

4. pitää tervetulleena humanitaarista elintarvikeapua ja elintarviketurvaa koskevia komission tiedonantoja; kehottaa panemaan tiedonannot johdonmukaisesti ja koordinoitusti täytäntöön, jotta nälän, aliravitsemuksen ja puutteellisen elintarviketurvan perussyihin voidaan pureutua paremmin myös elintarvikkeiden jakamista maiden sisällä ja niiden välillä koskevan kysymyksen osalta, ja keskittymään erityisesti yhteiskunnan köyhimpiin ja syrjäytyneimpiin osiin; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan täytäntöönpanosuunnitelman kehitysprosessia elintarviketurvan poliittisten puitteiden tueksi ja hyväksymään sen, kun se on valmis; suhtautuu myönteisesti siihen, että erityistä huomiota kiinnitetään niihin, joihin katastrofi on vaikuttanut eniten, eli naisiin ja lapsiin; katsoo, että kriisin puhjetessa on olennaista varmistaa yhteisön valmiudet hankkia elintarvikkeita lyhyellä ja pitkällä aikavälillä; muistuttaa, että hätämekanismit eivät saa olla pitkäaikainen ratkaisu; ilmaisee syvän huolensa kyseisten mekanismien kielteisistä vaikutuksista erityisesti paikallisiin talouksiin; korostaa, että kestävä kehityspolitiikan pitäisi perustua pitkäaikaisiin ja yhteistyöhön perustuviin lähestymistapoihin;
5. korostaa hätäavun, kunnostuksen ja kehityksen välisen siteen vahvistamisen merkitystä; vaatii antamaan saataville enemmän resursseja, jotta voidaan taata avun jatkuvuus, ja keskittämään keskustelun nykyisten rahoitusvälineiden joustavuuteen ja täydentävyyteen; pyytää parantamaan humanitaaristen järjestöjen ja kehitysyhteistyövirastojen välistä vuoropuhelua ja koordinointia;
6. kehottaa EU:ta arvioimaan YMP:tä koskevien uudistusehdotustensa kehitysvaikutuksen, jotta voidaan parantaa johdonmukaisuutta YMP:n ja EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden välillä;
7. kehottaa EU:ta lisäämään kehitysapuohjelmissaan tukea pienviljelijöiden, talonpoikien ja keskiuuria tiloja pitävien viljelijöiden harjoittamalle maanviljelytuotannolle, joka on tarkoitettu ensisijaisesti paikalliseen käyttöön, ja investoimaan kansallisesti johdettuihin osallistaviin suunnitelmiin, jotka pitäisi panna täytäntöön paikallisella tasolla yhteistyössä maanviljelijöiden ja heidän edustajiensa, alue- ja paikallisviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen kanssa; korostaa, että sellaisia julkisia investointeja kestävien agroekologisten viljelyjärjestelmien tutkimukseen on lisättävä, jotka edistävät myös maatalouden ja maaseutualan tuottavuutta ja kilpailukykyä;
8. korostaa, että monien eri elintarviketurvallisuuksien kehitysyhteistyön sidosryhmien, erityisesti alue- ja paikallisviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen, kanssa olisi perustettava kumppanuuksia; korostaa, että koska alue- ja paikallisviranomaiset ovat lähellä alueita ja paikallista väestöä ja koska niillä on valmiudet koordinoida eri toimijoiden toimia, niillä on olennainen asema välittäjänä ja kehitysoorumina; korostaa, että toimielinten ja kansalaisjärjestöjen jäsenneilyä vuoropuhelua olisi laajennettava elintarviketurvaa koskeviin kysymyksiin;
9. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja muita kehitysavun antajia, myös kansalaisjärjestöjä, osoittamaan investointinsa kohdennetummin maatalousalalle, jotta paikalliset ihmiset saisivat syyn olla muuttamatta muualle;
10. toistaa, että on tärkeää edistää maataloutta kehitysmaissa ja myöntää riittävä osuus EU:n kolmansien maiden julkisesta kehitysavusta maatalousalalle; pahoittelee, että maataloudelle myönnetyn kehitysavun määrä on pudonnut jyrkästi 1980-luvulta, ja pitää myönteisenä, että nyt tulee tämän kehityssuunnan muuttamiseen tunnustetaan; kehottaa komissiota asettamaan kehitysavussa etusijalle maatalouden, myös maanviljelijöiden tukemisen markkinoille pääsyssä;
11. muistuttaa, että koska suurin osa köyhistä väestöistä saa elantonsa maanviljelystä, kestävä maatalouden kehittäminen sekä maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevan kansainvälisen arvioinnin (IAASTD) tulosten perinpohjainen tarkastelu ovat ensimmäisen vuosituhatvuoden toteutumisen välttämättömiä edellytyksiä; katsoo, että erityisesti pienviljely on vastaus riittävän elintarvikehuollon haasteeseen, sillä siinä painotetaan yhtäältä naisten roolin vahvistamista erityisesti paikan päällä tapahtuvan tuotteiden jalostamisen sekä lainojen ja mikroluottojen yleistymisen kautta ja toisaalta pientuottajien osuuskuntien olennaista merkitystä tehokkaan maatalous- ja kauppapolitiikan määrittämisessä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

12. palauttaa mieliin, että maatalousalan kehittäminen edellyttää pitkän aikavälin investointeja koko arvoketjuun aina tuottajalta kuluttajalle saakka; katsoo, että tämä tarkoittaa tarvittavan infrastruktuurin luomista, kuten teitä, markkinayhteyksiä ja tietoa itse markkinoista sekä tuotteiden monipuolistamisen mahdollisuuksista;

13. katsoo, että kehitysmaiden tukistrategiaan on sisällyttävä koulutussuunnitelma, joka on suunnattu työpaikkojen luomiseen ja joka mahdollistaa, että nuoret voivat opiskella kestävästä maataloustiedestä kehittävään parempilaatuisiin, erikoistuneisiin ja kestäviin tuotantomuotoihin, millä vähennetään maaseutualueilta poismuuttoa ja köyhyyttä;

14. painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää, että maanviljelijät saavat omien elintarviketarpeidensa täyttämisen lisäksi tulot, joita he tarvitsevat koulutukseen ja investointiin;

15. painottaa, että on tärkeää ottaa paikalliset maatalousjärjestöt mukaan maatalouspolitiikan täytäntöönpanon eri vaiheisiin kehitysmaissa ja että Euroopan unionin olisi siksi pyrittävä vahvistamaan paikallisia yhdistyksiä taatakseen, että paikallisyhteisöjen edut turvataan;

16. yhtyy siihen, että IAASTD:n raportin mukaisesti EU:n tukiohjelmissa olisi keskityttävä kestäväan, ensisijaisesti pieneen ja keskisuureen elintarviketuotantoon sekä menetelmiin, joilla vahvistetaan biologista monimuotoisuutta, estetään hedelmällisen maaperän huononemista ja edistetään vähäistä ulkopuolista painosta vaativia käytäntöjä samalla kun lisätään kehitysmaiden maataloustuotantoa, mikä voidaan saavuttaa tarjoamalla pieniä ja keskisuuria tiloja pitävälle paremmat mahdollisuudet lainoihin ja mikroluottoihin, joiden korot ja ehdot ovat reilut;

17. katsoo, että EU:n olisi edistettävä sellaisten paikallislajikkeihin kuuluvien siementen käyttöä, jotka soveltuvat kehitysmaiden ilmasto-olosuhteisiin ja jotka voidaan helposti varastoida, kaupata ja toimittaa viljelijöille, koska niihin ei sovelleta immateriaalioikeuksia;

18. kehottaa EU:ta ja kehitysmaita kehittämään kestäviä viljelymenetelmiä ja uusia teknologioita koskevia yhteisiä tutkimus- ja koulutusvalmiuksia erityisesti julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja yhteisten hankkeiden avulla, mukaan luettuna lisäarvon tuottaminen elintarvikkeiden keräys- ja varastointipisteissä pakkaamisen ja jalostamisen avulla;

19. vaatii, että on vahvistettava julkisin varoin rahoitettua tutkimusta ja taitotiedon siirtoa kestäväan maanviljelyksen alalla siten, että edistetään toimintoja, jotka vahvistavat pienviljelijöiden asemaa maatalouden tulosten optimoinnissa ilmastonmuutoksen ja yhä lisääntyvän resurssien kysynnän aiheuttamiin haasteisiin mukautumalla;

20. kehottaa perustamaan mekanismeja, joilla suojellaan metsiä, alkuperäiskansoja, kosteikkoja ja perinteisiä maatalouskäytäntöjä kolmansissa vientimaissa;

21. katsoo, että kun otetaan huomioon maailman väestönkasvu ja luonnonvaroihin kohdistuvan paineen lisääntyminen, on tärkeää luoda kestävämpiä, enemmän energiaa säästäviä ja tehokkaampia tuotantotapoja maailmanlaajuisesti; vaatii, että EU:n ja jäsenvaltioiden myöntämä tuki sidotaan kestävien ja energiaomavaraisten maatalouden tuotantojärjestelmien kehittämiseen ja että osa tästä tuesta käytetään uusiutuvaa energiaa (esimerkiksi tuuli- tai aurinkoenergiaa) tuottavien laitteiden perustamiseen ja hyvään vesivarojen hoitoon;

22. painottaa, että YK:n ilmastonmuutosrahastoa koskevien neuvottelujen yhteydessä EU:n olisi pyrittävä ponnekkaasti varmistamaan, että merkittävä osa kehitysmailla myönnetystä varoista käytetään tehokkaasti paikallisen maatalouspolitiikan vahvistamiseksi ja että kestävä sosiaalinen ja ympäristökehitys otetaan asianmukaisesti huomioon;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

23. korostaa, että jos kehitysmaiden pienviljelijöiden ja etenkin naispienviljelijöiden halutaan kestävyyden lisäksi täyttävän myös tuotantopotentiaalin, heidän on saatava paremmin mikroluottoa ja myös voittoa tavoittelematonta mikroluottoa parempiin siemeniin, lannoitteisiin ja kastelujärjestelmiin ja tarvittavaan määrään kasvinsuojeluvälineitä tehtyihin investointeihin, jotta he voivat suojella satojaan tuholaisilta ja taudeilta;
24. korostaa sekä tiettyyn ravintoon liittyvien että ravinnon kannalta herkkien toimien ja toimenpiteiden merkitystä ja sitä, että avunantajien toimintaa tällä alalla on yhdenmukaistettava paremmin maan, EU:n ja kansainvälisellä tasolla;
25. korostaa, että kehitysmaiden pienviljelijöille on annettava paremmat mahdollisuudet tutustua omistusoikeuksiin, jolloin maanomistajat voivat todistaa omistusoikeutensa ja siten saada vakuuden tuotannon lisäämiseen tarvittaville lainoille;
26. kehottaa komissiota tukemaan maatalouden jalostusteollisuusvalmiuksien kehittämistä kumppanimaissa sadonkorjuun jälkeisten tappioiden vähentämiseksi, elintarvikkeiden säilyvyyden ja säilyttämisen pidentämiseksi ja parempien varastotilojen kehittämiseksi, millä estettäisiin pilaantumisesta johtuvia ja tällä hetkellä kaikkialla kehitysmaissa hyvin korkeita tappioita, pääsyn paikallisille markkinoille parantamiseksi sekä ihmisarvoisten työpaikkojen luomiseksi paikallisväestölle; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki mahdolliset toimet helpottaakseen teknologian, asiantuntemuksen ja tuen siirtämistä kehitysmaihin valmiuksien kehittämistä varten;
27. kehottaa komissiota ottamaan huomioon kuivien ja puolikuivien maiden aseman ja keskittymään erityisesti karjaan, koska kaupungistuneiden alueiden lihantarjonta tulee kuivilta tai puolikuivilta mailta;
28. muistuttaa, että oikeus riittävään ravintoon on yleismaailmallinen ihmisoikeus; vaatii kumppanimaita panemaan täytäntöön FAO:n vapaaehtoisesti noudatettavan ohjeiston oikeudesta ravintoon;
29. muistuttaa, että maanviljelyn kehittämisen perusteina pitää olla oikeus saada ravintoa ja tuottaa elintarvikkeita; vaatii, että Euroopan unionin on tunnustettava kehitysmaiden tarve saavuttaa elintarviketurva (määrällisesti ja laadullisesti) ja oikeus olla mahdollisimman omavaraisia ja sen on puolustettava niitä tässä; korostaa tässä yhteydessä EU:n sitoumusta lopettaa vientituet asteittain rinnakkain WTO:n kumppaneiden vastaavien toimenpiteiden kanssa; korostaa samalla, että paikallisväestöille on taattava yhdenvertainen ravinnon saanti näissä maissa;
30. muistuttaa elintarviketurvan käsitteen merkityksestä, sillä se on määritelty maan tai alueen kyvyksi panna demokraattisesti täytäntöön maataloutta ja elintarvikkeita koskevia omia politiikkoja, painopistealueita ja strategioita kestävästä maatalousmallin avulla; muistuttaa, että joidenkin kehitysmaiden nykyisillä tuotantovalmiuksilla ei ehkä kateta tarpeita ja että pitkän aikavälin elintarviketurvan saavuttaminen edellyttää vientiriippuvuuden vähentämistä kansallisten valmiuksien kehittämisen avulla;
31. muistuttaa, että on tärkeää soveltaa elintarviketurvan hallintomallissa sellaista yleistä toimintatapaa, jossa keskitytään uudelleen elintarvikeapua pidemmälle menevään elintarvikepolitiikkaan, avunantajien väliin sekä avunantajien ja avunsaajien väliseen yhteistyöhön ja paikallisten kumppanuuksien vahvistamiseen, ja muistuttaa lisäksi, että avunsaajamaiden toimintatavat ovat tärkeässä osassa, koska sen on sitouduttava huolehtimaan perustavanlaatuisista julkishyödykkeistä, kuten sisäinen rauha ja investoinnit maaseudun infrastruktuuriin;
32. panee tyytyväisenä merkille päätöksen ottaa ravitsemuksellinen ulottuvuus mukaan EU-ohjelmiin; kehottaa komissiota laatimaan erityisen tiedonannon tästä ulottuvuudesta; kehottaa sisällyttämään ravitsemuskäsitteen pysyvästi maatalousalan elintarviketurvaohjelmiin ja -toimiin;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

33. kehottaa komissiota tunnustamaan, että naisilla on pienviljelijöinä olennaisen tärkeä rooli elintarvike- ja ravintoturvassa, ja investoimaan ohjelmiin, joilla tuetaan erityisesti heitä; muistuttaa, että naisten merkitys ravintoturvan aikaansaamisessa itselleen ja lapsilleen on vielä tunnustettava asianmukaisesti ja että siksi naisten toimeentulo on taattava ja tietoa riittävästä ravinnosta on lisättävä; vaatii, että EU:n strategiassa pitäisi keskittyä myös sellaisten toimien täytäntöönpanoon, joilla taataan, että useimmat heikossa asemassa olevat, erityisesti maaseutualueilla, voivat hyötyä maataloutta koskevista koulutusmahdollisuuksista, opetuksesta ja ravinnosta, hyvästä terveydestä ja työoloista sekä tarvittaessa turvaverkostosta;

34. kehottaa komissiota ja FAO:n kaltaisia kansainvälisiä järjestöjä jatkamaan käynnissä olevia kuulemisprosesseja maailmanlaajuisen kansalaisyhteiskunnan valtiosta riippumattomien toimijoiden, erityisesti maanviljelijöiden, kalastajien ja kasvattajien järjestöjen kanssa, sillä niiden osallistuminen ja panos ovat ratkaisevia erityisten toimenpiteiden hyväksymiseksi elintarviketuotannon parantamista varten;

35. katsoo, että kun otetaan huomioon FAO:n väestöennusteet, joiden mukaan vuoteen 2025 mennessä yli puolet kehitysmaiden väestöstä (noin 3,5 miljardia ihmistä) asuu kaupunkialueilla, kaupunkien puutarhanviljelyn tukeminen saattaisi tarjota poispääsyn köyhyydestä, sillä aloituskustannukset ovat alhaiset, tuotantokykylt ovat lyhyet ja sadot hyviä käytettyyn aikaan sekä maan ja veden käyttöön nähden, ja se voisi tehdä uusista kaupungeista vihreämpiä;

36. vaatii EU:ta tukemaan YK:n perusturva-aloitetta, joka auttaisi tyydyttämään köyhtyneiden väestönsien peruselintarviketarpeet;

37. kehottaa komissiota keskittymään aliravitsemukseen, erityisesti äitien ja imeväisten aliravitsemukseen, ja sisällyttämään vakaat ja monialaiset ravintostrategiat kehityspolitiikkaansa;

38. korostaa oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisedustajan lausuntoa siitä, että elintarviketuottajien osallistuminen on ratkaisevaa agroekologiselle maanviljelylle ja edistää maanviljelijöiden jatkokoulutusta; kannustaa näin ollen kehitysmaiden elintarviketuottajia osallistumaan maailmanlaajuisen ja paikallisten valtiosta riippumattomien järjestöjen toimintaan sekä maanviljelijöiden osuuskuntiin;

39. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään finanssitransaktioveron kaltaisia innovatiivisia rahoitusvälineitä ja toimimaan niiden täytäntöönpanon puolesta; muistuttaa, että näillä välineillä on täydennettävä Yhdistyneiden kansakuntien vahvistamaa tavoitetta, jonka mukaan 0,7 prosenttia BKT:stä osoitetaan kehitysyhteistyöhön; korostaa myös, että itse kehitysmaiden on lisättävä ponnistuksiaan verotuslalla, pääasiassa veron keräämisessä ja veronkierron torjunnassa;

Tehokkaat toimenpiteet elintarvikkeiden hintojen epävakaudesta ja valvomattomia maahankintoja vastaan: keinottelun vähentäminen elintarvikemarkkinoilla ja maatalousalan perustuotemarkkinoilla

40. on huolissaan siitä, että maailmanlaajuisen elintarvikekriisin vuosi 2008 oli myös vuosi, jolloin vehnää tuotettiin koko maailman historiassa eniten, ja korostaa siten, että perustuotteiden hintaindeksillä keinottelulla on kielteinen vaikutus;

41. kiinnittää huomiota hintojen epävakauden rakenteellisiin syihin ja painottaa, että keinottelu välttämättömien peruselintarvikkeiden johdannaisilla on pahentanut huomattavasti hintojen epävakausta; tukee oikeutta ravintoon käsittelevän YK:n erityisraporttoijan päätelmiä, jotka koskevat suurten investoijien roolia perustuotteiden indekseihin vaikuttamisessa;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

42. korostaa, että viime aikoina monet muut ennakoimattomat tekijät ovat myös vaikuttaneet kielteisesti elintarvikemarkkinoiden vakauteen, mukaan luettuna Japanin katastrofi, ennakoimaton poliittisten levottomuuksien aalto monissa Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maissa, öljynhintojen uusi nousu sekä jatkuva epävarmuus rahoitusmarkkinoilla ja maailmantaloudessa, joilla on kaikilla vaikutuksensa;

43. katsoo, että taloudellinen keinottelu ja rahoitusmarkkinoiden ja maataloustuotteiden kaupan lisääntynyt vapautuminen pahentavat huomattavasti hintavaihteluja ja että olisi otettava käyttöön sääntelyvälineitä markkinoiden tietyn vakauden takaamiseksi; toteaa, että markkinoiden avoimuutta olisi parannettava, jotta voitaisiin taata oikeudenmukainen tuotto maanviljelijöille sekä elinkelpoinen ja elintarviketurvan takaava maanviljelyala; kehottaa erityisesti kartoittamaan selkeästi elintarvikekauppaan osallistuvat toimijat ja laatimaan syvällisen analyysin elintarviketuotteiden keinottelun välitysmekanismeista paikallisilla ja maailmanmarkkinoilla;

44. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimia, joilla puututaan tehokkaasti viljalla ja elintarvikkeilla käytävään taloudelliseen keinotteluun;

45. uskoo, että perustuotejohdannaiset poikkeavat muista taloudellisista johdannaisista ja että pääsyä näille markkinoille olisi säänneltävä paremmin;

46. katsoo, että Euroopan unionin pitäisi ryhtyä toimenpiteisiin palauttaakseen entiselleen maailman ruokavarastot, jotka tyhjenivät ennätysmäisesti vuonna 2007 ja ovat sen jälkeen joutuneet keinottelun kohteiksi, mikä on vaikuttanut maataloustuotteiden hintoihin maailmanlaajuisesti, millä on ollut hälyttäviä vaikutuksia kehitysmaihin;

47. kehottaa kasvattamaan valtion ja alueiden vilja- ja elintarvikevarastoja ja parantamaan niiden hallinnointia ja varastointia vahvistamalla kansainvälistä koordinoitua ja valvontaa, millä voidaan torjua elintarvikkeiden hintojen epävakautta ja reagoida paremmin ja nopeammin elintarvikekriiseihin;

48. on syvästi huolissaan ulkomaalaisten investoijien nykyisin kehitysmaissa tekemistä suurista maahanhankintoista, jotka vahingoittavat myös pieniä ja keskisuuria viljelijöitä sekä paikallista, alueellista ja kansallista elintarviketurvaa; kehottaa siksi EU:ta kannustamaan kehitysmaiden hallituksia sitoutumaan maauudistukseen omistusoikeuden takaamiseksi alkuperäisille viljelijöille, pienille ja keskisuurille viljelijöille ja erityisesti naisviljelijöille ja estämään yritysten harjoittamia maan kaappauskäytäntöjä;

49. painottaa, että kaikilla olisi oltava mahdollisuus hankkia maata ja että on parannettava paikallisten pienviljelijöiden maanvuokra- ja maankäyttöoikeuksia ja muita maahan liittyviä oikeuksia sekä paikallisestojen mahdollisuuksia käyttää luonnonvaroja, jotta voidaan estää uudet maiden anastukset, joita jo tapahtuu hälyttävissä määrin tietyissä osissa maailmaa ja erityisesti Afrikassa;

50. toivoo, että EU:n tuki- ja toimenpideohjelmissa otetaan huomioon paikallisten elintarviketuottajien tietämys elintarviketuotannosta,

51. kannustaa panemaan täytäntöön maahankintoja koskevan vapaaehtoisesti noudatettavan FAO:n ohjeiston ja varmistamaan sen osallistavan toteuttamisen ja kehottaa myös laatimaan maahankintoja koskevia tiukkoja kansallisia ja kansainvälisiä säännöksiä; korostaa, että sopimusneuvottelut olisi saatettava avoimiksi siten, että parlamentit ja paikallis- ja aluevaltuutetut voivat osallistua niihin kansalaisyhteiskuntaa kuultuaan;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

52. katsoo, että on varmistettava, että paikallisilla yhteisöillä ja instituutioilla on neuvotteluvaltuudet ja -valmiudet, joilla ne voivat kehittää paikallisviljelyä; ehdottaa sellaisten menettelysääntöjen laatimista, joissa investoijia vaaditaan keskittämään toimintansa maatalouden tuottavuuden lisäämiseen ja paikallisyhteisöjen toimeentulon parantamiseen;

53. kiinnittää huomiota maanhankinnan lisäksi kalastuslupien hankintaan, jota ulkomaiset investoijat harjoittavat; korostaa avoimuuden tarvetta ja sitä, että kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan on annettava osallistua sopimusneuvotteluihin ja että julkisella alalla tehdyistä sopimuksista on pidettävä yllä luetteloa;

54. kehottaa perustamaan mekanismeja, joilla estetään paikallisten viljelijöiden uloshinnoittelua ja tuetaan heidän kykyään tuottaa elintarvikkeita paikalliselle väestölle;

55. muistuttaa komissiota ja kumppanimaita agroekologisten tuotantojärjestelmien myönteisistä vaikutuksista ilmastonmuutoksen lievittämiseen ja pitkän aikavälin elintarviketurvan perustumisesta tuotannon ympäristövaikutuksen käsittelemiseen, jotta luonnonvaroja ja elintarviketoimituksia suojellaan; korostaa kuitenkin, että kiireellisen elintarvikkeiden epävarmuuden tai nälän vuoksi alueille annetun avun päätarkoituksena on lisätä elintarviketuotantoa ja elintarvikkeiden saatavuutta;

56. suhtautuu myönteisesti G20-ryhmän toimiin hintojen epävakauden ja elintarviketurvan käsittelyssä;

57. on erittäin huolissaan luonnonvarojen vähenemisestä ja tehokkaiden olojen säilyttämisestä maataloustuotannolle, mukaan luettuna maaperän laatu, veden saatavuus ja ympäristön pilaantumisen ehkäisy; korostaa, että kaikilla sidosryhmillä, erityisesti viljelijöillä, alue- ja paikallisviranomaisilla ja kansalaisjärjestöillä pitäisi olla merkittävä asema maatalouden kestävä kehityksen strategian laatimisessa;

Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus: EU:n politiikkojen vaikutus maailmanlaajuisen elintarviketurvaan

58. katsoo, että elintarviketurvaa ei saisi vaarantaa kehittämällä maatalouteen perustuvia polttoaineita; vaatii siksi tasapainoista lähestymistapaa, jossa etusijalle asetetaan maatalouteen perustuvat uuden sukupolven polttoaineet, joissa käytetään maatilojen ja metsien jätteitä (muun muassa olkia ja muita viljelystä saatavia jätteitä, eläinten lantaa ja biokaasua) elintarvikkeiksi käytettävien viljelykasvien sijasta, jotta vältetään kilpailutilanne elintarvikkeiden ja energian tuotannon välillä; katsoo myös, että EU:n olisi varmistettava, että maatalouteen perustuvien polttoaineiden tuonti kehitysmaista noudattaa kestävyyskriteereitä;

59. vaatii globaalimman näkökulman omaksumista suunniteltaessa vuoden 2013 jälkeistä YMP:tä, jossa olisi pidettävä kiinni periaatteesta, jonka mukaan kehitysmaiden elintarvikemarkkinoille ei aiheuteta vahinkoa;

60. kehottaa komissiota tekemään YMP:stä vaikutusarvioinnin, jossa analysoidaan sen ulkoista vaikutusta kansainvälisiin elintarvikemarkkinoihin ja kehitysmaiden elintarviketurvaan;

61. kehottaa komissiota tutkimaan elintarvikejätettä koskevaa ongelmaa EU:ssa, koska jopa 40 prosenttia saatavilla olevista elintarvikkeista, myös kehitysmaissa tuotettuja ja EU:hun tuotuja elintarvikkeita, heitetään oletettavasti pois, ja ehdottamaan tehokkaita toimenpiteitä ongelmaan puuttumiseksi ja kulutusmallien parantamiseksi;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

62. kehottaa poistamaan asteittain kokonaan käytöstä vientituet;
63. vaatii komissiota varmistamaan, että yhteisen kalastuspolitiikan nykyisen uudistuksen ulkoista ulottuvuutta yhtenäistetään EU:n kehityspolitiikan kanssa;
64. kehottaa komissiota varmistamaan, että FAO:n vastuullisen kalastuksen käytännösääntöjä noudatetaan maissa, joiden kanssa EU:lla on kalastuskumppanuussopimuksia, erityisesti paikallisille pienimuotoista kalastusta harjoittaville kalastajille myönnettävän etuoikeutetun mahdollisuuden pyytää kalavaroja koskevan suosituksen osalta;
65. korostaa, että kalastusala on monissa maissa ratkaiseva työllisyydelle ja elintarvike turvalle ja että siksi kaikilla kehitysmailla pitäisi olla oikeus EU:n tukeen, jotta ne voivat kehittää omaa kestävä kalastuksen teollisuutta, tutkimusta, valvontaa sekä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjunnan valvontaa;
66. kehottaa uudistuksiin, joilla lisätään kehitysmaiden tilaisuuksia päästä markkinoille ja annetaan niiden harjoittaa kilpailua omilla kansallisilla ja alueellisilla markkinoillaan;
67. muistuttaa, että Euroopan unionin olisi taattava mahdollisimman suuri johdonmukaisuus yhteistyö- ja kehitysyhteistyöpolitiikkojensa sekä kauppapolitiikkansa välillä ja otettava näissä huomioon sekä jäsenvaltioiden että kehitysmaiden tarpeet ja huolenaiheet;
68. katsoo, että EU:n olisi tuettava alueellista yhdentymistä sekä paikallisten elintarvikemarkkinoiden kestävä kehitystä kehitysmaissa ja erityisesti alueellisia kauppasopimuksia, jotka edistävät elinkelpoista ja kestävä tuotantoa ja jalostusvalmiuksia paikallisella tasolla, ja että sen olisi myönnettävä huomattava osa kehitysavustaan tähän tarkoitukseen;
69. toistaa olevansa huolissaan siitä, että EU:n kauppastrategia ei aina tarjoa kehitystä edistävää näkökulmaa; vaatii siksi oikeudenmukaisia ja kehitystä edistäviä kauppasopimuksia, koska ne ovat olennainen osa elintarvike turvan maailmanlaajuisen varmistamisen;
70. muistuttaa, että elintarvike turva edellyttää eri alakohtaisten politiikanalojen eli kehityspolitiikan, YMP:n, yhteisen kauppapolitiikan, energiapolitiikan ja tutkimusohjelmien johdonmukaisuutta ja yhteensopivuuksia Euroopan unionin tasolla;
71. katsoo, että komission olisi tuettava valkuaiskasvien viljelyä Euroopan unionissa unionin omavaraisuuden lisäämiseksi ja kehitysmaiden maatalouden monipuolistamiseksi, koska kehitysmaiden maatalouspolitiikat perustuvat usein pelkästään vientiin ja ulkomaisille markkinoille pääsyyn paikallisyhteisöjen hyvinvoinnin ja tarpeiden kustannuksella;
72. vaatii komissiota keskittymään käynnissä olevissa talouskumppanuussopimusneuvotteluissa kehitysyhteistyöhön, laajentamaan kehitysmaiden toimintamahdollisuuksia kaupankäyntiä koskevien sääntöjen suhteen ja etenkin tarjoamaan mahdollisuuden soveltaa suojalausekkeita kehitysmaiden taloudellisten valmiuksien kehittämiseksi itsenäisesti ja kestävästi; palauttaa mieliin, että kehitysmaiden vientirajoitusten käyttö ja lapsityövoiman suojelu ovat kehitysyhteistyövälineitä, joita voidaan käyttää edistämään paikallista tuotantoa ja elintarvike turvaa; vaatii komissiota edistämään vahvasti kehitystä WTO-neuvotteluissa ja työskentelemään Dohan kierroksen päätökseen saattamiseksi; kehottaa komissiota soveltamaan ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa kansainvälisiin kauppaneuvotteluihin ja soveltamaan ihmisoikeusvaikutusten arviointia kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

73. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan tarpeisiin perustuvaa yleissopimusta, jossa avunantajien elintarvikeapua koskevien sitoumusten taso liittyy ihmisten tarpeisiin ja taattuun paikalliseen ostovolyymiin vastaanottajamaissa;

74. on erittäin huolissaan nykyisten elintarvikeapua koskevien sopimusneuvottelujen avoimuuden, tarjottun tiedon ja asiaankuuluvien sidosryhmien osallistumisen puutteesta;

*

* *

75. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Neuvoston istuntojen pöytäkirjoihin liitetyt yksipuoliset lausumat

P7_TA(2011)0411

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 neuvoston istuntojen pöytäkirjoihin liitetystä yksipuolisista lausumista (2011/2090(INI))

(2013/C 56 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajan 8. joulukuuta 2009 päivätyn kirjeen perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan puheenjohtajalle,
- ottaa huomioon yhteisön lainsäädännön valmistelun laatua koskevista yhteisistä suuntaviivoista 22. joulukuuta 1998 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston ja komission vastaukset kirjallisiin kysymyksiin P-3977/2010 ja E-3981/2010,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan mietinnön (A7-0269/2011),
- A. ottaa huomioon, että unionin tuomioistuimella on selkeä ja yksinomainen toimivalta antaa ratkaisuja unionin oikeuden tulkinnasta, oli sitten kysymys primaarilainsäädännöstä tai toissijaisesta lainsäädännöstä,
- B. ottaa huomioon, että unionin tuomioistuin on toistuvasti vahvistanut, että julistukset eivät ole oikeudellisesti sitovia,
- C. ottaa huomioon, että neuvostolla on lainsäädäntömenettelyssä velvollisuus antaa kannastaan perusteellinen selvitys parlamentille ⁽²⁾,
- D. ottaa huomioon, että perustamissopimuksessa määrätään, että toimielimet tekevät keskenään vilpitöntä yhteistyötä ⁽³⁾,
- E. katsoo, että jäsenvaltioiden tai neuvoston yksipuoliset lausumat saattavat vaikuttaa kielteisesti Euroopan parlamentin lainsäädäntövaltaan ja että ne vahingoittavat unionin lainsäädännön laatua ja vaarantavat oikeusvarmuuden periaatteen,

⁽¹⁾ EYVL C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ SEUT 294 artikla (ensimmäisessä käsittelyssä).

⁽³⁾ SEU 13 artikla.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- F. katsoo, että neuvoston tai sovittelukomitean kokousten pöytäkirjaan lainsäädäntömenettelyn missä tahansa vaiheessa merkityt lausumat eivät saa kumota lainsäädäntövallan kahden käyttäjän välisten neuvottelujen tulosta,
1. painottaa jälleen kerran, että lausumilla ja julistuksilla, joita ei ole sisällytetty säädöstekstiin, mutta jotka koskevat sitä, ei ole oikeusvoimaa riippumatta siitä, onko ne antanut yksi tai useampi jäsenvaltio, ja että ne saattavat heikentää unionin oikeuden johdonmukaisuutta ja selkeää tulkintaa;
 2. painottaa, että yksipuoliset lausumat eivät saa heikentää tai vaarantaa kaikkien valtioiden mahdollisuutta tarkkailla järjestelmällisesti EU:n lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä käytettäviä keinoja ja välineitä esittelevien vastaavuustaulukkojen julkaisemisen kurinalaisuutta, millä pyritään varmistamaan lainsäädännön täytäntöönpanon tehokkuus ja läpinäkyvyys koko Euroopan unionissa;
 3. kehottaa ilmoittamaan kaikista lausumista parlamentille ja jättämään jäsenvaltioiden antamat lausumat julkaisematta Euroopan unionin virallisen lehden L-sarjassa;
 4. kehottaa neuvostoa toimittamaan kokouksensa lainsäädäntöä koskevien osuuksien pöytäkirjat parlamentille samalla kun ne toimitetaan jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille;
 5. varaa itselleen oikeuden käyttää käytettävissä olevia oikeudellisia keinoja, jos yksipuolisilla lausumilla tahallisesti pyritään aiheuttamaan oikeusvaikutuksia;
 6. kehottaa neuvostoa ja komissiota käynnistämään parlamentin kanssa SEUT-sopimuksen 295 artiklan mukaiset neuvottelut, joilla pyritään päivittämään yhteispäätösmenettelyyn (nyt tavallinen lainsäätämismenettely) sovellettavia käytännön menettelytapoja koskevaa yhteistä julistusta, jotta voidaan ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen voimaantulo ja selkeästi rajoittaa yksipuolisten lausumien soveltamisalaa;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Eurooppa 2020 -strategian mukainen Euroopan uusi kauppapolitiikka

P7_TA(2011)0412

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 Eurooppa 2020 -strategian mukaisesta Euroopan uudesta kauppapolitiikasta (2010/2152(INI))

(2013/C 56 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle annetun komission tiedonannon "Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka – Kauppapolitiikka Eurooppa 2020 -strategian kulmakivenä" (KOM(2010)0612),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Globaali Eurooppa kilpailijana maailmassa – EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto" (KOM(2006)0567),
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0068.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Intian vapaakauppasopimus-neuvottelujen tilanteesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Japanin kauppasuhteista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Kanadan kauppasuhteista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Korean tasavallan välisestä vapaakauppasopimuksesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle 5. toukokuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Reilu kauppa ja valtiosta riippumattomat kestävän kaupan varmistavat järjestelmät kestävän kehityksen edistäjinä" (KOM(2009)0215),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kauppapolitiikasta ja ilmastonmuutoksen haasteista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteista ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kauppa- ja taloussuhteista Turkin kanssa ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman EU:n ja Intian vapaakauppasopimuksesta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman kauppa- ja taloussuhteista Kiinan kanssa ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman eurooppalaisten pk-yritysten roolin vahvistamisesta kansainvälisessä kaupassa ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman väärentämisen vaikutuksesta kansainväliseen kauppaan ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0224.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0225.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0257.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0141.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0063.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0445.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0434.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0446.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0387.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0324.

⁽¹¹⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽¹²⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 166.

⁽¹³⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 132.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 101.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 47.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon 17. lokakuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Syrjäisimmät alueet: Euroopan voimavara",
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman palvelukaupasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman raaka-aineiden ja hyödykkeiden kaupasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman "Kohti uudistettua Maailman kauppajärjestöä" ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 19. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n strategiasta eurooppalaisten yritysten markkinoille pääsyn varmistamiseksi ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman kauppa- ja taloussuhteista Koreaan ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman "Globaali Eurooppa – kilpailukyvyyn ulkoiset näkökohdat" ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 12. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman EU:n ja Mercosurin talous- ja kauppasuhteista alueiden välisen assosiaatiosopimuksen tekemiseksi ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 28. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talous- ja kauppasuhteista Euroopan unionin ja Intian välillä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman EU:n ja Yhdysvaltojen transatlanttisista taloussuhteista ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 17.–18. kesäkuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunnan lausunnot (A7-0255/2011),

Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen osuus maailman suhteellisesta BKT:stä ⁽¹⁰⁾ vähenee, kun taas uusien talouksien maat kasvattavat nopeasti suorituskykyään

- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin osuus maailman BKT:stä oli 25 prosenttia vuonna 2000 (ostovoimapariteettina mitattuna), kun Lissabonin strategia käynnistettiin, mutta nyt arvioidaan sen osuuden maailman BKT:stä vuonna 2020 olevan vain 18 prosenttia, mikä tarkoittaa 28 prosentin laskua sen suhteellisessa taloudellisessa suorituskyvyssä;
- B. ottaa huomioon, että kun kahden suurimman kehittyneen talouden, Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen, osuus maailman BKT:stä oli 48 prosenttia vuonna 2000 (ostovoimapariteettina), nyt arvioidaan, että niiden osuus maailman BKT:stä vuonna 2020 on 35 prosenttia, mikä tarkoittaa 27 prosentin laskua niiden yhteisessä suhteellisessa taloudellisessa suorituskyvyssä;

⁽¹⁾ EUVL C 295 E, 4.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 5.

⁽³⁾ EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 77.

⁽⁴⁾ EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 16.

⁽⁵⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 520.

⁽⁶⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

⁽⁷⁾ EUVL C 308 E, 16.12.2006, s. 182.

⁽⁸⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 400.

⁽⁹⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 235.

⁽¹⁰⁾ "Convergence, Catch Up and Overtaking", PwC, 2010.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- C. ottaa huomioon, että kun kahden suurimman nousevan talouden, Kiinan ja Intian, osuus maailman BKT:stä oli kymmenen prosenttia vuonna 2000 (ostovoimapariteettina), arvioiden mukaan niiden osuus maailman BKT:stä vuonna 2020 on 25 prosenttia, mikä tarkoittaa 150 prosentin nousua niiden suhteellisessa taloudellisessa suorituskvyssä;

Unionin BKT:n suhteellinen lasku näkyy sen kaupan suorituskvyssä ⁽¹⁾

- D. ottaa huomioon, että unionin osuus maailman tavaraviennistä oli 19 prosenttia vuonna 1999 ja että sen osuus maailman viennistä vuonna 2009 oli 17,1 prosenttia, mikä tarkoittaa kymmenen prosentin laskua sen suhteellisissa vientisaavutuksissa;
- E. ottaa huomioon, että unionin osuus maailman tavaratuonnista oli 19,5 prosenttia vuonna 1999 ja että sen osuus maailman tuonnista vuonna 2009 oli 17,6 prosenttia, mikä tarkoittaa kymmenen prosentin laskua sen suhteellisessa tuonnissa;
- F. ottaa huomioon, että palveluviennin osuus nousi 26,7 prosentista 30,2 prosenttiin unionin maailmanlaajuisissa vientisaavutuksissa vuosina 1999–2009 ⁽²⁾;
- G. ottaa huomioon, että 50 maan (30, jos EU lasketaan yhdeksi maaksi) osuus maailman kaupasta on 80 prosenttia;

Myös väestörakenteen muutokset ⁽³⁾ vaikuttavat taloudelliseen suorituskvyyn

- H. ottaa huomioon, että unionin väestömäärän odotetaan kasvavan miltei viisi prosenttia vuoteen 2035 mennessä, minkä jälkeen se alkaa tasaisesti laskea, ja ottaa huomioon, että unionin työikäisen väestön määrän odotetaan alkavan laskea vuodesta 2010 alkaen;

Unionin talous on erittäin riippuvainen osallistumisesta ulkoiseen kasvuun

- I. ottaa huomioon, että kasvu, vauraus, työpaikat ja Euroopan sosiaalisen mallin säilyttäminen liittyvät kaikki toisiinsa ja tukevat toinen toistaan;
- J. ottaa huomioon, että komission arvion mukaan vuoteen 2015 mennessä 90 prosenttia maailman kasvusta syntyy unionin ulkopuolella;
- K. ottaa huomioon, että kaupan avaaminen parantaa tuottavuutta, edistää suurempaa ulkoista kilpailukykyä ja voisi saada välittömästi aikaan yli 1,5 prosentin suoran talouskasvun ja tuoda huomattavia etuja kuluttajille;
- L. ottaa huomioon, että komission arvion mukaan 18 prosenttia unionin työvoimasta eli 36 miljoonaa työpaikkaa on riippuvaisia unionin kaupan suorituskvystä, ja ottaa huomioon, että kymmenen viime vuoden aikana kaupan avaamisen ja työllisyyden välillä tehty vertailu osoittaa, että kaupan avaaminen liittyy tiiviisti työllisyyteen ja työpaikkojen luomiseen;
- M. ottaa huomioon unionin väestöennusteet ja niiden haitalliset vaikutukset kasvumahdollisuuksiin ja katsoo, että on ehdottoman tärkeää valjastaa käyttöön tuottavuuden lisäämiseen olennaisesti kuuluvat luonnolliset kasvumahdollisuudet ja ulkoiseen kauppaan olennaisesti kuuluvat kasvumahdollisuudet ja hyödyntää niitä;

⁽¹⁾ Eurostatin tilastot.

⁽²⁾ Eurostat, YK:n palvelukaupan tilastot.

⁽³⁾ Euroopan komissio, Ikääntymisraportti 2009, Eurostat/UNECE Work Session 2010.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

EU:n tulevassa kauppapoliittisessa strategiassa olisi otettava huomioon EU:n teollisuudenalojen erityispiirteet, alueet ja riippuvuus ulkoisesta kasvusta

- N. katsoo, että komission tiedonannossa "Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka" ehdotetaan asianmukaisia lyhyen aikavälin toimenpiteitä mutta ei onnistuta kuvaamaan unionin tulevaa asemaa muuttuvassa maailmassa;
- O. ottaa huomioon, että komissio on ehdottanut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamista siirtymäjärjestelyistä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisiä investointisopimuksia varten osana EU:n investointipolitiikkaa;

Parlamentti odotti saavansa todellisen tulevan kauppastrategian, jossa otettaisiin huomion keskipitkän ja pitkän aikavälin kehitys ja joka ei perustuisi väärään oletukseen vallitsevan tilan jatkumisesta maailmankaupassa

1. suhtautuu myönteisesti Eurooppa 2020 -strategian kolmitahoiseen tavoitteeseen älykkäästä, osallistavasta ja kestävästä kasvusta ja komission tiedonantoon "Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka"; kehottaa komissiota esittämään eteenpäin suuntautuvan ja innovatiivisen tulevaisuuden kauppa- ja investointistrategian, jossa otetaan huomioon EU:n uudet haasteet;
2. pitää valitettavana, että monia Globaali Eurooppa -strategiassa määritettyjä tavoitteita ei ole vielä saavutettu, ja olisi odottanut kriittisempää analyysia strategiasta, jotta tiettyjä epäonnistumisia tavoitteiden saavuttamisessa voitaisiin ymmärtää paremmin;
3. toteaa, että unioni tarvitsee johdonmukaisen pitkän aikavälin kauppastrategian voidakseen ottaa huomioon edessä olevat haasteet ja erityisesti tärkeimmät nopean talouskasvun maat; toteaa, että kyseisen strategian olisi perustuttava perusteelliseen analyysiin maailmankaupan nykyisistä suuntauksista, unionin sisäisestä ja ulkoisesta kehityksestä sekä unionin yritysten moninaisuudesta, niiden osaamisesta ja teknisistä saavutuksista; pitää valitettavana, että tiedonannossa ei onnistuta antamaan perusteellista ennustetta siitä, miltä "kaupan maailma" voisi politiikan suunnittelun kannalta näyttää 15–20 vuoden kuluttua; katsoo, että tässä tarkistuksessa tulisi määritellä komission tavoitteet, jotka koskevat sen kahdenvälisiä kauppasuhteita tällä kaudella, selvä maantieteellinen strategia mukaan luettuna, esimerkiksi luomalla uusia sopimuksia tai tavoitteita suojatullien tai tullien ulkopuolisten esteiden poistamiseksi tärkeimpien kauppakumppanien kanssa;
4. pyytää komissiota toimittamaan tällaisen ennusteen perustaksi ja esittämään tarkistetun keskipitkän ja pitkän aikavälin kauppastrategian kesään 2013 mennessä, koska kauppaa, kasvua ja maailmanpolitiikkaa koskevassa tiedonannossa ei onnistuttu sitä tekemään;

Parlamentti on tietoinen, että kauppapolitiikka ei ole itsessään päämäärä

5. muistuttaa kaikkia sidosryhmiä siitä, että nykyaikaisessa kauppapolitiikassa on otettava huomioon muut politiikanalat, joita ovat muun muassa
 - a) ihmisoikeudet
 - b) työpaikkojen turvaaminen ja luominen
 - c) työhön liittyvät oikeudet ja ILO:n keskeiset työnormit
 - d) yritysten yhteiskuntavastuu

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- e) maatalouspolitiikka
- f) ympäristöpolitiikka
- g) ilmastomuutos
- h) köyhyyden torjuminen EU:ssa ja sen ulkopuolella
- i) kehitysyhteistyöpolitiikka
- j) kuluttajien etujen ja oikeuksien suojeleminen
- k) raaka-aine- ja energiatoimitusten varmuus
- l) ulkopoliitiikka
- m) naapuruuspolitiikka
- n) teollisuuspolitiikka
- o) esineoikeuksien suojeleminen immateriaalioikeudet mukaan luettuina
- p) oikeusvaltion edistäminen;

6. korostaa, että periaatteet, jotka on ilmaistu ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽¹⁾, yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽²⁾ ja kansainvälisestä kauppapolitiikasta ja ilmastomuutoksen haasteista ⁽³⁾ 25. marraskuuta 2010 annetuissa päätöslauselmissa, jotka Euroopan parlamentti on hyväksynyt suurella enemmistöllä, olisi otettava laajasti huomioon ja että kaikkiin vapaakauppasopimuksiin olisi sisällytettävä sosiaali- ja ympäristönormien sekä ihmisoikeuksien noudattamista koskevat sitovat vaatimukset;

7. katsoo, että ilmastotavoitteet on mahdollista saavuttaa ainoastaan tekemällä yhteistyötä EU:n tärkeimpien kauppakumppanien kanssa, jotka ovat samalla suurimpia hiilidioksidipäästöjen aiheuttajia;

8. korostaa, että vaikka kauppapolitiikkaa ei pitäisi rasittaa liikaa kysymyksillä, jotka eivät liity välittömästi kansainväliseen kauppaan, sitä ei voida käsitellä tyhjiössä, ja korostaa tarvetta löytää unionin kaupallisten tavoitteiden ja sen ulkopoliittikan muiden tavoitteiden, kuten ympäristöstrategian ja humanitaaristen tavoitteiden, sekä EU:n aikaisempien sitoumusten välinen tasapaino, jotta voitaisiin varmistaa EU:n kehityspoliittikan johdonmukaisuus; kehottaa komissiota asettamaan etusijalle EU:n kaupalliset edut neuvotellessaan kauppasopimuksista kauppakumppanien kanssa ja huolehtimaan kauppa-asioihin liittyvän toimielinten sisäisen ja niiden keskinäisen koordinoinnin parantamisesta;

9. vaatii, että tulevien monen- ja kahdenvälisten kauppasopimusten on oltava olennainen osa pitkäjänteistä EU:n teollista strategiaa, jotta varmistetaan teollisten rakenteiden ja niiden tarjoamien työpaikkojen kestävä uudistaminen ja vahvistaminen Euroopan unionissa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0434.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0446.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0445.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

10. korostaa, että kauppapolitiikka on tärkeä osa unionin uutta teollisuuspolitiikkaa ja että kaupan tulisi perustua reiluun globaaliin kilpailuun ja täydelliseen vastavuoroisuuteen terveen tuotantopohjan säilyttämiseksi Euroopassa;

Parlamentti kannattaa lujasti monenvälistä lähestymistapaa WTO:ssa

11. toistaa, että WTO:ssa ruumiillistuva monenvälinen kauppajärjestelmä on edelleen ehdottomasti paras kehys vapaan ja oikeudenmukaisen kaupan aikaansaamiseksi maailmanlaajuisesti; katsoo kuitenkin, että WTO:n järjestelmää ja erityisesti sen riitojenratkaisuelintä olisi uudistettava niiden toimivuuden parantamiseksi ja että EU:n olisi esitettävä ehdotuksia WTO:n vahvistamiseksi ja sen sääntöjen laadintaa koskevien valmiuksien laajentamiseksi uusille kauppapolitiikan aloille muun muassa varmistamalla, että WTO:n sääntöjä tulkitaan ja laaditaan tavalla, joka tukee monenvälisten ympäristösopimusten mukaisten sitoumusten noudattamista;

12. pitää valitettavana, ettei Dohan neuvottelukierrosta ole pystytty saattamaan päätökseen vielä kymmenenkään vuoden jälkeen ja että tällainen välttämätön ja järkevä sopimus näyttää tällä hetkellä hyvin epätodennäköiseltä; vahvistaa vahvan tukensa Dohan kehityskierroksen onnistuneelle päättämiselle ja muistuttaa, että hyvässä päätöksessä pitäisi näkyä kierroksen käynnistämisen jälkeen tapahtuneet muutokset maailman kauppamalleissa ja maailmankaupan hyötyjen jakamisessa ja pitää samalla mielessä myös tasapuolisen NAMA-asiakirjan tarpeen, jotta voidaan taata pääsy uusille markkinoille, kuten Intiaan, Kiinaan ja ASEAN-maihin siten, että samalla uusia talouksia estetään käyttämästä NAMA-joustoja tiettyjen avainsektoreiden suojaamiseen tariffihuippujen avulla;

Parlamentin mielestä vapaakauppasopimus on tärkeä markkinoille pääsyn keino

13. toistaa, että kaikkien EU:n tekemien uusien vapaakauppasopimusten olisi sovittava yhteen WTO:n sääntöjen kanssa ja että niiden olisi oltava myös kestävä kehityksen kannalta kattavia ja kunnianhimoisia, niillä olisi saatava aikaan vastavuoroinen markkinoille pääsy ja niiden olisi oltava laajempia kuin sekä olemassa olevat monenväliset sitoumukset että Dohan kehitysohjelman onnistuneen päättämisen jälkeen odotettavissa olevat sitoumukset; suhtautuu myönteisesti joissakin neuvotteluissa saavutettuun edistykseen; pitää kuitenkin valitettavana, että useimpia neuvotteluja ei ole vielä saatu päätökseen; pyytää komissiota analysoimaan, mitä voitaisiin tehdä tai muuttaa, jotta keskeneräiset vapaakauppasopimusneuvottelut voitaisiin saada päätökseen paremmin ja nopeammin kuitenkin Euroopan etuja vaarantamatta, sillä sisällön tulisi aina olla ajoitusta tärkeämpi; pyytää komissiota analysoimaan mahdollisia seurauksia työllisyydelle erityisesti, jotta se voi mukauttaa toimivaltuuksiaan tehdäkseen vapaakauppasopimuksia, jotka hyödyttävät EU:n kasvua pitkäjänteisesti; pyytää komissiota analysoimaan mahdollisuutta sisällyttää WTO:n riidanratkaisumekanismit kahdenvälisiin vapaakauppasopimuksiin; pyytää komissiota vähentämään niin sanottua spagettikulhovaikutusta esimerkiksi neuvottelemalla monenvälisistä alkuperäsäännöistä; pyytää sisällyttämään mukaan turvalausekkeisiin liittyvän, kestävyyttä koskevan kappaleen, joka koskee vapaakauppasopimusten esimerkiksi kaupan, ympäristöön, tuotantoon ja prosessointiin liittyviä asioita;

14. vaatii komissiota tekemään sellaisen kehityksen avulla, jossa määritetään aikatauluun ja strategiaan maantieteellisiin alueisiin liittyvät kaupalliset painopistealat, perusteellisen, puolueettoman ja ennakkoluvottoman ennakoarvion EU:n eduista ennen kuin tulevista vapaakauppasopimuskumppaneista ja neuvotteluvaltuuksista päätetään; korostaa, että vapaakauppasopimuksista olisi neuvoteltava vain taloudellisesti kiinnostavien maiden kanssa ja ottaen huomioon täydellisen vastavuoroisuuden, nolla-tullien purkamisen, muihin kuin tulleeihin perustuvien kaupan esteiden poistamisen, tullien palautusta koskevien järjestelmien kielämisen ja korkean alkuperäsääntökyvyn yhtenäisen soveltamisen kaltaiset pääperiaatteet; muistuttaa komissiota ja neuvostoa, että parlamentin näkemykset on otettava asianmukaisesti huomioon valtuuksista päätettäessä; kehottaa komissiota toteuttamaan kattavia vaikutusten arviointoja ja arvioimaan erityisesti EU:n eri toimialoihin kohdistuvia vaikutuksia kuulemalla perusteellisesti kaikkia asianomaisia osapuolia ennen neuvottelujen päättämistä ja säännöllisesti sopimuksen kestoaikana; huomauttaa komissiolle ja neuvostolle, että jos parlamentin halutaan käyttävän hyväksyntävaltaansa vastuullisesti, parlamentti on otettava mukaan kaikkiin vaiheisiin neuvotteluvaltuuksista päättämisestä alkaen ja jokaisella neuvottelukierroksella;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Parlamentti vaatii enemmän ja parempia tuloksia Yhdysvaltojen, Kiinan, Japanin ja Venäjän kaltaisten suurten kauppakumppanien kanssa käytävästä korkean tason vuoropuhelusta

15. painottaa, että on tärkeää edistää kauppasuhteitamme Yhdysvaltojen, Kiinan, Japanin ja Venäjän kaltaisten suurten kauppakumppanien kanssa tullimuurien ja tullin ulkopuolisten esteiden poistamiseksi, erityisesti teknisten standardien, immateriaalioikeuksien, markkinoille pääsyn, julkisten hankintojen ja raaka-ainetoimitusten osalta; pahoittelee kuitenkin, että tähän mennessä ei ole saavutettu riittävää edistystä näillä aloilla; kehottaa siksi komissiota käyttämään tehokkaammin ennakoivaa neuvottelustrategiaa, jotta kauppasuhteissamme näiden maiden kanssa voidaan edistyä menestyksekkäästi, ja kehottaa kauppakumppaneitamme tekemään samoin;

16. painottaa, että transatlanttisten taloussuhteiden vahvistamista on jatkettava vaarantamatta kuitenkaan EU:n politiikkoja, jotka liittyvät esimerkiksi ympäristövaatimuksiin, kulttuuriseen monimuotoisuuteen, sosiaalisiin oikeuksiin ja julkisiin palveluihin; haluaa erityisesti painottaa, että on tärkeää, että maailman suurimmassa kauppasuhteessa saavutetaan enemmän edistystä erityisesti standardien ja kaupan teknisten esteiden osalta; suhtautuu myönteisesti transatlanttisen talousneuvoston uudelleenkäynnistämiseen ja katsoo, että onnistuminen edellyttää tämän vuoropuhelun voimistamista kaikilla tasoilla ja että komission, Euroopan parlamentin ja niiden yhdysvaltalaisen vastapuolten korkean tason tapaamisia tulisi olla säännöllisemmin; ehdottaa, että Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen olisi pyrittävä kehittämään kattava transatlanttista kasvua ja työpaikkoja koskeva aloite, jossa olisi suunnitelmia jäljellä olevien kaupan ja investointien esteiden poistamiseksi vuoteen 2020 mennessä ("transatlanttiset markkinat"), ja että ne toteuttaisivat toimia, joilla pyritään tiettyjen tuotteiden täydelliseen tullittomuuteen, kuten Yhdysvaltain kauppakamari ehdotti aiemmin tässä kuussa; katsoo, että tällainen aloite olisi sisällytettävä myöhemmin pidettävien transatlanttisen talousneuvoston kokouksen ja EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen esityslistalle;

17. kehottaa komissiota toteuttamaan täydellisen vaikutustenarvioinnin unionin eri teollisuudenaloille ja työllisyydelle aiheutuvista eduista ja haitoista Kiinan kanssa käytävän taloutta ja kauppaa koskevan korkean tason vuoropuhelun edistämiseksi; katsoo, että EU:n Kiinaan nähden noudattaman kaupallisen strategian on perustuttava unionin etujen huomioon ottamiseen erityisesti immateriaalioikeuksien, markkinoille pääsyn, julkisten hankintojen, raaka-aineiden ja kaupan suojoitoiden osalta sekä vastavuoroisuusperiaatteen noudattamiseen; toteaa, että mikäli Kiina haluaa välttää kaupan suojoitoiden toteuttamisen, sen on noudatettava WTO:sta johtuvia velvoitteitaan; vaatii, että unionin on käytettävä järjestelmällisemmin asianomaisia oikeudellisia välineitä, kun Kiina ei noudata velvoitteitaan;

18. suhtautuu myönteisesti päätöslauselmaan jäljellä olevista kahdenvälisistä kysymyksistä Venäjän liittymisessä WTO:hon ja katsoo, että nopea liittyminen WTO:hon on ensisijainen tavoite; suhtautuu myös myönteisesti kahdenvälisiin neuvotteluihin kattavasta EU:n ja Venäjän välisestä sopimuksesta ja kehottaa Venäjää parantamaan kaupan edellytyksiä unionin toimijoiden osalta Venäjällä;

19. huomauttaa, että parlamentti on kiinnostunut EU:n ja Japanin kauppasuhteen parantamisesta siten, että poistetaan ensisijaisesti kaupan ja investointien kaupan ulkopuoliset esteet; on tyytymätön mitättömään edistymiseen tällä alalla viime vuosien aikana; pyytää komissiota esittämään parlamentille hyvissä ajoin kattavan vaikutustenarvioinnin ja EU:n ja Japanin välisestä vapaakauppasopimuksesta aiheutuvat mahdolliset edut ja haitat ennen sitoumusten tekemistä;

20. tunnustaa markkinoillepääsystrategian ja protektionististen toimien ehkäisyn saavutukset rahoituskriisin aikana; suhtautuu siksi myönteisesti markkinoillepääsystrategiaan ja tiiviiseen yhteistyöhön komission, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien välillä; kehottaa kuitenkin komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja kannustamaan voimakkaammin olemassa olevien aloitteiden ja työkalujen käyttöä, mikä koskee esimerkiksi markkinoille pääsyä koskevaa tietokantaa ja viennin tukipalvelua, jotta kansalaiset ja pk-yritykset pystyvät hyötymään täysin EU:n kauppasuhteista;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

21. korostaa, että EU:n taloudellisen menestyksen tärkein syy on erilaisten taloudellisten toimijoiden toiminta, mukaan luettuna sekä pk-yritykset että monikansalliset yhtiöt; kehottaa siksi komissiota ottamaan kaikissa kauppaneuvotteluissa ja uusissa sisäisissä säännöksissä huomioon erilaisten taloudellisten toimijoiden erityiset tarpeet ja edut;

Toisaalta unioni tarvitsee kuitenkin suhteellisen avoimena taloutena tehokkaita kaupan suojoitoimia

22. toistaa, että kaupan vapauttamisen jatkaminen edellyttää, että eurooppalaisia tuottajia on jatkossa kyettävä suojelemaan epäoikeudenmukaisilta kauppakäytännöiltä; katsoo, että kaupan suojoitimet ovat siksi välttämätön osa EU:n strategiaa, mutta niitä ei saisi koskaan käyttää vilpillisessä tarkoituksessa protektionistista syistä; suhtautuu myönteisesti kaikkiin ponnistuksiin tehostaa ja nopeuttaa näiden toimien käyttöönottoa muun muassa parantamalla niiden avoimuutta ja ennustettavuutta ja helpottamalla niiden saavutettavuutta unionin teollisuudelle, erityisesti pk-yrityksille (esimerkiksi markkinoille pääsyä koskevien valitusten käsittelyyn tarkoitettu palvelu);

EU:n kilpailukyky ja taloudellinen menestys eivät ole mahdollisia ilman palveluja ja hyvin suojattuja ulkomaisia suoria investointeja

23. korostaa tavaroiden ja palvelujen voimakkaasti lisääntynyttä potentiaalia kansainvälisessä kaupassa mutta toistaa, että markkinoille pääsy ja kaupan esteiden poistaminen WTO:n tasolla ja vapaakauppasopimusneuvotteluissa eivät ole onnistuneet pysymään tämän kehityksen vauhdissa mukana; on tietoinen siitä, että monet tavaraj- ja palvelukaupan esteet saattavat johtua juuri kansallisista säännöksistä; muistuttaa, että mahdolliset tämän alueen vapauttamiseen liittyvät lisätoimet eivät saa vaarantaa kykyä kehittää nykyisiä ja tulevia yleishyödyllisiä palveluja, jotka ovat olennainen osa kaikkien maiden kestävästä kehityksestä;

24. vaatii, että komissio toteuttaa kaikki mahdolliset toimet saadakseen kauppakumppanimme myöntämään aiempaa paremman markkinoille pääsyn palveluntarjoajillemme teollisuusmaissa ja tärkeimmissä nopean talouskasvun maissa ja ottaa huomioon, että EU:n sisämarkkinat ovat jo melko avoimet ulkomaisille palveluntarjoajille; panee kuitenkin merkille, että joidenkin julkisten palvelujen on pysyttävä ulkopuolella kansallisten tai alueellisten kulttuuripiirteiden perusteella;

25. asettaa investojien suojelun etusijalle tulevassa EU:n investointipolitiikassa ja katsoo, että julkiset sääntelyvalmiudet on myös varmistettava ja turvattava; pyytää siksi komissiota takaamaan EU:n investoijille myönnetyn suojan oikeusvarmuuden; kehottaa neuvostoa antamaan komissiolle valtuutuksensa tulevia investointisopimuksia varten ja ottamaan huomioon parlamentin näkemykset ja kannat sellaisina kuin ne on esitetty parlamentin 6. huhtikuuta 2011 antamassa päätöslauselmassa "Euroopan unionin kansainvälinen sijoituspolitiikka tulevaisuudessa" ⁽¹⁾;

26. muistuttaa, että EU:lla on historialliset yhteydet Afrikkaan, Latinalaiseen Amerikkaan ja Aasiaan ja että niihin nähden on näin ollen syytä noudattaa asianmukaista investointipolitiikkaa, jolla taataan kestävä kehitys;

27. tunnustaa, että luonnollisen henkilöiden tilapäisellä liikkuvuudella (IV osa) on tärkeä rooli EU:n kahdenvälisissä neuvotteluissa; pitää tärkeänä, ettei IV osa vaaranna työehtosopimusneuvottelujen ja vähimmäispalkkasäädösten periaatetta;

Parlamentti kehottaa myönteiseen vastavuoroisuuteen kansainvälisillä julkisilla hankintoja koskevilla markkinoilla

28. pitää valitettavana, että EU:n julkisia hankintoja koskevien markkinoiden kaikkien hallinnon tasojen laajaan avoimuuteen ei useinkaan vastata oikeasuhteisella EU:n toimittajien pääsillä ulkomaisille markkinoille; huomauttaa, että joidenkin julkisten palvelujen on pysyttävä ulkopuolella kansallisten tai alueellisten kulttuuripiirteiden perusteella;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0141.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

29. pyytää komissiota tekemään työtä myönteisen vastavuoroisen pääsyn aikaansaamiseksi kyseisellä merkittävällä talousalalla ja ottamaan huomioon, että vastavuoroisen pääsyn selkeä tavoite ei ole markkinoidemme sulkeminen vaan ulkomaisten julkisia hankintoja koskevien markkinoiden avaaminen;

Parlamentti vaatii kunnianhimoista yritystä puuttua sääntelyesteisiin – EU:ssa ja EU:n ulkopuolella

30. korostaa sääntelykysymysten kasvavaa merkitystä kansainvälisessä kaupassa ja vaatii siksi aiempaa enemmän johdonmukaisuutta EU:n sääntöjen ja käytäntöjen ja tärkeimpien kauppakumppanien sääntöjen ja käytäntöjen välille pitäen mielessä, että sillä ei saisi heikentää EU:n standardeja vaan sen pitäisi johtaa olemassa olevien monenvälisten standardien laajempaan hyväksymiseen;

31. korostaa, että kansainvälisten standardien ja sertifiointimenettelyiden yhdenmukaistamista kolmansien maiden standardien ja sertifiointimenettelyiden kanssa ei voida toteuttaa heikentämällä teknisiä sekä terveyttä, turvallisuutta ja kuluttajansuojaa koskevia normeja; kehottaa komissiota suojaamaan EU:n normit ja valvomaan tarkasti, että tuotteitaan Euroopassa markkinoivat maahantuojat ja taloudelliset toimijat noudattavat niitä;

32. kannattaa sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin sisältyvää ehdotusta, joka koskee lainsäädännön lähentämistä EU:n tärkeimpien kauppakumppanien lainsäädännön kanssa erityisesti kuluttajansuojan, ympäristönsuojelun, eläinten hyvinvoinnin sekä terveys- ja työnormien aloilla; korostaa, että näillä aloilla on tärkeää hyväksyä korkealla tasolla kansainvälisiä standardeja; toteaa, että vapaakauppaneuvotteluissa olisi käsiteltävä etenkin standardointia, vastavuoroista tunnustamista, toimituksia, palveluja ja julkisten hankintojen markkinoiden avoimuutta;

33. pyytää komissiota sisällyttämään kansainvälistä kilpailukykyä koskevan näkökohdan kaikkiin uusiin lainsäädäntöehdotuksiin koskeviin vaikutustenarviointeihin;

34. kehottaa Euroopan komissiota kiinnittämään erityistä huomiota muihin tulleeihin liittyviin kaupan esteitä ja monien maiden, myös WTO:n jäsenten, eurooppalaista vientiä vastaan käyttämiä sääntelyllisiä esteitä koskevaan ongelmaan myös tulevia kauppakumppanuussopimuksia silmällä pitäen; kiinnittää huomiota siihen, että on tarpeen, että neuvotteluissa on käytettävissä välineitä, joilla osapuolten välinen vastavuoroisuus ja tasapainotila voidaan palauttaa, kun kyse on yksipuolisista toimista ("muut kuin tulleeihin liittyvät esteet"), vaikka ne olisivat luonteeltaan vain hallinnollisia (todistukset, tarkastukset), jos ne voivat aiheuttaa kilpailullista haittaa eurooppalaisille yrityksille ja haitata toimintaolosuhteiden tasapainoa; kehottaa EU:ta kansainvälisesti edistämään sääntelyä koskevaa yhteistyötä kansainvälisten vaatimusten vastaavuuden ja lähentämisen edistämiseksi ja rajoittaakseen näin niihin liittyviä erimielisyyksiä ja liiketoimintakustannuksia;

Parlamentti on sitoutunut köyhyyden torjuntaan EU:ssa ja sen ulkopuolella

35. muistuttaa, että parlamentti on sitoutunut vapaaseen ja oikeudenmukaiseen kauppaan ja että jäsenvaltioiden lisäksi myös koko unionilla on yhteiskuntavastuu; muistuttaa, että EU:n koheesiorahastoa ja globalisaatorahastoa on käytettävä ja edelleen kehitettävä ihmisten etujen mukaisesti ja tukemaan jatkuvaa uusien ja kilpailukykyisten työpaikkojen luomista unionissa;

36. muistuttaa, että mikroyritykset ja pk-yritykset edustavat 99 prosenttia EU:n kaikista yrityksistä ja että niillä on suuret mahdollisuudet luoda uusia työpaikkoja ja innovaatioita; katsoo sen vuoksi, että mikroyritysten ja pk-yritysten tarpeet olisi otettava paremmin huomioon sisä- ja ulkopoliitikassa niiden kilpailukykyyn parantamiseksi ja että olisi keskityttävä erityisesti EU:n koheesiorahastojen käytettävyyden ja avoimuuden parantamiseen pk-yritysten kilpailukykyyn edistämiseksi;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

37. huomauttaa, että kun on kyse ulkoasioista, parlamentti tukee komissiota sen tavoitteessa edistää muun muassa kestävä kehitystä, vapaata ja reilua kauppaa, kansainvälisiä työnormeja ja ihmisarvoista työtä esimerkiksi neuvottelemalla talouskumppanuussopimuksista, joissa yhdistetään EU:n ja AKT-maiden edut; huomauttaa, että kauppapolitiikalla on edistettävä kehitystä, parannettava alueellista yhdentymistä, kannustettava investointeihin ja kohennettava taloushallintoa, ja muistuttaa kaikkia sidosryhmiä, että muut maailman alueet ovat osoittaneet, miten kauppa voi edistää hyvinvointia; pyytää komissiota soveltamaan yhdenmukaisesti lähestymistapaa kauppa-, ulko-, kehitys-, sosiaali-, maatalous- ja ympäristöpolitiikkaan; toistaa aiemman pyyntönsä komissiolle reilua kauppaa tukevien koordinoitujen politiikkojen varmistamisesta;

38. muistuttaa, että EU on uuden kaupallisen strategiansa yhteydessä erityisen kiinnostunut tukemaan syrjäisimpien alueiden sisäsyntyistä kehitystä niiden biologisen monimuotoisuuden ja maantieteellisen sijainnin vuoksi, minkä ansiosta EU:lla on yhteys mereen, trooppisiin metsiin sekä avaruusalan koe- ja tutkimusalueeseen;

39. pyytää komissiota kunnioittamaan parlamentin aiempia päätöslauselmia talouskumppanuussopimuksista, jotka koskevat tarvetta osoittaa kumppanien kanssa käytävissä neuvotteluissa joustavuutta ja kunnioittaa sitoutumista kehitysmaiden erityis- ja erilliskohteluun;

40. panee merkille, että parlamentti aikoo hyväksyä tulevan yleisen tullietuusjärjestelmän, ja katsoo, että olisi keskityttävä aiempaa paremmin siihen, miten maat, jotka tarvitsevat yleistä tullietuusjärjestelmää eniten ja jotka täyttävät kauppaa koskevat vaatimukset ja muut vaatimukset, voivat hyötyä siitä;

41. pyytää komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta toteuttaa luonnonkatastrofeista tai konflikteista kärsivien maiden kauppaa tukevia hätätoimenpiteitä, jotta ne voivat jälleenrakentaa taloutensa; pyytää komissiota esittämään konkreettisia esimerkkejä toimista, joilla voitaisiin helpottaa hätää lyhyellä aikavälillä sekä toimista, joilla voisi olla keskipitkän ja pitkän aikavälin kehitysvaikutuksia, ennen kuin komissio pyytää parlamentin hyväksyntää tällaisille toimille;

42. korostaa, että ulkomaankauppapolitiikassa on säilytettävä Euroopan unionin kyky turvata vahva maataloussektori, jotta 500 miljoonalle kuluttajalle taattaisiin elintarviketurva ja riippumaton elintarvikeala;

Parlamentti vaatii kestävä ja vääristymätöntä raaka-ainehuoltoa

43. kehottaa komissiota noudattamaan johdonmukaista, kestävä, kattavaa ja monialaista raaka-aineita koskevaa strategiaa, jotta voidaan estää ja poistaa epäoikeudenmukaiset kauppakäytännöt, kuten vientirajoitukset, vientiverot ja niin sanotut kaksoishinnoittelumekanismi monen- ja kahdenvälisellä tasolla; myöntää kuitenkin, että vientirajoituksia voidaan tietyissä olosuhteissa pitää tärkeinä kehitystavoitteiden tukemisen, ympäristönsuojelun ja kestävä luonnonvarojen käytön kannalta köyhissä kehitysmaissa, kuten vähiten kehittyneissä maissa ja pienissä saarikehitysvaltioissa; kehottaa komissiota lisäämään raaka-aineiden tuottajien monipuolisuutta ja tekemään alaan liittyviä kahdenvälisiä pitkän aikavälin sopimuksia; katsoo, että tässä politiikassa on otettava huomioon Euroopan unionin kehityspolitiikan ja talouskumppanuussopimusten kehitystavoitteet;

44. korostaa kansalaisyhteiskunnan osallistamisen merkitystä vapaakauppasopimuksissa; tukee komission EU:n ja Korean väliseen vapaakauppasopimukseen liittyvää aloitetta paikallisen neuvoo-antavan ryhmän kutumisesta koolle kansalaisyhteiskunnan ottamiseksi mukaan; pyytää komissiota kehittämään tätä aloitetta tulevissa vapaakauppasopimuksissa;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

45. kehottaa komissiota pysymään lujana vientirajoitusten, vientiverojen ja niin kutsuttujen kaksoishinnittelumekanismien poistamiseksi kaikista tulevista kahdenvälisistä vapaakauppasopimuksista; kehottaa komissiota osallistumaan WTO:n puitteissa neuvotteluihin selvistä monenvälisistä säännöistä;

46. kehottaa komissiota valittamaan joidenkin kauppakumppanien sietämättömästä käytöksestä ja lisäksi reagoimaan siihen lujasti ja asianmukaisesti; muistuttaa komissiota siitä, että kauppapolitiikan lisäksi on muita politiikanaloja, kuten maatalous, ympäristö, kehitysyhteistyö, tutkimus ja ulkoasiat, joilla on tuettava raaka-ainetoimituksia koskevaa yhteistä politiikkaa; katsoo, että on tärkeää tukea ja kehittää erityisesti biovegetaaliseen kemiaan ja kemiallisten aineiden kierrätykseen liittyvää tutkimusta, jotta voitaisiin vähentää EU:n riippuvuutta raaka-aineita ja harvinaisia maametalleja tuottavista valtioista;

EU:ssa ja sen ulkopuolella tarvitaan aiempaa parempaa tulliyhteistyötä

47. tukee komission aloitetta vahvistaa kansainvälistä tulliyhteistyötä Maailman kauppajärjestön puitteissa ja kahdenvälisellä tasolla tullimenettelyjen tehostamiseksi, kauppiaiden kustannusten vähentämiseksi ja turvallisuuteen, varmuuteen ja immateriaalioikeuksiin liittyvien riskien käsittelemiseksi aiempaa paremmin;

48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan huolellisesti ajatusta EU:n yhteisen tulliyksikön perustamisesta, jotta tullimääräyksiä ja -menettelyjä voitaisiin soveltaa aiempaa tehokkaammin koko EU:n tullialueella;

Parlamentti vaatii asianmukaista immateriaalioikeuksien suojaa, jossa otetaan huomioon myös köyhien edut

49. korostaa, että väärennökset aiheuttavat työpaikkojen menetyksiä ja heikentävät innovointia, ja korostaa, että asianmukainen immateriaalioikeuksien suoja ja tehokas valvonta ovat maailmantalouden perusta; katsoo, että tärkeimpien kauppakumppaniemme toteuttama immateriaalioikeuksien, erityisesti tavaramerkkien ja maantieteellisten merkintöjen suojelu on ehdoton edellytys EU:n kilpailukyvyyn säilyttämiselle ja parantamiselle; on tyytyväinen siihen, että komissio on sitoutunut nykyisten sitoumusten täytäntöönpanoon;

50. muistuttaa komissiota, että EU:n immateriaalioikeuksia koskevassa politiikassa olisi vähiten kehittyneiden maiden ja köyhien kehitysmaiden sekä tärkeimpien rinnakkaisvalmisteiden tuottajien, kuten Intian ja Brasilian, osalta pitädyttävä TRIPS-sopimuksen velvoitteissa ja siinä olisi noudatettava kaikilta osin vuoden 2001 Dohan julistusta TRIPS-sopimuksesta ja kansanterveydestä, erityisesti rinnakkaisvalmisteiden osalta;

*

* *

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Euroopan ja Välimeren maiden Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmien perustamiseen

P7_TA(2011)0413

Euroopan parlamentin kannanotto 27. syyskuuta 2011 Euroopan ja Välimeren maiden Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmien perustamiseen

(2013/C 56 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,

- A. toteaa, että Välimeren etelärannalla koetaan parhaillaan ennennäkemättömiä asioita ja että Euroopan unionin on osallistuttava tähän kehitykseen uusilla aloitteilla,
 - B. ottaa huomioon koulutuksen äärimmäisen tärkeän merkityksen demokratialle ja taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle,
 - C. ottaa huomioon ammattikoulutuksen tärkeyden nuorten työttömyyden torjunnassa,
 - D. katsoo, että Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmat ovat olleet suuria menestyksiä Euroopan integraatiossa,
 - E. ottaa huomioon Erasmus Mundus -ohjelman Välimeri-osion osallistujien vähäisen määrän ja etelä–eteläliikkuvuuden puuttumisen,
1. pyytää komissiota ja korkeaa edustajaa/varapuheenjohtajaa ehdottamaan vuoden 2011 loppuun mennessä Euroopan ja Välimeren maiden Erasmus-ohjelman perustamista ja toteaa, että ohjelman tarkoituksena olisi edistää Välimeren pohjois- ja etelärannan opiskelijoiden kansainvälistä liikkuvuutta;
 2. pyytää komissiota ja korkeaa edustajaa/varapuheenjohtajaa ehdottamaan vuoden 2011 loppuun mennessä Euroopan ja Välimeren maiden Leonardo da Vinci -ohjelman perustamista ja toteaa, että ohjelman tarkoituksena olisi edistää niiden nuorten liikkuvuutta, jotka haluavat saada ammattikoulutusta ulkomailla;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ komissiolle, neuvostolle, korkealle edustajalle/varapuheenjohtajalle, Euroopan unionin jäsenvaltioille sekä Välimeren unionille ja sen jäsenvaltioiden parlamenteille, Välimeren unionin pääsihteerille ja Välimeren unionin edustajakokoukselle.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 27. syyskuuta 2011 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 1 (P7_PV(2011)09-27(ANN1)).

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

Seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin liittyvien asioiden käsittely YK:n ihmisoikeusneuvostossa

P7_TA(2011)0427

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä YK:ssa

(2013/C 56 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston perustamisesta annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman A/RES/60/251,
- ottaa huomioon Euroopan unionin puheenjohtajavaltion unionin puolesta 16. maaliskuuta 2006 antaman julkilausuman YK:n ihmisoikeusneuvoston perustamisesta,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ihmisoikeusneuvoston 16. istunnosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon aikaisemmat YK:ssa hyväksytyt yhteiset julkilausumat, muun muassa 22. maaliskuuta 2011 annetun ihmisoikeusneuvoston yhteisen julkilausuman seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvan väkivallan ja ihmisoikeuksien rikkomisen lopettamisesta sekä 18. joulukuuta 2008 annetun yleiskokouksen julkilausuman ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2011 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman A/HRC/17/19 ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 17. istunnon, jossa hyväksyttiin päätöslauselma A/HRC/17/19 ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä, sekä YK:n ihmisoikeusneuvoston 19. istunnon, jossa käydään paneelikeskustelu päätöslauselman A/HRC/17/19 toimeksiannon perusteella,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2010 annetun Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselman 1728 seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvasta syrjinnästä sekä 31. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksen CM/Rec(2010)5 toimenpiteistä seksuaaliseen suuntautumiseen tai sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän torjumiseksi,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2011 annetun Amerikan valtioiden järjestön päätöslauselman AG/RES. 2653 ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä,
- ottaa huomioon perusoikeusviraston marraskuussa 2010 julkaiseman selonteon, jossa käsiteltiin homojen transsukupuolista sekä seksuaalisen suuntautumisen ja sukupuoli-identiteetin perusteella tapahtuvaa syrjintää,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0097.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan, 18, 21 ja 27 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 10 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston keinovalikoiman homo- ja biseksuaalisten ja transsukupuolisten henkilöiden kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojaamiseksi,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman ihmisoikeuksien, seksuaalisen suuntautumisen ja sukupuoli-identiteetin käsitte-lystä Yhdistyneissä kansakunnissa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen, edistäminen ja suoje- lu ovat osa Euroopan unionin eettistä ja oikeudellista säännöstöä ja yksi Euroopan yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä;
- B. ottaa huomioon, että useisiin seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin liittyviin ihmis- oikeusrikkomuksiin syyllistytään päivittäin Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella;
- C. katsoo, että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ne noudattavat omassa toiminnassaan ja käytännössään ihmisoikeuksia, jotta EU:n asema ihmisoikeusneuvostossa vahvistuisi ja saisi uskottavuutta;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unioni pitää ensiarvoisen tärkeänä yleismaailmallisia ja jakamattomia ihmisoikeuksia;
- E. ottaa huomioon, että seksuaalinen suuntautuminen ja sukupuoli-identiteetti sisältyvät jo nyt EU:n työhön YK:n piirissä, alueellisissa elimissä ja eräissä sen kahdenvälisissä ihmisoikeusvuoropuheluissa;
- F. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselma ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suun- tautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä on ensimmäinen Yhdistyneiden kansakuntien hyväksymä pää- töslauselma, jossa käsitellään nimenomaan seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin liittyviä seikkoja;
- G. ottaa huomioon, että valtiot, jotka edustavat kaikkia alueita, muun muassa kaikki YK:n ihmisoikeus- neuvostossa olevat EU:n jäsenvaltiot, äänestivät ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman puolesta ja 21 EU:n jä- senvaltiota tuki päätöslauselmaa;
- H. ottaa huomioon, että useat yleissopimuksella perustetut Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuselimet, erityistarkkailijat ja järjestöt sekä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeri ja Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutettu ovat ilmaisseet olevansa vakavasti huolissaan homo- ja biseksuaaleihin ja trans- sukupuoliisiin henkilöihin ympäri maailmaa kohdistuneista ihmisoikeusrikkomuksista;
- I. ottaa huomioon, että eräät muut alueelliset instituutiot, muun muassa Euroopan neuvosto ja Amerikan valtioiden järjestö ovat hiljattain hyväksyneet päätöslauselmia, joissa tuomitaan seksuaalisen suuntau- tumisen ja sukupuoli-identiteetin perusteella tapahtuvat ihmisoikeusrikkomukset;

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

1. toistaa olevansa huolissaan seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvista lukuisista ihmisoikeusrikkomuksista ja laajalle levinneestä syrjinnästä sekä EU:ssa että sen ulkopuolella;
2. antaa tunnustusta ihmisoikeusneuvoston, YK:n pääsihteerin, ihmisoikeusvaltuutetun, yleissopimuksella perustettujen YK:n ihmisoikeuselinten, erityistarkkailijoiden ja muiden YK:n järjestöjen työlle, jolla ne ovat jo nyt pyrkineet varmistamaan, että kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja sovelletaan täysmääräisesti henkilön seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä riippumatta, sekä tukee tätä työtä;
3. ilmaisee tyytyväisyytensä ihmisoikeuksia, seksuaalista suuntautumista ja sukupuoli-identiteettiä koskevan YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman A/HRC/17/19 hyväksymisestä;
4. haluaa kiinnittää huomion siihen, että päätöslauselmaa tuki kaikkia alueita edustavia valtioita ja että Etelä-Amerikka pani sen alulle; toistaa, että ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisia ja jakamattomia ja että niitä sovelletaan yhtäläisesti kaikkiin seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä riippumatta;
5. tukee sitä, että ihmisoikeusneuvoston 19. istunnossa keväällä 2012 järjestetään paneelikeskustelu, jossa on tarkoitus käydä rakentavaa, tietoon perustuvaa ja avointa vuoropuhelua yksilöitä näiden seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perusteella syrjivästä lainsäädännöstä ja käytännöistä sekä heihin kohdistuvista väkivallanteoista; katsoo, että kaikkia maailman alueita edustavien YK:n jäsenvaltioiden on välttämätöntä käydä kunnioittavaa ja avointa keskustelua ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä;
6. on tyytyväinen siihen, että EU:n jäsenvaltiot sekä komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ovat jo pitkään tukeneet seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin liittyvien näkökohtien sisällyttämistä ihmisoikeusneuvoston ja muiden YK:n elinten työhön, myös aikaisempiin yhteisiin julkilausumiin;
7. muistuttaa, että Euroopan unionin neuvoston ihmisoikeustyöryhmän keinovalikoimassa homo- ja biseksuaalisten ja transsukupuolisten henkilöiden kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ensisijaisina tavoitteina mainitaan homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistaminen maailmanlaajuisesti, yhdenvertaisuus ja syrjimättömyys sekä ihmisoikeuksien puolustajien suojeleminen; katsoo, että korkean edustajan, kaikkien unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden olisi järjestelmällisesti noudatettava näitä tavoitteita sekä unionin sisällä että ulkosuhteissa;
8. kehottaa korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita yhdessä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa järjestelmällisesti edistämään YK:ssa ja muilla monenvälisillä foorumeilla sekä kahdenvälisissä ihmisoikeusvuoropuheluissaan ihmisoikeuksien suojaamista ja kunnioittamista seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä riippumatta;
9. kehottaa jäsenvaltioita yhdessä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa osallistumaan rakentavasti yleiseen kausiarviointiin ja yleissopimuksella perustettujen elinten prosesseihin sen varmistamiseksi, että ihmisoikeuksia noudatetaan täysimääräisesti seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä riippumatta; kehottaa jäsenvaltioita ja korkeaa edustajaa siksi varmistamaan, että EU:n ulkoinen ja sisäinen toiminta ihmisoikeuksien alalla on johdonmukaista, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan 3 kohdassa määrätään;
10. kehottaa korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa jatkamaan ihmisoikeuksien edistämistä myös seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin liittyvissä asiayhteyksissä kahdenvälisissä ihmisoikeusvuoropuheluissaan sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen ja muiden ulkoisten toimien rahoitusvälineiden avulla;

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

11. pitää valitettavana, että EU:ssa ei aina täysin noudateta homo- ja biseksuaalisten ja transsukupuolisten henkilöiden oikeuksia, joita ovat muun muassa oikeus ruumiilliseen koskemattomuuteen, oikeus yksityisyyteen ja perhe-elämään, oikeus mielipiteen- ja sananvapauteen, kokoontumisvapaus, oikeus yhdenvertaiseen kohteluun, liikkumisvapaus, mukaan lukien samaa sukupuolta olevien parien ja heidän perheidensä oikeus liikkua vapaasti, oikeus ennalta ehkäisevään terveydenhoitoon ja sairaanhoitoon sekä oikeus turvapaikkaan;

12. muistuttaa jäsenvaltioiden velvoitteesta suojella kolmansien maiden kansalaisia tai myöntää heille turvapaikka silloin, kun he seksuaalisen suuntautumisensa vuoksi pakenevat vainoa, jota he kokevat tai voivat joutua kokemaan alkuperämaassaan, kuten kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa neuvoston direktiivissä 2004/83/EY⁽¹⁾ säädetään;

13. tuomitsee erittäin voimakkaasti sen, että eräissä maissa, myös EU:n jäsenvaltioissa, homoseksuaalisuutta, biseksuaalisuutta ja transsukupuolisuutta pidetään edelleen mielisairautena, ja kehottaa eri maita torjumaan tätä ilmiötä; kehottaa erityisesti lopettamaan transsukupuolisten ja identiteetiltään transsukupuolisten henkilöiden sukupuolenvaihdosprosessin psykiatrisoinnin ja takaamaan, että he voivat vapaasti valita hoitohenkilökunnan, sekä helpottamaan identiteetin vaihtamista ja toimenpiteen korvaamista sosiaaliturvajärjestelmästä;

14. haluaa kiinnittää huomion EU:n perusoikeusviraston marraskuussa 2010 julkaisemaan selontekoon, jossa käsiteltiin homo- ja transfobiaa sekä seksuaalisen suuntautumisen ja sukupuoli-identiteetin perusteella tapahtuvaa syrjintää; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan selonteon perusteella toimenpiteitä mahdollisimman laajasti;

15. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota sekä Euroopan ulkosuhdehallintoa pyrkimään tarmokkaasti poistamaan eriarvoisuudet; pyytää toistamiseen komissiota laatimaan kattavan suunnitelman homo- ja transfobian sekä seksuaalisen suuntautumisen ja sukupuoli-identiteetin perusteella tapahtuvan syrjinnän torjumiseksi;

16. kehottaa komissiota ja Maailman terveysjärjestöä poistamaan sukupuolisen identiteetin häiriöt mielenterveyden ja käyttäytymisen häiriöiden luettelosta ja huolehtimaan siitä, että kansainvälisen tautiluokituksen (ICD-11) 11. versiota koskevissa neuvotteluissa otetaan käyttöön uusi luokittelu, jossa luovutaan patologisoinnista;

17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle, Euroopan unionin neuvostolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä YK:n pääsihteerille.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

Torstai 29. syyskuuta 2011

Palestiinan tilanne

P7_TA(2011)0429

Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. syyskuuta 2011 Palestiinan tilanteesta

(2013/C 56 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Lähi-idästä,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2009, 13. joulukuuta 2010 ja 18. heinäkuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät Lähi-idän rauhanprosessista,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien (YK) peruskirjan,
- ottaa huomioon asiaa koskevat YK:n päätöslauselmat, YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat 181 (1947) ja 194 (1948) sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 242 (1967), 338 (1973), 1397 (2002), 1515 (2003) ja 1850 (2008),
- ottaa huomioon Lähi-idän kvartetin julkilausumat ja erityisesti sen 23. syyskuuta 2011 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että palestiinalaishallinnon presidentti Mahmud Abbas pyysi YK:n yleiskokouksen 66. istunnossa, että Palestiinan valtio tunnustetaan ja otetaan YK:n jäseneksi;
- B. ottaa huomioon, että vaikka Palestiina ei olekaan YK:n jäsen, sillä on pysyvän tarkkailijan asema YK:n yleiskokouksessa;
- C. toteaa, että YK:n yleiskokous kehotti 29. marraskuuta 1947 antamassaan päätöslauselmassa 181 luomaan kaksi valtiota entiselle Palestiinan mandaattialueelle;
- D. ottaa huomioon, että EU on toistuvasti vahvistanut tukevansa kahden valtion ratkaisua, joka käsittää Israelin valtion ja itsenäisen, demokraattisen, yhtenäisen ja elinkelpoisen Palestiinan valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden ilmapiirissä, ja että se on toistuvasti kehottanut käynnistämään uudelleen suorat rauhanneuvottelut israelilaisten ja palestiinalaisten välillä ja esittänyt, että vuotta 1967 edeltäviin rajoihin ja Jerusalemin asemaan ei pidä tunnustaa mitään muita muutoksia kuin ne, joista osapuolet ovat sopineet;
- E. ottaa huomioon, että Maailmanpankin, Kansainvälisen valuuttarahaston ja YK:n arvioiden mukaan palestiinalaishallinto täyttää keskeisillä niiden tarkastelemilla aloilla toimivan valtion tunnusmerkit ja että palestiinalaiset instituutiot kestävät hyvin vertailun vakiintuneiden valtioiden instituutioihin;
- F. katsoo, että palestiinalaisten itsemääräämisoikeus ja oikeus omaan valtioon ovat kiistattomia samoin kuin Israelin oikeus olemassaoloon turvallisten rajojen sisällä;
- G. toteaa, että "arabikevät" on tehnyt israelilaisten ja palestiinalaisten konfliktin ratkaisemisesta entistäkin kiireellisemmän ja että konfliktin ratkaisu on sen osapuolten, alueen kaikkien kansojen ja kansainvälisen yhteisön perustavien etujen mukaista;

Torstai 29. syyskuuta 2011

- H. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioiden ulkoministerit esittivät 2. ja 3. syyskuuta 2011 pidetyssä epävirallisessa kokouksessa erilaisia näkemyksiä Lähi-idän rauhanprosessista ja asiaa koskevista diplomaattisista aloitteista, joita oli tarkoitus käsitellä YK:n yleiskokouksen syyskuun istunnossa;
1. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa sekä EU:n jäsenvaltioiden hallituksia jatkamaan pyrkimyksiään määritellä EU:n yhteinen kanta palestiinalaishallinnon pyyntöön tulla hyväksytyksi YK:n jäseneksi ja välttää jäsenvaltioiden väliset jakolinjat;
 2. tukee palestiinalaisten oikeutettua vaatimusta olla valtiona edustettuna YK:ssa sen yleiskokouksen 66. istunnossa käytävien neuvottelujen tuloksena ja kehottaa jäsenvaltioita suhtautumaan yhtenäisesti tähän vaatimukseen;
 3. kehottaa samalla EU:ta ja sen jäsenvaltioita sekä muuta kansainvälistä yhteisöä vahvistamaan päättäväisen sitoutumisensa Israelin valtion turvallisuuteen;
 4. toistaa jälleen tukevana vakaasti kahden valtion ratkaisua, joka perustuu vuoden 1967 rajoihin ja Jerusalemin asemaan molempien valtioiden pääkaupunkina sekä käsittää Israelin valtion ja itsenäisen, demokraattisen, yhtenäisen ja elinkelpoisen Palestiinan valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden ilmapiirissä;
 5. toteaa, että Palestiinan presidentti Mahmud Abbas ja pääministeri Salam Fayyad ovat onnistuneet valtorakenteiden kehittämissyöryksissään, ja pitää tätä EU:n tukemaa ja monien kansainvälisten toimijoiden hyväksymää kehitystä myönteisenä;
 6. korostaa jälleen, että israelilaisten ja palestiinalaisten konflikti voidaan ratkaista kestävästi vain rauhanomaisin keinoin ilman väkivaltaa;
 7. korostaa, että on viipymättä jatkettava kvartetin vaatimien määräaikojen mukaisesti suoria neuvotteluja, jotka johtavat kahden valtion ratkaisuun israelilaisten ja palestiinalaisten välillä, jotta nykyisestä epätydyttävästä tilanteesta päästään eteenpäin; korostaa jälleen, että olisi vältettävä kaikkia toimia, jotka saattaisivat heikentää mahdollisuuksia päästä neuvotteluratkaisuun, ja että olisi hyväksyttävä vain sellaiset muutokset ennen vuotta 1967 määriteltyihin rajoihin ja Jerusalemin asemaan, joista on sovittu osapuolten kesken; korostaa, että loppuratkaisun pitäisi sallia kummankin osapuolen säilyttää arvokkuutensa; vaatii Israelin hallitusta lopettamaan siirtokuntien rakentamisen ja laajentamisen Länsirannalla ja Itä-Jerusalemissa; vaatii lopettamaan Gazan alueelta tehdyt raketti-iskut Israeliin ja korostaa pysyvän aselevon tarvetta;
 8. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita omaksumaan yhtenäisen kannan ja jatkamaan entistä aktiivisemmän roolin esittämistä myös kvartetin yhteydessä pyrittäessä saavuttamaan oikeudenmukainen ja pysyvä rauha israelilaisten ja palestiinalaisten välille; korostaa kvartetin keskeistä asemaa ja antaa täyden tukensa korkealle edustajalle, joka pyrkii siihen, että kvartetti antaisi uskottavat edellytykset rauhanprosessin käynnistämiseksi uudelleen;
 9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n turvallisuusneuvoston jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Lähi-idän kvartetin erityisedustajalle, Israelin hallitukselle ja knesetille, palestiinalaishallinnon presidentille ja Palestiinan lakiasäättävälle neuvostolle.
-

Torstai 29. syyskuuta 2011

Rio+20 Earth Summit -huippukokous

P7_TA(2011)0430

Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. syyskuuta 2011 EU:n yhteisen kannan muodostamisesta ennen Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen konferenssia (Rio+20)

(2013/C 56 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen konferenssin (Rio+20), joka pidetään Rio de Janeirossa kesäkuussa 2012 ja jossa keskitytään kahteen aiheeseen: vihreään talouteen kestävän kehityksen ja köyhyyden poistamisen yhteydessä sekä kestävän kehityksen institutionaalsiin puitteisiin,
 - ottaa huomioon komissiolle ja neuvostolle osoitetut kysymykset EU:n tavoitteista Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen konferenssissa (Rio+20), joka pidetään Rio de Janeirossa kesäkuussa 2012 (O-000181/2011 - B7-0436/2011, O-000182/2011 - B7-0437/2011),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Rio+20: kohti vihreää taloutta ja parempaa hallintoa" (KOM(2011)0363),
 - ottaa huomioon Japanin Nagoyassa vuonna 2010 pidetyn biologista monimuotoisuutta käsitelleen konferenssin päätelmät,
 - ottaa huomioon Kioton pöytäkirjan vuodelta 1997,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen, jossa asetetaan vuosituhatvuotisen kehitystavoitteet kansainvälisen yhteisön yhteisesti sopimaksi köyhyyden poistamisen perustaksi,
 - ottaa huomioon ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden taloudellisia näkökohtia (TEEB) koskevan maailmanlaajuisen aloitteen, jonka G8+5-maiden johtajat käynnistivät kesäkuussa 2007, sekä sen vuosina 2009 ja 2010 julkaistut tulokset,
 - ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin arviointikertomukset,
 - ottaa huomioon YK:n julistuksen alkuperäiskansojen oikeuksista,
 - ottaa huomioon vuonna 2008 hyväksytyn maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevan kansainvälisen arvioinnin (IAASTD),
 - ottaa huomioon YK:n erityisraportin oikeudesta ravinnon saantiin laatiman Agroecology and the Right to Food -raportin, joka esitettiin YK:n ihmisoikeusneuvostolle 8. maaliskuuta 2011,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että pyrkimyksissä kestävään kehitykseen on edistytty vuonna 1992 pidetyn Rion huippukokouksen ja vuonna 2002 pidetyn Johannesburgin huippukokouksen jälkeen, mutta toteuttamisessa ilmenee yhä merkittäviä puutteita ja haasteita, eivätkä monet kansainvälisen yhteisön sitoumuksista ole vielä täysin toteutuneet;

Torstai 29. syyskuuta 2011

- B. toteaa, että Rio+20-huippukokouksen kolme tavoitetta ovat uusittujen kestävästä kehitystä koskevien poliittisten sitoumusten vahvistaminen, tähän mennessä tapahtuneen edistyksen ja merkittävimpien kestävästä kehityksen huippukokousten päätelmien täytäntöönpanossa yhä ilmenevien puutteiden arviointi sekä uusiin ja kehittyviin haasteisiin vastaaminen;
- C. katsoo, että biologista monimuotoisuutta, ilmastonmuutosta ja aavikoitumisen estämistä koskevien kolmen Rion yleissopimuksen synergiaa on tehostettava;
- D. ottaa huomioon, että 1,4 miljardia ihmistä elää edelleen äärimmäisessä köyhyydessä, heistä puolet Saharan eteläpuolisessa Afrikassa; ottaa huomioon, että kuudesosa maailman väestöstä kärsii aliravitsemuksesta ja että puutteet elintarviketurvassa lisääntyvät ja työttömyys ja vajaatyöllisyys ovat yhä jatkuvainen ongelma suurelle osalle kehitysmaiden väestöstä; ottaa huomioon, että 70 prosenttia ihmisistä, jotka elävät alle dollarilla päivässä, on naisia;
- E. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos on vakava uhka köyhyyden vähentämiselle, ihmisoikeuksille, rauhalle ja turvallisuudelle sekä vuosittuistavoitteiden saavuttamiselle useissa kehitysmaissa;
- F. ottaa huomioon, että maapallon väkiluvun odotetaan kasvavan vähintään yhdeksään miljardiin vuoteen 2050 mennessä, mikä aiheuttaa yhä lisääntyviä haasteita luonnonvarojen rajalliselle saatavuudelle ja valmiuksille käsitellä väestönkasvusta aiheutuvia jätevirtoja;
- G. ottaa huomioon, että alati kasvava veden, viljelysmaan ja metsän tarve on johtanut näiden luonnonvarojen hupenemiseen ja vahingoittumiseen; ottaa huomioon, että biologisen monimuotoisuuden väheneminen, liikakalastus, ekosysteemien rappeutuminen ja metsien häviäminen jatkuvat hälyttävää vauhtia;
- H. ottaa huomioon, että kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt jatkavat kasvuaan;
- I. ottaa huomioon, että maailman valtameret ovat keskeisessä asemassa maailmanlaajuisissa ilmastoprosesseissa ja erityisesti hiilen sitomisessa, ne ovat merkittäviä energianlähteitä ja muodostavat rikkaita ja biologisesti monimuotoisia ympäristöjä, ne ovat tärkeitä kulkuväyliä sekä tarjoavat kestäviä toimeentulon lähteitä ja elämisen kannalta tärkeitä perusasioita, kuten ravintoa, lääkkeitä ja makeaa vettä; katsoo, että ilmastonmuutos, haitalliset kalastusmenetelmät sekä meren ekosysteemien, elinympäristöjen ja lajien tuhoutuminen muodostavat muiden vaikutusten ohella uhkan valtamerien kyvylle tyydyttää näitä tarpeita;
- J. ottaa huomioon, että maailman kalavaroista 80 prosentissa on jo saavutettu pyyntimäärän yläraja tai ylitetty se ja että noin 20 prosenttia maailman väestöstä on suoraan riippuvainen kalavaroista, sillä kala on tämän väestöosuuden ensisijainen valkuaisainelähde;
- K. ottaa huomioon, että ympäristökatastrofien takia yhä useammat ihmiset joutuvat siirtymään pois asuinseuduiltaan; katsoo, että on välttämätöntä luoda kansainvälinen pakolaisasema ilmasto- ja ympäristöpakolaisille;
- L. ottaa huomioon, että naiset ja lapset ovat erityisen haavoittuvaisessa asemassa ilmastonmuutoksen vaikutusten suhteen, erityisesti kehitysmaissa ja vähiten kehittyneissä maissa; katsoo, että suuri osa naisista on edelleen yhteiskunnallisesti heikossa asemassa ja kärsii syrjinnästä;
- M. ottaa huomioon, etteivät edessä olevat haasteet ole yksittäisiä vaan liittyvät ja vaikuttavat toisiinsa; katsoo, että Rio+20 on ainoa monenvälinen foorumi, jossa varmistetaan kokonaisvaltainen lähestymistapa käsittelemällä kaikkia kolmea kestävästä kehityksen pilaria;
- N. katsoo, että YK:n ympäristöohjelmaan (UNEP) sisältyvä "kolmen spiraalin lähestymistapa" voi toimia hyvänä pohjana keskustelulle;

Torstai 29. syyskuuta 2011

- O. ottaa huomioon, että kestävyyttä koskeviin lukuisiin haasteisiin on olemassa edullisia ratkaisuja; toteaa, että esimerkiksi tuotto sijoitetulle pääomalle biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä ja ekosysteemipalveluiden ylläpidossa on jopa satakertainen;
- P. ottaa huomioon, että BKT:n rajat ihmisten hyvinvoinnin ja kehityksen indikaattorina tunnustetaan yleisesti;
- Q. katsoo, että on tarpeen edistää kestävää kulutusta ja tuotantoa;
- R. katsoo, että on edistettävä terveyttä ylläpitävää, turvallista ja oikeudenmukaista, sosiaaliseen osallisuuteen perustuvaa yhteiskuntaa, jossa kunnioitetaan perusoikeuksia ja kulttuurista moninaisuutta, varmistetaan tasa-arvon toteutuminen ja torjutaan kaikenlaista syrjintää;
- S. katsoo, että ympäristöasioiden hyvä hallinta, johon kuuluvat avoimuus, vastuullisuus ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen, ulottuu laajemmalle kuin institutionaaliset järjestelyt; ottaa huomioon, että Rion julistuksen periaatteessa 10 todetaan, että ympäristökysymyksiä voidaan parhaiten käsitellä yhdessä kaikkien asianosaisten kansalaisten kanssa, ja korostetaan ympäristöasioihin liittyvän tiedon saamisen tärkeyttä, kansalaisten oikeutta osallistua päätöksentekoon sekä sen tärkeyttä, että kansalaisilla on tosiasiallinen mahdollisuus oikeudellisiin ja hallinnollisiin menettelyihin;
- T. ottaa huomioon, että viimeisen 20 vuoden aikana maailman geopoliittisessa tilanteessa on tapahtunut radikaaleja muutoksia ja muutamat kehitysmaat ovat nykyään merkittäviä talouden ja politiikan toimijoita, ja katsoo, että muutokset ovat johtaneet vallan ja vaikuttamismahdollisuuksien uudelleen jakautumiseen sekä uusien roolien ja vastuiden syntymiseen;
- U. ottaa huomioon, että EU:n kanta tulee toimittaa YK:lle viimeistään 1. marraskuuta 2011 vuoden 2012 alussa alkavia neuvotteluita varten;
1. pitää myönteisenä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman 64/236 mukaista päätöstä kutsua koolle YK:n korkeimman mahdollisen tason kestävä kehityksen konferenssi Rio de Janeirossa kesäkuussa 2012, sillä se tarjoaa maailman johtajille ainutlaatuisen tilaisuuden laatia kestävä kehityksen toimintaohjelma seuraavaksi kymmeneksi vuodeksi, ja korostaa maailmanlaajuisen solidaarisuuden tarvetta; ehdottaa osallistujamaita valitsemaan edustajikseen valtion ja/tai hallituksen päämiehet;
 2. pitää myönteisenä komission tiedonantoa "Rio+20: kohti vihreää taloutta ja parempaa hallintoa"; katsoo kuitenkin, että vihreän talouden ja yksityisen sektorin korostamisen ei tule johtaa siihen, että tarve kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen ja instituutioiden ulkopuolella tapahtuvan hyvän ympäristöasioiden hallinnan edistämiseen jäävät vähemmälle huomiolle; korostaa, että Euroopan unioni voi tähän liittyen vaihtaa tärkeitä kokemuksia Rion periaatteen 10 soveltamisesta;
 3. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että vahva ja yhtenäinen EU-kanta toimitetaan YK:lle viimeistään 1. marraskuuta 2011 vuoden 2012 alussa alkavia neuvotteluita varten;
 4. korostaa, että kestävä kehitys tulee olla etualalla kaikissa EU:n prosesseissa ja toimintapolitiikoissa, mikäli EU aikoo toimia yhdenmukaisella tavalla sekä sisäasioissaan että kansainvälisissä pyrkimyksissään;
 5. korostaa, että Rio+20-huippukokous tarjoaa merkittävän tilaisuuden vahvistaa kansainvälisen tason poliittista sitoutumista kestäväan kehitykseen sekä teollisuus- ja kehitysmaiden välisiä kumppanuuksia;
 6. korostaa, että on erittäin tärkeää vauhdittaa ja tehostaa kestävä kehityksen politiikkojen toimeenpanoa ja kansainvälistä hallinnointia, koska ne toistaiseksi edistyvät hitaasti;

Torstai 29. syyskuuta 2011

7. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, ettei Rio+20-huippukokouksen tuloksena ole vain hyvän tahdon julistuksia, vaan konkreettisia toimia ja seurattavia tavoitteita sekä edistyksen mittaamisen välineitä, joita tarvitaan kestävän kehityksen osatekijöiden välisen synergian luomiseen;
8. ottaa huomioon, että vihreälle taloudelle on annettu keskeinen asema toisena huippukokouksen pääteemoista, ja katsoo, että vihreän talouden tulee käsittää kokonaisuudessaan talous, joka toimii kestävän kehityksen asettamien rajojen puitteissa ja kunnioittaa biologista monimuotoisuutta sekä pitää yllä ekosysteemipalveluita, edistää ilmaston suojelua ja säätelee luonnonvarojen käyttöä; korostaa, että inhimillinen ja ympäristöpääoma sekä luonnonvarat tulisi huomioida paremmin ja että kestävä kehitys käsittää muutakin kuin vihreän talouden;
9. korostaa, että sen sijaan, että ympäristöön, talouteen ja sosiaalipolitiikkaan liittyvät asiat nähdään kolmena erillisenä pilarina, Rio+20-huippukokouksessa olisi keskityttävä vahvistamaan niiden välisiä yhteyksiä, jotta luotaisiin yhtenäisempi ja riippuvuussuhteet huomioiva lähestymistapa;
10. on sitä mieltä, että vastaus edessä oleviin haasteisiin ei ole kasvun hidastaminen vaan kestävän kasvun ja vihreän talouden edistäminen, sillä ne tarjoavat mahdollisuuksia kaikille maille riippumatta niiden kehitystasosta ja talouden rakenteesta;
11. korostaa, että on tärkeää vastata uusiin ja kehittyviin haasteisiin, kuten resurssien niukkuuteen ja sen rooliin konflikteissa;
12. korostaa, että oikeudenmukaisuus on perustana toimintatapojen muutoksessa, joka on toteutettava, ja että muutosten toteuttaminen kansainvälisellä tasolla tulisi varmistaa, jotta kehitysmaat ja vähiten kehittyneet maat voisivat kehittyneiden maiden avustuksella välttää tavanomaisen kehityspolun ja parantaa kansojensa hyvinvointia sekä valtion sisäistä ja sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta;
13. korostaa, että Rio+20-huippukokouksen tulisi asettaa tarkkoja ja konkreettisia tavoitteita ja esittää keinoja tulosten mittaukseen ja valvomiseen, ja vaatii vihreän talouden etenemissuunnitelman soveltamista tässä yhteydessä;
14. katsoo, että siirtyminen kohti köyhyiden poistamista edistävää vihreää taloutta edellyttää ympäristönsuojelun ja ihmisoikeuksien edistämisen yhdistämistä sekä kolmen toisiinsa liittyvän toimintaloikon käsittelyä:
- investointi tärkeimpien luonnonvarojen kestävään hoitoon ja käyttöön, joka pohjautuu koordinoituihin T&K-toimiin
 - sellaisten oikeiden markkina- ja sääntelyolosuhteiden luominen, jotka rakentuvat oikeudenmukaisuuden periaatteelle
 - hallinnoinnin sekä kansalaisyhteiskunnan ja yksityisen sektorin osallistumisen parantaminen;
15. korostaa yhteisen, mutta eriytetyn lähestymistavan, ennalta varautumisen periaatteen, saastuttaja maksaa -periaatteen sekä tuottajan laajennetun vastuun sisällyttämisen tärkeyttä, jotta voidaan edistää maailmanlaajuisista kestävästä kehitystä koskevan vastuun tasapuolista jakamista; korostaa, että ympäristön kannalta kestävän kasvun politiikan tulisi tähdätä kaikkia osapuolia hyödyttäviin ratkaisuihin siten, että edistetään yrittäjyyttä, kilpailukykyä ja innovointia kaikilla aloilla sekä keskitytään aloihin, joilla kehitys on talouden ja ympäristön kannalta tehokkainta;
16. korostaa, että vihreän talouden tulee keskittyä erottamaan toisistaan taloudellinen toiminta sekä luonnonvarojen käyttö ja ympäristön tilan heikkeneminen;

Torstai 29. syyskuuta 2011

17. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että Rio+20-huippukokouksessa pyritään etsimään ratkaisua nykyisestä talousmallista johtuvaan jatkuvaan ja kasvavaan oman pääoman ehtoisen rahoituksen puutteeseen maailmanlaajuisesti ja kansallisesti;

18. toistaa näkemyksensä siitä, että turvallisimmat, käytännöllisimmät ja helpoiten saatavilla olevat ratkaisut ilmastonmuutoksen, biologisen monimuotoisuuden vähenemisen ja aavikoitumisen ongelmiin ovat luonnon ekosysteemien suojeleminen ja laajentaminen;

19. korostaa, että Rio+20-huippukokouksessa tulisi keskustella yhtenäisestä tavasta vastata niihin lukuisiin haasteisiin, jotka liittyvät esimerkiksi köyhyyden poistamiseen, terveyteen, ravintoon, työllisyyteen, sukupuolten tasa-arvoon, ilmastonmuutokseen ja energiahuoltoon; korostaa, että kyseisiä ongelmia ei voi ratkaista erillään ja että ei ole olemassa mitään helppoa ratkaisua, mikä tekee yhteistyöstä korostetun tärkeää; korostaa täten hyvinvoivien luonnon ekosysteemien merkitystä vuosittuuhattavoitteiden saavuttamisessa;

20. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia vaatimaan nopeaa edistymistä olemassa olevan ympäristönsuojeluun liittyvän kansainvälisen sääntelyn tehokkuuden varmistamisessa kannustamalla valtioita osallistumaan olemassa oleviin kansainvälisiin sopimuksiin sekä kannustamalla allekirjoittajavaltioita ratifioimaan sopimukset nopeasti;

Luonnonvaroihin liittyvät toimet

21. korostaa, että siirtyminen kohti vihreää taloutta edellyttää kiireellisiä toimia ekosysteemien suojelussa, tehokkaita ja kestäviä luonnonvaroja sekä kestävästä kulutuksesta ja tuotannon edistämisestä; painottaa nykyisten, valmiuksien kehittämiseen liittyvien aloitteiden jatkamisen tarvetta;

22. toistaa, että komission kannattama vihreän talouden käsite ei automaattisesti tuo hyvinvointia köyhille ja auta saavuttamaan vuosittuuhattavoitteita, ellei taloutta hallita ja ohjata hyvin, luonnonvaroja hallita tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti ja niiden jakamista taata tasapuolisesti nykyisille ja tuleville sukupolville;

23. korostaa kestävästä kulutuksesta ja tuotannon suunnitelmien laatimisen ja toteuttamisen tarpeellisuutta sekä sitä, että luonnonvarojen käyttöön liittyvien vaikutusten on pysyttävä ekologisesta kriittisten raja-arvojen alapuolella;

24. korostaa, että luonnonvarojen tasapuoliset ja yhdenvertaiset käyttömahdollisuudet ja niiden jakaminen nykyisille ja tuleville sukupolville ovat ratkaiseva edellytys kehitykselle ja köyhyyden poistamiselle ja että kehitysmaiden sekä alue- ja paikallisviranomaisien tulisi voida hyötyä luonnonvaroistaan mahdollisimman kestäväällä ja laajamittaisella tavalla; korostaa, että kaikkien valtioiden osallistuminen näihin toimiin on erittäin tärkeää, jotta voidaan luoda kestäviä yhteiskuntia; korostaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa eniten köyhimpiin maihin ja maapallon väestön köyhimpiin ryhmiin, jotka siten tarvitsevat tukea sopeutumiseen, jotta erityisesti naisten ja kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kansanosien tarpeet ja tieto voitaisiin ottaa huomioon;

25. korostaa, että luonnonvarojen ja ekosysteemipalveluiden tulisi arvostaa siten, ettei luonnonjärjestelmistä tehdä kauppatavaraa; vaatii, että kehitetään luonnonvarojen tilinpitojärjestelmä, joka sisällytetään talouden tilinpitojärjestelmään ja poliittiseen päätöksentekoon;

26. katsoo, että teollisuusmailla on velvollisuus tukea kehitysmaita niiden kehityspyrkimyksissä ja tehdä mahdolliseksi se, että kehitysmaat välttävät kehittyneiden maiden tekemät luonnonvaroihin ja kestävämmään kehitykseen liittyvät virheet;

Torstai 29. syyskuuta 2011

27. korostaa, että luonnonvarojen käyttöönnotolla ja hyödyntämisellä on huomattavia vaikutuksia ympäristöön ja paikallisyhteisöön; kehottaa komissiota käsittelemään ympäristöön ja yhteisöihin kohdistuvien ulkoisten kustannusten sisällyttämisen mallia Rio+20-huippukokouksen keskusteluissa ja neuvotteluissa;

28. korostaa, että on viipymättä vastattava haasteisiin, jotka liittyvät niukkoihin luonnonvaroihin, kuten raaka-aineisiin, ja niiden kestäväan käyttöön sekä kierrätysmahdollisuuksiin, mutta on myös parannettava luonnonvarojen tehokkaan käytön mahdollistavan tekniikan tutkimusta sekä tällaisen tekniikan saatavuutta ja levitystä;

Vesi

29. korostaa, että Rio+20-huippukokouksen osallistujien on uusittava sitoutumisensa yhteisenä omaisuutena pidettävien vesivarojen suojelun ja niiden kestävä hoidon ja käytön edistämiseen; katsoo, että kansainvälisten kumppanuuksien muodostaminen voi auttaa tämän päämäärän saavuttamisessa erityisesti sellaisten ilmastomuutoksen sopeutumista koskevien ohjelmien myötä, joiden päämääränä on varastoida vettä siellä, minne se sataa;

30. korostaa, että Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 28. heinäkuuta 2010 antamassa päätöslauselmassa tunnustetaan juomaveden saanti ihmisoikeutena, ja kehottaa erityisesti suojelemaan vettä, koska se on erittäin altista ilmastomuutoksen vaikutuksille, mikä voi johtaa käytettävissä olevan veden ja erityisesti juomaveden määrän vähenemiseen ja laadun heikkenemiseen;

31. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia varmistamaan, että ihmisten oikeus veteen ja sanitaatioon on taataan maailmanlaajuisesti;

32. korostaa vesistöalueiden hoidon yhdenmety hallinnoinnin tärkeyttä ja vaatii toimintapolitiikkojen tehostamista veden saannin, laadun ja käytön tehokkuuden parantamiseksi sekä rajatylittävän yhteistyön tehostamiseksi valtioiden väliset rajat ylittävillä vesistöalueilla;

Meriympäristö ja meret

33. korostaa meriympäristön, meren biologisen monimuotoisuuden ja merien suojelun vahvistamisen ja hallinnan tehostamisen tärkeyttä; on sitä mieltä, että merien suojelusta pitäisi tulla yksi Rion sopimuksen peruspilareista ilmaston ja luonnon monimuotoisuuden suojelun ohella;

34. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia käynnistämään neuvottelut seuraavien kansainvälisten sopimusten hyväksymiseksi:

- maalta peräisin olevan merien ja valtamerien pilaantumisen ehkäiseminen
- ihmisen toiminnan kestävä hallinta ja arviointi kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolelle jäävillä alueilla
- meren biologisen monimuotoisuuden suojelu sekä kansainvälisillä vesillä sijaitsevien merensuojelualueiden perustaminen ja tunnistaminen;

katsoo, että tällaisten välineiden tulisi määritellä oikeudelliset puitteet monia tarkoituksia palvelevia meriympäristön suojelualueita ja ympäristövaikutusten arviointia varten sekä varmistaa, että geneettisten ja muiden resurssien käytöstä saatavat hyödyt ovat käytettävissä oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; toteaa, että niissä tulisi myös määritellä täytäntöönpano- ja valvontamenettelyitä;

Torstai 29. syyskuuta 2011

35. kehottaa luomaan nopeasti maailmanlaajuisen meren ekosysteemien valvontajärjestelmän meren ekosysteemeissä ja kalavaroissa tapahtuvien muutosten seuranta varten;

36. katsoo, että kalavarojen kestäväan hoitoon olisi sitouduttava kestäväan enimmäistuoton ohjelmilla, varmistamalla uusitut poliittiset sitoumukset meren elollisten luonnonvarojen suojelua ja kestäväan hoitoa ja käyttöä koskevien kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanemiseksi, sopimalla täytäntöönpanon valvomista, jotta voidaan varmistaa, että kalastustoimintaa voidaan harjoittaa vain, jos sitä hallinnoidaan kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti, ja tukemalla alueellisia kalastusjärjestöjä sekä ottamalla käyttöön hyviä toimintatapoja instituutioissa sekä täytäntöönpano- ja valvontamenettelyissä ja edistämällä avoimuutta ja vastuullisuutta;

37. painottaa ennalta varautumisen periaatteen soveltamisen tarvetta ja ekosysteemit huomioonottavan lähestymistavan merkitystä kaikessa elinympäristöön vaikuttavassa toiminnassa;

Energia

38. muistuttaa fossiilisten energialähteiden kuten öljyn, maakaasun ja kivihiilen jatkuvasta hupenemisesta; muistuttaa, että ne ovat merkittävä kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttaja; on sitä mieltä, että muiden kuin tavanomaisten energialähteiden tuottavuus- ja ympäristövaikutukset tulisi arvioida;

39. varoittaa merellä tapahtuvasta öljyn etsinnästä ja ympäristöltään herkillä alueilla, kuten arktisella alueella, tapahtuvista öljynporauksista, jotta hiilettömään energiatuotantoon siirtyminen maailmanlaajuisesti tulisi helpommaksi, ja vastustaa öljyn uuttamista tervahiekasta ja öljyliuskeesta;

40. korostaa, että siirtyminen vihreään talouteen edellyttää radikaaleja muutoksia energia-alalla uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden edistämiseksi sekä energian yleistä saatavuutta myös köyhille ja sähköistämisen tukemista, erityisesti vähiten kehittyneissä maissa; korostaa uusiutuvaa energiaa koskevan teknologian ja (monialaisen) teknologian sekä tietotaidon välittämisen tärkeyttä erityisesti pienimuotoisissa ja paikallisessa uusiutuvan energian käytössä, jotta ei estettäisi näiden maiden oikeutta kehittyä;

41. vaatii yleisten tavoitteiden asettamista ja maailmanlaajuisia toimia uusiutuvan energian käytön lisäämiseksi ja energiatehokkuuden edistämiseksi kaikkialla maailmassa;

42. uskoo, että uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden avulla voidaan hillitä ilmastonmuutosta, edistää sosiaalista ja taloudellista kehitystä, lisätä tarjonnan vakautta ja tuottaa ympäristö- ja terveysetuja;

43. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia varmistamaan, että biopolttoaineiden ja bioenergiatuotteiden kestävyys taataan, ja korostaa, että tässä yhteydessä on kunnioitettava täysimääräisesti ihmisoikeuksia ja ympäristönsuojelua;

44. on sitä mieltä, että nykyisessä LULUCF-alojen kasvihuonekaasujen laskentamenetelmässä käytettävät lyhyet aikajaksot vaarantavat kasvihuonekaasujen vähentämisen saavutukset; kehottaa tarkistamaan laskentamenetelmää luonnon ekosysteemien sopeutumiskyvyn suojelemiseksi;

45. katsoo, että energiantuotannon ulkoisten kustannusten tulee näkyä energian hinnassa;

46. ottaa huomioon Fukushima katastrofin ja muistuttaa, että on ehdottoman välttämätöntä varmistaa ydinturvallisuuden korkein mahdollinen taso EU:ssa ja edistää näitä vaatimuksia kansainvälisesti;

Torstai 29. syyskuuta 2011

Maatalous ja elintarviketurva

47. korostaa, että riittävän ja terveellisen ruoan saatavuus on perusihmisoikeus, ja vaatii siksi tehokkaita, koordinoituja toimia, jotta ihmisen aiheuttamat perimmäiset nälänhädän syyt saadaan poistettua ja kehitysmaiden elintarvikeomavaraisuus turvattua;

48. korostaa välitöntä tarvetta suosia köyhyiden poistamista edistävää pienimuotoista, kestävää luomumaataloutta ja toteaa, että on jo olemassa asianmukaisia, ympäristövaikutuksiltaan vähäisiä, perinteisiä siemenviljelmiä hyödyntäviä monimuotoisia viljelyjärjestelmiä, joita tulisi edistää;

49. katsoo, että karjankasvatusala on avaintekijä vihreässä taloudessa, että on olennaisen tärkeää ottaa käyttöön inhimilliset ja kestävät karjankasvatuskäytänteet ja että elinkeinojen parantaminen ja turvaaminen ovat keskeisessä asemassa vähennettäessä ilmastomuutoksen vaikutuksia, erityisesti kehitysmaissa ja maaseutualueilla;

50. yhtyy komission näkemykseen, että tulisi vahvistaa jo tehtyjä kestävä maatalouden edistämiseen tähtääviä aloitteita, jotka pohjautuvat monenvälisiin toimiin (esimerkiksi FAO), alueelliseen, kansalliseen ja paikalliseen toimintaan (esimerkiksi luomuviljelyyn ja luonnonarvoltaan merkittävien alueiden viljelyyn, energiatehokkaisiin kasvihuoneisiin, kestävään eläinten pitoon, täsmäviljelyyn, hiilidioksidineutraalin maatalouden harjoittamiseen, biomassan käyttöön sekä lannan käymisen hyödyntämiseen) sekä liiketoimintaan, ja että tämän lisäksi elintarviketurvakomitean alaisuudessa tulisi käynnistää kumppanuuksia ja tehdä aloitteita ruoan kulutus- ja tuotantotapojen tekemiseksi enemmän kestävä kehityksen mukaiseksi sekä paikallisyhteisöjen selviytymisedellytyksien vahvistamiseksi ja nälänhädän vähentämiseksi;

51. peräänkuuluttaa maailmanlaajuisia toimia perushyödykemarkkinoiden tekemiseksi avoimemmiksi ja vaatii tekemään lopun rahoituskeinottelusta, joka johtaa elintarvikkeiden hintojen voimakkaaseen heilahteluun ja maailmanlaajuisiin elintarvikekriiseihin, hyväksymällä oikeutta ravintoon käsittelevän YK:n erityisraporttoijan suositukset; pitää huolestuttavana maailmanlaajuisia suuntausta ulkomaisten yritysten harjoittamasta laajojen maa-alueiden hankkimisesta kehitysmaissa; korostaa tarvetta pysäyttää tämä suuntaus elintarviketurvan varmistamiseksi ja pienviljelijöiden ja alkuperäisyhteisöjen oikeuksien suojelemiseksi;

52. pitää valitettavana, että YK:n aavikoitumisen estämistä koskevaan yleissopimukseen liittyvät neuvottelut ja sitoumukset edistyvät hitaasti; katsoo, että maaperä on rajallinen luonnonvara ja että maaperän huonontuminen ja maankäytön muutokset edellyttävät maailmanlaajuisia toimia; vaatii konkreettisia ja tehokkaita toimia ja tilanteen seurantaa, etenkin biopolttoaineiden tuotannon osalta;

53. korostaa, että pienten ja alkuperäisväestöön kuuluvien tuottajien koko potentiaali on ehdottomasti hyödynnettävä ja omistusoikeudet turvattava, sillä ne vastaavat valtaosasta maailman ravinnontuotannosta ja tarvitsevat erityistukea tuotantoa ja markkinoille pääsyä varten;

54. korostaa soveltavan tutkimuksen ja innovoinnin tarvetta maatalousalalla kestävien ratkaisujen, kuten kastelun ja kasvinsuojeluaineiden tarvetta vähentävän täsmäviljelyn kehittämisessä;

55. yhtyy YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön, Maatalouden kansainvälisen kehittämisrahaston, Kansainvälisen valuuttarahaston, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, YK:n kauppa- ja kehityskonferenssin, Maailman elintarvikeohjelman, Maailmanpankin, Maailman kauppajärjestön, Kansainvälisen elintarviketalouden tutkimuskeskuksen ja YK:n korkean tason työryhmän suosituksiin G20-maille siitä, että jäsenvaltiot poistavat nykyisistä kansallisista toimintapolitiikoistaan biopolttoaineiden tuotantoa ja kulutusta tukevat säännökset ainakin siihen saakka, että elintarviketuotannon kanssa kilpailun estävät, biologisen monimuotoisuuden ja ilmaston suojeluun liittyvät vakuudet ovat käytössä;

Torstai 29. syyskuuta 2011

Metsät

56. korostaa, että metsien häviäminen ja niiden tilan heikkeneminen aiheuttavat vaikeasti korjattavia ympäristö- ja sosiaalisia seurauksia, kuten vesitilanteen pysyvä häiriytyminen, arojen muodostuminen ja aavikoituminen, ilmastomuutos ja biologisen monimuotoisuuden häviäminen, maaseudun köyhyys sekä maanomistukseen, luonnonvarojen saatavuuteen, oikeuksiin ja etuihin liittyvät konfliktit, joiden taloudelliset kokonaiskustannukset ovat paljon suojele- ja parannustoimenpiteiden kustannuksia suuremmat; katsoo, että Rio+20-huippukokouksen tavoitteena olisi oltava osallistava metsänhallinto, tasapuolinen ja oikeudenmukainen hyötyjen jako ja metsien maailmanlaajuinen suojele ja kestävä käyttö;

57. korostaa tarvetta edistää kestävää metsätaloutta ja torjua metsien häviämistä muun muassa sulkemalla markkinat laittomasti tai kestäättömästi hakatulta puutavaralta; korostaa myös hallitusten, paikallisyhteisöjen ja alkuperäiskansojen, kansalaisyhteiskunnan ja yksityissektorin kumppanuuksien muodostamisen tärkeyttä näiden tavoitteiden saavuttamiselle;

58. korostaa tässä yhteydessä, että Nagoyan sitoumukset, joiden mukaan metsien sekä kaikkien luontotyyppien katoaminen on vähintään puolitettava ja, mikäli mahdollista, pysäytettävä vuoteen 2020 mennessä, on pidettävä;

59. on sitä mieltä, että Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevaan puitesopimukseen (UNFCCC) liittyvässä REDD+-ohjelmassa tulisi varmistaa metsänsuojelua tukevat toimet ja tavoitteet, esimerkiksi kehittämällä infrastruktuuri, jonka avulla voitaisiin valvoa satelliittien kautta ja paikan päällä hiilen keräämistä suojelluista metsistä, sekä ihmisoikeuksien sekä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen asiaankuuluvien määräysten kunnioittaminen; vaatii siksi lisää avoimuutta ohjelman varojen myöntämiseen ja tehokkaampaa seurantaa; korostaa, että REDD+-ohjelman olisi merkittävästi edistettävä biologista monimuotoisuutta ja elintärkeitä ekosysteemipalveluita ilmastomuutoksen hillitsemisen lisäksi sekä vahvistettava metsistä riippuvaisien ihmisten oikeuksia ja parannettava heidän toimeentuloaan, etenkin alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen ollessa kyseessä;

60. pitää huolestuttavana uutta metsälakia, joka Brasilian senaatin on tarkoitus hyväksyä ja joka pahentaa Amazonin sademetsän hävittämistä ja hankaloittaa siten kansainvälisiä pyrkimyksiä ilmastomuutoksen hillitsemiseksi;

61. kehottaa isäntämaata Brasiliaa sitoutumaan selkeästi Amazonin sademetsän suojelemiseen ja ympäristönsuojelijoihin kohdistuvan rikollisen häirinnän lopettamiseen;

62. kehottaa komissiota saattamaan valmiiksi Rio+20-huippukokoukseen mennessä tutkimuksen EU:n elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden kulutuksen vaikutuksesta metsien hävittämiseen; vaatii, että tutkimuksessa arvioidaan myös olemassa olevien EU:n toimintapolitiikkojen ja lainsäädännön vaikutuksia metsien hävittämiseen ja hahmotellaan uusia aloitteita näihin vaikutuksiin puuttumiseksi;

Kemikaalit ja vaaralliset aineet

63. yhtyy komission mielipiteeseen siitä, että aika on nyt kypsä sille, että luotaisiin tiukempi ja yhdenmukaisempi kemikaalien ja vaarallisten aineiden valvontaa koskeva kansainvälinen järjestelmä ja että Rio+20-huippukokouksen päämääräksi tulisi asettaa tämän tavoitteen saavuttaminen; kehottaa käyttämään EU:n REACH-lainsäädäntöä mallina, joka mahdollisimman monen valtion olisi hyväksyttävä;

Jätehuolto

64. korostaa, että hyvän jätehuollon avulla minimoidaan ympäristövaikutuksia ja luodaan uudelleenkäytettäviä ja kierrätettäviä materiaaleja ja parannetaan työllisyyttä;

Torstai 29. syyskuuta 2011

65. painottaa, että paljon materiaalia, joka voitaisiin käyttää uudelleen ja kierrättää, päättyy tällä hetkellä kaatopaikalle, poltettavaksi tai vaikuttamaan haitallisesti ympäristöön ja paikallisyhteisöihin; korostaa, että kyseinen materiaali on saatava kierrätykseen ja tuottamaan työpaikkojen ja innovoinnin kautta paikallisille yhteisöille lisäarvoa ja että kierrätys ja uudelleenkäyttö estävät luonnollisten elinympäristöjen ja paikallisten yhteisöjen tuhoutumista;

Markkinoita vauhdittavien olosuhteiden kehittäminen ja investoiminen henkiseen pääomaan

66. korostaa, että biologinen monimuotoisuus, ekosysteemipalvelut ja luonnonvarat on otettava mukaan kansantalouden tilinpitoon sekä kaikkiin kehitysstrategioihin ja suunnitelmiin köyhyden poistamisesta;

Ympäristön kannalta haitalliset tuet

67. korostaa kiireellistä tarvetta puuttua ympäristölle haitallisiin tukiin ja kehittää ja ottaa käyttöön kannustimia, jotka edistävät biologisesta monimuotoisuudesta hyötymistä ja sen suojelua;

68. on tältä osin tyytyväinen, että YMP:n uudistusehdotuksissa kiinnitetään aiempaa enemmän huomiota YMP:n ympäristöystävällisyyden edistämiseen;

69. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia käynnistämään eri maissa yhdenmukaisia toimia, joiden tarkoituksena on tunnistaa ympäristölle haitalliset tuet ja luopua niistä vuoteen 2020 mennessä Nago-yan sitoumusten mukaisesti;

Sääntely- ja markkinapohjaiset välineet

70. korostaa, että sääntely- ja markkinapohjaisten välineiden käytöllä sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla on merkittävä rooli yhteiskuntamme yleisen kestävyyskannalta; korostaa tässä yhteydessä, että kansainvälisen laiva- ja lentoliikenteen ilmastovaikutuksia on käsiteltävä kiireellisesti, ja painottaa EU:n 20-20-20-tavoitteiden ja sen edistyskellisen ympäristöpolitiikan ja -standardien esimerkkiä yleensä;

71. korostaa, että tarvitaan selkeä, luotettava ja kattava sääntelyjärjestelmä, jonka avulla talouden toimijat voivat siirtyä kohti tehokasta, vastuullista ja ympäristön kannalta kestävää taloutta;

72. kehottaa ottamaan käyttöön pääoman siirtoihin kohdistuvan kansainvälisen veron;

73. korostaa, että verouudistukset, joilla siirretään verotustaakkaa työn verotuksesta luonnonvarojen käytön ja saastuttamisen verottamiseen voivat saada aikaan positiivisia tuloksia sekä työllisyyden että ympäristön kannalta, sillä ne tekevät luonnonvarojen käytön tehokkuudesta, kierrätyksestä ja uudelleenkäytöstä aiempaa houkuttelevampaa ja tarjoavat siten lisää työllistymismahdollisuuksia;

74. kehottaa komissiota edistämään ympäristönäkökulman sisällyttämistä kansainvälisiin kauppaneuvotteluihin;

Rahoitus

75. korostaa, että siirtyminen kohti vihreää taloutta edellyttää suuren luokan investointeja; tähdentää, että julkiset varat yksistään eivät riitä vaan julkisen rahoituksen avulla tulisi ennemminkin vauhdittaa paljon suurempia yksityisiä investointeja; korostaa tarvetta edistää innovointia ja uutta teknologiaa myös parantamalla rahoituksen saatavuutta;

Torstai 29. syyskuuta 2011

76. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia suosittelemaan nykyisten rahoitusstrategioiden uudistamista ja tarvittaessa perustamaan uusia julkisen ja yksityisen sektorin rahoitusjärjestelmiä ja luomaan kumppanuuksia;

77. uskoo, että kehitysmaat tarvitsevat vakaan pitkäaikaisen puitesopimuksen, jossa käsitellään rahoitustukea, valmiuksien kehittämistä ja teknologian siirtämistä ja jolla edistetään kestävä kehitystä ja tehdään mahdolliseksi se, että kehitysmaat pystyvät jättämään väliin energiantensiivisyyteen ja hiilen käyttöön voimakkaasti pohjaavat kehitysvaiheet, jotka teollistuneet maat ovat käyneet läpi;

78. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia tehostamaan toimia ja lisäämään käytettävissä olevia resursseja globaalien ympäristöriskien vähentämiseen ja katastrofin uhkien vähentämismekanismeihin;

79. korostaa, että julkista kehitysapua tulisi valvoa paremmin, myös käyttämällä vaihtoehtoisia toimia kehitykseen sitoutumiseksi, kuten OECD:n maakohtaista ohjelmoitavan avun osuutta tai sitoutumista kehitykseen kuvaavaa indeksiä, jotta varmistetaan, että siinä noudatetaan monenvälisiä ympäristösopimuksia sekä osallistutaan vuosittuhaustavoitteiden saavuttamiseen ja laajempiin vihreää taloutta edistäviin toimiin;

80. pitää ratkaisevana köyhimpien maiden mahdollisuutta käyttää innovatiivisia rahoitusmuotoja oman pääoman ehtoisen rahoituksen puutteen poistamiseksi;

81. kehottaa seuraamaan tasa-arvopainotteisen rahoituksen vaikutuksia sukupuolen huomioon ottavan rahoituksen turvaamiseksi;

Kansalaisten osallistumisen lisääminen

82. pitää kansalaisten ympäristöasioiden hallintaan osallistumisen lisäämistä erittäin tärkeänä ja vaatii Rio+20-konferenssin osallistujia vauhdittamaan Rion periaatteen 10 kattavaa täytäntöönpanoa; toteaa, että Euroopan unionilla on Århusin yleissopimuksen soveltamisen myötä yli kymmenen vuoden ajalta merkittävää kokemusta, jota se voi välittää kansainvälisissä keskusteluissa;

83. kehottaa ulottamaan Århusin yleissopimuksen määräykset YK:n Euroopan talouskomissiota laajemmalle maailmanlaajuisella yleissopimuksella tai ottamaan YK:n Euroopan talouskomission ulkopuolisia valtioita mukaan Århusin yleissopimukseen;

84. suosittelee kestävä kehitystä edistävien toimien täytäntöönpanossa kokonaisvaltaista lähestymistapaa ihmisoikeusperiaatteiden kunnioittamiseksi; painottaa, että kansoja, joihin ilmastonmuutos vaikuttaa eniten, on suojeltava riittävästi;

85. korostaa, että sääntelytoimet tuottavat tulosta vain yhdistettynä tietoon ja koulutukseen; katsoo lisäksi, että asenteiden ja käyttäytymisen muutokset ovat ratkaisevia alhaalta ylöspäin suuntautuvassa toiminnassa, ja vaatii erityisesti nuoria osallistavia hankkeita, sillä tekojemme vaikutukset kohdistuvat heidän sukupolveensa;

Koulutus

86. korostaa erityisesti nuorille suunnattujen koulutusohjelmien tukemisen tärkeyttä kaikissa maissa; katsoo, että uusien taitojen edistäminen auttaa luomaan uusia työpaikkoja maailmanlaajuisilla työmarkkinoilla, millä on monia positiivisia yhteiskunnallisia vaikutuksia;

Torstai 29. syyskuuta 2011

Teknologia

87. korostaa tutkimuksen ja kehittämisen ja innovoinnin tärkeyttä sekä tieteellisen ja teknologisen yhteistyön tarvetta;

88. panee merkille, että teknologinen innovointi ja arviointi sekä tekniikan siirtäminen ovat ympäristö-, talous- ja sosiaalisiin haasteisiin vastaamisen kannalta keskeisiä; korostaa kuitenkin myös, ettei teknologian kehittäminen voi olla ainoa ratkaisu ympäristöongelmiin tai köyhyyden poistamiseen;

89. korostaa, että innovointi ei merkitse vain teknologista innovointia – sosiaalinen innovointi tarjoaa uusia ja tehokkaita ratkaisuja pakottaviin sosiaalisiin tarpeisiin ja niitä tarjoavat ensisijaisesti henkilöt tai järjestöt, jotka perustavat toimintansa kaupallisen välttämättömyyden sijasta sosiaaliseen välttämättömyyteen; korostaa lisäksi, että sosiaalinen innovointi tarjoaa kansalaisille, missä tahansa asemassa he ovatkaan, mahdollisuuden parantaa työ- ja elinympäristöään, mikä voi edistää kansalaisyhteiskunnan vaikutusvallan lisäämistä maailmanlaajuisesti sekä tarjota mahdollisuuden edistää kansalaisyhteiskunnan osallistumista luonnonvarojen suojeluun ja kestävään käyttöön;

90. ilmaisee vastustavansa laaja-alaista ilmastomuokkausta koskevia ehdotuksia;

91. muistuttaa, että alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen tietojen, innovaatioiden ja käytäntöjen suojelu on osa Rion alkuperäisen huippukokouksen sopimuksia ja että ne tarjoavat jo testattuja, turvallisia ja kestäviä tapoja toimia yhdessä luonnon kanssa;

92. korostaa, ettei uuden ja kehittyvän teknologian käyttöönoton myötä tule tinkiä oikeudenmukaisen ja kestävä kehityksen sekä köyhyyden poistamisen tavoitteista; muistuttaa, että teknologialla voi olla erilaisia ympäristö-, talous- ja sosiaalisia vaikutuksia ja että ilman asianmukaista valvontaa jotkin teknologiat voivat johtaa luonnonvarojen (kuten veden, maan ja biomassan) kestäättömään käyttöön sekä köyhyyden ja muiden haitallisten sosiaalisten vaikutusten lisääntymiseen;

93. kannattaa näin ollen ympäristöteknologian teknistä tukea ja valmiuksien parantamista käsittelevää Balin strategista suunnitelmaa sekä ympäristöystävällisen teknologian siirtoon ja arviointiin liittyviä tavoitteita; kannattaa sellaisen valmiuden luomista YK-järjestelmään, joka mahdollistaisi laajemman kestävyuden käsitteen ja kaikilla alueilla tuotteiden ja prosessien kestävä kehityksen kannalta merkityksellisen, uuteen teknologiaan liittyvän tiedon seurannan, arvioimisen ja levityksen;

Edistymisen mittaaminen

94. kehottaa toteuttamaan kiireellisesti tutkimuksia sellaisen mittausjärjestelmän kehittämiseksi, jolla voidaan arvioida edistystä kohti tasapuolisuutta ja kestävä kehitystä;

95. korostaa, että Rio+20-huippukokouksen osallistujien olisi kehitettävä vaihtoehtoinen bruttokansantuotetta pidemmälle menevä malli kasvun ja hyvinvoinnin mittaamista varten ja otettava sen kehitystyössä huomioon sellaiset aloitteet, kuten kansainvälinen ympäristötilinpitojärjestelmä SEEA, UNDP:n inhimillisen kehityksen indeksi sekä OECD:n yhteiskuntakehityksen mittaamista koskeva aloite (Measuring the Progress of Societies); korostaa, että mallin kehittäminen on välttämätöntä, jotta kehitystä voidaan mitata laaja-alaisesti, mukaan lukien taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja sosiaaliset ulottuvuudet; kehottaa tämän vuoksi ottamaan käyttöön selkeät ja mitattavissa olevat indikaattorit, joissa otetaan huomioon ilmastomuutos, biologinen monimuotoisuus, resurssien tehokas käyttö ja sosiaalinen osallisuus;

96. kehottaa käymään laajaa keskustelua kyseisten indikaattoreiden ottamisesta käyttöön julkisen ja yksityisen kehityksen kansainvälisissä arviointiprosesseissa;

Torstai 29. syyskuuta 2011

97. katsoo, että vähintään nykyisen tason säilyttämisen periaate on otettava käyttöön myös ympäristön-suojelun ja perusoikeuksien yhteydessä;

Hallinnon ja yksityissektorin osallistumisen parantaminen

98. korostaa kestävän kehityksen hallinnoinnin parantamisen kiireellisyyttä;

99. on sitä mieltä, että Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelmaa (UNEP) tulisi vahvistaa YK-järjestelmän sisällä esimerkiksi muuttamalla UNEP YK:n erityisvirastoksi (kuten ILO), sillä tämä olisi paras tapa parantaa kansainvälistä ympäristöasioiden hallintaa ja edistää maailmanlaajuisia kestävästä kehitystä; ottaa kuitenkin tässä yhteydessä huomioon kaikki Nairobi-Helsinki Outcome -raportissa mainitut vaihtoehdot;

100. kehottaa perustamaan UNEP:n tuella kansainvälisen ilmastomuutospaneelin mallin mukaisesti tutkijajaneelin, jonka tehtävänä olisi arvioida laaja-alaisesti uusinta maailmassa tuotettua tieteellistä, teknistä ja sosioekonomista biologisen monimuotoisuuden ja kestävyuden kannalta merkityksellistä tietoa;

101. toistaa ehdotuksensa kansainvälisen ympäristötuomioistuimen perustamisesta, jotta ympäristölainsäädännöstä tulisi oikeudellisesti sitovampaa ja täytäntöönpanokelpoisempaa, tai ainakin kansainvälisen viranomaisen kuten sovittelijan oikeudet omaavan oikeusasiamiehen nimittämisestä;

102. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia käynnistämään monenvälisten ympäristösopimusten yhdenmukaisuuden vahvistamiseen tähtäävän strategian; painottaa tässä yhteydessä yhdenmukaista toimintamallia kolmen (biologista monimuotoisuutta, ilmastomuutosta ja aavikoitumista koskevan) Rion yleissopimuksen osalta, sillä ne liittyvät olennaisesti toisiinsa ja käsittelevät samoja ekosysteemejä ja toisistaan riippuvia kysymyksiä;

103. pitää erittäin tärkeänä, että kansainvälisen, kansallisen ja paikallisen tason toimijat osallistuvat täytäntöönpanoon;

104. korostaa tarvetta lisätä valtiovarain-, talous-, kehitys- ja ympäristöministerien sekä muiden kestävän kehityksen politiikan parissa työskentelevien osallistumista;

105. kehottaa Rio+20-huippukokouksen osallistujia edistämään kaikkien keskeisimpien sidosryhmien, myös yksityisen sektorin toimijoiden, osallistumista; korostaa, että yritysten ja kansalaisyhteiskunnan, erityisesti kansalaisjärjestöjen, sekä sosiaalisten liikkeiden ja alkuperäisyhteisöjen on oltava keskeisessä asemassa;

106. korostaa yritysten ja kansalaisyhteiskunnan välisen yhteistyön merkitystä kehitysmaissa ja teollisuusmaissa konkreettisten tulosten saavuttamiseksi;

107. painottaa, että on tärkeää saada kansalaiset osallistumaan; kehottaa tietoisuuden lisäämiseen ja kestäviä kulutustapoja koskevan tiedon jakamisen tehostamiseen sekä kannustimien käyttöönottoon ja luomiseen arvojen ja käyttäytymisen muuttamiseksi ja kansalaisten ja eri toimialojen vastuullisen päätöksenteon helpottamiseksi;

108. korostaa tarvetta toimiin, joilla muutetaan käyttäytymistä kohti kestävän kulutuksen mallia;

109. korostaa, että kaikilla keskeisimmillä sidosryhmillä tulisi olla täydet, avoimet ja tasapuoliset mahdollisuudet osallistua kaikkiin Rio+20-konferenssiin liittyviin neuvotteluihin, neuvottelujen välillä järjestettäviin kokouksiin ja konferenssia valmisteleviin kokouksiin;

Torstai 29. syyskuuta 2011

110. uskoo, että parlamenttien edustajien tulisi toimia aktiivisesti yhteistyössä konferenssin osallistujien kanssa; katsoo, että ihannetapauksessa Euroopan parlamentin pitäisi olla virallisesti yhteydessä konferenssiin ja sillä pitäisi neuvotteluissa olla vastaava asema kuin komission valtuuskunnalla tai vähintään sama asema kuin sillä on ollut muissa konferensseissa;

*

* *

111. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.

Euroopan globalisaatiorahaston tulevaisuus

P7_TA(2011)0431

Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. syyskuuta 2011 Euroopan globalisaatiorahaston tulevaisuudesta

(2013/C 56 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾, jolla perustettiin Euroopan globalisaatiorahasto (EGR),
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 546/2009 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" (KOM(2011)0500),
- ottaa huomioon komission EGR:n toimintaa koskevat vuosikertomukset,
- ottaa huomioon komission tammikuussa ja maaliskuussa 2011 jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten edustajien kanssa pitämät sidosryhmäkonferenssit, joissa käsiteltiin EGR:n tulevaisuutta,
- ottaa huomioon tammikuun 2007 jälkeen antamansa päätöslauselmat EGR:n varojen käyttöönnotosta, mukaan lukien työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan vastaavia hakemuksia koskevat huomautukset,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan globalisaatiorahaston rahoituksesta ja toiminnasta ⁽⁵⁾ sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan 25. kesäkuuta 2010 asiasta antaman lausunnon,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 167, 29.6.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0303.

Torstai 29. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman "Sijoittaminen tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten" ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan erityistyöryhmän globalisaatorahastoa koskevat keskustelut,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
 - A. ottaa huomioon, että EGR:n perustamisen tarkoituksena oli tukea työntekijöitä, joihin globalisaation tai rahoitus- ja talouskriisin Euroopan unionissa aiheuttamat joukkoirtisanomiset kohdistuvat pahimmin, ja edistää heidän paluutaan työmarkkinoille;
 - B. toteaa, että useimmissa tapauksissa EGR:n varoja on otettu käyttöön rahoitus- ja talouskriisin aiheuttamien joukkoirtisanomisten vuoksi;
 - C. ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka mukaisesti väliaikaista poikkeusjärjestelyä jatkettaisiin vuoden 2013 loppuun, jotta EGR:n varoja voitaisiin käyttää maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanottujen auttamiseen;
 - D. ottaa huomioon, että EGR:sta tehtiin alun perin väline, jonka avulla voidaan toimia nopeasti joukkoirtisanomisten yhteydessä ja pyrkiä torjumaan pitkäaikaistyöttömyyttä vaikeissa työmarkkinatilanteissa; korostaa, että EGR:n alkuperäinen tarkoitus oli toimia välineenä, jolla lievitetään lyhyellä aikavälillä äkillisiä ja ennakoimattomia ongelmia työmarkkinoilla silloin, kun tietyllä alalla ja tietyllä alueella toimivat suuret yritykset tai pk-yritykset toteuttavat laajoja irtisanomisia; toteaa myös, että Eurooppa 2020 -strategian pitkän aikavälin tavoitteita työllisyyden ja työllistettävyyden parantamiseksi tuetaan Euroopan sosiaalirahastosta (ESR);
 - E. ottaa huomioon, että EGR:a koskevan asetuksen merkittäväksi puutteeksi on todettu rahaston varojen käyttöönotonmenettelyn pitkäkestoisuus;
 - F. ottaa huomioon, että joillakin jäsenvaltioilla on ollut ongelmia EGR:n käyttämisessä, koska vastaavan kansallisen rahoituksen löytäminen on ollut vaikeaa;
 - G. ottaa huomioon, että EGR on osaltaan vaikuttanut työntekijöiden työllistettävyyden parantamiseen tarkoitettujen innovatiivisten toimien kokeiluun;
 - H. ottaa huomioon, että voimassa oleva EGR:a koskeva asetusta on osoittautunut riittävän joustavaksi, kun sitä on sovellettu erilaisissa työmarkkinajärjestelmissä ja toimintaympäristöissä eri puolilla Eurooppaa;
 - I. ottaa huomioon, että EGR on rahoittanut ESR:sta rahoitettuja toimia täydentäviä toimia ja myös koulutuksen ja uudelleen koulutuksen ajaksi myönnettäviä avustuksia;
1. muistuttaa, että EGR perustettiin EU:n solidaarisuuden osoittamiseksi globalisaation johdosta työttömiksi jääneille ja että sitä laajennettiin vuonna 2009 osana talouden elvytysuunnitelmaa siten, että se kattaa myös rahoitus- ja talouskriisin aiheuttamat irtisanomiset;
 2. toteaa, että EGR tuo lisäarvoa, koska se on nopean toiminnan mahdollistava väline, jonka avulla voidaan jossain määrin osallistua sellaisten aktiivisten työmarkkinapoliittisten toimien rahoittamiseen, joilla edistetään työttömiksi jääneiden paluuta työmarkkinoille; korostaa myös, että tulevaisuudessa pitäisi keskittyä kestävään työmarkkinapolitiikkaan; kannustaa jäsenvaltioita käyttämään EGR:a unionin tavoitteiden mukaisesti ja edistämään sen avulla muun muassa uusien, laadukkaiden ja kestävien "vihreiden" työpaikkojen edellyttämää uutta ammattitaitoa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0266.

Torstai 29. syyskuuta 2011

3. on tyytyväinen, että EGR saattoi tukea noin 10:tä prosenttia kaikista unionin alueella irtisanotuista työntekijöistä vuosina 2009–2010, ja panee merkille, että 40 prosenttia rahaston vuonna 2009 avustamista työntekijöistä onnistui palaamaan työmarkkinoille huolimatta rahoitus- ja talouskriisin negatiivisista vaikutuksista työmarkkinoihin;
4. tukee komission ehdotusta jatkaa EGR:a nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen jälkeenkin ja pyytää selvittämään viipymättä viljelijöiden ja määräaikaisten työntekijöiden tilanteen;
5. kehottaa kytkemään uudistetun EGR:n kiinteästi rakennemuutosta koskevaan eurooppalaiseen kehykseen, joka on välttämätön muutosten ennakkoinnin ja hallinnan kannalta;
6. katsoo, että uudistetun EGR:n lisäarvo olisi parhaimmillaan, jos se tukisi tehokkaasti työntekijöiden koulutusta ja uudelleenoulusta, jotta he voivat palata töihin vaikeassa työmarkkinatilanteessa, joka on seurausta yritysten ja toimialojen ennakoinnattomista rakennemuutoksista, jotka luovat tai pahentavat ammattitaidon ja kysynnän kohtaamattomuutta; korostaa, että tällainen väline täydentäisi merkittävästi ESR:n rahoittamia toimia, joiden tarkoituksena on ennen kaikkea globaaleihin haasteisiin sopeutuminen kestävässä talouskasvun aikaansaamiseksi; korostaa myös, että toisaalta väline varmistaisi unionin solidaarisuuden rakennemuutoksesta kärsimään joutuneita työntekijöitä kohtaan ja toisaalta rahaston oikea-aikaiset, kohdistetut ja räätälöidyt toimet voisivat hyödyttää kaikkia jäsenvaltioita pitkäaikaistyöttömyyden torjunnassa;
7. katsoo, että tärkein tulevaisuuden haaste on nopeuttaa EGR:n menettelyjä siten, että sen varojen käyttöönotto tapahtuisi tehokkaammin ja nopeammin;
8. ottaa huomioon komission pyrkimykset esittää käyttökelpoisia ratkaisuja varojen hakemis- ja käyttöönotonmenettelyjen nopeuttamiseksi siten, että varojen siirto jäsenvaltioon tapahtuisi kuuden kuukauden kuluessa hakemuspäivästä EGR:a koskevien lainsäädännöllisten ja talousarviomenettelyjen mukaisesti; panee kuitenkin merkille, että rahaston neljän toimintavuoden aikana ei ole tapahtunut edistystä, ja kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan rahaston toimintaa toteuttamalla mahdollisuuksiensa rajoissa olevat toimet etupainotteisesti ilman, että kuitenkaan saatetaan huonoon asemaan budjettiongelmien kanssa kamppailevia jäsenvaltioita;
9. vaatii, että tulevassa EGR:ssa keskitytään voimakkaasti innovointiin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti, ja pyytää komissiota tekemään ehdotuksia siitä, miten huomattaviin työpaikkojen menetyksiin johtava paikallinen, alueellinen ja kansallinen kriisi voitaisiin ottaa huomioon myös globalisaatiota hahmotellessa;
10. korostaa, että komission on varmistettava, että hyväksyttävät toimet ovat johdonmukaisia ja yhteensopivia Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden kanssa, ja käytettävä osa teknisen avun määrärahoistaan parhaiden käytäntöjen ja keskinäisen oppimisen edistämiseen ja levittämiseen jäsenvaltioiden välillä;
11. kehottaa komissiota varmistamaan, että EGR:n toimet ovat johdonmukaisia niiden toimien kanssa, joita kohdistetaan yrityksiin ja toimialoihin EU:n kilpailusääntöjen ja teollisuuspolitiikan alalla;
12. vaatii, että tulevaan EGR:a koskevaan asetukseen tehdään parannuksia, joilla varmistetaan, että rahasto ei kasvata monikansallisten yritysten moraalikadon riskiä;
13. korostaa, että työmarkkinaosapuolet ja paikallisviranomaiset olisi otettava kattavasti mukaan hakemusmenettelyyn ja etenkin koordinoitun toimenpidepaketin suunnitteluun; toteaa jälleen, että työmarkkinaosapuolten olisi osallistuttava täytäntöönpanon seurantaan ja työntekijöiden saaman hyödyn arviointiin;

Torstai 29. syyskuuta 2011

14. kehottaa komissiota tutkimaan, miten voidaan varmistaa, että voittoa tuottavat monikansalliset yritykset eivät välillisesti käytä EGR:n varoja vähentämään kustannuksia, joita rakennemuutoksen toteuttaminen sosiaalisesti vastuullisella tavalla niille aiheuttaa, ja väistä näin velvollisuuksiaan; kehottaa komissiota perustamaan muutoksen ja rakennemuutoksen ennakointia ja hallintaa koskevan EU:n kehyksen, jonka puitteissa näitä yrityksiä pidetään taloudellisesti vastuussa uudelleentyöllistämistä koskevista toimista;
15. kehottaa komissiota selvittämään, miksi jotkin jäsenvaltiot eivät niissä tapahtuneista joukkoihtisanomisista huolimatta ole vielä käyttäneet EGR:a, ja ehdottamaan selvityksen perusteella ratkaisuja, jotta voidaan varmistaa, että EGR:n rahoitus jakaantuu siten, että edistetään unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitetta ja jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta (SEU-sopimuksen 3 artikla);
16. korostaa, että EGR:sta olisi edelleen rahoitettava vain sellaisia aktiivisia työmarkkinapoliittisia toimia, joilla joukkoihtisanomisten tapahtuessa voidaan täydentää kansallisen lainsäädännön mukaisia toimia; ehdottaa lisäksi, että tulevaisuudessa EGR:n tukemat avustukset olisi aina kytkettävä sen rahoittamaan koulutukseen ja uudelleen koulutukseen ja että toimilla ei saisi korvata kansallisen tai unionin lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaisia avustuksia;
17. pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta yhdenmukaistaa EGR:n yhteisrahoitusosuutta kuhunkin jäsenvaltioon rakennerrahastojen yhteydessä sovellettaviin osuuksiin;
18. kehottaa antamaan hakemuksissa tietoja yhteisrahoituksen lähteistä;
19. kehottaa komissiota seuraamaan täytäntöönpanoa tarkemmin, jotta voidaan varmistaa, että toimet ovat yhtä hyödyllisiä kaikille työntekijöille, ja kokoamaan parhaiden käytäntöjen ja toimintamallien tietokannan;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustaminen

P7_TA(2011)0432

Euroopan parlamentin kannanotto 29. syyskuuta 2011 Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta

(2013/C 56 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,

- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 214 artiklan 5 kohdassa todetaan seuraavaa: "Jotta Euroopan nuoret voisivat osallistua unionin yhteisen humanitaarisen avun toimiin, perustetaan Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot";
- B. ottaa huomioon, että komissio antoi 23. marraskuuta 2010 tiedonannon "EU:n kansalaisten solidaarisuuden ilmaiseminen vapaaehtoistyön avulla – Alustavia pohdintoja Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukoista";
- C. ottaa huomioon, että vuosi 2011 on nimetty Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodeksi;
1. julistaa, että humanitaarinen apu on Euroopan unionin perimmäinen keino ilmaista solidaarisuuttaan;

Torstai 29. syyskuuta 2011

2. korostaa, että eurooppalainen vapaaehtoistyön perinne on erottamaton osa Euroopan yhteistä identiteettiä;
3. korostaa, että Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot tuovat lisäarvoa Euroopan kansalaisille kannustamalla heitä osallistumaan ja vaikuttamaan entistä yhtenäisempään yhteiskuntaan;
4. kehottaa Euroopan parlamenttia ja neuvostoa vahvistamaan joukkojen perussäännön ja toimintatavat katastrofitilanteita varten ja edistämään joukkojen nopeaa perustamista;
5. katsoo, että vapaaehtoispalvelun tärkeimpien osatekijöiden tulisi olla vapaaehtoisten tunnistaminen ja valinta sekä näiden koulutus ja lähettäminen;
6. painottaa, että vapaaehtoispalvelun pitäisi perustua kysyntään ja tarpeeseen ja että turvallisuus on ensiarvoisen tärkeää;
7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton sekä allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ komissiolle, neuvostolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 29. syyskuuta 2011 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 1(P7_PV(2011)09-29(ANN1)).

Sodassa vammautuneet siviilit

P7_TA(2011)0433

Euroopan parlamentin kannanotto 29. syyskuuta 2011 sodassa vammautuneisiin siviileihin

(2013/C 56 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2009 hyväksymän Tukholman ohjelman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on jo kauan pyrkinyt edistämään kansainvälistä rauhaa ja estämään maamiinojen käytön;
 - B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden sodassa vammautuneilla siviileillä, maamiinojen ja muiden sodasta jääneiden aseiden uhreilla sekä terrorismin uhreilla on jatkuvia terveydellisiä ja sosiaalis-taloudellisia vaikeuksia, joita on käsiteltävä kattavasti ja jäsennellysti;
1. katsoo, että Euroopan tulisi näyttää esimerkkiä muulle maailmalle tunnustamalla ja ottamalla huomioon terrori-iskujen uhrien ja sodassa vammautuneiden siviilien pitkän aikavälin tarpeet sekä antamalla näille henkilöille erityisaseman;
 2. kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet sen takaamiseksi, että sodassa vammautuneiden siviilien ja terrori-iskujen uhrien jatkuvat lääketieteelliset ja yhteiskunnalliset tarpeet täytetään EU:ssa ilman syrjintää, jotta he voivat elää ihmisarvoista elämää omassa ympäristössään;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton sekä allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 29. syyskuuta 2011 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 2 (P7_PV(2011)09-29(ANN2)).

Tiistai 27. syyskuuta 2011

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

EU:n ja palestiinalaishallinnon välinen maatalous- ja kalastustuotteiden kauppa ***

P7_TA(2011)0396

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon välisen maataloustuotteiden, jalostettujen maataloustuotteiden, kalojen ja kalastustuotteiden kaupan edelleen vapauttamisesta ja Euroopan yhteisön sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon puolesta toimivan Palestiinan vapautusjärjestön (PLO) välisestä assosioinnista tehdyn väliaikaisen Euro–Välimeri-assosiaatiosopimuksen muuttamisesta kirjeenvaihtona tehtävän sopimuksen tekemisestä (07770/2011 – C7-0100/2011 – 2011/0042(NLE))

(2013/C 56 E/18)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (07770/2011),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon välillä maataloustuotteiden, jalostettujen maataloustuotteiden sekä kalojen ja kalastustuotteiden kaupan edelleen vapauttamisesta ja Euroopan yhteisön sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon puolesta toimivan Palestiinan vapautusjärjestön (PLO) välisestä assosioinnista tehdyn väliaikaisen Euro–Välimeri-assosiaatiosopimuksen muuttamisesta kirjeenvaihtona tehdyksi sopimukseksi (07769/2011),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0100/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0300/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

EU:n ja Meksikon välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus ***

P7_TA(2011)0397

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Meksikon yhdysvaltojen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (05735/2011 – C7-0067/2011 – 2008/0161(NLE))

(2013/C 56 E/19)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05735/2011),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Meksikon yhdysvaltojen väliseksi sopimukseksi tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (07158/2/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan, 218 artiklan 8 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0067/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A7-0298/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Meksikon yhdysvaltojen hallituksille ja parlamenteille.

EU:n ja Kap Verden välinen kalastuskumppanuussopimus ***

P7_TA(2011)0398

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan kesken näiden välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta hyväksytyn pöytäkirjan tekemisestä (09793/2011 – C7-0228/2011 – 2011/0097(NLE))

(2013/C 56 E/20)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09793/2011),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan kesken näiden välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta hyväksytyksi pöytäkirjaksi (09791/2011),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0228/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot (A7-0299/2011),
- 1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
- 2. pyytää komissiota toimittamaan parlamentille sopimuksen 9 artiklassa tarkoitetun sekakomitean kokousten pöytäkirjat ja johtopäätökset sekä uuden pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitetun monivuotisen alakohtaisen ohjelman ja sitä koskevat vuosittaiset arvioinnit; pyytää komissiota helpottamaan parlamentin edustajien osallistumista sekakomitean kokouksiin tarkkailijoina; pyytää komissiota toimittamaan parlamentille ja neuvostolle uuden pöytäkirjan viimeisen soveltamisvuoden aikana ja ennen sen uusimista koskevien neuvottelujen aloittamista täydellisen arviointikertomuksen pöytäkirjan täytäntöönpanosta rajoittamatta tarpeettomasti mahdollisuutta saada tutustua tähän asiakirjaan;
- 3. pyytää komissiota ja neuvostoa niiden toimivallan rajoissa tiedottamaan parlamentille välittömästi ja täysimääräisesti uuteen pöytäkirjaan ja sen uusimiseen liittyvän menettelyn kaikissa vaiheissa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti;
- 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kap Verden tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

EU:n ja Yhdysvaltojen välinen siviili-ilmailualan tutkimukseen ja kehittämiseen liittyvä yhteistyöpöytäkirja ***

P7_TA(2011)0399

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisen yhteistyöpöytäkirjan NAT-I-9406 tekemisestä (09390/2011 – C7-0141/2011 – 2011/0021(NLE))

(2013/C 56 E/21)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09390/2011),
- ottaa huomioon Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisen yhteistyöpöytäkirjan NAT-I-9406 (06458/2011),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan sekä 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0141/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan sekä 46 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan suosituksen (A7-0301/2011),
- 1. antaa hyväksyntänsä yhteistyöpöytäkirjan tekemiselle;
- 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalan laajentaminen ***

P7_TA(2011)0400

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen soveltamisalan laajentamisesta (17787/2010 – C7-0025/2011 – 2010/0206(APP))

(2013/C 56 E/22)

(Erityinen lainsäätämismenettely – hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston asetukseksi (17787/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0025/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan suosituksen (A7-0077/2011),
1. antaa hyväksyntänsä ehdotukselle neuvoston asetukseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Ammattimaiset eurorahan maantiekuljetukset jäsenvaltioiden rajojen yli euroalueella *I**

P7_TA(2011)0405

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista jäsenvaltioiden rajojen yli euroalueella (KOM(2010)0377 – C7-0186/2010 – 2010/0204(COD))

(2013/C 56 E/23)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0377),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 133 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0186/2010),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 5. lokakuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0076/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 278, 15.10.2010, s. 1.

P7_TC1-COD(2010)0204

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi rajatylittävistä ammattimaisista eurokäteisen maantiekuljetuksista euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välillä

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1214/2011.)

Kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskeva valvontajärjestelmä *I**

P7_TA(2011)0406

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1334/2000 muuttamisesta (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2013/C 56 E/24)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0854),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0062/2010),

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 428/2009 (uudelleenlaadittu) 27 artiklan, jonka mukaisesti kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annettu asetus (EY) N:o 1334/2000 on kumottu 27. elokuuta 2009 alkaen,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. heinäkuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0028/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽¹⁾;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
 3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Tämä kanta korvaa 5. huhtikuuta 2011 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0125).

P7_TC1-COD(2008)0249

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1232/2011.)

LIITE

Komission lausuma

Komissio aikoo tarkastella tätä asetusta uudelleen 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä ja harkita erityisesti mahdollisuutta ottaa käyttöön arvoltaan vähäisiä toimituksia koskeva yleinen vientilupa.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuma arvoltaan vähäisistä toimituksista

Tämä asetus ei vaikuta arvoltaan vähäisiä toimituksia koskeviin kansallisiin yleisiin vientilupiin, joita jäsenvaltiot ovat myöntäneet asetuksen (EY) N:o 428/2009 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

Lisätalousarvioesitys nro 4/2011: omat varat sekä muutto- ja pakolaisvirrat

P7_TA(2011)0414

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (13990/2011 – C7-0243/2011 – 2011/2128(BUD))

(2013/C 56 E/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 314 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2011 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 17. kesäkuuta 2011 esittämän esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2011 varainhoitovuodeksi 2011 (KOM(2011)0375),
- ottaa huomioon neuvoston 12. syyskuuta 2011 vahvistaman kannan lisätalousarvioesitykseen nro 4/2011 (13990/2011 – C7-0243/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0312/2011),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2011 yleiseen talousarvioon tehtävä lisätalousarvioesitys nro 4/2011 koostuu kahdesta osasta: alaotsakkeen 3 a mukaisten määrärahojen vahvistamisesta sekä perinteisten omien varojen ennakkoarvioiden tarkistamisesta;
- B. ottaa huomioon, että siirtolais- ja pakolaisvirtojen hallinnointiin (Frontexin, Euroopan ulkorajarahaston, Euroopan paluurahaston ja Euroopan pakolaisrahaston kautta) tarkoitettuja maksusitoumusmäärärahoja on lisätty lähes 41,1 miljoonalla eurolla, jotka ovat osa unionin laaja-alaista vastausta eteläisen Välimeren maiden poliittisiin tapahtumiin;
- C. ottaa huomioon, että maksusitoumusmäärärahojen kasvu on nettomääräistä ja noudattaa periaatetta "uudet määrärahat uusia tehtäviä varten";
- D. ottaa huomioon, että ehdotettu maksumäärärahojen samanaikainen lisääminen 43,9 miljoonalla eurolla on mahdollinen, koska budjettikohtaan "Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet – Energiaverkot" sisältyviä maksuja ei ole toteutettu kokonaan, ja ne on kohdennettu uudelleen;

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 68, 15.3.2011.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- E. ottaa huomioon, että edellä mainitun budjettikohdan toteuttamatta jätetyt maksut on käytetty lisätalousarvion nro 2/2011, lisätalousarvioesityksen nro 4/2011 ja useiden siirtojen hyväksymisen jälkeen;
- F. ottaa huomioon, että vuodeksi 2011 mahdollisesti tulevat maksuvaatimukset olisi esitettävä siten, että molempien budjettivallan käyttäjien yhdessä hyväksymä yhteinen lausunto otetaan huomioon;
1. panee merkille lisätalousarvioesityksen nro 4/2011;
 2. panee hyvin yllättyneenä merkille neuvoston kantojen epäjohdonmukaisuuden, kun se lisätalousarvioesitykseen nro 4/2011 sisältyvässä 3 a kohdassa hyväksyi täydennyksiä moniin ohjelmiin, mutta omaksuu vastakkaisen kannan samoista välineistä varainhoitovuodeksi 2012 vähentämällä määrärahoja;
 3. muistuttaa tähän liittyen, että unionin välineitä koskevien maksumäärärahojen ennakoitavuus ja johdonmukaisuus ovat ennakkoehtoja tehokkaalle ja optimoidulle rahankäytölle, johon tiukan budjettipolitiikan aikana mielellään pyritään;
 4. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 4/2011 sellaisenaan ja kehottaa puhemiestä julistamaan lisätalousarvion nro 4/2011 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery, Tanska

P7_TA(2011)0415

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery, Tanska) (KOM(2011)0421 – C7-0194/2011 – 2011/2159(BUD))

(2013/C 56 E/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0421 – C7-0194/2011),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ (17. toukokuuta 2006 tehty toimielinten välinen sopimus) ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0309/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa on laajennettu siten, että 1. toukokuuta 2009 alkaen tukea on voitu hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;
- D. ottaa huomioon, että Tanska on pyytänyt apua tapauksessa, joka koskee 813 työntekijän (joista 325 kuuluu tuen piiriin) irtisanomista NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasella 28 (koneiden ja laitteiden valmistus) toimivissa kuudessa yrityksessä NUTS II -alueella Keski-Jyllannissa Tanskassa;
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa säädetty tukikelpoisuuskriteerit;
1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että parlamentin pyydettyä varojen käyttöönoton nopeuttamista komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä EGR:n varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyä parannetaan edelleen EGR:n tulevien tarkastelujen yhteydessä ja että EGR:n tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;
 2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden ja erityisesti kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien ja kaikkein vähiten koulutettujen uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;
 3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; painottaa lisäksi, että EGR:n tuella voidaan osallistua vain sellaisten aktiivisten työmarkkinatoimien rahoittamiseen, jotka johtavat pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
 4. toteaa, että tiedoissa, jotka koskevat EGR:stä rahoitettavaa koordinoitua yksilöllisten palvelujen pakettia, selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle kehoituksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
 5. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2011 talousarviossa on EGR:n budjettikohdassa (04 05 01) ensimmäisen kerran maksumäärärahoja (47 608 950 euroa); muistuttaa, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattoi koitua haittaa monien tavoitteiden saavuttamiselle;

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

6. pitää myönteisenä, että Euroopan globalisaatiorahastoa koskevaa budjettikohtaa 04 05 01 vahvistetaan 50 000 000 eurolla lisätalousarviosta nro 3/2011 ja että näitä varoja käytetään tähän hakemukseen tarvittavan määrän kattamiseksi;
7. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
8. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery, Tanska)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/725/EU.)

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2011/003 DE/Arnsberg and Düsseldorf automotive, Saksa

P7_TA(2011)0416

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/003 DE/Arnsberg and Düsseldorf automotive, Saksa) (KOM(2011)0447 – C7-0209/2011 – 2011/2163(BUD))

(2013/C 56 E/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0447 – C7-0209/2011),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ (17. toukokuuta 2006 tehty toimielinten välinen sopimus) ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0311/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa on laajennettu siten, että 1. toukokuuta 2009 alkaen tukea on voitu hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvotte-lukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukai-sesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuk-sessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;
- D. ottaa huomioon, että Saksa on pyytänyt apua tapauksessa, joka koskee 778 työntekijän (jotka kaikki ovat tuen kohteena) irtisanomista Saksan Arnsbergin (DEA5) ja Düsseldorfin (DEA1) NUTS II -alueilla NACE Rev. 2:n kaksinumerotason 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen val-mistus) piirissä toimivissa viidessä yrityksessä;
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa säädetty tukikelpoisuuskriteerit;
- 1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että parlamentin pyydettyä varojen käyttöönoton nopeuttamista komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tuki-kelpoisuudesta yhdessä EGR:n varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyä parannetaan edelleen EGR:n tulevien tarkastelujen yhteydessä ja että EGR:n tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;
- 2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;
- 3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; painottaa lisäksi, että EGR:stä rahoitettavien toimien olisi johdettava pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
- 4. toteaa, että tiedoissa, jotka koskevat EGR:stä rahoitettavaa koordinoitua yksilöllisten palvelujen paket-tia, selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissi-olle kehoituksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
- 5. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2011 talousarviossa on EGR:n budjettikohdassa (04 05 01) ensimmäisen kerran maksumäärärahoja (47 608 950 euroa); muis-tuttaa, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattoi koitua haittaa monien tavoitteiden saavuttamiselle;

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

6. pitää myönteisenä, että Euroopan globalisaatiorahastoa koskevaa budjettikohtaa 04 05 01 vahvistetaan 50 000 000 eurolla lisätalousarviosta nro 3/2011 ja että näitä varoja käytetään tähän hakemukseen tarvittavan määrän kattamiseksi;
7. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
8. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/003 DE/Arnsberg and Düsseldorf automotive, Saksa)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/724/EU.)

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2010/026 PT/Rohde, Portugali

P7_TA(2011)0417

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/026 PT/Rohde, Portugali) (KOM(2011)0491 – C7-0222/2011 – 2011/2167(BUD))

(2013/C 56 E/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0491 – C7-0222/2011),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ (17. toukokuuta 2006 tehty toimielinten välinen sopimus) ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 28 kohdassa tarkoitetun kolmikantamenettelyn,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0310/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa on laajennettu siten, että 1. toukokuuta 2009 alkaen tukea on voitu hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena;
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvotte-lukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukai-sesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuk-sessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;
- D. ottaa huomioon, että Portugali on pyytänyt tukea tapauksessa, joka koskee 974 työntekijän irtisan-omista, että heistä tuen kohteena olevat 680 työntekijää ovat yhdestä yrityksestä, joka sijaitsee lähinnä Santa Maria da Feiran kunnassa, että työntekijävähennykset koskettavat myös Ovarin naapurikuntaa ja että molemmat kunnat sijaitsevat kahdella NUTS II -alueella Portugalissa: Norte ja Centro;
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa säädetty tukikelpoisuuskriteerit;
1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että parlamentin pyydettyä varojen käyttöönoton nopeuttamista komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tuki-kelpoisuudesta yhdessä EGR:n varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyä parannetaan edelleen EGR:n tulevien tarkastelujen yhteydessä ja että EGR:n tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;
 2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;
 3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; painottaa lisäksi, että EGR:stä rahoitettavien toimien olisi johdettava pitkäaikaiseen työllistymiseen; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
 4. toteaa, että tiedoissa, jotka koskevat EGR:stä rahoitettavaa koordinoitua yksilöllisten palvelujen paket-tia, selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissi-olle kehoituksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
 5. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2011 talousarviossa on EGR:n budjettikohdassa (04 05 01) ensimmäisen kerran maksumäärärahoja (47 608 950 euroa); muis-tuttaa, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattoi koitua haittaa monien tavoitteiden saavuttamiselle;

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

6. pitää myönteisenä, että Euroopan globalisaattiorahastoa koskevaa budjettikohtaa 04 05 01 vahvistetaan 50 000 000 eurolla lisätalousarviosta nro 3/2011 ja että näitä varoja käytetään tähän hakemukseen tarvittavan määrän kattamiseksi;
7. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
8. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaattiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/026 PT/Rohde, Portugali)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/726/EU.)

Bulgarian ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttaminen maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (EU:n ja Argentiinan välinen sopimus) ***

P7_TA(2011)0418

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan unionin ja Argentiinan tasavallan välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamiseksi maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (06609/2011 – C7-0104/2011 – 2011/0027(NLE))

(2013/C 56 E/29)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06609/2011),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Argentiinan välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamisesta maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi kirjeenvaihtona tehdyksi sopimukseksi (06610/2011),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0104/2011),

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0297/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Argentiinan tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Bulgarian ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttaminen maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (EU:n ja Australian välinen sopimus) ***

P7_TA(2011)0419

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan unionin ja Australian välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamisesta maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (06603/2011 – C7-0144/2011 – 2011/0032(NLE))

(2013/C 56 E/30)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06603/2011),
 - ottaa huomioon luonnoksen kirjeenvaihtona tehdyksi sopimukseksi Euroopan unionin ja Australian välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamisesta maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (06604/2011),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0144/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0296/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Australian hallituksille ja parlamenteille.
-

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

Bulgarian ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttaminen maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (EU:n ja Uuden-Seelannin välinen sopimus) ***

P7_TA(2011)0420

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamiseksi näiden maiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta kirjeenvaihtona tehtävän sopimuksen tekemisestä (06536/2011 – C7-0106/2011 – 2011/0029(NLE))

(2013/C 56 E/31)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06536/2011),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamiseksi näiden maiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta kirjeenvaihtona tehdyksi sopimukseksi (06537/2011),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0106/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0295/2011),
- 1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
- 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Uuden-Seelannin hallituksille ja parlamenteille.

Julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonta sekä talouspolitiikan valvonta ja koordinointi *I**

P7_TA(2011)0421

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta (KOM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))

(2013/C 56 E/32)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0526),

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 121 artiklan 6 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0300/2010),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0178/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽²⁾;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 150 E, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Tämä kanta korvaa 23. kesäkuuta 2011 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0291).

P7_TC1-COD(2010)0280

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1175/2011.)

Julkisen talouden valvonta euroalueella *I**

P7_TA(2011)0422

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella (KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))

(2013/C 56 E/33)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0524),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 121 artiklan ja 126 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0298/2010),

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0180/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽³⁾;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 46.

⁽³⁾ Tämä kanta korvaa 23. kesäkuuta 2011 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0290).

P7_TC1-COD(2010)0278

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1173/2011.)

LIITE

Komission lausuma

Komissio aikoo ennen vuoden 2011 loppua toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen eurooppalaisten joukkovelkakirjalainojen (euroarvopapereiden) yhteistä ja yhteisvastuullista liikkeeseenlaskua koskevan järjestelmän perustamisesta julkisen talouden valvonnasta euroalueella annetun asetuksen [13 artiklan 4 kohdan] mukaisesti. Näillä euroarvopapereilla pyritäisiin vahvistamaan julkisen talouden kurinalaisuutta ja lisäämään euroalueen vakautta markkinoiden kautta sekä likviditeetin kasvua hyödyntämällä varmistamaan, että tiukimmat luottokelpoisuusvaatimukset täyttävät jäsenvaltiot eivät kärsisi korkeasta korkotasosta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

Ensimmäisessä [13 artiklan] mukaisessa kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen soveltamisesta komissio aikoo tarkastella uudelleen Euroopan rahoitusvakautusmekanismia mahdollisesti seuraavan mekanismin ja Euroopan rahoitusvakautusrahaston toimintaa kertomuksen kattamana aikana. Tarkastelussa arvioidaan tämän mekanismin vaikutusta koko euroalueen rahoitusvakauden säilyttämiseen sekä sen vaikutusta jäsenvaltioiden budjettikurin tiukentamiseen ja talouden ohjaamiseen sekä koordinoinnin parantamiseen EU:n tasolla. Siinä arvioidaan myös sellaisten institutionaalisten sopimusten tehokkuutta, jotka ohjaavat edellä mainittua mekanismia, sekä mahdollisia tehokkuuteen, toimivuuteen ja seurattavuuteen liittyviä etuja.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

Täytäntöönpanotoimet liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella *I**

P7_TA(2011)0423

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella (KOM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))

(2013/C 56 E/34)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0525),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan, 121 artiklan 6 kohdan ja 136 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0299/2010),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0182/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽³⁾;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 53.

⁽³⁾ Tämä kanta korvaa 23. kesäkuuta 2011 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0292).

P7_TC1-COD(2010)0279

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1174/2011.)

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

Makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen *I**

P7_TA(2011)0424

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (KOM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

(2013/C 56 E/35)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0527),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 121 artiklan 6 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0301/2010),
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,
- ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0183/2011),
- 1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽³⁾;
- 2. ottaa huomioon tähän päätöslauselmaan liitetyn komission lausuman;
- 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
- 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 53.

⁽³⁾ Tämä kanta korvaa 23. kesäkuuta 2011 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0287).

P7_TC1-COD(2010)0281

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1176/2011.)

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

LIITE

Komission lausuma

Komissio panee tyytyväisenä merkille makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemistä ja korjaamista koskevan asetuksen hyväksymisen. Asetuksessa tunnustetaan, että poliittiset haasteet saattavat erota merkittävästi luonteeltaan, merkitykseltään ja kiireellisyydeltään asianomaisista jäsenvaltioista riippuen, ja kun otetaan huomioon haavoittuvuus ja vaaditun sopeuttamisen suuruusluokka, poliittisia toimia tarvitaan erityisen kiireellisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa on jatkuvasti suuria vaihtotaseen alijäämiä ja huomattavaa kilpailukyvyyn menetystä. Asetuksessa myös todetaan, että niiden jäsenvaltioiden toimintapolitiikassa, joille kertyy suuria vaihtotaseen ylijäämiä, olisi määriteltävä ja pantava täytäntöön sellaisia toimia, jotka edistävät niiden kotimaisen kysynnän ja kasvupotentiaalin voimistamista. Asetuksen täytäntöönpanossa komissio on täysin sitoutunut kunnioittamaan tätä lähestymistapaa ja aikoo varmistaa, että makrotalouden seuranta kattaa ne maat, joilla on suuret vaihtotaseen ali- ja ylijäämät, ja että poliittisten ratkaisujen kiireellisyys ja tarvittavien korjaavien toimien luonne eritellään asianmukaisesti maasta riippuen.

Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpano *

P7_TA(2011)0425

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta (KOM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))

(2013/C 56 E/36)

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2010)0522),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 14 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0396/2010),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0179/2011),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna ⁽²⁾;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

⁽¹⁾ EUVL C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Tämä kanta korvaa 23. kesäkuuta 2011 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0288).

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-CNS(2010)0276

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. syyskuuta 2011, neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 126 artiklan 14 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin (EKP) lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) **Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT)** määrätään jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen sovittamisesta yhteen unionissa. Tämän olisi merkittävä seuraavien johtavien periaatteiden noudattamista: vakaa hintataso, terve julkistalous ja rahatalous sekä kestävä maksutase.
- (2) Vakaus- ja kasvusopimuksen muodostivat alun perin julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1466/97 ⁽³⁾, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1467/97 ⁽⁴⁾ ja vakaus- ja kasvusopimuksesta 17 päivänä kesäkuuta 1997 annettu Eurooppa-neuvoston päätöslauselma ⁽⁵⁾. Vuonna 2005 asetusta (EY) N:o 1466/97 muutettiin asetuksella (EY) N:o 1055/2005 ja asetusta (EY) N:o 1467/97 asetuksella (EY) N:o 1056/2005. Lisäksi neuvosto antoi 20 päivänä maaliskuuta 2005 kertomuksen vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanon tehostamisesta.
- (3) Vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve **ja kestävä** julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan rahoitusvakauden tukeman ja uusien työpaikkojen syntyä edistävän vahvan ja kestävä kasvun sekä hintavakauden edellytyksiä.
- (4) Talouden ohjausjärjestelmän yhteistä kehystä, julkisen talouden **tehokkaampi** valvonta mukaan luettuna, on **tarpeen parantaa** ottaen huomioon, että jäsenvaltioiden taloudet ovat Euroopan unionissa ja varsinkin euroalueella hyvin pitkälle yhdentyneet.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 28. syyskuuta 2011.

⁽²⁾ EUVL C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- (4 a) *Talouden ohjausjärjestelmän parannetun kehyksen olisi nojaututtava useisiin toisiinsa liittyviin ja keskenään johdonmukaisiin kestävästä kasvusta ja työllisyydestä edistäviiin toimintalinjoihin, joihin kuuluvat erityisesti unionin kasvu- ja työllisyysstrategia, jossa olisi keskityttävä erityisesti sisämarkkinoiden kehittämiseen ja vahvistamiseen ja kansainvälisen kaupan ja kilpailukyvyn edistämiseen, tehokas kehitys julkisen talouden liiallisen alijäämän estämiseksi ja korjaamiseksi (vakaus- ja kasvusopimus), vankka kehitys makrotalouden epätasapainon estämiseksi ja korjaamiseksi, kansallisten julkisen talouden kehysten vähimmäisvaatimukset sekä tehostettu rahoitusmarkkinoiden sääntely ja valvonta, myös Euroopan järjestelmäriskikomitean suorittama makrotason vakauden valvonta.*
- (4 b) *Dynaamisten sisämarkkinoiden saavuttamista ja ylläpitämistä olisi pidettävä yhtenä talous- ja rahaliiton asianmukaisen ja häiriöttömän toiminnan edellytyksistä.*
- (4 c) *Vakaus- ja kasvusopimuksen sekä talouden ohjausjärjestelmän valmiin kehyksen olisi täydennettävä ja tuettava unionin kasvu- ja työllisyysstrategiaa. Eri osatekijöiden väliset kytkökset eivät saisi kuitenkaan merkitä sitä, että vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksistä poiketaan.*
- (4 d) *Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien olisi osallistuttava entistä tiiviimmin ja oikea-aikaisemmin talouden ohjausjärjestelmän lujittamiseen. Vaikka Euroopan parlamentin keskustelukumppaneita tässä vuoropuhelussa ovat unionin toimielimet ja niiden edustajat, Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi tarjota jäsenvaltiolle, jota koskee SEUT-sopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukainen neuvoston päätös, SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukainen neuvoston suositus, SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukainen vaatimus tai SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukainen päätös, tilaisuuden osallistua näkemysten vaihtoon. Jäsenvaltioiden osallistuminen on vapaaehtoista.*
- (4 e) *Talous- ja rahaliiton ensimmäisen kymmenvuotiskauden aikana saadut kokemukset ja tehdyt virheet osoittavat, että unionissa tarvitaan parempaa talouden ohjausjärjestelmää, jonka olisi perustuttava jäsenvaltioiden entistä voimakkaampaan sitoutumiseen yhdessä sovittuihin sääntöihin ja toimintalinjoihin sekä jäsenvaltioiden talouspolitiikan entistä vankempaan unionin tason valvontakehykseen.*
- (4 f) *Komission ja neuvoston olisi tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät ja kyseisten jäsenvaltioiden talouden ja talousarvion tilanne*
- (5) *Talousarvion kurinalaisuutta koskevia sääntöjä olisi vahvistettava erityisesti kiinnittämällä enemmän huomiota velkatasoon ja -kehitykseen sekä kokonaiskestävyyteen. Olisi vahvistettava myös välineitä, joilla varmistetaan, että näitä sääntöjä noudatetaan ja ne saatetaan voimaan.*
- (5 a) *Komissiolla olisi oltava vahvempi rooli tehostetussa valvontamenettelyssä jäsenvaltiokohtaisten arviointien, seurannan, valvontakäyntien, suositusten ja varoitusten suhteen.*
- (6) *Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpano soveltaen sekä alijäämiä että velkaa koskevia perusteita edellyttää numeerista vertailuarvoa, jossa otetaan huomioon suhdannekierto, sen arvioimiseksi, pieneneekö julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen riittävästi ja lähestyykö se riittävän nopeasti viitearvoa. Olisi otettava käyttöön siirtymäkausi, jotta jäsenvaltiot, joihin sovelletaan liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä tämän asetuksen antamispäivänä, voivat mukauttaa politiikkansa velan supistamista koskevaan numeeriseen vertailuarvoon. Tämän tulisi koskea myös jäsenvaltioita, jotka osallistuvat Euroopan unionin ja Kansainvälisen valuuttarahaston sopeutusohjelmaan.*

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- (7) *Sen, että velan supistamista koskevaa numeerista vertailuarvoa ei ole noudatettu, ei tulisi riittää liiallisen alijäämän toteamiseksi, vaan siinä olisi otettava huomioon kaikki SEUT-sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaisessa komission kertomuksessa mainitut merkitykselliset tekijät. Erityisesti arviointi suhdannekierron vaikutuksesta ja velkakannan korjauserän koostumuksen vaikutuksesta velkakehitykseen voi riittää sulkemaan pois liiallisen alijäämän toteamisen velkaperusteen nojalla.*
- (8) Todettaessa liiallisen alijäämän olemassaolo alijäämän ja alijäämään johtavien vaiheiden perusteella on otettava huomioon kaikki SEUT-sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaisessa kertomuksessa mainitut merkitykselliset tekijät, jos julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen ei ylitä viitearvoa.
- (8 a) *Otettaessa merkityksellisten tekijöiden joukossa huomioon eläkeuudistukset olisi keskeisenä tarkasteltavana asiana oltava, parantavatko ne koko eläkejärjestelmän pitkän aikavälin kestävyyttä toisaalta lisäämättä julkistalouden rahoitusaseman riskejä keskipitkällä aikavälillä.*
- (9) SEUT-sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaisessa komission kertomuksessa olisi tarkasteltava asianmukaisesti kansallisen finanssipolitiikan kehysten laatua, sillä tämä kehys on tärkeässä asemassa julkisen talouden vakauttamisen ja kestävyiden tukemisessa. *Tähän tarkasteluun tulisi kuulua [jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetussa] neuvoston direktiivissä asetetut vähimmäisvaatimukset sekä muut sovitut toivottavat julkisen talouden kurinalaisuutta koskevat vaatimukset.*
- (10) Liiallisen alijäämän tilanteiden korjaamista koskevien neuvoston suositusten ja vaatimusten noudattamisen seuraamisen tukemiseksi on tarpeen, että niissä täsmennetään vuotuiset julkisen talouden tavoitteet, jotka vastaavat tarvittavaa suhdannekorjattua julkisen talouden parannusta ilman kerta-luonteisia ja väliaikaisia toimenpiteitä. *Tässä yhteydessä olisi vuotuinen vertailuarvo 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen ymmärrettävä vuotuisena keskiarvona.*
- (11) Toimien tuloksellisuuden arvioinnissa on hyödyllistä ottaa vertailukohdaksi julkisen talouden menotavoitteiden noudattaminen yhdistettynä suunniteltujen tulopuolen erityistoimenpiteiden toteuttamiseen.
- (12) Arvioitaessa tarvetta pidentää määräaika liiallisen alijäämän korjaamiseksi olisi kiinnitettävä erityistä huomiota *euroalueen tai koko EU:n talouden vakavaan taantumaan edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä.*
- (13) On aiheellista tehostaa SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten seuraamusten soveltamista niin että seuraamukset todella kannustavat 126 artiklan 9 kohdan mukaisten vaatimusten noudattamiseen.
- (14) Jotta varmistettaisiin, että osallistuvat jäsenvaltiot noudattavat unionin luomaa finanssipolitiikan valvontakehystä, käyttöön olisi SEUT-sopimuksen 136 artiklan perusteella otettava sääntöihin perustuvia seuraamuksia, joilla varmistetaan vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen noudattamisen varmistavat oikeudenmukaiset, oikea-aikaiset ja tehokkaat mekanismit.
- (14 a) *Kerätyt sakot olisi osoitettava euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden perustamiin vakausmekanismeihin, joista annetaan rahoitustukea koko euroalueen vakauden turvaamiseksi.*

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

- (15) Asetuksen (EY) N:o 1467/97 sisältämissä viittauksissa olisi otettava huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen uusi artiklanumerointi ja neuvoston asetuksen (EY) N:o **3605/93** korvaaminen Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta 25 päivänä toukokuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 479/2009 ⁽¹⁾.

- (16) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1467/97 olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1467/97 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla nopeutetaan ja selkeytetään liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä. **Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn tavoitteena on estää** julkistalouden **liialliset alijäämät** ja **nopeuttaa** alijäämien **korjaamista** silloin, kun niitä esiintyy, ja kun talousarviota koskevan kurinalaisuuden noudattamista tarkastellaan julkistalouden alijäämää ja julkista velkaa koskevilla perusteilla.

2. Tässä asetuksessa 'osallistuvilla jäsenvaltiolla' tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro."

2. Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Julkistalouden viitearvon ylittävää alijäämää pidetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 126 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti poikkeuksellisenä, jos se johtuu sellaisesta epätavallisesta tapahtumasta, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisyhteisöjen rahoitusasemaan, tai jos se johtuu vakavasta taloudellisesta taantumasta."

- b) Lisätään ■ kohta seuraavasti:

"1 a. Kun julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) ylittää viitearvon, sen katsotaan SEUT-sopimuksen 126 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti pienenevän riittävästi ja lähestyvän riittävän nopeasti viitearvoa, jos ero suhteessa viitearvoon on pienentynyt kolmen edellisen vuoden aikana **keskimäärin** kahdeskymmenesosan vuosittain, **mitä käytetään vertailuarvona, joka perustuu muutoksiin niiden kolmen viime vuoden ajalta, joilta tietoja on saatavilla. Velkaperusteen mukaista vaatimusta katsotaan myös noudatetun, jos komission antamat julkisen talouden ennusteet osoittavat, että vaadittu eron pieneminen tapahtuu kolmen vuoden jakson aikana, joka sisältää ne kaksi vuotta, jotka seuraavat viimeistä vuotta, jolta tietoja on käytettävissä. Sellaiselle jäsenvaltiolle, johon sovelletaan liiallista alijäämää koskevaa menettelyä ... päivänä ...** [tämän asetuksen antamispäivä - lisätään], ja kolmen vuoden ajan liiallisen alijäämän korjaamisesta velkaperusteen mukaista vaatimusta katsotaan noudatetun, jos asianomainen jäsenvaltio edistyy riittävästi vaatimuksen täyttämisessä siten kuin niitä arvioidaan sen vakaus- tai lähentymisohjelmaa koskevissa neuvoston lausunnoissa.

⁽¹⁾ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 1.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

Velan sopeuttamista koskevaa vertailuarvoa sovellettaessa olisi otettava huomioon suhdanteen vaikutus velan supistumisvauhtiin.

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Laatiessaan SEUT-sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaista kertomusta komissio ottaa huomioon kaikki mainitussa artiklassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät ***sikäli kuin ne vaikuttavat merkittävästi kyseisen jäsenvaltion alijäämä- ja velkaperusteiden noudattamisen arviointiin.*** Kertomuksessa käsitellään asianmukaisesti ***seuraavia seikkoja:***

— keskipitkän aikavälin taloudellisessa tilanteessa ***tapahtunut kehitys***, erityisesti potentiaalinen kasvu, ***mukaan lukien työntekijöiden eri maksut, pääoman kasvattaminen ja konkonaistuottavuuden kasvu, suhdannekehitys ja yksityisen sektorin nettosäästöt;***

— ***kehitys keskipitkän aikavälin julkistalouden rahoitusasemassa*** (erityisesti ***tiedot*** julkistalouden ***keskipitkän aikavälin tavoitteisiin tähtäävästä sopeuttamisesta, perustaseen taso ja sekä juoksevien että pääomaan liittyvien perusmenojen kehitys, liiallisen makrotalouden epätasapainon ehkäisemistä ja korjaamista koskevien politiikkojen toteuttaminen***, unionin yhteisen kasvustrategian mukaisten politiikkojen toteuttaminen sekä yleinen julkisen talouden laatu ja erityisesti ***kansallisten julkisen talouden kehysten tehokkuus***);

— ***kertomuksessa*** analysoidaan ***■ myös julkisyhteisöjen velka-aseman keskipitkän aikavälin kehitystä, sen dynamiikkaa ja kestävyyttä*** (erityisesti ***■ riskitekijöitä***, myös laina-aikaa ja sitä, missä valuutassa velka on, ***virta-varanto-korjauserää ja sen koostumusta***, kertyneitä ylijäämiä ja muita ***rahoitusvaroja***; takuita, varsinkin kun ne liittyvät finanssialaan; väestön ikääntymisestä aiheutuvia ***mahdollisia*** implisiittisiä vastuita ja yksityisen velan määrää siinä määrin kuin se voi aiheuttaa julkishallinnolle implisiittisiä vastuita);

— komissio ottaa asianmukaisesti ***ja nimenomaisesti*** huomioon myös muut tekijät, joita kyseinen jäsenvaltio pitää merkityksellisinä arvioitaessa kokonaisvaltaisesti ***alijäämä- ja velkaperusteiden noudattamista*** ja jotka jäsenvaltio on esittänyt ***neuvostolle ja komissiolle.*** Tässä yhteydessä tarkastellaan erityisesti kansainvälisen solidaarisuuden edistämiseen ja unionin poliittisten tavoitteiden ***■ saavuttamiseen*** tarkoitettuja rahoitusosuuksia; ***jäsenvaltioiden välisen kahden- ja monenvälisen tuen muodossa syntyntä velkaa rahoitusvakauden turvaamisen yhteydessä; rahoituksenvakauttamiseen liittyvää velkaa merkittävien rahoitushäiriöiden aikana.***

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio ja neuvosto tekevät tasapainoisen kokonaisarvioinnin kaikista merkityksellisistä tekijöistä, erityisesti niiden vaikutuksesta alijäämä- ja/tai velkaperusteiden noudattamisen arviointiin raskauttavina tai lieventävinä tekijöinä. Kun noudattamista arvioidaan alijäämäperustetta soveltaen ja jos julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen ylittää viitearvon, nämä tekijät otetaan huomioon SEUT-sopimuksen 126 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa liiallisen alijäämän olemassaoloa koskevaan päätökseen johtavissa vaiheissa vain, jos yleisperiaatteen molemmat edellytykset – se, että julkistalouden alijäämän on pysyttävä lähellä viitearvoa ja viitearvon ylittämisen on oltava väliaikaista, jotta nämä merkitykselliset tekijät otetaan huomioon – täyttyvät täysin.

Nämä tekijät otetaan kuitenkin huomioon liiallisen alijäämän olemassaoloa koskevaan päätökseen johtavissa vaiheissa, kun noudattamista arvioidaan velkaperustetta soveltaen.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

d a) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Komissio ja neuvosto ottavat arvioidessaan alijäämä- ja velkaperusteiden noudattamista sekä myöhemmissä liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn vaiheissa asianmukaisesti huomioon eläkeuudistukset, joilla otetaan käyttöön monipilarinen pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä järjestelmä, ja julkisesti hallinnoidun pilarin nettokustannukset. Erityisesti tarkastellaan uudistuksella luodun yleisen eläkejärjestelmän piirteitä, esimerkiksi sitä, edistääkö se pitkän aikavälin kestävyyttä lisäämättä julkisen talouden keskipitkän aikavälin rahoitusaseman riskejä."

d b) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jos neuvosto on komission ehdotuksen huomioon ottaen tehnyt SEUT-sopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaisen päätöksen, jossa todetaan, että jäsenvaltiossa on liiallinen alijäämä, neuvosto ja komissio ottavat 3 kohdassa tarkoitettut, kyseisen jäsenvaltion tilanteeseen vaikuttavat merkitykselliset tekijät huomioon myös SEUT-sopimuksen 126 artiklan mukaisen menettelyn myöhemmissä vaiheissa ja myös tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla erityisesti kun asetetaan liiallisen alijäämän korjaamista koskeva määräaika ja mahdollisesti jatketaan sitä. Kyseisiä merkityksellisiä tekijöitä ei kuitenkaan oteta huomioon, kun neuvosto päättää SEUT-sopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota SEUT-sopimuksen 126 artiklan 6–9 kohdassa ja 11 kohdassa tarkoitettut päätöksensä tai jotkin niistä."

e) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Jos alijäämän viitearvon ylittäminen ■ jossakin jäsenvaltiossa johtuu eläkeuudistuksesta, jolla otetaan käyttöön monipilarinen, pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä järjestelmä, komissio ja neuvosto tarkastelevat myös eläkeuudistuksesta ■ aiheutuvia kustannuksia arvioidessaan liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn alijäämäluvuissa tapahtunutta kehitystä **niin kauan kuin alijäämä ei merkittävästi ylitä tasoa, jota voidaan pitää viitearvoa lähellä olevana tasona, eikä velkasuhde ylitä viitearvoa, edellyttäen että julkisen talouden kokonaiskestävyys säilytetään.** ■ Nettokustannukset otetaan huomioon myös silloin, kun neuvosto päättää SEUT-sopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota SEUT-sopimuksen 126 artiklan 6–9 ja 11 kohdan mukaiset päätöksensä tai jotkin niistä, jos alijäämä on supistunut merkittävästi ja jatkuvasti ja saavuttanut lähellä viitearvoa olevan tason ■."

2 a. Lisätään jakso seuraavasti:

"1 a JAKSO

TALOUELLINEN VUOROPUHELU

2 a artikla

1. Unionin toimielinten ja erityisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission vuoropuhelun tehostamiseksi ja avoimuuden ja vastuuvollisuuden lisäämiseksi Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua neuvoston puheenjohtajan, komission ja mahdollisesti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tai euroryhmän puheenjohtajan valiokuntaan keskustelemaan SEUT-sopimuksen 126 artiklan 6 kohtaan perustuvasta neuvoston päätöksestä, SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohtaan perustuvasta neuvoston suosituksesta ja SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisesta vaatimuksesta sekä SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisista päätöksistä.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

Neuvoston edellytetään pääsääntöisesti noudattavan komission suosituksia ja ehdotuksia tai selittävän kantansa julkisesti.

Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi tarjota jäsenvaltiolle, jota tällainen suositus, vaatimus ja päätös koskee, tilaisuuden osallistua näkemystenvaihtoon.

2. Komissio ja neuvosto tiedottavat Euroopan parlamentille säännöllisesti tämän asetuksen soveltamisesta."

3. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon huomioon ja todetessaan, että liiallinen alijäämä on olemassa, antaa lausunnon ja tekee ehdotuksen neuvostolle SEUT-sopimuksen 126 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti **ja ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille.**"

b) Korvataan 3 kohdassa oleva viittaus asetuksen (EY) N:o 3605/93 4 artiklan 2 ja 3 kohtaan viittauksella asetuksen (EY) N:o 479/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohtaan.

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisesti annetussa neuvoston suosituksessa vahvistetaan enintään kuuden kuukauden määräaika, jonka kuluessa kyseisen jäsenvaltion on toteutettava tuloksellisia toimia. **Tilanteen vakavuuden niin vaatiessa tuloksellisten toimien määräaika voi olla kolme kuukautta.** Neuvoston suosituksessa vahvistetaan myös määräaika liiallisen alijäämän korjaamiseksi; korjaaminen olisi saatettava päätökseen liiallisen alijäämän toteamista seuraavana vuonna, ellei ole olemassa erityisiä olosuhteita. Neuvosto kehottaa suosituksessaan jäsenvaltiota saavuttamaan vuotuiset julkistalouden tavoitteet, jotka suosituksen perustana olevan ennusteen mukaan johtavat jäsenvaltion suhdannekorjatun rahoitusaseman, kerta-luonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet pois lukien, vuotuisen vähimmäisparannukseen, jonka vertailuarvona on 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen, jotta voidaan varmistaa liiallisen alijäämän korjaaminen suosituksessa asetetussa määräajassa."

d) Lisätään ■ kohta seuraavasti:

"4 a. Asianomaisen jäsenvaltion on 4 kohdassa säädetyin ■ määräajan kuluessa raportoitava komissiolle ja neuvostolle SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen perusteella toteutetuista toimista. Selvityksessä on esitettävä SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaista neuvoston suositusta vastaavat julkiset menoja ja **tuloja ja sekä menettä tulopuolen** harkinnanvaraisia toimenpiteitä koskevat tavoitteet, tiedot toteutetuista toimenpiteistä ja tavoitteiden saavuttamiseksi suunniteltujen toimenpiteiden luonne. Selvitys on julkistettava."

e) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jos on toteutettu tuloksellisia toimia SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisen suosituksen mukaisesti ja odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttavat huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen suosituksen antamisen jälkeen, neuvosto voi komission suosituksesta päättää antaa SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan nojalla tarkistetun suosituksen. Tarkistetussa suosituksessa, jossa otetaan huomioon tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät, voidaan esimerkiksi pidentää liiallisen alijäämän

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

korjaamiselle asetettua määräaikaa pääsääntöisesti yhdellä vuodella. Neuvosto arvioi suositukseensa sisältyvien talousennusteiden perusteella, ovatko odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttaneet huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen. ***Jos euroalueen tai koko EU:n talous on vakavassa taantumassa***, neuvosto voi myös päättää antaa komission suosituksesta SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan nojalla tarkistetun suosituksen ***edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä.***"

4. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos neuvosto todettuaan SEUT-sopimuksen 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti, ettei tuloksellisia toimia ole toteutettu, päättää julkistaa suosituksensa, päätös tehdään välittömästi tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyn määräajan päätyttyä."

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun neuvosto harkitsee, onko sen SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän suosituksen johdosta toteutettu tuloksellisia toimia, se tekee päätöksensä kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 3 artiklan 4 a kohdan mukaisesti toimittaman selvityksen ja muiden kyseisen jäsenvaltion hallituksen julkistamien päätösten perusteella.

Jos neuvosto toteaa SEUT-sopimuksen 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti, että asianomainen jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia, se raportoi asiasta Eurooppa-neuvostolle."

5. Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukainen neuvoston päätös, jossa osallistuvaa jäsenvaltiota vaaditaan toteuttamaan alijäämää pienentäviä toimenpiteitä, on tehtävä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti todennut, ettei tuloksellisia toimia ole toteutettu. Neuvosto pyytää vaatimuksessaan jäsenvaltiota saavuttamaan vuotuiset julkisen talouden tavoitteet, jotka vaatimuksen perustana olevan ennusteen mukaan johtavat jäsenvaltion suhdannekorjatun rahoitusaseman, kertaluonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet pois lukien, vuotuisen vähimmäisparannukseen, jonka vertailuarvona on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen, jotta varmistetaan liiallisen alijäämän korjaaminen vaatimuksessa asetetussa määräajassa. Neuvosto esittää myös, millaisin toimenpitein nämä tavoitteet voidaan saavuttaa."

b) Lisätään 2 kohta seuraavasti:

"1 a. Kun neuvosto on esittänyt SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisen vaatimuksen, kyseisen jäsenvaltion on raportoitava komissiolle ja neuvostolle neuvoston vaatimuksen perusteella toteutetuista toimista. Selvityksessä on esitettävä julkisia menoja ja ***tuloja ja sekä meno- että tulopuolen*** harkinnanvaraisia toimenpiteitä koskevat tavoitteet ja tiedot erityisten neuvoston suositusten perusteella toteutetuista toimista, jotta neuvosto voi tarvittaessa tehdä tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisen päätöksen. Selvitys on julkistettava."

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

c) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos on toteutettu tuloksellisia toimia SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisen vaatimuksen mukaisesti ja odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttavat huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen vaatimuksen esittämisen jälkeen, neuvosto voi komission suosituksesta päättää esittää SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan nojalla tarkistetun vaatimuksen. Tarkistetussa vaatimuksessa, jossa otetaan huomioon tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut merkitykselliset tekijät, voidaan esimerkiksi pidentää liiallisen alijäämän korjaamiselle asetettua määräaikaa pääsääntöisesti yhdellä vuodella. Neuvosto arvioi vaatimuksensa sisältyvien taloudellisten ennusteiden perusteella, ovatko odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttaneet huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen. **Jos euroalueen tai koko EU:n talous on vakavassa taantumassa**, neuvosto voi myös päättää esittää komission suosituksesta SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan nojalla tarkistetun vaatimuksen **edellyttään, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyttä keskipitkällä aikavälillä.**"

6. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1. Kun neuvosto harkitsee, onko sen SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisesti esittämän vaatimuksen johdosta toteutettu tuloksellisia toimia, se tekee päätöksensä kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 5 artiklan 1 a kohdan mukaisesti toimittaman selvityksen ja sen täytäntöönpanon sekä muiden kyseisen jäsenvaltion hallituksen julkistamien päätösten perusteella. **On otettava huomioon komission 10 a artiklan mukaisesti toteuttaman valvontakäynnin tulokset.**

2. Jos edellytykset SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan soveltamiseksi täyttyvät, neuvosto määrää seuraamukset 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Tällaiset päätökset on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on 126 artiklan 9 kohdan mukaisesti päättänyt vaatia kyseistä osallistuvaa jäsenvaltiota toteuttamaan toimenpiteitä."

7. Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Jos osallistuva jäsenvaltio ei noudata neuvoston SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 ja 9 kohdan mukaisesti tekemiä päätöksiä, neuvosto tekee päätöksen SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisten seuraamusten määräämisestä pääsääntöisesti kuudentoista kuukauden kuluessa asetuksen (EY) N:o 479/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyistä tietojen toimittamispäivistä. Sovellettaessa tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohtaa tai 5 artiklan 2 kohtaa kuudentoista kuukauden määräaikaa muutetaan vastaavasti. Nopeutettua menettelyä käytetään silloin, kun kyseessä on tarkoituksellisesti suunniteltu alijäämä, jonka neuvosto toteaa liialliseksi."

8. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

Neuvosto tekee SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisen päätöksen tehostaa seuraamuksia kahden kuukauden kuluessa asetuksella (EY) N:o 479/2009 säädetyistä tietojen toimittamispäivistä. Neuvosto tekee SEUT-sopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisen päätöksen joidenkin tai kaikkien päätöstensä kumoamisesta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa asetuksella (EY) N:o 479/2009 säädetyistä tietojen toimittamispäivistä."

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

9. Korvataan 9 artiklan 3 kohdassa oleva viittaus 6 artiklaan viittauksella 6 artiklan 2 kohtaan.

10. Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan johdantovirke seuraavasti:

"1. Komissio ja neuvosto seuraavat säännöllisesti toimia,".

b) Korvataan 3 kohdassa oleva viittaus asetukseen (EY) N:o 3605/93 viittauksella asetukseen (EY) N:o 479/2009.

10 a. Lisätään artikla seuraavasti:

"10 a artikla

1. Komissio käy jatkuvaa vuoropuhelua jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten komissio toteuttaa erityisesti valvontakäyntejä arvioidakseen jäsenvaltion senhetkistä taloudellista tilannetta ja määrittääkseen riskit tai mahdolliset vaikeudet noudattaa tämän asetuksen tavoitteita.

2. Sellaisiin jäsenvaltioihin, joita koskevat suositukset ja vaatimukset, jotka on annettu SEUT-sopimuksen 126 artiklan 8 kohdan mukaisen päätöksen ja SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisten päätösten johdosta paikan päällä suoritettavaa valvontaa varten, voidaan kohdistaa tehostettua valvontaa. Kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava kaikki valvontakäynnin valmistelua ja toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

3. Jos kyseisen jäsenvaltion rahayksikkö on euro tai se osallistuu ERM II -valuuttakurssimekanismiin, komissio voi kutsua tarvittaessa Euroopan keskuspankin edustajia osallistumaan valvontakäynteihin.

4. Komissio raportoi neuvostolle 2 kohdassa tarkoitetun käynnin tuloksista ja voi tarvittaessa päättää julkistaa havaintonsa.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja valvontakäyntejä järjestäessään komissio välittää alustavat tuloksensa kyseisille jäsenvaltioille huomautuksia varten."

11. Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Jos neuvosto päättää määrätä osallistuvalla jäsenvaltiolla seuraamuksia SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiolta vaaditaan pääsääntöisesti sakko. Neuvosto voi päättää toteuttaa tämän sakon lisäksi SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdassa määrättyjä muita toimenpiteitä."

12. Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

1. Sakko koostuu kiinteästä osasta, joka on 0,2 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen, sekä muuttuvasta osasta. Muuttuva osa on yksi kymmenesosa toisaalta prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteeseen ilmaistun edellisvuoden alijäämän ja toisaalta joko julkistalouden alijäämän viitearvon tai, jos talousarviota koskevaa kurinalaisuutta on jätetty noudattamatta velkaperusteen osalta, kyseisen vuoden tavoitteeksi SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisessa vaatimuksessa asetetun prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteeseen ilmaistun julkistalouden rahoitusaseman välisestä erosta.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

2. Jokaisena seuraavana vuonna siihen asti, kunnes päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta on kumottu, neuvosto arvioi, onko kyseinen osallistuva jäsenvaltio toteuttanut tuloksellisia toimia SEUT-sopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisen vaatimuksen noudattamiseksi. Tässä vuosiarviointissa neuvosto päättää SEUT-sopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti seuraamusten tehostamisesta, jollei kyseinen osallistuva jäsenvaltio ole noudattanut neuvoston vaatimusta. Jos päätetään määrätä lisäsakko, se on laskettava samalla tavoin kuin 1 kohdassa tarkoitettu sakon muuttuva osa.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen yksittäisten sakkojen enimmäismäärä on 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen."

13. Kumotaan 13 artikla ja korvataan 15 artiklassa oleva viittaus 13 artiklaan viittauksella 12 artiklaan.

14. Korvataan 16 artikla seuraavasti:

"16 artikla

Tämän asetuksen 12 artiklassa tarkoitettut sakot ovat SEUT-sopimuksen 311 artiklassa tarkoitettuja muita tuloja, ja ne **osoitetaan Euroopan rahoitusvakausvälineelle. Jos jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö on euro, perustavat koko euroalueen vakauden turvaamiseksi uuden rahoitustuen myöntämiseen tarkoitetun vakausmekanismin, sakot osoitetaan tälle mekanismille.**"

14 a. Lisätään artikla seuraavasti:

"17 a artikla

1. **Komissio julkaisee kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.**

Kertomuksessa arvioidaan muun muassa:

a) asetuksen tehokkuutta,

b) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa SEUT-sopimuksen mukaisesti.

2. **Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.**

3. **Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle."**

15. Korvataan kaikki viittaukset 104 artiklaan koko asetuksessa viittauksilla SEUT-sopimuksen 126 artiklaan.

16. Korvataan liitteessä olevan 2 kohdan sarakkeessa I olevat viittaukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 3605/93 4 artiklan 2 ja 3 kohtaan viittauksilla neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohtaan.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevat vaatimukset *

P7_TA(2011)0426

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista (KOM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))

(2013/C 56 E/37)

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2010)0523),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 14 kohdan kolmannen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0397/2010),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0184/2011),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna 23. kesäkuuta 2011 ⁽²⁾;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan lausumansa;
 3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan neuvoston lausuman;
 4. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;

⁽¹⁾ EUVL C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0289.

Keskiviikko 28. syyskuuta 2011

5. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
6. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
7. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
8. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

Euroopan parlamentin lausuma vastaavuustaulukoista

Euroopan parlamentti toteaa täten ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista, että parlamentin ja neuvoston talouden ohjauspakettia koskevan yleisen sopimuksen yhteydessä saavuttamalla yhteisymmärryksellä, ottaen huomioon, että kyseessä oleva säädös on neuvoston direktiivi, ei ole vaikutusta vastaavuustaulukkoja koskevien toimielinten välisten neuvotteluiden lopputulokseen.

Neuvoston lausuma

Neuvosto toteaa täten, että neuvoston ja Euroopan parlamentin neuvottelema yleinen sopimus, joka koskee julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1466/97, euroalueen julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta, täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamiseksi annettua neuvoston asetusta ja neuvoston direktiiviä jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista, ei vaikuta vastaavuustaulukkoja koskevien toimielinten välisten neuvotteluiden lopputulokseen.

Komission lausuma vastaavuustaulukoista

Komissio palauttaa mieleen sitoutuneensa varmistamaan, että jäsenvaltiot laativat vastaavuustaulukot, joissa yhdistetään osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat toimenpiteet, jotka ne hyväksyvät EU:n direktiivin myötä, ja tiedotavat niistä komissiolle saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään, kansalaisten hyödyksi, lainsäädännön parantamiseksi ja oikeudellisen avoimuuden lisäämiseksi ja jotta helpotettaisiin sen tarkastelua, vastaavatko kansalliset säännöt EU:n säännöksiä.

Komissio pahoittelee sitä, että ehdotukseen neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista sisältyvä säännös, jonka tarkoituksena oli tehdä vastaavuustaulukoiden laatimisesta pakollista, ei saanut tukea.

Kompromissin aikaansaamiseksi ja jotta edellä mainittu ehdotus voitaisiin hyväksyä välittömästi, komissio voi hyväksyä sen, että vastaavuustaulukoiden pakollisuutta koskeva tekstiin sisältyvä säännös korvataan asiaa koskevalla johdanto-osan kappaleella, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan noudattamaan tätä käytäntöä.

Komission tässä asiassa omaksumaa kantaa ei kuitenkaan tule pitää ennakkotapauksena. Komissio jatkaa toimiaan löytääkseen yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa asianmukaisen ratkaisun tähän laaja-alaiseen institutionaaliseen kysymykseen.

Torstai 29. syyskuuta 2011

Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttaminen *I**

P7_TA(2011)0428

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 29. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta (KOM(2011)0336 – C7-0161/2011 – 2011/0147(COD))

(2013/C 56 E/38)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0336),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan kolmannen kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0161/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - on kuullut Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0308/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0147

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 29. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan kolmannen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämismenestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

Torstai 29. syyskuuta 2011

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan globalisaatiorahasto, jäljempänä 'EGR', perustettiin 20 päivänä joulukuuta 2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾, jotta unioni voisi osoittaa solidaarisuutta ja antaa tukea työntekijöille, jotka ovat jääneet työttömiksi globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten takia.
- (2) Osana rahoitus- ja talouskriisin ratkaisupyrkimyksiä 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 546/2009 ⁽³⁾ muutettiin asetusta (EY) N:o 1927/2006 muun muassa siten, että säädettiin tilapäisestä poikkeuksesta, jolla pyrittiin laajentamaan asetuksen soveltamisala koskemaan kriisistä johtuvia irtisanomisia, ja EGR:n rahoitusosuuden nostamisesta tilapäisesti.
- (3) Unionin tämänhetkisen talous- ja rahoitustilanteen vuoksi on aiheellista jatkaa poikkeuksen voimassaoloa ennen kuin se päättyy 30 päivänä joulukuuta 2011.
- (4) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1927/2006 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1927/2006 1 artiklan 1 a kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Tätä poikkeusta sovelletaan kaikkiin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 toimitettuihin hakemuksiin."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 29. syyskuuta 2011.

⁽²⁾ EUVL L 48, 22.2.2008, s. 82.

⁽³⁾ EUVL L 167, 29.6.2009, s. 26.

2013/C 56 E/17

Sodassa vammautuneet siviilit

Euroopan parlamentin kannanotto 29. syyskuuta 2011 sodassa vammautuneisiin siviileihin 123

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 27. syyskuuta 2011

2013/C 56 E/18

EU:n ja palestiinalaishallinnon välinen maatalous- ja kalastustuotteiden kauppa ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon välisen maataloustuotteiden, jalostettujen maataloustuotteiden, kalojen ja kalastustuotteiden kaupan edelleen vapauttamisesta ja Euroopan yhteisön sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon puolesta toimivan Palestiinan vapautusjärjestön (PLO) välisestä assosioinnista tehdyn väliaikaisen Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksen muuttamisesta kirjeenvaihtona tehtävän sopimuksen tekemisestä (07770/2011 – C7-0100/2011 – 2011/0042(NLE)) 124

2013/C 56 E/19

EU:n ja Meksikon välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Meksikon yhdysvaltojen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (05735/2011 – C7-0067/2011 – 2008/0161(NLE)) 125

2013/C 56 E/20

EU:n ja Kap Verden välinen kalastuskumppanuussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan kesken näiden välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta hyväksytyn pöytäkirjan tekemisestä (09793/2011 – C7-0228/2011 – 2011/0097(NLE)) 125

2013/C 56 E/21

EU:n ja Yhdysvaltojen välinen siviili-ilmailualan tutkimukseen ja kehittämiseen liittyvä yhteistyöpöytäkirja ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisen yhteistyöpöytäkirjan NAT-I-9406 tekemisestä (09390/2011 – C7-0141/2011 – 2011/0021(NLE)) 126

2013/C 56 E/22

Euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalan laajentaminen ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen soveltamisalan laajentamisesta (17787/2010 – C7-0025/2011 – 2010/0206(APP)) 127

2013/C 56 E/23

Ammattimaiset eurorahan maantiekuljetukset jäsenvaltioiden rajojen yli euroalueella ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista jäsenvaltioiden rajojen yli euroalueella (KOM(2010)0377 – C7-0186/2010 – 2010/0204(COD)) 127

	P7_TC1-COD(2010)0204	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi rajatylittävistä ammattimaisista eurokäteisen maantiekuljetuksesta euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välillä	128
2013/C 56 E/24	Kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskeva valvontajärjestelmä ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1334/2000 muuttamisesta (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))	128
	P7_TC1-COD(2008)0249	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta	129
	LIITE	129
	Keskiviikko 28. syyskuuta 2011	
2013/C 56 E/25	Lisätalousarvioesitys nro 4/2011: omat varat sekä muutto- ja pakolaisvirrat	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (13990/2011 – C7-0243/2011 – 2011/2128(BUD))	130
2013/C 56 E/26	Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery, Tanska	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery, Tanska) (KOM(2011)0421 – C7-0194/2011 – 2011/2159(BUD))	131
	LIITE	133
2013/C 56 E/27	Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2011/003 DE/Arnsberg and Düsseldorf automotive, Saksa	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2011/003 DE/Arnsberg and Düsseldorf automotive, Saksa) (KOM(2011)0447 – C7-0209/2011 – 2011/2163(BUD))	133
	LIITE	135
2013/C 56 E/28	Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2010/026 PT/Rohde, Portugali	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/026 PT/Rohde, Portugali) (KOM(2011)0491 – C7-0222/2011 – 2011/2167(BUD))	135
	LIITE	137

2013/C 56 E/29	Bulgarian ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttaminen maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (EU:n ja Argentiinan välinen sopimus) *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan unionin ja Argentiinan tasavallan välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamiseksi maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (06609/2011 – C7-0104/2011 – 2011/0027(NLE))	137
2013/C 56 E/30	Bulgarian ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttaminen maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (EU:n ja Australian välinen sopimus) *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan unionin ja Australian välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamisesta maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (06603/2011 – C7-0144/2011 – 2011/0032(NLE))	138
2013/C 56 E/31	Bulgarian ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttaminen maiden Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (EU:n ja Uuden-Seelannin välinen sopimus) *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian myönnytysluetteloissa mainittavien myönnytysten muuttamiseksi näiden maiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta kirjeenvaihtona tehtävän sopimuksen tekemisestä (06536/2011 – C7-0106/2011 – 2011/0029(NLE))	139
2013/C 56 E/32	Julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonta sekä talouspolitiikan valvonta ja koordinointi ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta (KOM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))	139
	P7_TC1-COD(2010)0280 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta	140
2013/C 56 E/33	Julkisen talouden valvonta euroalueella ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella (KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))	140
	P7_TC1-COD(2010)0278 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella	141
	LIITE	141
2013/C 56 E/34	Täytäntöönpanotoimet liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella (KOM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))	142

	P7_TC1-COD(2010)0279	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella	142
2013/C 56 E/35	Makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (KOM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))	143
	P7_TC1-COD(2010)0281	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 28. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta	143
	LIITE	144
2013/C 56 E/36	Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpano *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta (KOM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))	144
	P7_TC1-CNS(2010)0276	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. syyskuuta 2011, neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta	145
2013/C 56 E/37	Jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevat vaatimukset *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 28. syyskuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista (KOM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))	156
	LIITE	157
	Torstai 29. syyskuuta 2011	
2013/C 56 E/38	Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 29. syyskuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta (KOM(2011)0336 – C7-0161/2011 – 2011/0147(COD))	158
	P7_TC1-COD(2011)0147	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 29. syyskuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta	158

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kurssiivilla, poistot symbolilla ¶.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kurssiivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI